

การวัดระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมง
และทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้
โดยใช้หลักการเจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่
ผู้มีประสิทธิผลสูง

เนตรชนก คำผาลา

บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
ตุลาคม 2557

การวัดระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมง
และทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้
โดยใช้หลักการเจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่
ผู้มีประสิทธิผลสูง

เนตรชนก คำพาลา

การค้นคว้าแบบอิสระนี้เสนอต่อมหาวิทยาลัยเชียงใหม่เพื่อเป็นส่วนหนึ่ง
ของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญา

ลิขสิทธิ์ของ
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved
บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

ตุลาคม 2557

การวัดระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ
มหาวิทยาลัยแม่โจ้ โดยใช้หลักการเจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง

เนตรชนก คำผาลา

การค้นคว้าแบบอิสระนี้ได้รับการพิจารณาอนุมัติให้นับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต

คณะกรรมการสอบ

อาจารย์ที่ปรึกษา

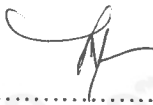

.....ประธานกรรมการ

(รองศาสตราจารย์อรพิน สันติธีรกุล)

(อาจารย์ ดร.ชัชวดี ตั้งสมชัย)

.....กรรมการ

(อาจารย์ ดร.ชัชวดี ตั้งสมชัย)

.....กรรมการ

(ดร.สันสนา สิริตาม)

29 ตุลาคม 2557

©ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่

กิตติกรรมประกาศ

การค้นคว้าแบบอิสระเรื่องการวัดระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีการ
ประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ โดยใช้หลักการเจ็ดอุปนิสัยพัฒนาผู้ที่มีประสิทธิผล
สูงนี้สามารถสำเร็จลุล่วงได้ ด้วยความกรุณาจาก อาจารย์ ดร.ชัชวาลิ ตั้งสมชัย อาจารย์ที่ปรึกษาการ
ค้นคว้าแบบอิสระ ผู้ซึ่งกรุณาให้ความรู้ คำแนะนำในการค้นคว้า ตลอดจนตรวจสอบแก้ไข
ข้อบกพร่องต่าง ๆ จนการค้นคว้าแบบอิสระฉบับนี้เสร็จสมบูรณ์ ขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้
ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณ ผศ.ดร.จกมล พรหมยะ คณบดีคณะเทคโนโลยีการประมงและ
ทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่อนุญาตให้ดำเนินการศึกษาการค้นคว้าแบบอิสระฉบับนี้
ตลอดจนเจ้าหน้าที่มหาวิทยาลัยแม่โจ้ทุกท่าน สำหรับความช่วยเหลือ และการประสานงานด้านต่างๆ
ตลอดระยะเวลาการศึกษาฉบับนี้ และขอขอบคุณนักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามทุกท่านที่ให้ข้อมูลที่
เป็นประโยชน์สำหรับการศึกษาในครั้งนี้

ขอกราบขอบพระคุณอาจารย์ รองศาสตราจารย์อรพิน สันติธีรากุล ประธานกรรมการ
การสอบค้นคว้าแบบอิสระ ดร.ชัชวาลิ ตั้งสมชัย คณะกรรมการสอบการค้นคว้าแบบอิสระ และ ดร.
สันสนา สิริตาม คณะกรรมการสอบการค้นคว้าแบบอิสระ ที่ได้กรุณาสละเวลาอันมีค่า ช่วยตรวจสอบ
และแนะนำการค้นคว้าแบบอิสระให้ถูกต้อง สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอกราบขอบพระคุณ คณาจารย์ประจำคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
และคณาจารย์ผู้ร่วมสอนจากสถาบันต่าง ๆ ที่ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้แก่ผู้ศึกษา ตลอดจน
บุคลากร และเจ้าหน้าที่มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ทุกท่าน ซึ่งได้ให้ความช่วยเหลือ อำนวยความสะดวก
และประสานงานด้านต่าง ๆ ตลอดระยะเวลาการศึกษา

ท้ายที่สุดนี้ ขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อ คุณแม่ ครอบครัว และญาติพี่น้อง ที่ได้เปิด
โอกาสทางการศึกษา คอยให้กำลังใจและคำแนะนำต่าง ๆ และขอขอบคุณเพื่อน ๆ ร่วมชั้นเรียน
ตลอดจนผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกท่านที่ได้เอื้อนนาม ในความช่วยเหลือ มิตรภาพ และกำลังใจ ทำให้
การศึกษารุ่นนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

เนตรชนก คำพาลา

หัวข้อการค้นคว้าแบบอิสระ การวัดระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและ
ทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ โดยใช้หลักการเจ็ดอุปนิสัย
พัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง

ผู้เขียน นางสาวเนตรชนก คำพาลา

ปริญญา บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต

อาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์ ดร.ชัชวาลิ ตั้งสมชัย

บทคัดย่อ

การศึกษาค้นคว้าแบบอิสระเรื่องการวัดระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีการ
ประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ โดยใช้หลักการเจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผล
สูง มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับอุปนิสัย 7 ประการพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง ตามหลักการของ
Stephen R.Covey และเพื่อเปรียบเทียบหาความสัมพันธ์ระหว่างระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะ
เทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ กับคุณลักษณะทั่วไปของนักศึกษา
กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้ คือ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 คณะเทคโนโลยีการประมงและ
ทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ กำหนดขนาดตัวอย่างจำนวน 234 ราย โดยใช้ตารางสำเร็จรูปของ
R.V. Krejcie และ D.W. Morgan และเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มี
ประสิทธิผลสูงของ Covey (2010) แล้วนำมาวิเคราะห์โดยใช้วิธีการทางสถิติ คือ ความถี่ ร้อยละ
ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยสองกลุ่ม การวิเคราะห์ความ
แปรปรวนแบบจำแนกทางเดียว และการวิเคราะห์สหสัมพันธ์

ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุ 20-21 ปี ศึกษาในชั้นปีที่ 1
แผนการศึกษาหลักสูตร 4 ปี มีผลการเรียนเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุดและผลการเรียนสะสมในระดับ
1.76-2.50 ส่วนใหญ่เป็นบุตรคนสุดท้อง มีจำนวนพี่น้อง 2 คน อาศัยอยู่กับบิดาและมารดา บิดามารดา
อาศัยอยู่ด้วยกัน มีบิดาและมารดาประกอบอาชีพเกษตรกร มีเพื่อนสนิท 5 คน ไม่เคยทำงานพิเศษหรือ
หารายได้เสริม ไม่เคยเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษา เคยมีประสบการณ์
ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ มีความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือ
มหาวิทยาลัยจัดให้ และเคยเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง

กลุ่มตัวอย่างมีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยที่ 1 บี-โปรแอกทีฟ อยู่ในระดับมาก ส่วนอุปนิสัยที่ 7
ลับเลื่อยให้คมอยู่เสมอ ความสมดุลในการดำเนินชีวิต อุปนิสัยที่ 4 คิดแบบชนะ/ชนะ อุปนิสัยที่ 5
เข้าใจผู้อื่นก่อน แล้วจึงให้ผู้อื่นเข้าใจเรา บัญชีออมใจ อุปนิสัยที่ 2 เริ่มต้นด้วยจุดมุ่งหมายในใจ
อุปนิสัยที่ 3 ทำสิ่งที่สำคัญก่อน และอุปนิสัยที่ 6 ฝึกพลังประสานความต่าง อยู่ในระดับค่อนข้างมาก
ตามลำดับ เมื่อคิดเป็นกลุ่มอุปนิสัยแล้วพบว่า กลุ่มชัยชนะชนะส่วนตน อุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคม
และภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงอยู่ในระดับค่อนข้างมากตามลำดับ

ระดับบัญชีออมใจมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติสำหรับคุณลักษณะทั่วไป
ดังต่อไปนี้ ประวัติการทำงานพิเศษหรือมีรายได้เสริม ประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วน
ร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษา ความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือ
มหาวิทยาลัยจัดให้ และประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง

ระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิตมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติสำหรับ
คุณลักษณะทั่วไปดังต่อไปนี้ ชั้นปีที่กำลังศึกษา ช่วงเกรดเฉลี่ยสะสม จำนวนพี่น้อง บุคคลที่อาศัยอยู่
ด้วยเป็นส่วนใหญ่ ความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้
และประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง

ระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติสำหรับ
คุณลักษณะทั่วไปดังต่อไปนี้ แผนการศึกษา อาชีพของมารดา ประวัติการทำงานพิเศษหรือมีรายได้
เสริม ประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษา และความเต็ม
ใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้

ระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
สำหรับคุณลักษณะทั่วไปดังต่อไปนี้ แผนการศึกษา ประวัติการทำงานพิเศษหรือมีรายได้เสริม
ประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษา ความเต็มใจเข้าร่วม
กิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้ และประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ
7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง

ระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงมีความแตกต่างกันอย่างมี
นัยสำคัญทางสถิติสำหรับคุณลักษณะทั่วไปดังต่อไปนี้ แผนการศึกษา อาชีพของมารดา ประวัติการ
ทำงานพิเศษหรือมีรายได้เสริม ประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรม
นักศึกษา ความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้ และ
ประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างอุปนิสัย พบว่า อุปนิสัยตามหลักการ 7 อุปนิสัยพัฒนา
สู่ผู้มีประสิทธิผลสูง ได้แก่ บัญชีขอมใจ ความสมดุลในการดำเนินชีวิต และอุปนิสัยที่ 1 ถึง อุปนิสัยที่
7 มีความสัมพันธ์กันทางบวกกับทุกอุปนิสัย

เกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุดไม่มีความสัมพันธ์กับบัญชีขอมใจ ความสมดุลในการ
ดำเนินชีวิต และอุปนิสัยที่ 1 ถึง อุปนิสัยที่ 7 ในขณะที่เกรดเฉลี่ยสะสมที่มีความสัมพันธ์ทางลบกับ
บัญชีขอมใจและความสมดุลในชีวิตในระดับต่ำ

นักศึกษาที่มีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง มี
ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยสูงกว่านักศึกษาที่ไม่มีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มี
ประสิทธิผลสูงในทุกระดับอุปนิสัย

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

Independent Study Title	Measuring Habit Level of Faculty of Fisheries Technology and Aquatic Resources Students, Maejo University, by Applying the Seven Habits of Highly Effective People Principle
Author	Miss Nedchanok Khamphala
Degree	Master of Business Administration
Advisor	Lecturer Dr.Chaiwut Tangsomchai

ABSTRACT

This independent study aimed at studying the habit of Faculty of Fisheries and Aquatic Resources Students, Maejo University by employing the Seven Habits of Highly Effective People Principle by Stephen R. Covey (1989) and at finding correlation between the habit levels and between the respondent general characteristics and habit levels. The samples were collected from those students who were studying in Faculty of Fisheries and Aquatic Resources. The sample size was specified to 234, suggested by RV Krejcie and D.W. Morgan. Self-scoring Seven Habits of Highly Effective People Principle questionnaire by Covey (2010) was used in correcting data. Statistical analysis techniques used in this study were frequency, percentage, mean, standard deviation, t-Test, one-way ANOVA and correlation analysis.

Most of the respondents were 20-21 years old male studying in the first academic year of 4-year program with GPA and GPAC of 1.76-2.50. Most respondents were the youngest child. They had two brothers/sisters and they lived with their both parents. Their parents lived together. Their parents worked as agriculturist. They had 5 close friends. They had no work experience and never were a leader or involved in arranging student activities. They had experienced in voluntarily attending student activities and they were willing in attending activities organized by students association, the faculty or the university. They had an opportunity to attend a lesson or a class concerning the Seven Habits for Highly Effective People Principle.

The result of the study showed that the respondents had high level of Habit 1: Be Proactive. However, they had medium high level of Habit 7: Sharpen the Saw, Life Balance Habits, Habit 4: Think Win/Win, Habit 5: Seek First to Understand, Emotional Bank Account Habit, Habit 2: Begin With the End in Mind, Habit 3: Put First Thing First, Habit 6: Synergize were ranked at high level, respectively. Private Victory Habits, Public Victory Habit and Habit Overall 7 Habit and was ranked at high level, respectively.

The level of Emotional Bank Account Habit were significantly different among these respondent characteristics: previous part time job for extra income, whether being a leader or involved in arranging student activities team, experience in voluntarily attending student activities and the level of willingness to attend activities organized by students association, the faculty or the university and previous learning experience concerning the Seven Habits for Highly Effective People Principle.

The level of Life Balance Habit were significantly different among these respondent characteristics: the study level, GPAC, the number of siblings, the respondents lived with mostly, experience in voluntarily attending student activities and the level of willingness to attend activities organized by students association, the faculty or the university and previous learning experience concerning the Seven Habits for Highly Effective People Principle.

The level of Private Victory Habit were significantly different among these respondent characteristics: academic program, occupation of mother, previous part time job for extra income, experience in voluntarily attending student activities and the level of willingness to attend activities organized by students association.

The level of Public Victory Habit were significantly different among these respondent characteristics: academic program, previous part time job for extra income, whether being a leader or involved in arranging student activities team, experience in voluntarily attending student activities and the level of willingness to attend activities organized by students association, the faculty or the university and previous learning experience concerning the Seven Habits for Highly Effective People Principle.

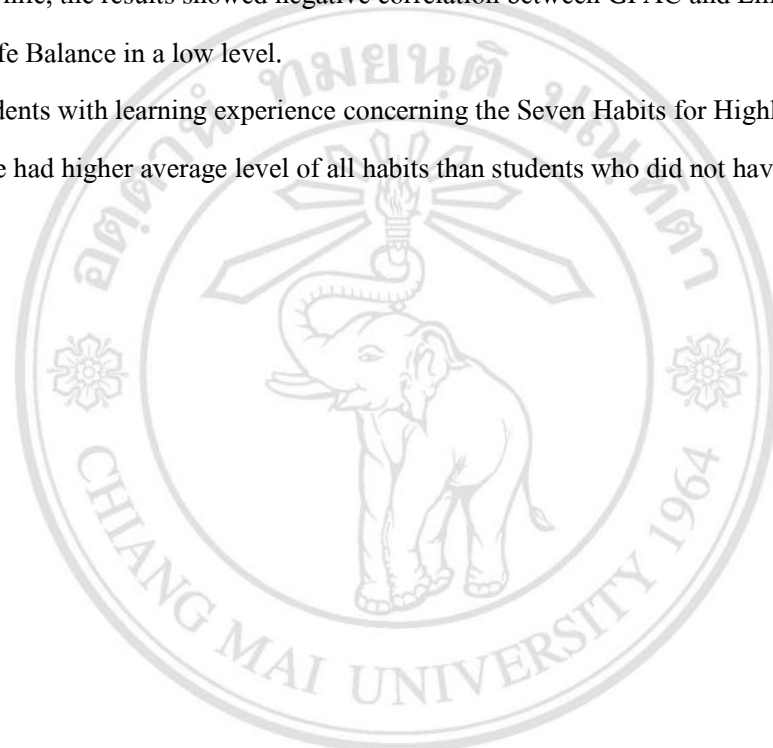
The level of the overall 7 Habit were significantly different among these respondent characteristics: academic program, occupation of mother, previous part time job for extra income, whether being a leader or involved in arranging student activities team, experience in voluntarily

attending student activities and the level of willingness to attend activities organized by students association, the faculty or the university and previous learning experience concerning the Seven Habits for Highly Effective People Principle.

The correlation analysis showed that the Emotional Bank Account, Life Balance and Habit 1 to Habit 7 were positively correlated with each other.

The GPA was not related to Emotional Bank Account, Life Balance and Habit 1 to Habit 7. Meanwhile, the results showed negative correlation between GPAC and Emotional Bank Account and Life Balance in a low level.

Students with learning experience concerning the Seven Habits for Highly Effective People Principle had higher average level of all habits than students who did not have that experience.

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

สารบัญ

	หน้า
กิตติกรรมประกาศ	ก
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
ABSTRACT	ช
สารบัญ	ญ
สารบัญตาราง	ฉ
สารบัญภาพ	น
บทที่ 1 บทนำ	
1.1 หลักการและเหตุผล	1
1.2 วัตถุประสงค์	3
1.3 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	3
1.4 นิยามศัพท์	4
บทที่ 2 แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	
2.1 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับ 7 อุนิซิตี้พัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง	6
2.2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	14
บทที่ 3 ระเบียบวิธีการศึกษา	
3.1 ขอบเขตการศึกษา	17
3.2 วิธีการศึกษา	19
3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา	19
3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล	23
3.5 สถานที่ใช้ในการดำเนินการศึกษาและรวบรวมข้อมูล	24
3.6 ระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษา	25

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4 ผลการศึกษา	
ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์คุณลักษณะทั่วไป	28
ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์ระดับบัญชีข้อมใจ ความสมดุลในการดำเนินชีวิต อุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตัว อุปนิสัยกลุ่มชัยชนะสังคม อุปนิสัยที่ 1 ถึง อุปนิสัยที่ 7 และเจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง	45
ส่วนที่ 3 การวิเคราะห์คุณลักษณะทั่วไปกับบัญชีข้อมใจ ความสมดุล ในการดำเนินชีวิต อุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตัว อุปนิสัยกลุ่มชัยชนะ ในสังคม และเจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง	87
ส่วนที่ 4 การวิเคราะห์ผลของประสบการณ์การเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยพัฒนา สู่ผู้มีประสิทธิผลสูง ที่มีต่อบัญชีข้อมใจ ความสมดุลในการดำเนินชีวิต อุปนิสัยที่ 1 ถึงอุปนิสัยที่ 7 อุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตัว อุปนิสัยกลุ่ม ชัยชนะในสังคมและเจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง	239
บทที่ 5 สรุปผลการศึกษา อภิปรายผล ข้อค้นพบ และข้อเสนอแนะ	
5.1 สรุปผลการศึกษา	244
5.2 อภิปรายผลการศึกษา	268
5.3 ข้อค้นพบ	277
5.4 ข้อเสนอแนะ	280
บรรณานุกรม	289
ภาคผนวก	
แบบสอบถามเรื่อง การวัดระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมง และทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ โดยใช้แนวคิดเจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ ผู้มีประสิทธิผลสูง	293
หนังสือยินยอมให้ข้อมูลเพื่อการศึกษา และเผยแพร่ผลการศึกษา	299
ประวัติผู้เขียน	300

สารบัญตาราง

		หน้า
ตารางที่ 1	แสดงจำนวนนักศึกษาในระดับปริญญาตรี คณะเทคโนโลยีการประมง และทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้	18
ตารางที่ 2	แสดงจำนวนนักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้และขนาดกลุ่มตัวอย่างตามสัดส่วนประชากร	18
ตารางที่ 3	แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเพศ	28
ตารางที่ 4	แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอายุ	29
ตารางที่ 5	แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามชั้นปีที่กำลังศึกษา	30
ตารางที่ 6	แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามแผนการศึกษา	30
ตารางที่ 7	แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามผลการเรียนเฉลี่ย ภาคการศึกษาล่าสุด	31
ตารางที่ 8	แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามผลการเรียนเฉลี่ย สะสม	32
ตารางที่ 9	แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามลำดับการเป็นบุตร ในครอบครัว	33
ตารางที่ 10	แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามจำนวนพี่น้องของผู้ตอบแบบสอบถาม	34
ตารางที่ 11	แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามบุคคลที่อาศัยอยู่ ด้วยเป็นส่วนใหญ่	35
ตารางที่ 12	แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามสถานภาพของบิดา และมารดา	36
ตารางที่ 13	แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอาชีพของบิดา	37
ตารางที่ 14	แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอาชีพของมารดา	38
ตารางที่ 15	แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามจำนวนเพื่อนสนิท	39
ตารางที่ 16	แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างกับประวัติการทำงานพิเศษ/มี รายได้เสริมในช่วง 6 เดือนที่ผ่านมา	40

สารบัญตาราง (ต่อ)

			หน้า
ตารางที่	17	แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามประสบการณ์ในการเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษา	41
ตารางที่	18	แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามการสมัครเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้โดยสมัครใจ	42
ตารางที่	19	แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับความเต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้	43
ตารางที่	20	แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง	44
ตารางที่	21	แสดงจำนวนร้อยละและค่าเฉลี่ยของระดับบัญชีออมใจ	45
ตารางที่	22	แสดงจำนวนร้อยละและค่าเฉลี่ยของระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิต	48
ตารางที่	23	แสดงจำนวนร้อยละและค่าเฉลี่ยของระดับอุปนิสัยที่ 1 ปี-โปรเอกทีฟ	52
ตารางที่	24	แสดงจำนวนร้อยละและค่าเฉลี่ยของระดับอุปนิสัยที่ 2 เริ่มต้นด้วยจุดมุ่งหมายในใจ	56
ตารางที่	25	แสดงจำนวนร้อยละและค่าเฉลี่ยของระดับอุปนิสัยที่ 3 ทำสิ่งที่สำคัญก่อน	60
ตารางที่	26	แสดงจำนวนร้อยละและค่าเฉลี่ยของระดับอุปนิสัยที่ 4 คิดแบบชนะ/ชนะ	64
ตารางที่	27	แสดงจำนวนร้อยละและค่าเฉลี่ยของระดับอุปนิสัยที่ 5 เข้าใจผู้อื่นก่อน แล้วจึงให้ผู้อื่นเข้าใจเรา	67
ตารางที่	28	แสดงจำนวนร้อยละและค่าเฉลี่ยของระดับอุปนิสัยที่ 6 ฝึกพลังประสานความต่าง	70
ตารางที่	29	แสดงจำนวนร้อยละและค่าเฉลี่ยของระดับอุปนิสัยที่ 7 ถีบเหลี่ยมให้คมอยู่เสมอ	73
ตารางที่	30	แสดงจำนวนร้อยละและค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัว กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม และภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาผู้ที่มีประสิทธิภาพสูง	77

สารบัญตาราง (ต่อ)

			หน้า
ตารางที่	31	แสดงค่าสหสัมพันธ์ระหว่างอุปนิสัยแต่ละอุปนิสัย	85
ตารางที่	32	แสดงเลขที่ของสมมติฐานที่ใช้ในการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยสองกลุ่ม (t-Test) และการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบจำแนกทางเดียว (One-way ANOVA)	88
ตารางที่	33	แสดงผลการวิเคราะห์เพศกับบัญชีออมใจ	89
ตารางที่	34	แสดงผลการวิเคราะห์เพศกับความสมดุลในการดำเนินชีวิต	90
ตารางที่	35	แสดงผลการวิเคราะห์เพศกับระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัว	92
ตารางที่	36	แสดงผลการวิเคราะห์เพศกับระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม	93
ตารางที่	37	แสดงผลการวิเคราะห์เพศกับระดับภาพรวม 7 อุปนิสัย พัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิภาพสูง	94
ตารางที่	38	แสดงผลการวิเคราะห์ช่วงอายุกับระดับบัญชีออมใจ	95
ตารางที่	39	แสดงผลการวิเคราะห์ช่วงอายุกับระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิต	97
ตารางที่	40	แสดงผลการวิเคราะห์ช่วงอายุกับระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัว	98
ตารางที่	41	แสดงผลการวิเคราะห์ช่วงอายุกับระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม	99
ตารางที่	42	แสดงผลการวิเคราะห์ช่วงอายุกับระดับภาพรวม 7 อุปนิสัย พัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิภาพสูง	100
ตารางที่	43	แสดงผลการวิเคราะห์ชั้นปีที่กำลังศึกษากับระดับบัญชีออมใจ	102
ตารางที่	44	แสดงผลการวิเคราะห์ชั้นปีที่กำลังศึกษากับระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิต	103
ตารางที่	45	แสดงผลการวิเคราะห์ชั้นปีที่กำลังศึกษากับระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัว	105
ตารางที่	46	แสดงผลการวิเคราะห์ชั้นปีที่กำลังศึกษากับระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม	106
ตารางที่	47	แสดงผลการวิเคราะห์ชั้นปีที่กำลังศึกษากับระดับภาพรวม 7 อุปนิสัย พัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิภาพสูง	107

สารบัญตาราง (ต่อ)

		หน้า
ตารางที่	48 แสดงผลการวิเคราะห์แผนการศึกษาที่ระดับบัญชีออมใจ	108
ตารางที่	49 แสดงผลการวิเคราะห์แผนการศึกษาที่ระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิต	110
ตารางที่	50 แสดงผลการวิเคราะห์แผนการศึกษาที่ระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัว	111
ตารางที่	51 แสดงผลการวิเคราะห์แผนการศึกษาที่ระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม	112
ตารางที่	52 แสดงผลการวิเคราะห์แผนการศึกษาที่ระดับภาพรวม 7 อุปนิสัย	114
ตารางที่	53 แสดงผลการวิเคราะห์ช่วงเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุดที่ระดับบัญชีออมใจ	115
ตารางที่	54 แสดงผลการวิเคราะห์ช่วงเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุดที่ระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิต	117
ตารางที่	55 แสดงผลการวิเคราะห์ช่วงเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุดที่ระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัว	118
ตารางที่	56 แสดงผลการวิเคราะห์ช่วงเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุดที่ระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม	120
ตารางที่	57 แสดงผลการวิเคราะห์ช่วงเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุดที่ระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง	121
ตารางที่	58 แสดงผลการวิเคราะห์ช่วงเกรดเฉลี่ยสะสมที่ระดับบัญชีออมใจ	122
ตารางที่	59 แสดงผลการวิเคราะห์ช่วงเกรดเฉลี่ยสะสมที่ระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิต	124
ตารางที่	60 แสดงผลการวิเคราะห์ช่วงเกรดเฉลี่ยสะสมที่ระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัว	126
ตารางที่	61 แสดงผลการวิเคราะห์ช่วงเกรดเฉลี่ยสะสมที่ระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม	128
ตารางที่	62 แสดงผลการวิเคราะห์ช่วงเกรดเฉลี่ยสะสมที่ระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง	129

สารบัญตาราง (ต่อ)

		หน้า
ตารางที่	63 แสดงผลการวิเคราะห์ลำดับในครอบครัวกับระดับบัญชีออมใจ	130
ตารางที่	64 แสดงผลการวิเคราะห์ลำดับในครอบครัวกับระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิต	132
ตารางที่	65 แสดงผลการวิเคราะห์ลำดับในครอบครัวกับระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อช่วยชนะส่วนตน	134
ตารางที่	66 แสดงผลการวิเคราะห์ลำดับในครอบครัวกับระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อช่วยชนะในสังคม	135
ตารางที่	67 แสดงผลการวิเคราะห์ลำดับในครอบครัวกับระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาผู้ผู้มีประสิทธิผลสูง	137
ตารางที่	68 แสดงผลการวิเคราะห์จำนวนพี่น้องกับระดับบัญชีออมใจ	138
ตารางที่	69 แสดงผลการวิเคราะห์จำนวนพี่น้องกับความสมดุลในการดำเนินชีวิต	139
ตารางที่	70 แสดงผลการวิเคราะห์จำนวนพี่น้องกับระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อช่วยชนะส่วนตน	141
ตารางที่	71 แสดงผลการวิเคราะห์จำนวนพี่น้องกับระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อช่วยชนะในสังคม	142
ตารางที่	72 แสดงผลการวิเคราะห์จำนวนพี่น้องกับระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาผู้ผู้มีประสิทธิผลสูง	144
ตารางที่	73 แสดงผลการวิเคราะห์บุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่มากับระดับบัญชีออมใจ	146
ตารางที่	74 แสดงผลการวิเคราะห์บุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่มากับความสมดุลในการดำเนินชีวิต	147
ตารางที่	75 แสดงผลการวิเคราะห์บุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่มากับระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อช่วยชนะส่วนตน	150
ตารางที่	76 แสดงผลการวิเคราะห์บุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่มากับระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อช่วยชนะในสังคม	151
ตารางที่	77 แสดงผลการวิเคราะห์บุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่มากับระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาผู้ผู้มีประสิทธิผลสูง	152

สารบัญตาราง (ต่อ)

		หน้า
ตารางที่	78 แสดงผลการวิเคราะห์สถานภาพของบิดา/มารดากับระดับบัญชีอารมณ์	154
ตารางที่	79 แสดงผลการวิเคราะห์สถานภาพของบิดา/มารดากับระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิต	155
ตารางที่	80 แสดงผลการวิเคราะห์สถานภาพของบิดา/มารดากับระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อช่วยตนเอง	157
ตารางที่	81 แสดงผลการวิเคราะห์สถานภาพของบิดา/มารดากับระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อช่วยตนเองในสังคม	158
ตารางที่	82 แสดงผลการวิเคราะห์สถานภาพของบิดา/มารดากับระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาผู้ที่มีประสิทธิผลสูง	160
ตารางที่	83 แสดงผลการวิเคราะห์หัวข้อของบิดากับระดับบัญชีอารมณ์	161
ตารางที่	84 แสดงผลการวิเคราะห์หัวข้อของบิดากับระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิต	163
ตารางที่	85 แสดงผลการวิเคราะห์หัวข้อของบิดากับระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อช่วยตนเอง	164
ตารางที่	86 แสดงผลการวิเคราะห์หัวข้อของบิดากับระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อช่วยตนเองในสังคม	168
ตารางที่	87 แสดงผลการวิเคราะห์หัวข้อของบิดากับระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาผู้ที่มีประสิทธิผลสูง	171
ตารางที่	88 แสดงผลการวิเคราะห์หัวข้อของมารดากับระดับบัญชีอารมณ์	172
ตารางที่	89 แสดงผลการวิเคราะห์หัวข้อของมารดากับระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิต	174
ตารางที่	90 แสดงผลการวิเคราะห์หัวข้อของมารดากับระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อช่วยตนเอง	176
ตารางที่	91 แสดงผลการวิเคราะห์หัวข้อของมารดากับระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อช่วยตนเองในสังคม	180
ตารางที่	92 แสดงผลการวิเคราะห์หัวข้อของมารดากับระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาผู้ที่มีประสิทธิผลสูง	182

สารบัญตาราง (ต่อ)

			หน้า
ตารางที่	93	แสดงผลการวิเคราะห์จำนวนเพื่อนสนิทกับระดับบัญชีออมใจ	186
ตารางที่	94	แสดงผลการวิเคราะห์จำนวนเพื่อนสนิทกับระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิต	187
ตารางที่	95	แสดงผลการวิเคราะห์จำนวนเพื่อนสนิทกับระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อช่วยตนเอง	189
ตารางที่	96	แสดงผลการวิเคราะห์จำนวนเพื่อนสนิทกับระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อช่วยตนเองในสังคม	190
ตารางที่	97	แสดงผลการวิเคราะห์จำนวนเพื่อนสนิทกับระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาผู้ที่มีประสิทธิภาพสูง	192
ตารางที่	98	แสดงผลการวิเคราะห์ประวัติการทำงานพิเศษหรือมีรายได้เสริมกับระดับบัญชีออมใจ	193
ตารางที่	99	แสดงผลการวิเคราะห์ประวัติการทำงานพิเศษหรือมีรายได้เสริมกับระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิต	195
ตารางที่	100	แสดงผลการวิเคราะห์ประวัติการทำงานพิเศษหรือมีรายได้เสริมกับระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อช่วยตนเอง	196
ตารางที่	101	แสดงผลการวิเคราะห์ประวัติการทำงานพิเศษหรือมีรายได้เสริมกับระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อช่วยตนเองในสังคม	197
ตารางที่	102	แสดงผลการวิเคราะห์ประวัติการทำงานพิเศษหรือมีรายได้เสริมกับระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาผู้ที่มีประสิทธิภาพสูง	199
ตารางที่	103	แสดงผลการวิเคราะห์ประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษาในระดับบัญชีออมใจ	200
ตารางที่	104	แสดงผลการวิเคราะห์ประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษาในระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิต	202
ตารางที่	105	แสดงผลการวิเคราะห์ประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษาในระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อช่วยตนเอง	203

สารบัญตาราง (ต่อ)

		หน้า
ตารางที่ 106	แสดงผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพการเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษาในระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม	205
ตารางที่ 107	แสดงผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพการเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษาในระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง	207
ตารางที่ 108	แสดงผลวิเคราะห์ประสิทธิภาพในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจกับระดับบัญชีขอมใจ	208
ตารางที่ 109	แสดงผลวิเคราะห์ประสิทธิภาพในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจกับระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิต	209
ตารางที่ 110	แสดงผลวิเคราะห์ประสิทธิภาพในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจกับระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัว	211
ตารางที่ 111	แสดงผลวิเคราะห์ประสิทธิภาพในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจกับระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม	212
ตารางที่ 112	แสดงผลวิเคราะห์ประสิทธิภาพในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจกับระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง	214
ตารางที่ 113	แสดงผลวิเคราะห์ความเต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะ หรือมหาวิทยาลัยจัดให้กับระดับบัญชีขอมใจ	215
ตารางที่ 114	แสดงผลวิเคราะห์ความเต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะ หรือมหาวิทยาลัยจัดให้กับระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิต	218
ตารางที่ 115	แสดงผลวิเคราะห์ความเต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะ หรือมหาวิทยาลัยจัดให้กับระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัว	221

สารบัญตาราง (ต่อ)

			หน้า
ตารางที่	116	แสดงผลวิเคราะห์ความเต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะ หรือมหาวิทยาลัยจัดให้กับระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม	224
ตารางที่	117	แสดงผลวิเคราะห์ความเต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะ หรือมหาวิทยาลัยจัดให้กับระดับภาพรวม 7 อุปนิสัย พัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง	227
ตารางที่	118	แสดงผลวิเคราะห์ประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงกับระดับบัญชีออมใจ	230
ตารางที่	119	แสดงผลวิเคราะห์ประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงกับระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิต	231
ตารางที่	120	แสดงผลวิเคราะห์ประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงกับระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัว	233
ตารางที่	121	แสดงผลวิเคราะห์ประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงกับระดับเพื่ออุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม	235
ตารางที่	122	แสดงผลวิเคราะห์ประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงกับระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง สรุปผลการวิเคราะห์ระดับอุปนิสัยจำแนกตามคุณลักษณะทั่วไป	236
ตารางที่	123	แสดงค่าสหสัมพันธ์ระหว่างเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุด และ เกรดเฉลี่ยสะสมกับ บัญชีออมใจ ความสมดุลในการดำเนินชีวิต อุปนิสัยที่ 1 ถึงอุปนิสัยที่ 7 อุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตัว อุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคม และ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง	238
ตารางที่	124	แสดงผลการวิเคราะห์ค่าสถิติทั่วไปและการทดสอบความแปรปรวนของประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง กับระดับบัญชีออมใจ ความสมดุลของการดำเนินชีวิต อุปนิสัยที่ 1 ถึงอุปนิสัยที่ 7 กลุ่มอุปนิสัยชัยชนะส่วนตัว กลุ่มอุปนิสัยชัยชนะในสังคม และ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง	239

สารบัญตาราง (ต่อ)

		หน้า
ตารางที่ 125	สรุปผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยจำแนกตามคุณลักษณะ ทั่วไป	265
ตารางที่ 126	ตัวอย่างโครงการและกิจกรรมของคณะเทคโนโลยีการประมง และทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้	285

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

สารบัญภาพ

	หน้า	
ภาพที่ 1	แสดงส่วนของอุปนิสัยที่มีประสิทธิผล หลักการภายในและแบบแผนของพฤติกรรมต่างๆ	7
ภาพที่ 2	แสดงค่าเฉลี่ยของระดับบัญชีขีอมาใจ ความสมดุลในการดำเนินชีวิต อุปนิสัยที่ 1 ถึง อุปนิสัยที่ 7 อุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตัว อุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคม และภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด	249
ภาพที่ 3	แสดงค่าเฉลี่ยบัญชีขีอมาใจ ความสมดุลในการดำเนินชีวิต อุปนิสัยที่ 1 ถึง อุปนิสัยที่ 7 อุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตัว อุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคม และภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง ของกลุ่มตัวอย่างแยกตามแผนการศึกษา	250
ภาพที่ 4	แสดงค่าเฉลี่ยตามแผนการศึกษาของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้กับบัญชีขีอมาใจ	252
ภาพที่ 5	แสดงค่าเฉลี่ยตามแผนการศึกษาของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ กับความสมดุลในการดำเนินชีวิต	253
ภาพที่ 6	แสดงค่าเฉลี่ยตามแผนการศึกษาของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ กับอุปนิสัยที่ 1 ปี-โปรแอกทีฟ	254
ภาพที่ 7	แสดงค่าเฉลี่ยตามแผนการศึกษาของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ กับอุปนิสัยที่ 2 เริ่มต้นด้วยจุดมุ่งหมายในใจ	255
ภาพที่ 8	แสดงค่าเฉลี่ยตามแผนการศึกษาของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ กับอุปนิสัยที่ 3 ทำสิ่งที่สำคัญก่อน	256
ภาพที่ 9	แสดงค่าเฉลี่ยตามแผนการศึกษาของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ กับอุปนิสัยที่ 4 คิดแบบชนะ/ชนะ	257
ภาพที่ 10	แสดงค่าเฉลี่ยตามแผนการศึกษาของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ กับอุปนิสัยที่ 5 เข้าใจผู้อื่นก่อน แล้วจึงให้ผู้อื่นเข้าใจเรา	258

สารบัญภาพ (ต่อ)

	หน้า
ภาพที่ 11 แสดงค่าเฉลี่ยตามแผนการศึกษาของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและ ทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ กับอุปนิสัยที่ 6 ฝึกพลังประสานความ ต่าง	259
ภาพที่ 12 แสดงค่าเฉลี่ยตามแผนการศึกษาของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและ ทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้กับอุปนิสัยที่ 7 ลับเลื่อยให้คมอยู่เสมอ	260

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

บทที่ 1

บทนำ

หลักการและเหตุผล

ประเทศไทยเป็นประเทศซึ่งมีเศรษฐกิจอยู่บนรากฐานของเกษตรกรรมและการใช้ทรัพยากรทางธรรมชาติของประเทศ การทำประมงจึงมีความสำคัญต่อเศรษฐกิจของประเทศเป็นอย่างมาก เพราะการทำประมงทำให้อุตสาหกรรมใกล้เคียงเจริญขึ้น ทำให้รัฐได้รับเงินตราต่างประเทศเพิ่มขึ้นจากการส่งออกสินค้าประมงไปจำหน่ายยังตลาดต่างประเทศ โดยสินค้าประมงส่งออกหลักได้แก่ กุ้งและผลิตภัณฑ์ ทูน่าแปรรูป และหมึกสดแช่เย็นแช่แข็ง ดังนั้นการทำประมงจึงเป็นการช่วยแก้ไขปัญหาดุลการค้าระหว่างประเทศทางหนึ่ง (สถาบันวิจัยทรัพยากรทางน้ำ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2555 : ออนไลน์)

ในปัจจุบัน ประเทศไทยจัดเป็นประเทศที่ประสบความสำเร็จในด้านการทำประมงจนสามารถติดอันดับหนึ่งในสิบของโลก สินค้าประมงเป็นสินค้าส่งออกที่สามารถสร้างรายได้เข้าประเทศได้กว่าแสนล้านบาทต่อปี โดยในปี พ.ศ. 2554 ที่ผ่านมา สินค้าประมงมีมูลค่าการส่งออกถึง 272,400 ล้านบาทซึ่งถือเป็นปีที่มีมูลค่าการส่งออกสินค้าประมงสูงสุดในรอบ 15 ปี เมื่อเปรียบเทียบกับปี 2553 มีมูลค่าการส่งออกเพิ่มขึ้น 35,498 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 15 ทั้งนี้ตลาดการส่งออกหลักยังคงเป็นประเทศสหรัฐอเมริกา ร้อยละ 27 รองลงมาได้แก่ ญี่ปุ่น ร้อยละ 25 กลุ่มสหภาพยุโรปร้อยละ 14 กลุ่มอาเซียนและกลุ่มแอฟริกา ร้อยละ 5 ตามลำดับ (กรมการประมง, 2555 : ออนไลน์) จึงเห็นได้ว่าการทำประมงมีความสำคัญต่อเศรษฐกิจไทยเป็นอย่างมาก นอกจากการทำประมงจะเป็นการนำเงินตราต่างประเทศเข้ามาสู่ประเทศไทยแล้ว ผลผลิตการประมงอีกส่วนหนึ่งยังได้นำมาใช้บริโภคเป็นอาหาร โปรตีนที่สำคัญสำหรับคนในประเทศอีกด้วย

อย่างไรก็ตาม การประมงในประเทศไทยยังพบปัญหาในหลายๆ ด้านจากปัจจัยลบทั้งภายในและภายนอกประเทศ ปัญหาที่เห็นได้ชัดเจนที่สุดและกำลังกระจายไปทั่วโลกคือ ความเสื่อมโทรมของทรัพยากรชายฝั่งทะเลและทรัพยากรสัตว์น้ำ รองลงมาคือปัญหามาตรการกีดกันทางการค้า ปัญหาต้นทุนการผลิตสูง และปัญหาข้อจำกัดด้านพื้นที่ก่อให้เกิดการแย่งพื้นที่ทำการประมง ดังนั้นสภาพทรัพยากรชายฝั่งทะเลและทรัพยากรสัตว์น้ำจึงจำเป็นต้องเผชิญกับสภาวะการถูกทำลายมากขึ้นอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ (สถาบันวิจัยทรัพยากรทางน้ำ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2555 : ออนไลน์) จากปัจจัยข้างต้นนี้ การทำประมงในประเทศไทยจึงจำเป็นต้องมีบุคลากรที่มีคุณภาพทั้งในด้านความรู้

ทักษะ กระบวนการคิด กระบวนการปฏิบัติ ทั้งนี้เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของสังคม ในการสร้างความร่วมมือกันเพื่อดำเนินการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นกับทรัพยากรชายฝั่งทะเลและทรัพยากรสัตว์น้ำ เพื่อให้การพัฒนาการประมงทะเลเป็นไปอย่างราบรื่นและเกิดประโยชน์สูงสุดต่อส่วนรวมสืบไป

คณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ เป็นอีกหนึ่งสถาบันที่ผลิตบุคลากรทางด้านการทำงานประมงอย่างต่อเนื่อง มีวิสัยทัศน์คือเป็นคณะที่มีความเป็นเลิศทางการประมงและทรัพยากรทางน้ำในระดับชาติ และระดับนานาชาติ ได้ก่อตั้งขึ้นเมื่อปี พ.ศ. 2527 เดิมเป็นสาขาประมงน้ำจืด สังกัดภาควิชาเทคโนโลยีทางสัตว์ ต่อมาในปี พ.ศ. 2532 ได้แยกตัวออกมาจัดตั้งหน่วยงานใหม่เป็นภาควิชาเทคโนโลยีการประมง สังกัดคณะผลิตกรรมการเกษตร ต่อมาในปี พ.ศ. 2536 ได้เปิดสอนนักศึกษาระดับปริญญาตรี วิทยาศาสตร์บัณฑิต (วท.บ.) หลักสูตร 2 ปีเทียบเรียนสาขาวิชาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ และหลักสูตร 4 ปี จำนวน 3 หลักสูตร ประกอบไปด้วยสาขาวิชาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ สาขาวิชาการจัดการประมง และสาขาวิชาชีววิทยาประมง คณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ ได้รับการอนุมัติจัดตั้งจากสภามหาวิทยาลัยแม่โจ้ ให้เป็นหน่วยงานระดับคณะ เมื่อวันที่ 20 มีนาคม พ.ศ. 2548 มีปรัชญาคือ ปัญญา นำ คุณธรรมเด่น เป็นเลิศทางวิชาการ ปัจจุบันมีการจัดการเรียนการสอนทั้งในระดับปริญญาตรี ระดับปริญญาโท และระดับปริญญาเอก ทางด้านเทคโนโลยีการประมง คณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำมีภารกิจหลัก 4 ด้าน คือ ด้านการเรียนการสอน การวิจัย การบริการวิชาการ และทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ปัจจุบันมีจำนวนนักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ถึงปีที่ 4 ประจำปีการศึกษา 2555 จำนวน 573 คน แบ่งเป็น 2 หลักสูตรคือ หลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาการประมง หลักสูตร 4 ปี และหลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาการประมง หลักสูตร 4 ปี เทียบเรียน 2 ปี (คณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้, 2555 : ออนไลน์)

จากการศึกษาเรื่อง 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง (The 7 Habits of Highly Effective People) ของ Stephen R. Covey ซึ่งเป็นหลักในการเปลี่ยนความคิดและพัฒนาอุปนิสัยที่เป็นเลิศของมนุษย์นั้น พบว่าคนเป็นปัจจัยที่สำคัญที่สุดในการทำงาน หากคนไม่มีคุณภาพ การดำเนินงานก็ไม่สัมฤทธิ์ผล คนสามารถพัฒนาให้มีศักยภาพได้ หากนักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ได้รับการปลูกฝังอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงอย่างต่อเนื่อง ย่อมจะช่วยเสริมสร้างนักศึกษาให้มีคุณลักษณะของบุคลากรทางการประมงที่มีประสิทธิภาพอย่างสมบูรณ์ มีความเป็นผู้นำ มีคุณธรรม จริยธรรม มีความรับผิดชอบต่อตนเอง ต่อองค์กรและสังคม สามารถครองตน ครองคน และครองงานได้อย่างสมบูรณ์ ซึ่งจะส่งผลให้นักศึกษาประสบความสำเร็จและความสุขในการทำงานในสาขาวิชาชีพของตนอันจะเป็นประโยชน์ต่อตนเองและสังคมต่อไป สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ

มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่ต้องการผลิตบัณฑิตที่มีความรู้ มีทักษะ ในกระบวนการคิด ปฏิบัติ เป็นไปตาม ความต้องการของสังคม ดังนั้นอุปนิสัยทั้ง 7 สำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพสูงจึงมีความสำคัญต่อการที่จะ บรรลุวัตถุประสงค์ของคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่กล่าวไว้ ได้ (คณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัย แม่โจ้, 2555 : ออนไลน์)

ด้วยเหตุผลนี้ผู้ศึกษาจึงมีความสนใจศึกษาระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีการ ประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ โดยใช้หลักการ 7 อุปนิสัยพัฒนาผู้ที่มีประสิทธิภาพสูง ของ Stephen R. Covey เพื่อทราบถึงระดับอุปนิสัยของนักศึกษา และเพื่อให้คณะเทคโนโลยีการ ประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ใช้เป็นแนวทางในการจัดหลักสูตรการเรียนการสอน เพื่อให้นักศึกษาเป็นผู้มีประสิทธิผลสูง และเพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของคณะดังที่ได้กล่าว มาแล้ว รวมทั้งผู้สนใจที่จะนำข้อมูลเหล่านี้ไปเป็นแนวทางในการสร้างและฝึกฝน 7 อุปนิสัย จนเกิด เป็นผลสำเร็จและความสุขที่แท้จริงของชีวิตต่อไป

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาระดับอุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพสูง 7 ประการ ตามหลักการของ Stephen R. Covey ของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัย แม่โจ้
2. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบและหาความสัมพันธ์ระหว่างระดับอุปนิสัยกับคุณลักษณะทั่วไป ของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบระดับอุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพสูง 7 ประการ ตามหลักการของ Stephen R. Covey ของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้
2. ทำให้ทราบความแตกต่างและความสัมพันธ์ระหว่างระดับอุปนิสัยกับคุณลักษณะทั่วไป ของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้
3. เพื่อให้คณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ สามารถนำ ข้อมูลที่ได้จากการศึกษาค้นคว้าไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนาระดับอุปนิสัยทั้ง 7 ประการอันนำไปสู่การเป็นผู้ทรงประสิทธิภาพสูง

นิยามศัพท์

อุปนิสัย หมายถึง ผลจากการผสมผสานระหว่างความรู้ ทักษะ และความปรารถนา (Covey, 2004)

7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง หมายถึง 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง ตามหลักการของ Covey (2004) ซึ่งประกอบด้วย อุปนิสัยที่ 1 บี-โปรแอคทีฟ (Be Proactive) หลักการวิสัยทัศน์ส่วนบุคคล อุปนิสัยที่ 2 เริ่มต้นด้วยจุดมุ่งหมายในใจ (Begin with the End in Mind) หลักการของการเป็นผู้นำในตนเอง อุปนิสัยที่ 3 ทำสิ่งที่สำคัญก่อน (Put First Things First) หลักการของการบริหารส่วนบุคคล อุปนิสัยที่ 4 คิดแบบชนะ/ชนะ (Think Win/Win) หลักการของภาวะผู้นำระหว่างบุคคล อุปนิสัยที่ 5 เข้าใจผู้อื่นก่อนแล้วจึงให้ผู้อื่นเข้าใจเรา (Seek First to Understand, Then to be Understood) หลักการติดต่อสื่อสารอย่างเข้าอกเข้าใจ อุปนิสัยที่ 6 ผนึกพลังประสานความต่าง (Synergize) หลักการร่วมมืออย่างสร้างสรรค์ และอุปนิสัยที่ 7 ลับเลื่อยให้คมอยู่เสมอ (Sharpen the Saw) หลักการของการเติมพลังชีวิตของตนเองให้สมดุล

กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัว หมายถึง กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชนะใจตนเอง ซึ่งประกอบด้วย อุปนิสัยที่ 1 บี-โปรแอคทีฟ (Be Proactive) หลักการวิสัยทัศน์ส่วนบุคคล อุปนิสัยที่ 2 เริ่มต้นด้วยจุดมุ่งหมายในใจ (Begin with the End in Mind) หลักการของการเป็นผู้นำในตนเอง อุปนิสัยที่ 3 ทำสิ่งที่สำคัญก่อน (Put First Things First) หลักการของการบริหารส่วนบุคคล และอุปนิสัยที่ 7 ลับเลื่อยให้คมอยู่เสมอ (Sharpen the Saw) หลักการของการเติมพลังชีวิตของตนเองให้สมดุล

กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม หมายถึง กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชนะใจผู้อื่น ซึ่งประกอบด้วย อุปนิสัยที่ 4 คิดแบบชนะ/ชนะ (Think Win/Win) หลักการของภาวะผู้นำระหว่างบุคคล อุปนิสัยที่ 5 เข้าใจผู้อื่นก่อนแล้วจึงให้ผู้อื่นเข้าใจเรา (Seek First to Understand, Then to be Understood) หลักการติดต่อสื่อสารอย่างเข้าอกเข้าใจ อุปนิสัยที่ 6 ผนึกพลังประสานความต่าง (Synergize) หลักการร่วมมืออย่างสร้างสรรค์ และอุปนิสัยที่ 7 ลับเลื่อยให้คมอยู่เสมอ (Sharpen the Saw) หลักการของการเติมพลังชีวิตของตนเองให้สมดุล

อุปนิสัยการเติมพลังชีวิต หมายถึง อุปนิสัยที่ทำให้อุปนิสัยอื่นทั้งหมดเกิดผล ซึ่งคือ อุปนิสัยที่ 7 ลับเลื่อยให้คมอยู่เสมอ (Sharpen the Saw)

บัญชีออมใจ หมายถึง สิ่งที่ใช้เป็นตัวแทนที่ใช้ในการอธิบายปริมาณความไว้วางใจที่เกิดขึ้นจากการมีสัมพันธภาพกับผู้อื่น โดยการฝากคือการสร้างและซ่อมแซมความไว้วางใจในสัมพันธภาพส่วนการถอนคือการทำลายและลดความไว้วางใจในสัมพันธภาพ

ความสมดุลในการดำเนินชีวิต (Life Balance) หมายถึง การจัดสรรเวลา และปฏิบัติกิจกรรมด้านต่างๆ ของชีวิต ไม่ว่าจะเป็นการทำงาน การท่องเที่ยว การใช้เวลากับเพื่อน ครอบครัว และอื่นๆ ได้อย่างเหมาะสม

นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ หมายถึง ผู้ที่กำลังศึกษาอยู่ระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ประจำปีการศึกษา 2555 คณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาหัวข้อเรื่องการวัดระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ โดยใช้หลักการเจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง ผู้ศึกษาได้รวบรวมแนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางในการศึกษา ดังนี้

แนวคิดและทฤษฎี

การศึกษาเรื่องการวัดระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ โดยใช้หลักการเจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงนี้ ผู้ศึกษาได้นำแนวคิดทฤษฎี และงานวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางในการกำหนดกรอบและประเด็นในการศึกษาให้ครอบคลุมเนื้อหาตามวัตถุประสงค์ โดยมีรายละเอียดดังนี้

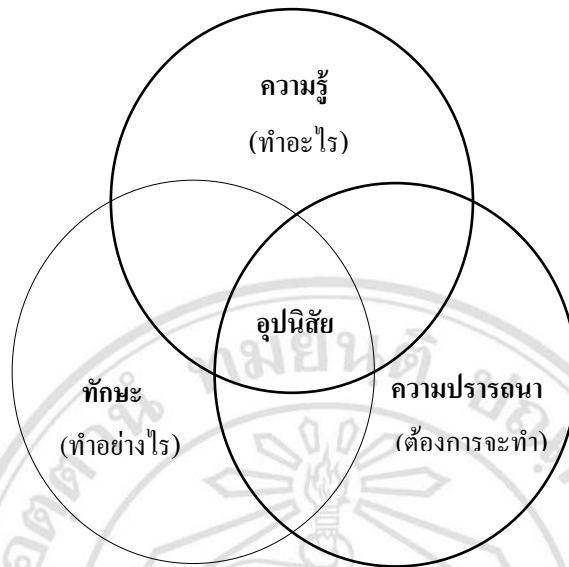
แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับเจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง (The 7 Habits of Highly Effective People) (สงกรานต์ จิตสุทธิภากร, 2546)

Stephen R. Covey เสนอหลักการ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง (The 7 Habits of Highly Effective People) ครั้งแรกในปี ค.ศ. 1989 และได้นำเสนอฉบับใหม่ (New Edition ในปี ค.ศ. 2004 โดยมีเนื้อหากล่าวถึงการสร้างคุณลักษณะซึ่งเป็นปัจจัยพื้นฐานของความสำเร็จในชีวิต ซึ่งเมื่อนำหลักการเหล่านี้มาปฏิบัติจนกลายเป็นอุปนิสัยพื้นฐานของตนเองแล้ว จะนำไปสู่ความสำเร็จและความสุขที่แท้จริง

พฤติกรรมของคนเกิดจากอุปนิสัยต่างๆ ในตัวเรา ความคิดจะส่งผลให้เกิดการปฏิบัติ และเมื่อปฏิบัติเป็นประจำจะกลายเป็นอุปนิสัย เมื่อมีอุปนิสัยก็จะกลายเป็นคุณลักษณะ และจะกลายเป็นวิถีชีวิตในที่สุด

อุปนิสัยเป็นองค์ประกอบทรงพลังในชีวิตของเราเพราะเกิดขึ้นสม่ำเสมอ บ่อยครั้งอยู่ในโครงสร้างไร้สำนึก แสดงออกให้เห็นเป็นค่าคงที่ต่อเนื่องรายวัน แสดงคุณลักษณะและผลประสิทธิผลหรือความไร้ประสิทธิผล โดยอุปนิสัยจะเป็นจุดตัดของความรู้ ทักษะ และความปรารถนา เกิดความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ ทักษะ และความปรารถนาเข้าด้วยกัน โดยความรู้เป็นกรอบความคิดที่ได้จากทฤษฎีว่าจะทำอะไร และทำเพื่ออะไร ทักษะคือจะทำอย่างไร ส่วนความปรารถนาเป็น

แรงจูงใจในความต้องการจะกระทำ ในการกระทำบางสิ่งบางอย่างให้กลายเป็นอุปนิสัย เราต้องอาศัย การผสมผสานกันทั้งสามอย่าง

ภาพที่ 1 แสดงส่วนของอุปนิสัยที่มีประสิทธิผล หลักการภายในและแบบแผนของพฤติกรรมต่างๆ

การเปลี่ยนแปลงตัวตนและโลกทัศน์เป็นกระบวนการที่ขยายขึ้นไปอย่างต่อเนื่อง ตัวตน จะเปลี่ยนโลกทัศน์ และในทางกลับกันโลกทัศน์ก็จะเปลี่ยนตัวตน เป็นเช่นนี้ไปเรื่อยๆ ครอบคลุมที่เรา อยู่ในกระบวนการของการเปลี่ยนตัวตนและโลกทัศน์ เมื่อเราทำสิ่งใดก็ตามด้วยความรู้ ทักษะ และ ความปรารถนาแล้ว จะทำให้เราสามารถทะลุไปสู่ระดับที่สูงกว่าเดิมได้ ทั้งในแง่ของส่วนตัวและ ความสัมพันธ์กับคนอื่น เหมือนกับที่เราสามารถหลุดไป

ประสิทธิผล คือ กรอบความคิดประสิทธิผล สอดคล้องกับกฎธรรมชาติ โดยจะอยู่ใน สมดุลระหว่างผลผลิตที่พึงประสงค์และความสามารถในการผลิต ซึ่งไม่สามารถแยกแยะเฉพาะอันใดอันหนึ่งได้ การจะมีประสิทธิผลที่จริงในสาขาใดสาขาหนึ่งบุคคลนั้นต้องมีความสมดุลระหว่าง คุณลักษณะและความรู้ความสามารถที่ดี เมื่อรักษาปัจจัยทั้งสองให้สมดุลได้ เขาจะสร้างความน่า ไว้วางใจส่วนบุคคลของเขา และความน่าไว้วางใจของเขาต่อบุคคลอื่นได้

Stephen R. Covey กล่าวว่า อุปนิสัย 7 ประการไม่ใช่สูตรสำเร็จที่จะทำโดยแยกออกจาก กันได้ แต่การเปลี่ยนกรอบความคิดจะนำไปสู่การเปลี่ยนทัศนคติและพฤติกรรมไปในทางที่ถูกต้อง การเจริญเติบโตที่สอดคล้องกับกฎธรรมชาติ คือ การใช้หลักการ “จากภายในออกสู่ภายนอก” โดย เริ่มต้นที่ตัวเราเอง เริ่มกันที่กรอบความคิด คุณลักษณะและมูลเหตุจูงใจของเรา อุปนิสัยทั้งเจ็ดนี้จะมี บทบาทเพิ่มขึ้นอย่างค่อยเป็นค่อยไปและรวมเข้ากันเป็นหนึ่งเดียว ทำให้อุปนิสัยส่วนตัวของแต่ละคน มีประสิทธิผลและนำเราก้าวไปข้างหน้า จากการทำพียงคนอื่นไปเป็นพียงพาตัวเองและนำไปสู่การ พึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน กล่าวคือ ใน 3 อุปนิสัยแรกเป็นอุปนิสัยที่ทำให้เราชนะตนเอง เกิดความ

มั่นใจในตนเอง รู้จักธรรมชาติของตนเอง รู้จักคุณค่าที่มีอยู่ในตนเองและความเป็นเอกลักษณ์ของตนเอง เป็นการเริ่มต้นจากตนเอง คือ เปลี่ยนจากคนที่ต้องพึ่งพาผู้อื่น ไปเป็นคนที่ต้องพึ่งพาตนเองหรือ “ชนะใจตนเอง” เมื่อพึ่งพาตนเองได้ถือว่ามีความพื้นฐานสำหรับการพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกันได้ ก็จะก้าวไปสู่การ “ชนะใจผู้อื่น” ใน 3 อุปนิสัยต่อมาซึ่งเป็นอุปนิสัยที่ทำให้เราชนะใจคนทั่วไปด้วยการทำงานเป็นทีมและสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ ส่วนอุปนิสัยที่ 7 จะเป็นการกระตุ้นให้อุปนิสัยทั้งหกอยู่ในตัวเราเสมอ ทำให้เป็นคนที่ต้องพึ่งพาตนเองได้อย่างแท้จริงและยังสามารถให้ผู้อื่นพึ่งพาได้อีกด้วยด้วย

บัญชีออมใจ (Emotional Bank Account)

เปรียบเสมือนจำนวนของความไว้วางใจที่สร้างขึ้น จากสัมพันธภาพต่างๆ เป็นความรู้สึกของความปลอดภัยที่ได้ให้ไว้กับผู้อื่น กล่าวได้ว่า การฝากถือเป็นการสร้างและซ่อมแซมความไว้วางใจในสัมพันธภาพ และการถอนถือเป็นการทำลายและลดความไว้วางใจในสัมพันธภาพ การฝากบัญชีออมใจ จะหมายถึง การแสดงความเมตตาและความเห็นอกเห็นใจต่อผู้อื่น รักษาสัญญาและให้คุณค่าต่อข้อผูกพัน ไม่พูดถึงสิ่งที่ไม่ดีของผู้อื่นลับหลัง ส่วนการถอนบัญชีออมใจ ก็คือการกระทำสิ่งที่ตรงข้ามกับการฝากบัญชีออมใจนั่นเอง

ความสมดุลในการดำเนินชีวิต (Life Balance)

คือการให้ความสำคัญทั้งผลที่ได้รับ และเหตุที่ทำให้เกิดผลนั้น ซึ่งแสดงถึงความสมดุลในการดำเนินชีวิต และการทำงาน คนจำนวนไม่น้อยที่แสวงหาความสุขที่แท้จริงในบั้นปลายของชีวิต ด้วยการงานหนักตลอดเวลา เพื่อหารายได้สำหรับใช้จ่ายเพื่อทำในสิ่งที่ต้องการหลังเกษียณ เช่น การเดินทางไปเที่ยวตามสถานที่ต่างๆ แต่เมื่อถึงเวลาเกษียณ กลับพบว่าไม่สามารถทำในสิ่งที่เคยวาดหวังไว้ได้ เพราะตลอดหลายสิบปีที่ผ่านมา ทำงานหนักเพียงอย่างเดียว ปราศจากการเอาใจใส่สุขภาพ ทำให้มีโรครุมเร้า อีกทั้งยังขาดการปฏิสัมพันธ์ร่วมกับคนรอบข้างเช่น ครอบครัว ญาติและเพื่อน ทำให้เกิดปัญหาสุขภาพจิตในภายหลังอีกด้วย

อุปนิสัยที่ 1 บี-โปรแอคทีฟ (Be Proactive) หลักการวิสัยทัศน์ส่วนบุคคล

หากไม่เป็นผู้กระทำ (Proactive) ก็มักจะเป็นผู้ถูกกระทำ (Reactive) ผู้ที่เป็นคนเฉื่อย ไม่ยอมคิด ไม่ยอมสร้างอะไร จะถูกสิ่งแวดล้อมมากระทบหรือนำพาบังคับให้ต้องทำอย่างนั้นอย่างนี้ไปตามสภาพแวดล้อม แบบนั้นเรียกว่าเป็นผู้ที่ถูกกระทำ แต่ในทางตรงกันข้าม ผู้ที่อยู่ในประเภทที่เป็นผู้กระทำ จะเป็นผู้เลือกที่จะทำหรือจะไม่ทำอะไรๆ ด้วยเหตุด้วยผลของผู้นั้นเอง คือคิดว่าตนเองเป็นผู้กำหนดชีวิตของตน ทั้งนี้ด้วยการพิจารณาไว้ก่อน ไม่ใช่ว่าถึงเวลาแล้วค่อยคิดจะทำ เพราะสุดท้ายแล้วก็จะกลายเป็นผู้ถูกกระทำและตอบสนองต่อสิ่งแวดล้อมเหมือนเดิม อะไรไม่เคยทำ ต้องเรียนรู้ ทำให้ได้ ทำให้เกิดความชำนาญ ต้องเป็นผู้คิดแนวรุก คือ ทุกปัญหาแก้ไขได้ อย่าให้สิ่งภายนอกตัดสินตนเอง แต่ให้ตนเองเป็นผู้เลือกที่จะทำ รวมถึงควบคุมความรู้สึกของตนเองได้

อุปนิสัยที่ 2 เริ่มต้นด้วยจุดมุ่งหมายในใจ (Begin with the End in Mind) หลักการของการเป็นผู้นำในตนเอง

จิตเปรียบเป็นผู้เดินทางอยู่เหนือมิติแห่งกาลเวลา ทุกอย่างเริ่มต้นที่จิต เจตนาเป็นเครื่องซึ่งกรรมทุกอย่างเป็นไปตามกรรม และความสำเร็จ เริ่มต้นจากก้าวแรก เริ่มสะสมความสำเร็จด้วยระยะเวลาที่ผ่านไปอย่างสม่ำเสมอ การเริ่มต้นที่จุดมุ่งหมายในใจ คือ การสร้างหรือวางแผน การออกแบบ และ วางโครงสร้างสำหรับสิ่งที่เราต้องการจะเป็นก่อน โดยคิดหลายๆ ทางเลือก และเลือกสิ่งที่ดีที่สุดใจก่อน แล้วค่อยนำความคิดนั้นมาปฏิบัติ ให้เกิดผล ตามความคิดหรือสิ่งที่เราคาด หวังไว้ การฝึกฝน อุปนิสัยที่ 2 นี้ ต้องเริ่มต้นที่ ต้องตั้ง Personal Mission ก่อน แล้ว จาก Personal Mission ค่อยๆ แยกออกเป็น Activity ย่อยๆ ในการทำอะไรในแต่ละช่วงของชีวิต และทบทวนสิ่งที่เรากระทำ ว่าสอดคล้องหรือ เป็นไปตาม Mission ที่เราอยากได้หรืออยากเป็นหรือไม่ นิสัยข้อนี้เป็นการสร้างความปรารถนา และแรงจูงใจให้ทำในสิ่งที่เราควรจะทำ แต่เรามักผลัดวันกับตัวเองเสมอ

อุปนิสัยที่ 3 ทำสิ่งที่สำคัญก่อน (Put First Things First) หลักการของการบริหารส่วนบุคคล

อุปนิสัยนี้เป็นการฝึก การบริหารเวลา โดยต้องจัดลำดับความสำคัญของงาน โดยจะโยงมาจาก Personal Mission คือทำในสิ่งที่สอดคล้อง Personal Mission ชีวิตที่ประสบความสำเร็จนั้น ต้องเรียงลำดับความสำคัญก่อนหลัง คือ คิดว่าจะทำอะไร ทำอย่างไร เริ่มจากอะไรก่อน โดยตอบรับในสิ่งที่ดีและปฏิเสธในสิ่งที่ไม่ดี ทุกคนมีต้นทุน คือ เวลาที่เท่ากัน 24 ชม. แต่ต่างกันในการใช้เวลาให้มีคุณค่าและเป็นประโยชน์ต้องให้ความสนใจและทำในเรื่องที่มีความ สำคัญก่อนเรื่องเร่งด่วนเสมอ

อุปนิสัยที่ 4 คิดแบบชนะ/ชนะ (Think Win/Win) หลักการของภาวะผู้นำระหว่างบุคคล

ชนะ/ชนะ เป็นกรอบแห่งความคิดที่แสวงหาผลประโยชน์ร่วมกันในทุกความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ซึ่งเป็นข้อตกลงหรือหนทางแก้ปัญหาที่จะ ได้รับประโยชน์และความพึงพอใจกันทั้งสองฝ่าย มองชีวิตว่าเป็นการร่วมมือกันไม่ใช่การแข่งขัน เชื่อว่ามีทุกอย่างเหลือเพื่อสำหรับทุกคน ความสำเร็จของบุคคลหนึ่งไม่ได้กีดกันความสำเร็จของผู้อื่น หลักการชนะ/ชนะเป็นอุปนิสัยของภาวะผู้นำระหว่างบุคคลที่ต้องอาศัยวิสัยทัศน์ การริเริ่มเชิงรุกและความมั่นคง การชี้แนะ ปัญญาและพลังอำนาจที่มาจากภาวะผู้นำส่วนบุคคลที่ยึดหลักการการเป็นจุดศูนย์กลาง และแนวคิดชนะ/ชนะนี้ ก่อกำเนิดมาจากคุณลักษณะแห่งบุรณภาพ วุฒิภาวะและกรอบของจิตใจเหลือเพื่อ

อุปนิสัยที่ 5 เข้าใจผู้อื่นก่อน แล้วจึงให้ผู้อื่นเข้าใจเรา (Seek First to Understand, Then to be Understood) หลักการติดต่อสื่อสารอย่างเข้าใจ

โดยปกติแล้วคนส่วนใหญ่อยากให้ผู้อื่นมาเข้าใจตนก่อนและรับฟังด้วยเจตนาที่ต้องการออกความคิดเห็น ไม่ได้รับฟังเพื่อความเข้าใจจึงถือเป็นการเปลี่ยนกรอบความคิดครั้งใหญ่ ซึ่งการรับ

ฟังผู้อื่นด้วยความเข้าใจ ไม่ได้หมายความว่าถึงแค่การรับฟังด้วยความใส่ใจหรือเห็นใจ แต่เป็นการรับฟังที่มีเจตนาทำความเข้าใจผู้พูด การพาตัวเข้าไปอยู่ในกรอบอ้างอิงของผู้พูดและมองผ่านกรอบนั้นออกมาเพื่อเข้าใจกรอบความคิดในใจของเขาและร่วมรับรู้ความรู้สึกของเขา เมื่อเราเข้าใจผู้อื่นได้อย่างลึกซึ้งกว่าเดิม จะทำให้มองเห็นคุณค่าในตัวเขามากขึ้น ช่วยให้มีระดับความสัมพันธ์และความไว้วางใจเชื่อใจเพิ่มมากขึ้นและช่วยให้ผู้อื่นพร้อมจะเข้าใจเรา เมื่อเกิดความเข้าใจกันและกันอย่างถ่องแท้ ก็เปรียบเหมือนเปิดประตูสู่ดินแดนความคิดสร้างสรรค์และทางเลือกสายที่สาม ความแตกต่างระหว่างเราไม่ถือเป็นอุปสรรคคิดกันในการสื่อสาร และการร่วมมือกันสร้างความเจริญก้าวหน้าอีกต่อไป แต่ในทางตรงข้ามความแตกต่างนั้นจะเป็นบันไดก้าวแรกไปสู่การฉีกพลังประสานความต่าง

อุปนิสัยที่ 6 ฉีกพลังประสานความต่าง (Synergize) หลักการร่วมมืออย่างสร้างสรรค์

ฉีกพลังประสานความต่างเป็นการนำเอาคุณสมบัติเฉพาะของมนุษย์ทั้งสี่ คือ ร่างกาย จิต วิญญาณ สติปัญญา และความรู้สึกที่มีต่อสังคม มารวมกับแรงจูงใจชนะ/ชนะ ทักษะการสื่อสาร การรับฟังอย่างเข้าใจ ฉีกกรวมกันพุ่งไปเจาะปัญหาและปลดปล่อยอำนาจสูงสุดที่มีอยู่ มุ่งหน้าไปเพื่อให้เป้าหมายที่อยู่ในใจนั้นบรรลุผล โดยที่แก่นสำคัญของฉีกพลังประสานความต่าง คือการมองเห็นค่าความแตกต่าง ทั้งความแตกต่างเชิงความคิด เชิงอารมณ์และเชิงจิต การเห็นคุณค่าความแตกต่างจะบวกเพิ่มความรู้ บวกเพิ่มความเข้าใจ ให้มองเห็นโลกได้กว้างมากขึ้น หากเราใช้เพียงประสบการณ์ของตัวเอง เราจะทำงานโดยไม่มีข้อมูลเพียงพอ ฉีกพลังประสานความต่างถือเป็นหลักการที่ต้องและมีประสิทธิผลในการพึ่งพาซึ่งกันและกัน การทำงานเป็นทีม และพัฒนาเอกภาพและความคิดสร้างสรรค์ร่วมกับผู้อื่น

อุปนิสัยที่ 7 ลับเลื่อยให้คมอยู่เสมอ (Sharpen the Saw) หลักการของการเติมพลังชีวิตของตนเองให้สมดุล

ลับเลื่อยให้คมอยู่เสมอเป็นการกระตุ้นหรือปรับปรุงตนเองตลอดเวลา เพื่อให้จัดการชีวิตได้ดีขึ้นเป็นคนที่พึ่งพาตนเองได้อย่างแท้จริงและพร้อมช่วยเหลือผู้อื่นด้วย โดยการปรับตัวใหม่และสร้างความเข้มแข็งให้กับองค์ประกอบหลักของชีวิต ไม่ว่าจะเป็นมิติทางกายภาพที่เกี่ยวข้องถึงการดูแลรักษาร่างกาย กินอาหารที่มีประโยชน์ พักผ่อนให้เพียงพอและออกกำลังกายเป็นประจำ มิติแห่งจิตวิญญาณเป็นการผูกมัดให้ปฏิบัติตามระบบค่านิยม ปฏิบัติตามสัญญา ศึกษาและทำสมาธิ มิติแห่งสติปัญญาเป็นการอ่าน วาดภาพในใจ วางแผน เขียนและมิติเชิงสังคม/อารมณ์เป็นการให้บริการ ร่วมรับรู้ความรู้สึก ฉีกพลังประสานความต่างและความมั่นคงในใจ ซึ่งต้องมีการฝึกฝนมิติทั้งสี่เป็นประจำและต่อเนื่อง

จากหลักการ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงของ Stephen R. Covey ดังที่ได้กล่าวมานั้น นับว่าเป็นหลักการที่มีความเหมาะสมที่จะนำไปปฏิบัติในชีวิตประจำวันเพื่อให้เกิดความสำเร็จในการทำงานหรือการดำเนินชีวิต ซึ่งหลักการนี้เป็นการพัฒนาที่อุปนิสัย ทำให้เกิดความยั่งยืนไม่ใช่แค่

สร้างบุคลิกภาพที่ฉาบฉวย แต่เป็นการสร้างให้เกิดเป็นนิสัยติดตัว โดยอยู่ในกรอบของความคิดที่มีสติ มีเป้าหมายที่ชัดเจน ซึ่งง่ายต่อการนำไปสู่ความสำเร็จในการทำงานหรือการดำเนินชีวิตอย่างยั่งยืนที่ไม่ใช่เพียงแค่ตัวเองเท่านั้น แต่นับเป็นความสำเร็จของส่วนรวมที่ไม่มีใครแพ้ มีแต่ชนะทั้งสองฝ่าย

คณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ (คณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้, 2555: ออนไลน์)

ประวัติความเป็นมา

คณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ ได้ก่อตั้งขึ้นเมื่อปี พ.ศ. 2527 เดิมเป็นสาขาประมงน้ำจืด สังกัดภาควิชาเทคโนโลยีทางสัตว์ เริ่มรับนักศึกษาระดับปริญญาตรีรุ่นแรกในปีการศึกษา 2528 หลักสูตร 2 ปีต่อเนื่อง สาขาวิชาประมงน้ำจืด (ทช.บ.) มีนักศึกษารุ่นที่ 1 จำนวน 36 คน ต่อมาในปี พ.ศ. 2532 ได้แยกตัวออกจากภาควิชาเทคโนโลยีทางสัตว์มาจัดตั้งหน่วยงานใหม่เป็นภาควิชาเทคโนโลยีการประมง สังกัดคณะผลิตกรรมการเกษตร เมื่อวันที่ 18 สิงหาคม พ.ศ. 2532 ต่อมาในปี พ.ศ. 2536 ได้เปิดสอนนักศึกษาระดับปริญญาตรี วิทยาศาสตร์บัณฑิต (วท.บ.) หลักสูตร 2 ปีเทียบเรียน สาขาวิชาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ และหลักสูตร 4 ปี จำนวน 3 หลักสูตร คือ สาขาวิชาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ สาขาวิชาการจัดการประมง และสาขาวิชาชีววิทยาประมง คณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ ได้รับการอนุมัติจัดตั้งจากสภามหาวิทยาลัยแม่โจ้ ให้เป็นหน่วยงานระดับคณะ เมื่อวันที่ 20 มีนาคม พ.ศ. 2548 ปัจจุบันมีการจัดการเรียนการสอนทั้งในระดับปริญญาตรี และระดับปริญญาโท ทางด้านเทคโนโลยีการประมง มีภารกิจหลัก 4 ด้าน คือ ด้านการเรียนการสอน การวิจัย การบริการวิชาการ และทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

ปรัชญา

ปัญญา นำ คุณธรรมเด่น เป็นเลิศทางวิชาการ

วิสัยทัศน์

มีความเป็นเลิศทางการประมงและทรัพยากรทางน้ำในระดับนานาชาติ

วัตถุประสงค์

1. เพื่อผลิตบัณฑิตที่มีความรู้ ทักษะ ในกระบวนการคิด ปฏิบัติ และมีคุณธรรม สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานทั้งในและต่างประเทศ
2. เพื่อสร้างงานวิจัยแบบบูรณาการ ด้านการประมงและทรัพยากรทางน้ำอย่างมั่นคงและปลอดภัยมีประโยชน์ต่อสังคม

3. เพื่อสร้างงานวิจัยแบบบูรณาการ ด้านการประมงและทรัพยากรทางน้ำที่มั่นคงและปลอดภัยมีประโยชน์ต่อการเรียนการสอนและบริการวิชาการแก่สังคม
 4. เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนให้นักศึกษาและบุคลากร มีส่วนร่วมในกิจกรรมทางด้านทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม การอนุรักษ์ทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม
 5. เพื่อสร้างความร่วมมือทางด้านวิชาการในระดับท้องถิ่น ระดับชาติและระดับนานาชาติ
- พันธกิจ**
1. พัฒนาระบบจัดการศึกษาให้มีประสิทธิภาพ ในการผลิตบัณฑิตที่มีความรู้ ทักษะ ในกระบวนการคิด ปฏิบัติ และมีคุณธรรม สอดคล้องกับความต้องการของสังคม
 2. บูรณาการการวิจัยอย่างมีทิศทาง เพื่อประโยชน์ต่อการเรียนการสอนและบริการวิชาการแก่สังคม
 3. ขยายโอกาสทางการศึกษาและรูปแบบการให้บริการทางวิชาการ เพื่อเป็นศูนย์กลางเรียนรู้เฉพาะทางอย่างครบวงจร
 4. เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนให้นักศึกษาและบุคลากร มีส่วนร่วมในกิจกรรมทางด้านทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
 5. พัฒนาศักยภาพของบุคลากรและนักศึกษา เพื่อเข้าสู่การเป็นที่ยอมรับในระดับชาติและนานาชาติ โดยใช้หลักการพัฒนาระบบบริหารจัดการองค์กรที่ดี (Good Governance) เพื่อให้บรรลุพันธกิจ

กิจกรรมสำหรับนักศึกษา

1. กิจกรรม Fisheries Sport Day

กิจกรรมนี้จัดขึ้นเพื่อเชื่อมความสัมพันธ์อันดีระหว่างรุ่นพี่และรุ่นน้อง โดยใช้กิจกรรมการแข่งขันกีฬา และกิจกรรมสร้างสรรค์อื่นๆ สร้างความสามัคคีของนักศึกษาภายในคณะ ทำให้นักศึกษาได้ฝึกกระบวนการทำงานเป็นทีมและได้แสดงออกทางความสามารถของตนเอง นอกจากนี้ยังเป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมสุขภาพตามนโยบายของทางมหาวิทยาลัย ส่งเสริมให้นักศึกษาเล่นกีฬาเพื่อสุขภาพร่างกายที่แข็งแรงปลอดภัยจากยาเสพติด (รายงานผลการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติการ ประจำปีงบประมาณ 2555 คณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้, 2555)

2. กิจกรรม พี่เล่า-น้องฟัง

กิจกรรมนี้จัดทำขึ้นโดยให้มีการพบปะ พูดคุย แลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์วิชาชีพ จากศิษย์เก่าสู่ศิษย์ปัจจุบันในเรื่องประสบการณ์ทำงานในประเด็นต่างๆ ยกตัวอย่างเช่น จบใหม่ทำอะไรให้งานทำ แนวทางการสมัครงาน การปรับตัวในการเข้าทำงานใหม่ ปัญหาที่เกิดขึ้นในการ

ทำงาน คู่ทางในการหางานทำ และเป้าหมายในการทำงาน รวมถึงข้อเสนอแนะเพิ่มเติมจากศิษย์เก่าที่ประสบความสำเร็จทั้งในการดำเนินชีวิตและการทำงาน ทำให้ศิษย์ปัจจุบันได้รับประโยชน์เพื่อใช้เป็นแนวทาง การพัฒนา และการปรับปรุงการเรียน การดำเนินชีวิต และการทำงานต่อไป (รายงานผลการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติการ ประจำปีงบประมาณ 2555 คณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้, 2555)

3. กิจกรรม Fisheries Award

กิจกรรมนี้จัดขึ้นเพื่อเป็นการให้รางวัลแสดงความยกย่องนักศึกษาที่มีความสามารถ มีศักยภาพและทักษะในการดำเนินชีวิตตามคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ เป็นนักศึกษาที่เป็นแบบอย่างที่ดี 3 ด้าน ได้แก่ เรียนดี มีคุณธรรม กิจกรรมเด่น กิจกรรมนี้ยังมีการร่วมกันจัดบอร์ด ทำเนียบ คนดี-คนเก่ง ประมงเพื่อเชิดชูนักศึกษาที่ได้รับรางวัล Fisheries Award ดังกล่าว ทำให้นักศึกษาอื่นๆ เห็นแบบอย่างที่ดีจากนักศึกษาที่ประสบความสำเร็จ ย่อมเกิดแรงจูงใจที่อยากจะปฏิบัติตามต่อไป (รายงานผลการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติการ ประจำปีงบประมาณ 2555 คณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้, 2555)

4. กิจกรรมค่ายอาสาพัฒนาชนบท

เป็นกิจกรรมนักศึกษาในช่วงเวลาที่ว่างเว้นจากการศึกษาปกติ เป็นกิจกรรมเพื่อสังคมหรือกิจกรรมที่ทำโดยมิได้หวังเพียงประโยชน์ที่จะเกิดขึ้นแก่ตัวนักศึกษาเองในแง่ของการทำงานหรือทำกิจกรรมร่วมกับผู้อื่นเท่านั้น หากแต่หวังเพื่อจะสร้างทรัพยากรบุคคลที่มีคุณภาพ มีคุณธรรม และมีความเสียสละเพื่อส่วนร่วม ออกสู่สังคมใหญ่ เป็นผู้ซึ่งมีพื้นฐานความรู้ทางวิชาการจากการเรียนระดับอุดมศึกษาหรือที่เรียกกันว่าปัญญาชนเป็นชนชั้นกลางที่มีบทบาทสำคัญ ในการเปลี่ยนแปลงสังคมใน ส่วนที่เลวร้ายไปสู่สังคมที่ดี (รายงานผลการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติการ ประจำปีงบประมาณ 2555 คณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้, 2555)

5. กิจกรรม Fisheries Eco

กิจกรรมนี้จัดขึ้นเพื่อให้ นักศึกษาตระหนักถึงความสำคัญของสิ่งแวดล้อมและระบบนิเวศน์ สร้างจิตสำนึกในการรักษาวิถีชีวิตพื้นบ้านทางการประมงที่มีลักษณะการอยู่ร่วมกับสิ่งแวดล้อม รวมทั้งการสร้างความรู้ถึงผลกระทบที่เกิดการได้รับค่านิยมสมัยใหม่ สินค้า บริการ และวัฒนธรรมใหม่ที่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมทางการประมง โดยนักศึกษาได้ร่วมกันทำความสะอาดอาคารเรียนและบริเวณโดยรอบ สร้างซุ้มสุนทรีย์ด้านการประมง มีการนำเครื่องมือทางการประมงพร้อมป้ายชื่อมาติดเป็นโมบายตกแต่งสวยงาม เป็นการสร้างสิ่งแวดล้อมและบรรยากาศในการเรียนการสอน ทำให้นักศึกษาเกิดความรู้และความสนใจในเครื่องมือประมงพร้อมทั้งเป็นที่พักผ่อนหย่อนใจของนักศึกษา กิจกรรมนี้จึงเป็นกิจกรรมที่มีส่วนช่วยลดมลพิษด้านสิ่งแวดล้อมและเพิ่มมูลค่า

ให้กับระบบนิเวศน์ของคณะ (รายงานผลการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติการ ประจำปีงบประมาณ 2555 คณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้, 2555)

6. กิจกรรมการให้บริการวิชาการด้านการเกษตรแก่สังคม

เป็นกิจกรรมที่ให้นักศึกษาได้มีส่วนร่วมในการให้บริการวิชาการแก่สังคมในด้านต่าง ๆ เช่น การจัดฐานเรียนรู้ทางด้านเกษตร การเผยแพร่ความรู้ทางด้านเกษตรการจัดฝึกอบรมเกษตรกร การจัดสัมมนาทางวิชาการ การจัดรายการวิทยุ การจัดนิทรรศการทั้งในและนอกสถานที่ การจัดฝึกอบรมสัมมนาทางวิชาการ การฝึกอบรมระยะสั้น การให้คำปรึกษาแก่เกษตรกร การให้บริการวิเคราะห์ทางห้องปฏิบัติการ เช่น กิจกรรมคลินิกเคลื่อนที่ ฐานความรู้ด้านการประมงและการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ (รายงานผลการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติการ ประจำปีงบประมาณ 2555 คณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้, 2555)

โดยในทุกกิจกรรมของคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ เป็นผู้มีส่วนร่วมกับการทำกิจกรรมด้วยตนเองทั้งนี้เพื่อสร้างให้นักศึกษาเป็นผู้พัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงได้ จากการนำเอาปรัชญาวิสัยทัศน์ วัตถุประสงค์ พันธกิจ และกลยุทธ์ของคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำที่ได้กำหนดไว้อย่างชัดเจน ทำให้คณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ สามารถผลิตบัณฑิตที่รู้จักคิด มีเหตุผล มีความรับผิดชอบ มีจิตสำนึกที่ต่อสังคม และรู้จักใช้ชีวิตอย่างมีความสุข

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ดลญา นันทดี (2554) ได้ศึกษาเรื่อง “การวัดระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะอุตสาหกรรมเกษตร มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ โดยอาศัยหลักการ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง” ซึ่งเก็บรวบรวมข้อมูลแบบสอบถามจากนักศึกษาคณะอุตสาหกรรมเกษตร มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ จำนวน 295 คน ซึ่งเลือกตัวอย่างด้วยวิธี โควต้าตามสัดส่วนจำนวนนักศึกษาในแต่ละชั้นปี แล้วนำมาวิเคราะห์ทางสถิติด้วยความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยสองกลุ่ม การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบจำแนกทางเดียว และการวิเคราะห์สหสัมพันธ์ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุ 22 ปี กลุ่มตัวอย่างมีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยที่ 7 การกลับเลื่อยให้คมอยู่เสมอ อุปนิสัยที่ 1 บี-โปรแอกทีฟ อุปนิสัยที่ 5 เข้าใจผู้อื่นก่อนจะให้ผู้อื่นเข้าใจเรา และอุปนิสัยที่ 4 การคิดแบบชนะ/ชนะ อยู่ในระดับมากตามลำดับ และมีอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิต อุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ อุปนิสัยที่ 6 การผนีกพลังประสานความแตกต่าง อุปนิสัยที่ 2 การเริ่มต้นด้วยจุดหมายในใจ และอุปนิสัยที่ 3 การทำตามลำดับความสำคัญ อยู่ในระดับค่อนข้างมากตามลำดับ เมื่อคิดเป็นกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตน และภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งอยู่ในระดับค่อนข้างมากตามลำดับ คุณลักษณะ

ทั่วไปที่มีผลต่อภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งอย่างมีนัยสำคัญ ได้แก่ เพศ อายุ ชั้นปี การศึกษา สาขาวิชา ลำดับบุตรในครอบครัว บุคคลที่พักอาศัยอยู่ด้วยในปัจจุบัน จำนวนเพื่อนสนิท การเป็นผู้ริเริ่มหรือมีส่วนร่วมในกิจกรรมนักศึกษา การสมัครเข้าร่วมกิจกรรมโดยความสมัครใจ และความเต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้ อุปนิสัยส่วนมากมีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง โดยกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนส่วนมีความสัมพันธ์กันกับอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมในระดับสูง ส่วนภาพรวมอุปนิสัยทั้ง 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งมีความสัมพันธ์กับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนและกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมในระดับสูงมาก เกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุด เกรดเฉลี่ยสะสม ประสบการณ์การเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง ไม่มีความสัมพันธ์กับระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ ความสมดุลของการดำเนินชีวิต กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตน กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม และภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง

สุชาติ บัวบาน (2554) ได้ศึกษาเรื่อง “การวัดระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะ

เกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ โดยใช้หลักการเจ็ดอุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง” ซึ่งเก็บรวบรวมข้อมูลแบบสอบถามจากนักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ จำนวน 303 คน ซึ่งเลือกตัวอย่างด้วยวิธีโควต้าตามสัดส่วนจำนวนนักศึกษาในแต่ละชั้นปี แล้วนำมาวิเคราะห์ทางสถิติด้วยความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยสองกลุ่ม การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบจำแนกทางเดียว และการวิเคราะห์สหสัมพันธ์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุ 20 ปี กลุ่มตัวอย่างมีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยที่ 4 การคิดแบบชนะ/ชนะ อุปนิสัยที่ 7 การลับเลื่อยให้คมอยู่เสมอ อุปนิสัยที่ 1 ปี-โปรแอกทีฟ อุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิต และอุปนิสัยที่ 5 เข้าใจผู้อื่นก่อนจะ让自己เข้าใจเรา อยู่ในระดับมากตามลำดับ และมีอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ อุปนิสัยที่ 2 การเริ่มต้นด้วยจุดหมายในใจ อุปนิสัยที่ 6 ผนึกพลังประสานความต่าง และอุปนิสัยที่ 3 การทำตามลำดับความสำคัญ อยู่ในระดับค่อนข้างมากตามลำดับ เมื่อคิดเป็นกลุ่มอุปนิสัยแล้วพบว่า กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม ภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง และกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตน อยู่ในระดับมากตามลำดับ คุณลักษณะทั่วไปที่มีผลต่อภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งอย่างมีนัยสำคัญ ได้แก่ เพศ และประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ อุปนิสัยส่วนมากมีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง อุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ และอุปนิสัยที่ 2 เริ่มต้นด้วยจุดหมายในใจ มีความสัมพันธ์ทางลบในระดับต่ำกับชั้นปีที่กำลังศึกษา อุปนิสัยที่ 5 เข้าใจผู้อื่นก่อนจะ让自己เข้าใจเรา มีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับต่ำกับกับเกรดเฉลี่ยสะสม แต่มีความสัมพันธ์ทางลบในระดับต่ำกับจำนวนเพื่อนสนิท เกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุดไม่มีความสัมพันธ์กับบัญชีออมใจ ความสมดุลในการดำเนินชีวิต กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตน กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม และภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผล

ยิ่ง เกรดเฉลี่ยสะสมมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับอุปนิสัยที่ 5 เข้าใจผู้อื่นก่อนจะให้ผู้อื่นเข้าใจ เราในระดับต่ำ นักศึกษาที่เคยมีประสบการณ์การเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพ ยิ่งมีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิต กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัว กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม และภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง มากกว่านักศึกษาก่อนที่ไม่เคยมีประสบการณ์การเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง

สุวิรากร ชื่นธีระวงศ์ (2554) ได้ศึกษาเรื่อง “การวัดระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ โดยใช้หลักการเจ็ดอุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง” ซึ่งเก็บรวบรวมข้อมูลแบบสอบถามจากนักศึกษาคณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ จำนวน 193 คน ซึ่งเลือกตัวอย่างด้วยวิธี โควต้าตามสัดส่วนจำนวนนักศึกษาในแต่ละชั้นปี แล้วนำมาวิเคราะห์ทางสถิติด้วยความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยสองกลุ่ม การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบจำแนกทางเดียว และการวิเคราะห์สหสัมพันธ์ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุ 17-19 ปี กลุ่มตัวอย่างมีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยที่ 5 เข้าใจผู้อื่นก่อนจะให้ผู้อื่นเข้าใจเรา อุปนิสัยที่ 1 ปี-โปรแอกทีฟ อุปนิสัยที่ 7 การลับเลื่อยให้คมอยู่เสมอ อุปนิสัยที่ 4 การคิดแบบชนะ/ชนะ อุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิต อุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์อยู่ในระดับมากตามลำดับ และมีอุปนิสัยที่ 6 การฝึกพลังประสานความต่าง อุปนิสัยที่ 2 การเริ่มต้นด้วยจุดหมายในใจ และอุปนิสัยที่ 3 การทำตามลำดับความสำคัญ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับค่อนข้างมากตามลำดับ เมื่อคิดเป็นกลุ่มอุปนิสัยพบว่า กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม และภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก แต่มีค่าเฉลี่ยของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัวในระดับค่อนข้างมาก คุณลักษณะทั่วไปที่มีผลต่อภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งอย่างมีนัยสำคัญ ได้แก่ ลำดับในครอบครัว และประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ อุปนิสัยส่วนมากมีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง ยกเว้นความสัมพันธ์ของอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ กับอุปนิสัยที่ 2 และอุปนิสัยที่ 7 ที่มีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำ และความสัมพันธ์ของอุปนิสัยที่ 5 กับอุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิต อุปนิสัยที่ 2 และอุปนิสัยที่ 3 ซึ่งมีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำเช่นกัน เกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุด เกรดเฉลี่ยสะสม ประสบการณ์การเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งไม่มีความสัมพันธ์กับระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ ความสุขของการดำเนินชีวิต กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัว กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม และภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง

บทที่ 3

ระเบียบวิธีการศึกษา

ขอบเขตการศึกษา

ขอบเขตเนื้อหา

1. ขอบเขตการศึกษาคั้งนี้เป็นการวัดระดับอุปนิสัยเจ็ดประการสำหรับผู้มีประสิทธิผลสูง ซึ่งจะทำการศึกษาในนักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้

2. ตัวแปรที่ศึกษาได้แก่ เพศ อายุ ชั้นปีที่กำลังศึกษา แผนการศึกษา เกรดเฉลี่ยภาค การศึกษาล่าสุด เกรดเฉลี่ยสะสม ลำดับในครอบครัวจำนวนพี่น้อง บุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่ สถานภาพของบิดา/มารดา อาชีพของบิดา/มารดา จำนวนเพื่อนสนิท ประวัติการทำงานพิเศษหรือ รายได้เสริม การมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรม การสมัครเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ ความเต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะ หรือมหาวิทยาลัยจัดให้ และประสบการณ์การเรียนรู้หลัก 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง อุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ อุปนิสัยแสดงความสมดุลของการดำเนินชีวิต อุปนิสัยที่ 1 คือบี-โปรเอกทิฟ อุปนิสัยที่ 2 คือการเริ่มต้นด้วยจุดหมายในใจ อุปนิสัยที่ 3 คือการทำตามลำดับความสำคัญ อุปนิสัยที่ 4 คือการคิดแบบชนะ/ชนะ อุปนิสัยที่ 5 คือเข้าใจผู้อื่นก่อนจะให้ผู้อื่นเข้าใจเรา อุปนิสัยที่ 6 คือการฝึกพลังประสานความต่าง และอุปนิสัยที่ 7 คือการลับเลื่อยให้คมอยู่เสมอ

ขอบเขตประชากร

ประชากรในการศึกษาคั้งนี้ คือ นักศึกษาที่กำลังศึกษาในระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 ถึง ชั้นปีที่ 4 คณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ แผนการศึกษา หลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปี และหลักสูตร 4 ปี ประจำปีการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2555 ซึ่งมีนักศึกษาลงทะเบียนทั้งสิ้น 573 คน (งานทะเบียนและสถิตินักศึกษา สำนักบริหารและพัฒนาวิชาการ มหาวิทยาลัยแม่โจ้, 2555) (ข้อมูล ณ วันที่ 30 พฤศจิกายน 2555)

ตารางที่ 1 แสดงจำนวนนักศึกษาในระดับปริญญาตรีคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้

ชั้นปี	จำนวนนักศึกษา
ชั้นปีที่ 1	186
ชั้นปีที่ 2	177
ชั้นปีที่ 3	120
ชั้นปีที่ 4	90
รวม	573

ขนาดตัวอย่างและวิธีการคัดเลือกตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างในการศึกษารุ่นนี้ ได้แก่ นักศึกษาปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 คณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ โดยนับข้อมูลเฉพาะนักศึกษาไทยที่ลงทะเบียนเรียนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 จำนวน 573 คน โดยใช้ตารางกำหนดขนาดตัวอย่างของ Krejcie and Morgan (ชานินทร์ ศิลป์จารุ, 2551: 49)

จากจำนวนกลุ่มตัวอย่างข้างต้น นำมาสุ่มตัวอย่างโดยใช้วิธีการเลือกตัวอย่างแบบใช้โควตา (Quota Sampling) (คุณทลี รื่นรัมย์, 2551) โดยสุ่มเลือกตัวอย่างนักศึกษาตามสัดส่วนจำนวนนักศึกษาในแต่ละชั้นปี ดังนี้

ตาราง 2 แสดงจำนวนนักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ และขนาดกลุ่มตัวอย่างตามสัดส่วนประชากร (ข้อมูลนักศึกษาคณะการศึกษปีที่ 2 ปีการศึกษา 2555)

ชั้นปี	จำนวนประชากร		จำนวนกลุ่มตัวอย่าง	
	หลักสูตร 2 ปี	หลักสูตร 4 ปี	หลักสูตร 2 ปี	หลักสูตร 4 ปี
ชั้นปีที่ 1	50	136	20	56
ชั้นปีที่ 2	50	127	20	52
ชั้นปีที่ 3	0	120	0	49
ชั้นปีที่ 4	0	90	0	37
รวม	100	473	40	194
รวมทั้ง 2 หลักสูตร	573		234	

(สำนักบริหารและพัฒนาวิชาการ มหาวิทยาลัยแม่โจ้, 2555: ออนไลน์)

วิธีการศึกษา

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ใช้วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 แผนการศึกษาหลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปี และหลักสูตร 4 ปี ทั้งหมด 234 คน โดยใช้แบบสอบถามซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 คุณลักษณะทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง (แบบวัดอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ อุปนิสัยแสดงความสุขของการดำเนินชีวิต และ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพสูง)

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถาม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพสูงของ Stephen R. Covey (2010) โดยแบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 คุณลักษณะทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ชั้นปีที่กำลังศึกษา สาขาวิชา เกรดเฉลี่ยของภาคการศึกษาล่าสุด เกรดเฉลี่ยสะสม ลำดับในครอบครัว จำนวนพี่น้อง บุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่ สถานภาพของบิดา/มารดา อาชีพของบิดา/มารดา จำนวนเพื่อนสนิท ประวัติการทำงานพิเศษหรือรายได้เสริม การมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรม การสมัครเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ ความเต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะ หรือมหาวิทยาลัยจัดให้ และประสบการณ์การเรียนรู้หลัก 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพสูง

ส่วนที่ 2 แบบประเมินตนเอง ซึ่งนำมาจากแบบประเมินตนเอง 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพสูงของ Stephen R. Covey (2010: online อ้างอิงใน รัชชรัตนญ์ เกียรติไชยากร, 2554: 286-291) อันประกอบด้วย แบบวัดอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ อุปนิสัยแสดงความสุขของการดำเนินชีวิตและ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพสูง

รายละเอียดของแบบประเมินตนเอง มีดังนี้

แบบประเมินตนเองแบ่งออกเป็น 9 ส่วนหลัก ในแต่ละส่วนประกอบด้วยข้อความจำนวน 3 ข้อความ ดังนี้

1. บัญชีอ้อมใจ

- ฉันแสดงความเมตตาและความเห็นอกเห็นใจต่อผู้อื่น
- ฉันเป็นคนรักษาสัญญาและให้คุณค่าต่อข้อผูกพัน
- ฉันไม่พูดถึงสิ่งที่ไม่ดีของผู้อื่นลับหลัง

2. ความสมดุลในการดำเนินชีวิต
 - ฉันสามารถรักษาความสมดุลในแง่มุมต่าง ๆ ของชีวิต การงาน ครอบครัว เพื่อน และอื่นๆ ได้อย่างเหมาะสม
 - เวลาทำงาน ฉันคำนึงถึงความเกี่ยวข้องและความต้องการของคนที่ฉันกำลังทำงานให้
 - ฉันทุ่มเทในสิ่งที่ฉันทำ แต่ไม่ถึงกับทำให้หมดแรงหรือหมดสภาพ
3. อุปนิสัยที่ 1 บี-โปรแอคทีฟ (Be Proactive) หลักการวิสัยทัศน์ส่วนบุคคล
 - ฉันควบคุมชีวิตตัวเองได้
 - ฉันทุ่มเทความพยายามในสิ่งที่ฉันสามารถทำได้ มากกว่าในสิ่งที่ฉันไม่สามารถทำได้
 - ฉันรับผิดชอบต่ออารมณ์และการกระทำของฉันมากกว่าที่จะโทษผู้อื่นหรือสิ่งรอบข้าง
4. อุปนิสัยที่ 2 เริ่มต้นด้วยจุดมุ่งหมายในใจ (Begin with the End in Mind) หลักการของการเป็นผู้นำในตนเอง
 - ฉันรู้ว่าฉันต้องการความสำเร็จอะไรในชีวิต
 - ฉันจัดการและเตรียมสิ่งต่างๆ เพื่อไม่ต้องทำสิ่งนั้นๆ แบบฉุกเฉิน
 - ฉันเริ่มต้นแต่ละสัปดาห์ด้วยเป้าหมายที่ชัดเจนว่า ฉันต้องการทำอะไรให้สำเร็จ
5. อุปนิสัยที่ 3 ทำสิ่งที่สำคัญก่อน (Put First Things First) หลักการของการบริหารส่วนบุคคล
 - ฉันมีวินัยในการทำตามแผนต่างๆ (ไม่ผัดวันประกันพรุ่ง ไม่ปล่อยเวลาให้สูญเปล่า และอื่นๆ)
 - ฉันไม่ยอมให้กิจกรรมต่างๆ ที่สำคัญในชีวิตหายไปเพราะกิจกรรมที่วุ่นวายในแต่ละวัน
 - สิ่งต่างๆ ที่ฉันทำทุกวันมีความหมายและเป็นส่วนหนึ่งที่จะช่วยให้ฉันประสบความสำเร็จในชีวิต
6. อุปนิสัยที่ 4 คิดแบบชนะ/ชนะ (Think Win/Win) หลักการของภาวะผู้นำระหว่างบุคคล
 - ฉันให้ความสำคัญกับความสำเร็จของผู้อื่นเท่าๆ กับของตัวเอง
 - ฉันร่วมมือกับผู้อื่น

- เวลาแก้ไขข้อขัดแย้ง ฉันพยายามหาวิธีที่ทำให้ทุกฝ่ายได้ประโยชน์
7. อุปนิสัยที่ 5 เข้าใจผู้อื่น แล้วจึงให้ผู้อื่นเข้าใจเรา (Seek First to Understand, Then to be Understood) หลักการติดต่อสื่อสารอย่างเข้าใจ
- ฉันเป็นคนอ่อนไหวต่อความรู้สึกของคนอื่น
 - ฉันพยายามทำความเข้าใจถึงมุมมองของผู้อื่น
 - เวลาฟัง ฉันพยายามมองสิ่งต่างๆ จากมุมมองของคนอื่น ไม่ใช่แค่ของฉันอย่างเดียว
8. อุปนิสัยที่ 6 ผืนพลังประสานความต่าง (Synergize) หลักการร่วมมืออย่างสร้างสรรค์
- ฉันให้คุณค่าและค้นหาความสามารถที่อยู่ภายในของผู้อื่น
 - ฉันเป็นคนที่สร้างสรรค์ในการแสวงหาแนวความคิดและวิธีแก้ไข ปัญหาที่ใหม่และดีกว่า
 - ฉันชอบกระตุ้นให้ผู้อื่นแสดงความคิดเห็น
9. อุปนิสัยที่ 7 ลับเลื่อยให้คมอยู่เสมอ (Sharpen the Saw) หลักการของการเติมพลังชีวิตของตนเองให้สมดุล
- ฉันให้ความสำคัญกับสุขภาพกายและความเป็นอยู่ที่ดีของฉัน
 - ฉันพยายามอย่างหนักที่จะสร้างและปรับปรุงความสัมพันธ์กับผู้อื่น
 - ฉันใช้เวลาในการหาความหมายและความสุขในชีวิต

ลักษณะของแบบประเมินตนเองนั้น เป็นการประเมินตนเองว่าแสดงลักษณะอุปนิสัยตามข้อความแต่ละข้อความในแบบประเมินตนเองได้มากน้อยเพียงใด โดยแบ่งการประเมินตนเองในแต่ละข้อความออกเป็น 6 ระดับ ดังนี้

- 1 คะแนน คือ น้อยที่สุด
- 2 คะแนน คือ น้อย
- 3 คะแนน คือ ค่อนข้างน้อย
- 4 คะแนน คือ ค่อนข้างมาก
- 5 คะแนน คือ มาก
- 6 คะแนน คือ มากที่สุด

การประมวลผลคะแนนจากแบบประเมินตนเอง มีวิธีประมวลผลดังนี้

1. หาค่าเฉลี่ยของคะแนนในแต่ละอุปนิสัยของแบบประเมินตนเอง แล้วพิจารณาว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนในแต่ละอุปนิสัยนั้นอยู่ในช่วงใด ซึ่งกำหนดเกณฑ์เพื่อแปลความหมายของคะแนนได้ด้วยการหาอันตรภาคชั้น (กัลยา วานิชย์บัญชา, 2549) แสดงวิธีการคำนวณได้ดังนี้

$$\text{อันตรภาคชั้น} = \frac{\text{ค่าพิสัยของคะแนนเฉลี่ย}}{\text{จำนวนอันตรภาคชั้น}}$$

โดย

ค่าพิสัยของคะแนนเฉลี่ย = คะแนนเฉลี่ยสูงสุดที่เป็นไปได้ - คะแนนเฉลี่ยต่ำสุดที่เป็นไปได้

คะแนนเฉลี่ยสูงสุดที่เป็นไปได้ คือ 6 คะแนน

คะแนนเฉลี่ยต่ำสุดที่เป็นไปได้ คือ 1 คะแนน

$$\begin{aligned} \text{ค่าพิสัยของคะแนนเฉลี่ย} &= 6 - 1 \text{ คะแนน} \\ &= 5 \text{ คะแนน} \end{aligned}$$

$$\text{จำนวนอันตรภาคชั้น (จำนวนช่วงของคะแนน)} = 6 \text{ ชั้น}$$

แทนค่า

$$\begin{aligned} \text{อันตรภาคชั้น} &= \frac{5 \text{ คะแนน}}{6 \text{ ชั้น}} \\ &= 0.83 \text{ คะแนนต่อชั้น} \end{aligned}$$

จึงได้เกณฑ์การประเมินผลคะแนนเฉลี่ยดังนี้

- 1.00 - 1.83 คะแนน คือ มีระดับอุปนิสัยนั้นในระดับน้อยที่สุด
- 1.84 - 2.67 คะแนน คือ มีระดับอุปนิสัยนั้นในระดับน้อย
- 2.68 - 3.50 คะแนน คือ มีระดับอุปนิสัยนั้นในระดับค่อนข้างน้อย
- 3.50 - 4.33 คะแนน คือ มีระดับอุปนิสัยนั้นในระดับค่อนข้างมาก
- 4.34 - 5.17 คะแนน คือ มีระดับอุปนิสัยนั้นในระดับดีมาก
- 5.18 - 6.00 คะแนน คือ มีระดับอุปนิสัยนั้นในระดับมากที่สุด

2. ประเมินผลในภาพรวมของ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพสูง โดยการหาค่าเฉลี่ยรวมของคะแนนใน 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพสูง แล้วพิจารณาว่าค่าเฉลี่ยของ

คะแนนนั้นอยู่ในช่วงใด โดยใช้เกณฑ์การประเมินผลคะแนน เช่นเดียวกับเกณฑ์การประเมินในแต่ละอุปนิสัย

3. ประเมินผลระดับอุปนิสัยในอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตัว โดยการหาค่าเฉลี่ยรวมของคะแนนในอุปนิสัยที่ 1 อุปนิสัยที่ 2 อุปนิสัยที่ 3 และอุปนิสัยที่ 7 แล้วพิจารณาว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนนั้นอยู่ในช่วงใด โดยใช้เกณฑ์การประเมินผลคะแนน เช่นเดียวกับเกณฑ์การประเมินในแต่ละอุปนิสัย

4. ประเมินผลระดับอุปนิสัยในอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคม โดยการหาค่าเฉลี่ยรวมของคะแนนในอุปนิสัยที่ 4 อุปนิสัยที่ 5 อุปนิสัยที่ 6 และอุปนิสัยที่ 7 แล้วพิจารณาว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนนั้นอยู่ในช่วงใด โดยใช้เกณฑ์การประเมินผลคะแนน เช่นเดียวกับเกณฑ์การประเมินในแต่ละอุปนิสัย

การวิเคราะห์ข้อมูล

เครื่องมือทางสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่

ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์คุณลักษณะทั่วไป ใช้ความถี่ (Frequency) ร้อยละ (Percentage) และค่าเฉลี่ย (Mean) สำหรับข้อมูล เพศ อายุ ชั้นปีที่กำลังศึกษา สาขาวิชา เกรดเฉลี่ยของภาค การศึกษาล่าสุด เกรดเฉลี่ยสะสม ลำดับในครอบครัว จำนวนพี่น้อง บุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่ สถานภาพของบิดา/มารดา อาชีพของบิดา/มารดา จำนวนเพื่อสนิท ประวัติการทำงานพิเศษหรือรายได้เสริม การมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรม การสมัครเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ ความเต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะ หรือมหาวิทยาลัยจัดให้ และประสบการณ์การเรียนรู้หลัก 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพสูง

ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์อุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ อุปนิสัยแสดงความสุขของการดำเนินชีวิต อุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตัว อุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคม อุปนิสัยที่ 1 ถึงอุปนิสัยที่ 7 และ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพสูง ใช้ความถี่ (Frequency) ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และการวิเคราะห์สหสัมพันธ์ (Correlation Analysis) ระหว่างอุปนิสัยแต่ละอุปนิสัย โดยใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product-moment Correlation Coefficient)

ส่วนที่ 3 การวิเคราะห์คุณลักษณะทั่วไปกับระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ อุปนิสัยแสดงความสุขของการดำเนินชีวิต อุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตัว อุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคม อุปนิสัยที่ 1 ถึงอุปนิสัยที่ 7 และ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพสูง

3.1 การทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยสองกลุ่ม (t-Test) การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบจำแนกทางเดียว (One-way ANOVA) และการวิเคราะห์พหุคูณ ใช้วิธีของ Scheffe เพื่อทดสอบหาความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยเป็นรายคู่

3.2 การวิเคราะห์สหสัมพันธ์ (Correlation Analysis) ระหว่างผลการเรียน
เฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุด และผลการเรียนเฉลี่ยสะสม กับระดับอุปนิสัย
แสดงพื้นฐานทางอารมณ์ อุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิต
อุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตัว อุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคม อุปนิสัยที่ 1
ถึงอุปนิสัยที่ 7 และ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพสูง โดยใช้วิธี
หาสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product-moment
Correlation Coefficient) ดังนี้

(สมเดช บุญประจักษ์, 2551)

- ถ้าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์มากกว่า 0.90 ถือว่า มีความสัมพันธ์
กันในระดับสูงมาก
- ถ้าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่าง 0.70 - 0.90 ถือว่า มีความ
สัมพันธ์กันในระดับสูง
- ถ้าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่าง 0.30 - 0.69 ถือว่า มีความ
สัมพันธ์กันในระดับปานกลาง
- ถ้าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์น้อยกว่า 0.30 ถือว่า มีความสัมพันธ์
กันในระดับต่ำ
- ถ้าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.00 ถือว่า ไม่มีความสัมพันธ์
กัน
- เครื่องหมาย + และ - หน้าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แสดงถึง
ทิศทางของความสัมพันธ์ โดยเครื่องหมาย + แสดงว่ามี
ความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน และเครื่องหมาย - แสดงว่ามี
ความสัมพันธ์ไปในทิศทางตรงกันข้าม

ส่วนที่ 4 การวิเคราะห์ผลของประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรง
ประสิทธิภาพสูง ที่มีต่อระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ อุปนิสัยแสดงความสมดุลของการ
ดำเนินชีวิต อุปนิสัยที่ 1 ถึงอุปนิสัยที่ 7 อุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตัว อุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคม
และ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพสูงโดยใช้การทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย 2 กลุ่ม
(t-Test)

สถานที่ใช้ในการดำเนินการศึกษาและรวบรวมข้อมูล

สถานที่ใช้ในการดำเนินการศึกษา คือ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ และ
สถานที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล คือ คณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัย
แม่โจ้

ระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษา

การศึกษาในครั้งนี้ใช้เวลาในการดำเนินการศึกษาทั้งหมด 9 เดือน โดยเริ่มทำ
การศึกษา ตั้งแต่เดือนพฤศจิกายน พ.ศ. 2555 ถึงเดือนกรกฎาคม พ.ศ. 2556

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

บทที่ 4

ผลการศึกษา

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ เพื่อศึกษาการวัดระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ โดยใช้หลักการเจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง ซึ่งผู้ศึกษาได้เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถามจากนักศึกษาที่กำลังศึกษาในระดับปริญญาตรี คณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ ซึ่งมีจำนวนทั้งหมด 573 คน และได้กำหนดขนาดตัวอย่างจำนวน 234 ราย โดยนำข้อมูลที่ได้นำมาทำการศึกษา ซึ่งสามารถแบ่งการวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลผลข้อมูลออกเป็น 4 ส่วน โดยนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบคำบรรยายตามลำดับ ดังนี้

ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์คุณลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เพศ อายุ ชั้นปีที่กำลังศึกษา สาขาวิชา ผลการเรียนเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุด ผลการเรียนเฉลี่ยสะสม ลำดับการเป็นบุตรในครอบครัว จำนวนพี่น้อง บุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่ อาชีพของบิดา อาชีพของมารดา จำนวนเพื่อนสนิท ประวัติการทำงานพิเศษหรือหารายได้เสริม ประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่มผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษา ประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ ความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้ และประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง (ตารางที่ 3 – ตารางที่ 20)

ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์บัญชีความสอดคล้องของการดำเนินชีวิต กลุ่มอุปนิสัยชัยชนะส่วนบุคคล กลุ่มอุปนิสัยชัยชนะในสังคม อุปนิสัยที่ 1 ถึงอุปนิสัยที่ 7 และ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง ใช้ความถี่ (Frequency) ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และการวิเคราะห์สหสัมพันธ์ (Correlation Analysis) ระหว่างอุปนิสัยแต่ละอุปนิสัย โดยใช้วิธีหาสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product-moment Correlation Coefficient) (ตารางที่ 21 – ตารางที่ 32)

ส่วนที่ 3 การวิเคราะห์คุณลักษณะทั่วไปกับบัญชีความสอดคล้องของการดำเนินชีวิต กลุ่มอุปนิสัยชัยชนะส่วนบุคคล กลุ่มอุปนิสัยชัยชนะในสังคม อุปนิสัยที่ 1 ถึงอุปนิสัยที่ 7 และภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง

3.1 การทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยสองกลุ่ม (t-Test) การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบจำแนกทางเดียว (One-way ANOVA) และการวิเคราะห์พหุคูณ โดยใช้วิธีของ Scheffe เพื่อทดสอบหาความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยเป็นรายคู่ ระหว่างคุณลักษณะทั่วไป กับบัญญัติ ออมใจ ความสมดุลของการดำเนินชีวิต กลุ่มอุปนิสัยชายชนะส่วนตน กลุ่มอุปนิสัยชายชนะในสังคม และภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง (ตารางที่ 33 – ตารางที่ 123)

3.2 การวิเคราะห์สหสัมพันธ์ (Correlation Analysis) ระหว่างผลการเรียนเฉลี่ยภาค การศึกษาล่าสุด และผลการเรียนเฉลี่ยสะสม กับบัญญัติ ออมใจความสมดุลของการดำเนินชีวิต กลุ่มอุปนิสัยชายชนะส่วนตน กลุ่มอุปนิสัยชายชนะในสังคม อุปนิสัยที่ 1 ถึงอุปนิสัยที่ 7 และภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง โดยใช้วิธีหาสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product-moment Correlation Coefficient) (ตารางที่ 124)

ส่วนที่ 4 การวิเคราะห์ผลของประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง ที่มีต่อบัญชี ออมใจความสมดุลของการดำเนินชีวิต อุปนิสัยที่ 1 ถึงอุปนิสัยที่ 7 กลุ่มอุปนิสัยชายชนะส่วนตน กลุ่มอุปนิสัยชายชนะในสังคม และภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง โดยใช้การทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย 2 กลุ่ม (t-Test) (ตารางที่ 125)

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์ลักษณะทั่วไป

ในการศึกษาครั้งนี้ผู้ศึกษาได้กำหนดขนาดตัวอย่างจำนวน 234 คน และสุ่มตัวอย่างเพื่อเก็บแบบสอบถามจากนักศึกษาที่กำลังศึกษาในระดับปริญญาตรี คณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ประจำปีการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2555 โดยใช้ตารางสำมะโนรูปของ R.V. Krejcie และ D.W. Morgan และวิธีการเลือกตัวอย่างแบบใช้โควต้า (Quota Sampling) ซึ่งสุ่มเลือกตัวอย่างตามสัดส่วนนักศึกษาในแต่ละชั้นปี และได้จำแนกรายละเอียดดังตารางที่ 3 ถึงตารางที่ 20

ตาราง 3 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเพศ

เพศ	แผนการศึกษา				รวม	
	หลักสูตร 4 ปี		หลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปี			
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ชาย	124	63.92	18	45.00	142	60.68
หญิง	70	36.08	22	55.00	92	39.32
รวม	194	100.00	40	100.00	234	100.00

จากตาราง 3 พบว่า นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ ชั้นปีที่ 1 ถึงปีที่ 4 แผนการศึกษาหลักสูตร 4 ปี และหลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ จากกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 234 คน พบว่า เป็นเพศชาย จำนวน 142 คน คิดเป็นร้อยละ 60.68 และเพศหญิง จำนวน 92 คน คิดเป็นร้อยละ 39.32 โดยแผนการศึกษาหลักสูตร 4 ปี มีจำนวน 194 คน แบ่งเป็นเพศชาย จำนวน 124 คน คิดเป็นร้อยละ 63.92 และเพศหญิง จำนวน 70 คน คิดเป็นร้อยละ 36.08 แผนการศึกษาหลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปี มีจำนวน 40 คน เพศชาย จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 45.00 และเพศหญิง จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 55.00

ตาราง 4 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอายุ

ช่วงอายุ (ปี)	แผนการศึกษา				รวม	
	หลักสูตร 4 ปี		หลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปี			
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
18-19	57	29.38	0	0.00	57	24.36
20-21	75	38.66	22	55.00	98	41.88
22-23	56	28.87	14	35.00	69	29.49
24-25	6	3.09	4	10.00	10	4.27
รวม	194	100.00	40	100.00	234	100.00

จากตาราง 4 พบว่า นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ ชั้นปีที่ 1 ถึงปีที่ 4 แผนการศึกษาหลักสูตร 4 ปี และหลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ จากกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 234 คน พบว่า ส่วนใหญ่มีช่วงอายุ 20-21 ปี มีจำนวน 98 คน คิดเป็นร้อยละ 41.88 แบ่งเป็นแผนการศึกษาหลักสูตร 4 ปี จำนวน 75 คน คิดเป็นร้อยละ 38.66 และแผนการศึกษาหลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปี 22 คน คิดเป็นร้อยละ 55.00 รองลงมา มีช่วงอายุ 22-23 ปี มีจำนวน 69 คน คิดเป็นร้อยละ 29.49 แบ่งเป็นแผนการศึกษาหลักสูตร 4 ปี จำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 28.87 และแผนการศึกษาหลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปี จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 35.00 ช่วงอายุ 18-19 ปี มีจำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 29.38 เป็นแผนการศึกษาหลักสูตร 4 ปี จำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 24.36 และน้อยที่สุดในช่วงอายุ 24-25 ปี มีจำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 4.27 แบ่งเป็นแผนการศึกษาหลักสูตร 4 ปี จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 3.09 และแผนการศึกษาหลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปี จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 10.00

ตาราง 5 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามชั้นปีที่กำลังศึกษา

ชั้นปีที่ศึกษา	แผนการศึกษา				รวม	
	หลักสูตร 4 ปี		หลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปี			
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ชั้นปีที่ 1	56	28.87	20	50.00	76	32.48
ชั้นปีที่ 2	52	26.80	20	50.00	72	30.77
ชั้นปีที่ 3	49	25.26	0	0.00	49	20.94
ชั้นปีที่ 4	37	19.07	0	0.00	37	15.81
รวม	194	100.00	40	100.00	234	100.00

จากตาราง 5 พบว่า นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ ชั้นปีที่ 1 ถึงปีที่ 4 แผนการศึกษาหลักสูตร 4 ปี และหลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ จากกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 234 คน พบว่า มีนักศึกษาชั้นปีที่ 1 จำนวน 76 คน คิดเป็นร้อยละ 32.48 เป็นแผนการศึกษาหลักสูตร 4 ปี จำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 28.87 และแผนการศึกษาหลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปี จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00 นักศึกษาชั้นปีที่ 2 จำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 30.77 เป็นแผนการศึกษาหลักสูตร 4 ปี จำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 26.80 และแผนการศึกษาหลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปี จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00 นักศึกษาชั้นปีที่ 3 จำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 20.94 เป็นแผนการศึกษาหลักสูตร 4 ปี จำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 25.26 นักศึกษาชั้นปีที่ 4 จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 15.81 เป็นแผนการศึกษาหลักสูตร 4 ปี จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 19.07

ตารางที่ 6 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามแผนการศึกษา

สาขาวิชา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
หลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปี	40	17.09
หลักสูตร 4 ปี	194	82.91
รวม	234	100.0

จากตารางที่ 6 พบว่ากลุ่มตัวอย่างกำลังศึกษาในแผนการศึกษาหลักสูตร 4 ปีมากที่สุด โดยมีจำนวน 194 คน คิดเป็นร้อยละ 82.91 รองลงมากำลังศึกษาในแผนการศึกษาหลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปี มีจำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 17.09

ตาราง 7 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามผลการเรียนเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุด

ผลการเรียนเฉลี่ย ภาคการศึกษา ต่ำสุด	แผนการศึกษา				รวม	
	หลักสูตร 4 ปี		หลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปี			
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1.00-1.75	10	5.15	2	5.00	12	5.13
1.76-2.50	107	55.15	31	77.50	138	58.97
2.51-3.25	70	36.08	5	12.50	75	32.05
3.26-4.00	7	3.61	2	5.00	9	3.85
รวม	194	100.00	40	100.00	234	100.00
ต่ำสุด	1.39		1.37		1.37	
สูงสุด	3.58		3.50		3.58	
ค่าเฉลี่ย	2.43		2.30		2.41	

จากตาราง 7 พบว่า นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ ชั้นปีที่ 1 ถึงปีที่ 4 แผนการศึกษาหลักสูตร 4 ปี และหลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ จากกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 234 คน พบว่า ส่วนใหญ่มีผลการเรียนเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุด 1.76-2.50 จำนวน 138 คน คิดเป็นร้อยละ 58.97 เป็นแผนการศึกษาหลักสูตร 4 ปี จำนวน 70 คน คิดเป็นร้อยละ 36.08 และแผนการศึกษาหลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปี จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 77.50 รองลงมา มีผลการเรียนเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุด 2.51-3.25 จำนวน 75 คน คิดเป็นร้อยละ 32.05 เป็นแผนการศึกษาหลักสูตร 4 ปี จำนวน 70 คน คิดเป็นร้อยละ 36.08 และแผนการศึกษาหลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปี จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 12.50 ผลการเรียนเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุด 1.00-1.75 จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 5.13 เป็นแผนการศึกษาหลักสูตร 4 ปี จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 5.15 เป็นแผนการศึกษาหลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปี จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 5.00 และน้อยที่สุดมีผลการเรียนเฉลี่ยภาคการศึกษา

ต่ำสุด 3.26-4.00 จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 3.85 เป็นแผนการศึกษาหลักสูตร 4 ปีจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 3.61 และแผนการศึกษาหลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปี จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 5.00

จากกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มีผลการเรียนเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุด ต่ำสุดคือ 1.37 สูงสุดคือ 3.58 โดยมีค่าเฉลี่ย 2.41 โดยนักศึกษาแผนการศึกษาหลักสูตร 4 ปี มีผลการเรียนเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุด ต่ำสุดคือ 1.39 ค่าสูงสุดคือ 3.58 โดยมีค่าเฉลี่ย 2.43 และกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาแผนการศึกษาหลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปี มีผลการเรียนเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุด ต่ำสุดคือ 1.37 ค่าสูงสุดคือ 3.50 โดยมีค่าเฉลี่ย 2.30

ตาราง 8 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามผลการเรียนเฉลี่ยสะสม

ผลการเรียน เฉลี่ยสะสม	แผนการศึกษา				รวม	
	หลักสูตร 4 ปี		หลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปี			
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1.00-1.75	0	0.00	12	30.00	12	5.13
1.76-2.50	122	62.89	17	42.50	139	59.40
2.51-3.25	71	36.60	6	15.00	77	32.91
3.26-4.00	1	0.52	5	12.50	6	2.56
รวม	194	100.00	40	100.00	234	100.00
ต่ำสุด	1.79		1.23		1.23	
สูงสุด	3.45		3.63		3.63	
ค่าเฉลี่ย	2.44		2.20		2.40	

จากตาราง 8 พบว่า นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ ชั้นปีที่ 1 ถึงปีที่ 4 แผนการศึกษาหลักสูตร 4 ปี และหลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ จากกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 234 คน พบว่า ส่วนใหญ่มีผลการเรียนเฉลี่ยสะสม 1.76-2.50 จำนวน 139 คน คิดเป็นร้อยละ 59.40 เป็นแผนการศึกษาหลักสูตร 4 ปี จำนวน 122 คน คิดเป็นร้อยละ 62.89 และแผนการศึกษาหลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปี จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 42.50 รองลงมา มีผลการเรียนเฉลี่ยสะสม 2.51-3.25 จำนวน 77 คน คิดเป็นร้อยละ 32.91 เป็นแผนการศึกษาหลักสูตร 4 ปี จำนวน 71 คน คิดเป็นร้อยละ 36.60 และแผนการศึกษาหลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปี จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ

15.00 ผลการเรียนรู้เฉลี่ยสะสม 1.00-1.75 จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 5.13 เป็นแผนการศึกษาหลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปี จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 30.00 และน้อยที่สุดมีผลการเรียนรู้เฉลี่ยสะสม 3.26-4.00 จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 2.56 เป็นแผนการศึกษาหลักสูตร 4 ปี จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.52 และแผนการศึกษาหลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปี จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 12.50

จากกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มีผลการเรียนรู้เฉลี่ยสะสม ต่ำสุดคือ 1.23 ค่าสูงสุดคือ 3.63 โดยมีค่าเฉลี่ย 2.40 โดยนักศึกษาแผนการศึกษาหลักสูตร 4 ปี มีผลการเรียนรู้เฉลี่ยสะสม ต่ำสุดคือ 1.79 ค่าสูงสุดคือ 3.45 โดยมีค่าเฉลี่ย 2.44 และกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาแผนการศึกษาหลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปี มีผลการเรียนรู้เฉลี่ยสะสม ต่ำสุดคือ 1.23 ค่าสูงสุดคือ 3.63 โดยมีค่าเฉลี่ย 2.20

ตาราง 9 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามลำดับการเป็นบุตรในครอบครัว

ลำดับในครอบครัว	แผนการศึกษา				รวม	
	หลักสูตร 4 ปี		หลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปี			
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
บุตรคนโต	61	31.44	13	32.50	74	31.62
บุตรคนกลาง	20	10.31	2	5.00	22	9.40
บุตรคนเล็ก	78	40.21	14	35.00	92	39.32
บุตรคนเดียว	35	18.04	11	27.50	46	19.66
รวม	194	100.00	40	100.00	234	100.00

จากตาราง 9 พบว่า นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ ชั้นปีที่ 1 ถึงปีที่ 4 แผนการศึกษาหลักสูตร 4 ปี และหลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ จากกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 234 คน พบว่า ส่วนใหญ่เป็นบุตรคนเล็ก จำนวน 92 คน คิดเป็นร้อยละ 39.32 แบ่งเป็นแผนการศึกษาหลักสูตร 4 ปี จำนวน 78 คน คิดเป็นร้อยละ 40.21 และแผนการศึกษาหลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปี จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 35.00 รองลงมาเป็นบุตรคนโต จำนวน 74 คน คิดเป็นร้อยละ 31.62 แบ่งเป็นแผนการศึกษาหลักสูตร 4 ปี จำนวน 61 คน คิดเป็นร้อยละ 31.44 และ แผนการศึกษาหลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปี จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 32.50 บุตรบุตรคนเดียว จำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 19.66 แบ่งเป็นแผนการศึกษาหลักสูตร 4 ปี จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 18.04 และแผนการ

ศึกษาหลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปี จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 27.50 และน้อยที่สุดเป็นบุตรคนกลาง จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 9.40 แบ่งเป็นแผนการศึกษาหลักสูตร 4 ปี จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 10.31 และแผนการศึกษาหลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปี จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 5.00

ตาราง 10 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามจำนวนพี่น้องของผู้ตอบแบบสอบถาม

จำนวนพี่น้อง ทั้งหมด	แผนการศึกษา				รวม	
	หลักสูตร 4 ปี		หลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปี			
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1-2 คน	140	72.16	33	82.50	173	73.93
3-4 คน	47	24.23	7	17.50	54	23.08
5 คนขึ้นไป	7	3.61	0	0.00	7	2.99
รวม	194	100.00	40	100.00	234	100.00

จากตาราง 10 พบว่า นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ ชั้นปีที่ 1 ถึงปีที่ 4 แผนการศึกษาหลักสูตร 4 ปี และหลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ จากกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 234 คน พบว่า ส่วนใหญ่มีจำนวนพี่น้อง 1-2 คน จำนวน 173 คน คิดเป็นร้อยละ 73.93 แบ่งเป็นแผนการศึกษาหลักสูตร 4 ปี จำนวน 140 คน คิดเป็นร้อยละ 72.16 และแผนการศึกษาหลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปี จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 82.50 รองลงมา มีจำนวนพี่น้อง 3-4 คน จำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 23.08 แบ่งเป็นแผนการศึกษาหลักสูตร 4 ปี จำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 24.23 และแผนการศึกษาหลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปี จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 17.50 และน้อยที่สุดมีจำนวนพี่น้อง 5 คนขึ้นไป จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 2.99 เป็นแผนการศึกษาหลักสูตร 4 ปี จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 3.61

ตาราง 11 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่

บุคคลที่อาศัยอยู่ด้วย	แผนการศึกษา				รวม	
	หลักสูตร 4 ปี		หลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปี			
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
บิดาและมารดา	127	65.46	16	40.00	143	61.11
ญาติพี่น้อง	8	4.12	2	5.00	10	4.27
เฉพาะบิดา	4	2.06	1	2.50	5	2.14
เฉพาะมารดา	16	8.25	3	7.50	19	8.12
เพื่อน	24	12.37	15	37.50	39	16.67
คนเดียว	15	7.73	3	7.50	18	7.69
รวม	194	100.00	40	100.00	234	100.00

จากตาราง 11 พบว่า นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ ชั้นปีที่ 1 ถึงปีที่ 4 แผนการศึกษาหลักสูตร 4 ปี และหลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ จากกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 234 คน พบว่า ส่วนใหญ่อาศัยอยู่กับบิดาและมารดา จำนวน 143 คน คิดเป็นร้อยละ 61.11 แบ่งเป็นแผนการศึกษาหลักสูตร 4 ปี จำนวน 127 คน คิดเป็นร้อยละ 65.46 และแผนการศึกษาหลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปี จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 40.00 รองลงมาอาศัยอยู่กับเพื่อน จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 16.67 แบ่งเป็นแผนการศึกษาหลักสูตร 4 ปี จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 12.37 และแผนการศึกษาหลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปี จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 37.50 อาศัยอยู่กับเฉพาะมารดา จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 8.12 แบ่งเป็นแผนการศึกษาหลักสูตร 4 ปี จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 8.25 และแผนการศึกษาหลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปี จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 7.50 และน้อยที่สุดอาศัยอยู่กับเฉพาะบิดา จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 2.14 แบ่งเป็นแผนการศึกษาหลักสูตร 4 ปี จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 2.06 และแผนการศึกษาหลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปี จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 2.50

ตาราง 12 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามสถานภาพของบิดาและมารดา

สถานภาพของ บิดาและมารดา	แผนการศึกษา				รวม	
	หลักสูตร 4 ปี		หลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปี			
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
อยู่ด้วยกัน	159	81.96	30	75.00	189	80.77
แยกกันอยู่	18	9.28	5	12.50	23	9.83
บิดา/มารดาเสียชีวิต	17	8.76	5	12.50	22	9.40
รวม	194	100.00	40	100.00	234	100.00

จากตาราง 12 พบว่า นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ ชั้นปีที่ 1 ถึงปีที่ 4 แผนการศึกษาหลักสูตร 4 ปี และหลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ จากกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 234 คน พบว่า ส่วนใหญ่สถานภาพของบิดาและมารดาอยู่ด้วยกัน จำนวน 189 คน คิดเป็นร้อยละ 80.77 แบ่งเป็นแผนการศึกษาหลักสูตร 4 ปีจำนวน 159 คน คิดเป็นร้อยละ 81.96 และแผนการศึกษาหลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปี จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 75.00 รองลงมาสถานภาพบิดาและมารดาแยกกันอยู่จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 9.83 แบ่งเป็นแผนการศึกษาหลักสูตร 4 ปี จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 9.28 และแผนการศึกษาหลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปี จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 12.50 และน้อยที่สุดสถานภาพของบิดา/มารดาเสียชีวิต จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 9.40 แบ่งเป็นแผนการศึกษาหลักสูตร 4 ปี จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 8.76 และแผนการศึกษาหลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปี จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 12.50

ตาราง 13 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอาชีพของบิดา

อาชีพ	แผนการศึกษา				รวม	
	หลักสูตร 4 ปี		หลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปี			
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ข้าราชการ	41	21.13	12	30.00	53	22.65
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	5	2.58	0	0.00	5	2.14
รับจ้าง	38	19.59	2	5.00	40	17.09
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	37	19.07	4	10.00	41	17.52
เกษตรกร	55	28.35	20	50.00	75	32.05
พนักงานบริษัทเอกชน	10	5.15	0	0.00	10	4.27
อื่นๆ (บิดาเสียชีวิต)	8	4.12	2	5.00	10	4.27
รวม	194	100.00	40	100.00	234	100.00

จากตาราง 13 พบว่า นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ ชั้นปีที่ 1 ถึงปีที่ 4 แผนการศึกษาหลักสูตร 4 ปี และหลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ จากกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 234 คน พบว่า ส่วนใหญ่บิดามีอาชีพเกษตรกร จำนวน 75 คน คิดเป็นร้อยละ 32.05 แบ่งเป็นแผนการศึกษาหลักสูตร 4 ปี จำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 28.35 และแผนการศึกษาหลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปี จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00 รองลงมาบิดามีอาชีพเป็นข้าราชการ จำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 22.65 แบ่งเป็นแผนการศึกษาหลักสูตร 4 ปี จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 21.13 และแผนการศึกษาหลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปี จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 30.00 บิดามีอาชีพค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 17.52 แบ่งเป็นแผนการศึกษาหลักสูตร 4 ปี จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 19.07 และแผนการศึกษาหลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปี จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 10.00 และน้อยที่สุดบิดามีอาชีพเป็นพนักงานรัฐวิสาหกิจ จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 2.14 เป็นแผนการศึกษาหลักสูตร 4 ปี จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 2.58

ตาราง 14 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอาชีพของมารดา

อาชีพ	แผนการศึกษา				รวม	
	หลักสูตร 4 ปี		หลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปี			
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ข้าราชการ	22	11.34	5	12.50	27	11.54
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	8	4.12	0	0.00	8	3.42
รับจ้าง	28	14.43	3	7.50	31	13.25
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	44	22.68	8	20.00	52	22.22
เกษตรกร	59	30.41	18	45.00	77	32.91
พนักงานบริษัทเอกชน	11	5.67	2	5.00	13	5.56
แม่บ้าน/ว่างงาน	17	8.76	2	5.00	19	8.12
อื่นๆ (มารดาเสียชีวิต)	5	2.58	2	5.00	7	2.99
รวม	194	100.00	40	100.00	234	100.00

จากตาราง 14 พบว่า นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ ชั้นปีที่ 1 ถึงปีที่ 4 แผนการศึกษาหลักสูตร 4 ปี และหลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ จากกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 234 คน พบว่า ส่วนใหญ่มารดามีอาชีพเกษตรกร จำนวน 77 คน คิดเป็นร้อยละ 32.91 แบ่งเป็นแผนการศึกษาหลักสูตร 4 ปี จำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 30.41 และแผนการศึกษาหลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปี จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 45.00 รองลงมามารดามีอาชีพค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว จำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 22.22 แบ่งเป็นแผนการศึกษาหลักสูตร 4 ปี จำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 22.68 และแผนการศึกษาหลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปี จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 20.00 มารดามีอาชีพพนักงานรับจ้าง จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 13.25 แบ่งเป็นแผนการศึกษาหลักสูตร 4 ปี จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 14.43 และแผนการศึกษาหลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปี จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 7.50 และน้อยที่สุดมารดาเสียชีวิต จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 2.99 แบ่งเป็นแผนการศึกษาหลักสูตร 4 ปี จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 2.58 แผนการศึกษาหลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปี จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 5.00

ตาราง 15 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามจำนวนเพื่อนสนิท

จำนวนเพื่อนสนิท	แผนการศึกษา				รวม	
	หลักสูตร 4 ปี		หลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปี			
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1-3 คน	55	28.35	6	15.00	61	26.07
4-6 คน	60	30.93	19	47.50	79	33.76
7-9 คน	15	7.73	1	2.50	16	6.84
ตั้งแต่ 10 คนขึ้นไป	64	32.99	14	35.00	78	33.33
รวม	194	100.00	40	100.00	234	100.00

จากตาราง 15 พบว่า นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ ชั้นปีที่ 1 ถึงปีที่ 4 แผนการศึกษาหลักสูตร 4 ปี และหลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ จากกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 234 คน พบว่า ส่วนใหญ่มีจำนวนเพื่อนสนิท 4-6 คน จำนวน 79 คน คิดเป็นร้อยละ 33.76 แบ่งเป็นแผนการศึกษาหลักสูตร 4 ปี จำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 30.93 และแผนการศึกษาหลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปี จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 47.50 รองลงมา มีจำนวนเพื่อนสนิทตั้งแต่ 10 คนขึ้นไป จำนวน 78 คน คิดเป็นร้อยละ 33.33 แบ่งเป็นแผนการศึกษาหลักสูตร 4 ปี จำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 32.99 และแผนการศึกษาหลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปี จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 35.00 มีจำนวนเพื่อนสนิท 1-3 คน จำนวน 61 คน คิดเป็นร้อยละ 26.07 แบ่งเป็นแผนการศึกษาหลักสูตร 4 ปี จำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 28.35 และแผนการศึกษาหลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปี จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 15.00 และน้อยที่สุดมีจำนวนเพื่อนสนิท 7-9 คน จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 6.84 แบ่งเป็นแผนการศึกษาหลักสูตร 4 ปี จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 7.73 และแผนการศึกษาหลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปี จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 2.50

ตาราง 16 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างกับประวัติการทำงานพิเศษ/มีรายได้เสริมในช่วง 6 เดือนที่ผ่านมา

ในช่วง 6 เดือนที่ผ่านมา มาทำงานพิเศษหรือ มีรายได้เสริม	แผนการศึกษา				รวม	
	หลักสูตร 4 ปี		หลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปี			
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ทำ	50	25.77	12	30.00	62	26.50
ไม่ทำ	144	74.23	28	70.00	172	73.50
รวม	194	100.00	40	100.00	234	100.00

จากตาราง 16 พบว่า นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ ชั้นปีที่ 1 ถึงปีที่ 4 แผนการศึกษาหลักสูตร 4 ปี และหลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ จากกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 234 คน พบว่า ส่วนใหญ่ในช่วง 6 เดือนที่ผ่านมาไม่มีการทำงานพิเศษหรือมีรายได้เสริม มีจำนวน 172 คน คิดเป็นร้อยละ 73.50 แบ่งเป็นแผนการศึกษาหลักสูตร 4 ปี จำนวน 144 คน คิดเป็นร้อยละ 74.23 และแผนการศึกษาหลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปี จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 70.00 และในช่วง 6 เดือนที่ผ่านมามีการทำงานพิเศษ หรือมีรายได้เสริม มีจำนวน 62 คน คิดเป็นร้อยละ 26.50 แบ่งเป็นแผนการศึกษาหลักสูตร 4 ปี จำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 25.77 และแผนการศึกษาหลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปี จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 30.00

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ตาราง 17 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามประสบการณ์ในการเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษา

เป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรม นักศึกษาหรือไม่ (เช่น กรรมการสโมสรนักศึกษา ประธานชมรม ทีมงาน ในการจัดกิจกรรม)	แผนการศึกษา				รวม	
	หลักสูตร 4 ปี		หลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปี			
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เคย	84	43.30	23	57.50	107	45.73
ไม่เคย	110	56.70	17	42.50	127	54.27
รวม	194	100.00	40	100.00	234	100.00

จากตาราง 17 พบว่า นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ ชั้นปีที่ 1 ถึงปีที่ 4 แผนการศึกษาหลักสูตร 4 ปี และหลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ จากกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 234 คน พบว่า ส่วนใหญ่ไม่เคยเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษา (เช่น กรรมการสโมสรนักศึกษา ประธานชมรม ทีมงานในการจัดกิจกรรม) มีจำนวน 127คน คิดเป็นร้อยละ 54.27 แบ่งเป็นแผนการศึกษาหลักสูตร 4 ปี จำนวน 110 คน คิดเป็นร้อยละ 56.70 และแผนการศึกษาหลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปี จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 42.50 และเคยเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษา (เช่น กรรมการสโมสรนักศึกษา ประธานชมรม ทีมงานในการจัดกิจกรรม) มีจำนวน 107 คน คิดเป็นร้อยละ 45.73 แบ่งเป็นแผนการศึกษาหลักสูตร 4 ปี จำนวน 84 คน คิดเป็นร้อยละ 43.30 และแผนการศึกษาหลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปี จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 57.50

Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

ตาราง 18 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามการสมัครเข้าร่วมกิจกรรมที่ทาง สโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้โดยสมัครใจ

เคยสมัครเข้าร่วม กิจกรรมโดยสมัครใจ หรือไม่	แผนการศึกษา				รวม	
	หลักสูตร 4 ปี		หลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปี			
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เคย	142	73.20	35	87.50	177	75.64
ไม่เคย	52	26.80	5	12.50	57	24.36
รวม	194	100.00	40	100.00	234	100.00

จากตาราง 18 พบว่า นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ ชั้นปีที่ 1 ถึงปีที่ 4 แผนการศึกษาหลักสูตร 4 ปี และหลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ จากกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 234 คน พบว่า ส่วนใหญ่เคยสมัครเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ (เช่น กิจกรรมอาสาพัฒนา ชนบท กิจกรรมชมรม) มีจำนวน 177 คน คิดเป็นร้อยละ 75.64 แบ่งเป็นแผนการศึกษาหลักสูตร 4 ปี จำนวน 142 คน คิดเป็นร้อยละ 73.20 และแผนการศึกษาหลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปี จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 87.50 และไม่เคยสมัครเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ (เช่น กิจกรรมอาสาพัฒนาชนบท กิจกรรมชมรม) มีจำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 24.36 แบ่งเป็นแผนการศึกษาหลักสูตร 4 ปี จำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 26.80 และแผนการศึกษาหลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปี จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 12.50

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ตาราง 19 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับความเต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้

ความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้ในระดับใด	แผนการศึกษา				รวม	
	หลักสูตร 4 ปี		หลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปี			
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ไม่เต็มใจอย่างยิ่ง	6	3.09	0	0.00	6	2.56
ไม่เต็มใจ	4	2.06	1	2.50	5	2.14
เฉยๆ	82	42.27	11	27.50	93	39.74
เต็มใจ	87	44.85	22	55.00	109	46.58
เต็มใจอย่างยิ่ง	15	7.73	6	15.00	21	8.97
รวม	194	100.00	40	100.00	234	100.00

จากตาราง 19 พบว่า นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ ชั้นปีที่ 1 ถึงปีที่ 4 แผนการศึกษาหลักสูตร 4 ปี และหลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ จากกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 234 คน พบว่า ส่วนใหญ่มีความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้ (เช่น สपोर्टเดย์ กิจกรรมทางวิชาการ) ในระดับเต็มใจ มีจำนวน 109 คน คิดเป็นร้อยละ 46.58 แบ่งเป็นแผนการศึกษาหลักสูตร 4 ปี จำนวน 87 คน คิดเป็นร้อยละ 44.85 และศึกษาหลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปี จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 55.00 รองลงมา มีความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้ (เช่น สपोर्टเดย์ กิจกรรมทางวิชาการ) ในระดับเฉยๆ มีจำนวน 93 คน คิดเป็นร้อยละ 39.74 แบ่งเป็นแผนการศึกษาหลักสูตร 4 ปี จำนวน 82 คน คิดเป็นร้อยละ 42.27 และแผนการศึกษาหลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปี จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 27.50 มีความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้ (เช่น สपोर्टเดย์ กิจกรรมทางวิชาการ) ในระดับเต็มใจอย่างยิ่ง มีจำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 8.97 แบ่งเป็นแผนการศึกษาหลักสูตร 4 ปี จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 7.73 และแผนการศึกษาหลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปี จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 15.00 มีความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้ (เช่น กิจกรรมรับน้องขึ้นดอย ขันโตก สपोर्टเดย์ กิจกรรมทางวิชาการ) ในระดับไม่เต็มใจอย่างยิ่ง มีจำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 2.56 เป็นแผนการศึกษาหลักสูตร 4 ปี จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 3.09 และน้อยที่สุดมีความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือ

มหาวิทยาลัยจัดให้ (เช่น สपोर्टเคย์ กิจกรรมทางวิชาการ) ในระดับไม่เต็มใจ มีจำนวน 5 คน คิดเป็น ร้อยละ 2.14 แบ่งเป็นแผนการศึกษาหลักสูตร 4 ปี จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 2.06 และแผนการศึกษาหลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปี จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 2.50

ตาราง 20 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง

การเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มี ประสิทธิภาพสูง	แผนการศึกษา				รวม	
	หลักสูตร 4 ปี		หลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปี			
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เคยเรียนรู้	123	63.40	33	82.50	156	66.67
ไม่เคยเรียนรู้	71	36.60	7	17.50	78	33.33
รวม	194	100.00	40	100.00	234	100.00

จากตาราง 20 พบว่า นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ ชั้นปีที่ 1 ถึงปีที่ 4 แผนการศึกษาหลักสูตร 4 ปี และหลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ จากกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 234 คน พบว่า ส่วนใหญ่เคยเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิภาพสูง มีจำนวน 156 คน คิดเป็นร้อยละ 66.67 แบ่งเป็นแผนการศึกษาหลักสูตร 4 ปี จำนวน 123 คน คิดเป็นร้อยละ 63.40 และแผนการศึกษาหลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปี จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 82.50 และไม่เคยเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิภาพสูงมีจำนวน 78 คน คิดเป็นร้อยละ 33.33 แบ่งเป็นแผนการศึกษาหลักสูตร 4 ปี จำนวน 71 คน คิดเป็นร้อยละ 36.60 และแผนการศึกษาหลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปี จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 17.50

Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์บัญชีอารมณ์ ความสมดุลของการดำเนินชีวิต อุนิสิยกลุ่มชัยชนะส่วนตน อุนิสิยกลุ่มชัยชนะในสังคม อุนิสิยที่ 1 ถึงอุนิสิยที่ 7 และภาพรวม 7 อุนิสิยพัฒนาผู้ที่มี ประสิทธิภาพสูงใช้ความถี่ (Frequency) ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และการวิเคราะห์ สหสัมพันธ์ (Correlation Analysis) ระหว่างอุนิสิยแต่ละอุนิสิย โดยใช้วิธีหาสัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product-moment Correlation Coefficient) จำแนก รายละเอียดดังตารางที่ 21-32

เกณฑ์การประเมินผลคะแนนเฉลี่ยดังนี้

- 1.00 - 1.83 คะแนน คือ มีระดับอุนิสิยนั้นในระดับน้อยที่สุด
- 1.84 - 2.67 คะแนน คือ มีระดับอุนิสิยนั้นในระดับน้อย
- 2.68 - 3.50 คะแนน คือ มีระดับอุนิสิยนั้นในระดับค่อนข้างน้อย
- 3.51 - 4.33 คะแนน คือ มีระดับอุนิสิยนั้นในระดับค่อนข้างมาก
- 4.34 - 5.17 คะแนน คือ มีระดับอุนิสิยนั้นในระดับมาก
- 5.18 - 6.00 คะแนน คือ มีระดับอุนิสิยนั้นในระดับมากที่สุด

ตาราง 21 แสดงจำนวนค่าเฉลี่ยและร้อยละบัญชีอารมณ์

21.1 นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ กลุ่มตัวอย่าง แผนการศึกษาหลักสูตร 4 ปี

บัญชี อารมณ์	ระดับอุนิสิย จำนวน (ร้อยละ)							ค่าเฉลี่ย	ระดับ
	น้อย ที่สุด (1)	น้อย (2)	ค่อนข้าง น้อย (3)	ค่อนข้าง มาก (4)	มาก (5)	มากที่สุด (6)			
ฉันแสดงความเมตตา และเห็นอกเห็นใจต่อ ผู้อื่น	1 (0.52)	6 (3.09)	20 (10.31)	103 (53.09)	57 (29.38)	7 (3.61)	4.19	ค่อนข้าง มาก	
ฉันเป็นคนรักษา สัญญาและให้ความ สำคัญต่อข้อผูกพัน	0 (0.00)	3 (1.55)	23 (11.86)	100 (51.55)	51 (26.29)	17 (8.76)	4.29	ค่อนข้าง มาก	
ฉันไม่พูดถึงในสิ่งที่ ไม่ดีของผู้อื่นลับหลัง	2 (1.03)	17 (8.76)	49 (25.26)	84 (43.30)	33 (17.01)	9 (4.64)	3.80	ค่อนข้าง มาก	
ผลรวมบัญชีอารมณ์	1 (0.52)	6 (3.09)	23 (11.86)	117 (60.31)	34 (17.53)	13 (6.70)	4.09	ค่อนข้าง มาก	

21.2 นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ กลุ่มตัวอย่าง
แผนการศึกษาหลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปี

บัญชี อ้อมใจ	ระดับอุปนิสัย							ค่าเฉลี่ย	ระดับ
	น้อย ที่สุด (1)	น้อย (2)	ค่อนข้าง น้อย (3)	ค่อนข้าง มาก (4)	มาก (5)	มากที่สุด (6)			
ฉันแสดงความเมตตา และ เห็นอกเห็นใจต่อ ผู้อื่น	0 (0.00)	0 (0.00)	4 (10.00)	13 (32.50)	11 (27.50)	12 (30.00)	4.78	มาก	
ฉันเป็นคนรักษาสัญญา และให้ความสำคัญต่อ ข้อผูกพัน	0 (0.00)	0 (0.00)	1 (2.50)	15 (37.50)	11 (27.50)	13 (32.50)	4.90	มาก	
ฉันไม่พูดถึงในสิ่งที่ ไม่ดีของผู้อื่นลับหลัง	0 (0.00)	3 (7.50)	10 (25.00)	11 (27.50)	8 (20.00)	8 (20.00)	4.20	ค่อนข้าง มาก	
ผลรวมบัญชีอ้อมใจ	0 (0.00)	3 (2.78)	4 (10.00)	16 (40.00)	7 (17.50)	13 (32.50)	4.63	มาก	

21.3 นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ กลุ่มตัวอย่าง
ทั้งหมด

บัญชี อ้อมใจ	ระดับอุปนิสัย						ค่าเฉลี่ย	ระดับ
	น้อยที่สุด (1)	น้อย (2)	ค่อนข้าง น้อย (3)	ค่อนข้าง มาก (4)	มาก (5)	มากที่สุด (6)		
ฉันแสดงความเมตตา และ เห็นอกเห็นใจ ต่อผู้อื่น	1 (0.43)	6 (2.56)	24 (10.26)	116 (49.57)	68 (29.06)	19 (8.12)	4.29	ค่อนข้าง มาก
ฉันเป็นคนรักษา สัญญาและให้ ความสำคัญต่อข้อ ผูกพัน	0 (0.00)	3 (1.28)	24 (10.26)	115 (49.15)	62 (26.50)	30 (12.82)	4.39	มาก
ฉันไม่พูดถึงในสิ่งที่ ไม่ดีของผู้อื่นลับหลัง	2 (0.85)	20 (8.55)	59 (25.21)	95 (40.60)	41 (17.52)	17 (7.26)	3.87	ค่อนข้าง มาก
ผลรวมบัญชีอ้อมใจ	1 (0.43)	6 (2.56)	27 (11.54)	133 (56.84)	41 (17.52)	26 (11.11)	4.18	ค่อนข้าง มาก

จากตาราง 21 พบว่า นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ ชั้นปีที่ 1 ถึงปีที่ 4 แผนการศึกษาหลักสูตร 4 ปี และหลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ จากกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 234 คน พบว่า กลุ่มตัวอย่างแผนการศึกษาหลักสูตร 4 ปี และกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด มีค่าเฉลี่ยผลรวมบัญชีขอมใจอยู่ในระดับค่อนข้างมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.09 และ 4.18 ตามลำดับ ซึ่งในกลุ่มตัวอย่างแผนการศึกษาหลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปี มีค่าเฉลี่ยผลรวมบัญชีขอมใจอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.63 ตามลำดับ

ค่าเฉลี่ยบัญชีขอมใจ เรื่องฉันเป็นคนรักชาติและให้ความสำคัญต่อข้อผูกพันเป็นอุปนิสัยที่มีค่าเฉลี่ยที่สูงที่สุดในกลุ่มตัวอย่างแผนการศึกษาหลักสูตร 4 ปี และกลุ่มตัวอย่างแผนการศึกษาหลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปี มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.90 และ 4.39 ซึ่งในกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับค่อนข้างมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.29 ตามลำดับ

ค่าเฉลี่ยบัญชีขอมใจ เรื่องฉันไม่พูดถึงในสิ่งที่ไม่ดีของผู้อื่นลับหลัง เป็นอุปนิสัยที่มีค่าเฉลี่ยที่ต่ำที่สุดในกลุ่มตัวอย่างแผนการศึกษาหลักสูตร 4 ปี แผนการศึกษาหลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปี และกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับเห็นด้วยค่อนข้างมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.80 4.20 และ 3.87 ตามลำดับ

ผู้ที่มีบัญชีขอมใจ ในระดับมากที่สุด มีจำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 11.11 โดยเป็นนักศึกษาแผนการศึกษาหลักสูตร 4 ปี 13 คน และนักศึกษาแผนการศึกษาหลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปี 13 คน

ผู้ที่มีบัญชีขอมใจในระดับน้อยที่สุด มีจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.43 เป็นนักศึกษาแผนการศึกษาหลักสูตร 4 ปี

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ตาราง 22 แสดงจำนวนค่าเฉลี่ยและร้อยละ ความสมดุลในการดำเนินชีวิต

22.1 นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ กลุ่มตัวอย่าง
แผนการศึกษาหลักสูตร 4 ปี

ความสมดุลใน การดำเนินชีวิต	ระดับอุปนิสัย						ค่าเฉลี่ย	ระดับ
	น้อยที่สุด (1)	น้อย (2)	ค่อนข้าง น้อย (3)	ค่อนข้าง มาก (4)	มาก (5)	มากที่สุด (6)		
ฉันสามารถให้เวลา อย่างสมดุลใน แง่มุมต่างๆ ของ ชีวิต การงาน ครอบครัว เพื่อน และอื่น ๆ ได้อย่าง เหมาะสม	3 (1.55)	7 (3.61)	39 (20.10)	79 (40.72)	53 (27.32)	13 (6.70)	4.09	ค่อนข้าง มาก
เวลาทำงาน ฉัน คำนึงถึงจุดสนใจ และความต้องการ ของคนที่ฉันกำลัง ทำงานให้	0 (0.00)	6 (3.09)	24 (12.37)	93 (47.94)	54 (27.84)	17 (8.76)	4.27	ค่อนข้าง มาก
ฉันทุ่มเทในสิ่งที่ ฉันทำ แต่ไม่ถึงกับ ทำให้หมดแรงหรือ หมดสภาพ	1 (0.52)	6 (3.09)	28 (14.43)	88 (45.36)	57 (29.38)	14 (7.22)	4.22	ค่อนข้าง มาก
ผลรวมความสมดุล ในการดำเนินชีวิต	1 (0.52)	4 (2.06)	24 (12.37)	101 (52.06)	46 (23.71)	18 (9.28)	4.19	ค่อนข้าง มาก

22.2 นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ กลุ่มตัวอย่าง
แผนการศึกษาหลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปี

ความสมดุลในการ ดำเนินชีวิต	ระดับอุปนิสัย จำนวน (ร้อยละ)						ค่าเฉลี่ย	ระดับ
	น้อยที่สุด (1)	น้อย (2)	ค่อนข้าง น้อย (3)	ค่อนข้าง มาก (4)	มาก (5)	มากที่สุด (6)		
ฉันสามารถใช้เวลา อย่างสมดุลในแง่มุม ต่างๆ ของชีวิต การ งาน ครอบครัว เพื่อน และอื่นๆ ได้อย่าง เหมาะสม	0 (0.00)	0 (0.00)	7 (17.50)	10 (25.00)	16 (40.00)	7 (17.50)	4.58	มาก
เวลาทำงาน ฉัน คำนึงถึงจุดสนใจ และความต้องการ ของคนที่ฉันกำลัง ทำงานให้	0 (0.00)	0 (0.00)	3 (7.50)	14 (35.00)	16 (40.00)	7 (17.50)	4.68	มาก
ฉันทุ่มเทในสิ่งที่ฉัน ทำ แต่ไม่ถึงกับทำให้ หมดแรงหรือหมด สภาพ	0 (0.00)	0 (0.00)	2 (5.00)	12 (30.00)	18 (45.00)	8 (20.00)	4.80	มาก
ผลรวมความสมดุล ในการดำเนินชีวิต	0 (0.00)	0 (0.00)	2 (5.00)	13 (32.50)	17 (42.50)	8 (20.00)	4.68	มาก

22.3 นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

ความสมดุลในการ ดำเนินชีวิต	ระดับอุปนิสัย จำนวน (ร้อยละ)							ค่าเฉลี่ย	ระดับ
	น้อยที่สุด (1)	น้อย (2)	ค่อนข้าง น้อย (3)	ค่อนข้าง มาก (4)	มาก (5)	มากที่สุด (6)			
ฉันสามารถใช้เวลา อย่างสมดุลใน แง่มุมต่างๆ ของ ชีวิต การงาน ครอบครัว เพื่อน และอื่น ๆ ได้อย่าง เหมาะสม	3 (1.28)	7 (2.99)	46 (19.66)	89 (38.03)	69 (29.49)	20 (8.55)	4.17	ค่อนข้าง มาก	
เวลาทำงาน นั้น คำนึงถึงจุดสนใจ และความต้องการ ของคนที่ฉันกำลัง ทำงานให้	0 (0.00)	6 (2.56)	27 (11.54)	107 (45.73)	70 (29.91)	24 (10.26)	4.34	มาก	
ฉันทุ่มเทในสิ่งที่ ฉันทำ แต่ไม่ถึงกับ ทำให้หมดแรงหรือ หมดสภาพ	1 (0.43)	6 (2.56)	30 (12.82)	100 (42.74)	75 (32.05)	22 (9.40)	4.32	ค่อนข้าง มาก	
ผลรวมความสมดุล ในการดำเนินชีวิต	1 (0.43)	4 (1.71)	26 (11.11)	114 (48.72)	63 (26.92)	26 (11.11)	4.27	ค่อนข้าง มาก	

จากตาราง 22 พบว่า นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ ชั้นปีที่ 1 ถึงปีที่ 4 แผนการศึกษาหลักสูตร 4 ปี และหลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ จากกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 234 คน พบว่า กลุ่มตัวอย่างแผนการศึกษาหลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปี มีค่าเฉลี่ยผลรวมความสมดุลในการดำเนินชีวิตอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.68 ซึ่งในกลุ่มตัวอย่างแผนการศึกษาหลักสูตร 4 ปี และกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด มีค่าเฉลี่ยผลรวมความสมดุลในการดำเนินชีวิตอยู่ในระดับค่อนข้างมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.19 และ 4.27 ตามลำดับ

ค่าเฉลี่ยความสมดุลในการดำเนินชีวิต เรื่องเวลาทำงาน นั้นคำนึงถึงจุดสนใจและความต้องการของคนที่ฉันกำลังทำงานให้ เป็นอุปนิสัยที่มีค่าเฉลี่ยที่สูงที่สุด ในกลุ่มตัวอย่างแผนการศึกษา

หลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปี มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.68 ซึ่งในกลุ่มตัวอย่างแผนการศึกษาหลักสูตร 4 ปี และกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับเห็นด้วยค่อนข้างมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.27 และ 4.34 ตามลำดับ

ค่าเฉลี่ยความสมดุลในการดำเนินชีวิต เรื่องฉันสามารถใช้เวลาอย่างสมดุลในแง่มุมต่างๆ ของชีวิต การงาน ครอบครัว เพื่อน และอื่น ๆ ได้เหมาะสมเป็นอุปนิสัยที่มีค่าเฉลี่ยที่ต่ำที่สุดในกลุ่มตัวอย่างแผนการศึกษาหลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปี มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.58 ซึ่งในกลุ่มตัวอย่างแผนการศึกษาหลักสูตร 4 ปี และกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับเห็นด้วยค่อนข้างมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.09 และ 4.17 ตามลำดับ

ผู้ที่มีความสมดุลในการดำเนินชีวิตในระดับมากที่สุด มีจำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 11.11 โดยเป็นนักศึกษาแผนการศึกษาหลักสูตร 4 ปี 18 คน และนักศึกษาแผนการศึกษาหลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปี 8 คน

ผู้ที่มีความสมดุลในการดำเนินชีวิตในระดับน้อยที่สุด มีจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.43 เป็นนักศึกษาแผนการศึกษาหลักสูตร 4 ปี

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ตาราง 23 แสดงจำนวน ค่าเฉลี่ยและร้อยละระดับอุปนิสัยที่ 1 ปี-โปรเอกทิฟ

23.1 นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ กลุ่มตัวอย่าง
แผนการศึกษาหลักสูตร 4 ปี

อุปนิสัยที่ 1 ปี-โปรเอกทิฟ	ระดับอุปนิสัย							ค่าเฉลี่ย	ระดับ
	จำนวน (ร้อยละ)								
	น้อยที่สุด (1)	น้อย (2)	ค่อนข้าง น้อย (3)	ค่อนข้าง มาก (4)	มาก (5)	มาก ที่สุด (6)			
ฉันควบคุมชีวิตตัวเอง ได้	1 (0.52)	4 (2.06)	19 (9.79)	79 (40.72)	54 (27.84)	37 (19.07)	4.51	มาก	
ฉันทุ่มเทความ พยายามในสิ่งที่ฉัน สามารถทำได้ มากกว่าในสิ่งที่ฉัน ไม่สามารถทำได้	1 (0.52)	4 (2.06)	31 (15.98)	103 (53.09)	38 (19.59)	17 (8.76)	4.15	ค่อนข้าง มาก	
ฉันรับผิดชอบต่อ อารมณ์และการ กระทำของฉัน มากกว่าที่จะโทษ ผู้อื่นหรือสิ่งรอบข้าง	0 (0.00)	5 (2.58)	35 (18.04)	84 (43.30)	54 (27.84)	16 (8.25)	4.21	ค่อนข้าง มาก	
ผลรวมสำหรับ อุปนิสัยที่ 1	1 (0.52)	2 (1.03)	22 (11.34)	95 (48.97)	52 (26.80)	22 (11.34)	4.29	ค่อนข้าง มาก	

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

23.2 นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ กลุ่มตัวอย่าง
แผนการศึกษาหลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปี

อุปนิสัยที่ 1 ปี-โปรแอกทีฟ	ระดับอุปนิสัย จำนวน (ร้อยละ)							ค่าเฉลี่ย	ระดับ
	น้อยที่สุด (1)	น้อย (2)	ค่อนข้าง น้อย (3)	ค่อนข้าง มาก (4)	มาก (5)	มากที่สุด (6)			
ฉันควบคุมชีวิตตัวเอง ได้	0 (0.00)	1 (2.50)	2 (5.00)	11 (27.50)	16 (40.00)	10 (25.00)	4.80	มาก	
ฉันทุ่มเทความ พยายามในสิ่งที่ฉัน สามารถทำได้ มากกว่าในสิ่งที่ฉัน ไม่สามารถทำได้	0 (0.00)	0 (0.00)	2 (5.00)	14 (35.00)	16 (40.00)	8 (20.00)	4.75	มาก	
ฉันรับผิดชอบต่อ อารมณ์และการ กระทำของฉัน มากกว่าที่จะโทษ ผู้อื่นหรือสิ่งรอบข้าง	0 (0.00)	0 (0.00)	9 (22.50)	13 (32.50)	11 (27.50)	7 (17.50)	4.40	มาก	
ผลรวมสำหรับ อุปนิสัยที่ 1	0 (0.00)	0 (0.00)	3 (7.50)	12 (30.00)	18 (45.00)	7 (17.50)	4.65	มาก	

23.3 นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

อุปนิสัยที่ 1 ปี-โปรเอกทีฟ	ระดับอุปนิสัย จำนวน (ร้อยละ)						ค่าเฉลี่ย	ระดับ
	น้อยที่สุด (1)	น้อย (2)	ค่อนข้างน้อย (3)	ค่อนข้างมาก (4)	มาก (5)	มากที่สุด (6)		
ฉันควบคุมชีวิตตัวเองได้	1 (0.43)	5 (2.14)	21 (8.97)	90 (38.46)	70 (29.91)	47 (20.09)	4.56	มาก
ฉันทุ่มเทความพยายามในสิ่งที่ฉันสามารถทำได้มากกว่าในสิ่งที่ฉันไม่สามารถทำได้	1 (0.43)	4 (1.71)	33 (14.10)	117 (50.00)	54 (23.08)	25 (10.68)	4.26	ค่อนข้างมาก
ฉันรับผิดชอบต่ออารมณ์และการกระทำของฉันมากกว่าที่จะโทษผู้อื่นหรือสิ่งรอบข้าง	0 (0.00)	5 (2.14)	44 (18.80)	97 (41.45)	65 (27.78)	23 (9.83)	4.24	ค่อนข้างมาก
ผลรวมสำหรับอุปนิสัยที่ 1	1 (0.43)	2 (0.85)	25 (10.68)	107 (45.73)	70 (29.91)	29 (12.39)	4.35	มาก

จากตาราง 23 พบว่า นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ ชั้นปีที่ 1 ถึงปีที่ 4 แผนการศึกษาหลักสูตร 4 ปี และหลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ จากกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 234 คน พบว่า กลุ่มตัวอย่างแผนการศึกษาหลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปี และกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด มีค่าเฉลี่ยผลรวมระดับอุปนิสัยที่ 1 ปี-โปรเอกทีฟ อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.65 และ 4.35 ตามลำดับ ซึ่งในกลุ่มตัวอย่างแผนการศึกษาหลักสูตร 4 ปี มีค่าเฉลี่ยผลรวมระดับอุปนิสัยที่ 1 ปี-โปรเอกทีฟ อยู่ในระดับค่อนข้างมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.29

ค่าเฉลี่ยอุปนิสัยที่ 1 ปี-โปรเอกทีฟ เรื่องฉันควบคุมชีวิตตัวเองได้ เป็นอุปนิสัยที่มีค่าเฉลี่ยที่สูงที่สุด ในกลุ่มตัวอย่างแผนการศึกษาหลักสูตร 4 ปี กลุ่มตัวอย่างแผนการศึกษาหลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปี และกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.51 4.80 และ 4.56 ตามลำดับ

ค่าเฉลี่ยอุปนิสัยที่ 1 ปี-โปรเอกทีฟ เรื่องฉันรับผิดชอบต่ออารมณ์และการกระทำของฉันมากกว่าที่จะโทษผู้อื่นหรือสิ่งรอบข้าง เป็นอุปนิสัยที่มีค่าเฉลี่ยที่ต่ำที่สุด ในกลุ่มตัวอย่างแผนการศึกษา

หลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปี มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก 4.40 ซึ่งในกลุ่มตัวอย่างแผนการศึกษา
หลักสูตร 4 ปี และกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับเห็นด้วยค่อนข้างมาก โดยมีค่าเฉลี่ย
เท่ากับ 4.21 และ 4.24 ตามลำดับ

ผู้ที่มีระดับอุปนิสัยที่ 1 บี-โปรเอกทิฟ ในระดับมากที่สุด มีจำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ
12.39 โดยเป็นนักศึกษาแผนการศึกษาหลักสูตร 4 ปี 22 คน และนักศึกษาแผนการศึกษาหลักสูตร
ต่อเนื่อง 2 ปี 7 คน

ผู้ที่มีระดับอุปนิสัยที่ 1 บี-โปรเอกทิฟ ในระดับน้อยที่สุด มีจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ
0.43 เป็นนักศึกษาแผนการศึกษาหลักสูตร 4 ปี

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ตาราง 24 แสดงจำนวนค่าเฉลี่ยและร้อยละระดับอุปนิสัยที่ 2 เริ่มต้นด้วยจุดมุ่งหมายในใจ
 24.1 นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ กลุ่มตัวอย่าง
 แผนการศึกษาหลักสูตร 4 ปี

อุปนิสัยที่ 2 เริ่มต้นด้วย จุดมุ่งหมายในใจ	ระดับอุปนิสัย							ค่าเฉลี่ย	ระดับ
	น้อยที่สุด (1)	น้อย (2)	ค่อนข้าง น้อย (3)	ค่อนข้าง มาก (4)	มาก (5)	มากที่สุด (6)	จำนวน (ร้อยละ)		
ฉันรู้ว่าฉันต้องการ ความสำเร็จอะไรใน ชีวิต	0 (0.00)	5 (2.58)	30 (15.46)	78 (40.21)	50 (25.77)	31 (15.98)		4.37	มาก
ฉันจัดการและ เตรียมสิ่งต่าง ๆ เป็นอย่างดีเพื่อ หลีกเลี่ยงการกระทำ แบบเร่งด่วนหรือ แบบฉุกเฉิน	1 (0.52)	9 (4.64)	44 (22.68)	96 (49.48)	34 (17.53)	10 (5.15)		3.94	ค่อนข้าง มาก
ฉันเริ่มต้นแต่ละ สัปดาห์ด้วยเป้าหมาย ที่ชัดเจนว่า ฉัน ต้องการทำอะไรให้ สำเร็จ	3 (1.55)	12 (6.19)	42 (21.65)	92 (47.42)	38 (19.59)	7 (3.61)		3.88	ค่อนข้าง มาก
ผลรวมสำหรับ อุปนิสัยที่ 2	0 (0.00)	7 (3.61)	36 (18.56)	108 (55.67)	28 (14.43)	15 (7.73)		4.07	ค่อนข้าง มาก

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
 Copyright © by Chiang Mai University
 All rights reserved

24.2 นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ กลุ่มตัวอย่าง
แผนการศึกษาหลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปี

อุปนิสัยที่ 2 เริ่มต้นด้วย จุดมุ่งหมายในใจ	ระดับอุปนิสัย จำนวน (ร้อยละ)							ระดับ
	น้อยที่สุด (1)	น้อย (2)	ค่อนข้าง น้อย (3)	ค่อนข้าง มาก (4)	มาก (5)	มากที่สุด (6)	ค่าเฉลี่ย	
ฉันรู้ว่าฉันต้องการ ความสำเร็จอะไร ในชีวิต	0 (0.00)	1 (2.50)	6 (15.00)	9 (22.50)	16 (40.00)	8 (20.00)	4.60	มาก
ฉันจัดการและ เตรียมสิ่งต่าง ๆ เป็นอย่างดีเพื่อ หลีกเลี่ยงการ กระทำแบบเร่งด่วน หรือแบบฉุกเฉิน	0 (0.00)	1 (2.50)	8 (20.00)	11 (27.50)	16 (40.00)	4 (10.00)	4.35	มาก
ฉันเริ่มต้นแต่ละ สัปดาห์ด้วย เป้าหมายที่ชัดเจน ว่า ฉันต้องการทำ อะไรให้สำเร็จ	0 (0.00)	1 (2.50)	10 (25.00)	12 (30.00)	13 (32.50)	4 (10.00)	4.23	ค่อนข้าง มาก
ผลรวมสำหรับ อุปนิสัยที่ 2	0 (0.00)	1 (2.50)	8 (20.00)	12 (30.00)	15 (37.50)	4 (10.00)	4.39	มาก

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

24.3 นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

อุปนิสัยที่ 2 เริ่มต้นด้วย จุดมุ่งหมายในใจ	ระดับอุปนิสัย จำนวน (ร้อยละ)							ค่าเฉลี่ย	ระดับ
	น้อยที่สุด (1)	น้อย (2)	ค่อนข้าง น้อย (3)	ค่อนข้าง มาก (4)	มาก (5)	มากที่สุด (6)			
ฉันรู้ว่าฉันต้องการ ความสำเร็จอะไร ในชีวิต	0 (0.00)	6 (2.56)	36 (15.38)	87 (37.18)	66 (28.21)	39 (16.67)	4.41	มาก	
ฉันจัดการและ เตรียมสิ่งต่าง ๆ เป็นอย่างดีเพื่อ หลีกเลี่ยงการ กระทำแบบเร่งด่วน หรือแบบฉุกเฉิน	1 (0.43)	10 (4.27)	52 (22.22)	107 (45.73)	50 (21.37)	14 (5.98)	4.01	ค่อนข้าง มาก	
ฉันเริ่มต้นแต่ละ สัปดาห์ด้วย เป้าหมายที่ชัดเจน ว่าฉันต้องการทำ อะไรให้สำเร็จ	3 (1.28)	13 (5.56)	52 (22.22)	104 (44.44)	51 (21.79)	11 (4.70)	3.94	ค่อนข้าง มาก	
ผลรวมสำหรับ อุปนิสัยที่ 2	0 (0.00)	8 (3.42)	44 (18.80)	120 (51.28)	43 (18.38)	19 (8.12)	4.12	ค่อนข้าง มาก	

จากตาราง 24 พบว่า นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ ชั้นปีที่ 1 ถึงปีที่ 4 แผนการศึกษาหลักสูตร 4 ปี และหลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ จากกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 234 คน พบว่า กลุ่มตัวอย่างแผนการศึกษาหลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปี มีค่าเฉลี่ยผลรวมระดับอุปนิสัยที่ 2 เริ่มต้นด้วยจุดมุ่งหมายในใจ อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.39 ซึ่งในกลุ่มตัวอย่างแผนการศึกษาหลักสูตร 4 ปี และกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด มีค่าเฉลี่ยผลรวมระดับอุปนิสัยที่ 2 เริ่มต้นด้วยจุดมุ่งหมายในใจ อยู่ในระดับค่อนข้างมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.07 และ 4.12 ตามลำดับ

ค่าเฉลี่ยอุปนิสัยที่ 2 เริ่มต้นด้วยจุดมุ่งหมายในใจ เรื่องฉันรู้ว่าฉันต้องการความสำเร็จอะไรในชีวิต เป็นอุปนิสัยที่มีค่าเฉลี่ยที่สูงที่สุดในกลุ่มตัวอย่างแผนการศึกษาหลักสูตร 4 ปี กลุ่มตัวอย่าง

แผนการศึกษาหลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปี และกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก โดย
มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.37 4.60 และ 4.41 ตามลำดับ

ค่าเฉลี่ยอุปนิสัยที่ 2 เริ่มต้นด้วยจุดมุ่งหมายในใจ เรื่องฉันเริ่มต้นแต่ละสัปดาห์ด้วย
เป้าหมายที่ชัดเจนว่า ฉันต้องการทำอะไรให้สำเร็จ เป็นอุปนิสัยที่มีค่าเฉลี่ยที่ต่ำที่สุด ในกลุ่มตัวอย่าง
แผนการศึกษาหลักสูตร 4 ปี กลุ่มตัวอย่างแผนการศึกษาหลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปี และกลุ่มตัวอย่าง
ทั้งหมด มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับเห็นด้วยค่อนข้างมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.88 4.23 และ 3.94
ตามลำดับ

ผู้ที่มีระดับอุปนิสัยที่ 2 เริ่มต้นด้วยจุดมุ่งหมายในใจ ในระดับมากที่สุด มีจำนวน 19 คน
คิดเป็นร้อยละ 8.12 โดยเป็นนักศึกษาแผนการศึกษาหลักสูตร 4 ปี 15 คน และนักศึกษาแผนการศึกษา
หลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปี 4 คน

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ตาราง 25 แสดงจำนวนค่าเฉลี่ย และร้อยละระดับอุปนิสัยที่ 3 ทำสิ่งที่สำคัญก่อน

25.1 นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ กลุ่มตัวอย่าง

แผนการศึกษาหลักสูตร 4 ปี

อุปนิสัยที่ 3 ทำสิ่งที่สำคัญก่อน	ระดับอุปนิสัย จำนวน (ร้อยละ)						ค่าเฉลี่ย	ระดับ
	น้อยที่สุด (1)	น้อย (2)	ค่อนข้าง น้อย (3)	ค่อนข้าง มาก (4)	มาก (5)	มากที่สุด (6)		
ฉันมีวินัยในการทำตาม แผนต่างๆ (ไม่ผิดวัน ประกันพุง ไม่ปล่อยเวลา ให้สูญเปล่า และอื่นๆ)	5 (2.58)	5 (2.58)	55 (28.35)	74 (38.14)	48 (24.74)	7 (3.61)	3.91	ค่อนข้าง ข้าง มาก
ฉันไม่ยอมให้กิจกรรม ต่าง ๆ ที่สำคัญที่ต้องทำ ในชีวิตหายไประยะ กิจกรรมที่วุ่นวายอื่นๆ ใน แต่ละวัน	0 (0)	11 (5.67)	47 (24.23)	91 (46.91)	36 (18.56)	9 (4.64)	3.92	ค่อนข้าง ข้าง มาก
สิ่งต่าง ๆ ที่ฉันทำทุกวันมี ความหมาย และเป็นส่วน หนึ่งที่จะช่วยให้ฉันไปสู่ เป้าหมายที่วางไว้ได้ใน ชีวิต	1 (0.52)	5 (2.58)	24 (12.37)	98 (50.52)	43 (22.16)	23 (11.86)	4.27	ค่อนข้าง ข้าง มาก
ผลรวมสำหรับ อุปนิสัยที่ 3	1 (0.52)	5 (2.58)	39 (20.10)	100 (51.55)	38 (19.59)	11 (5.67)	4.03	ค่อนข้าง ข้าง มาก

Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

25.2 นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ กลุ่มตัวอย่าง
แผนการศึกษาหลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปี

อุปนิสัยที่ 3 ทำสิ่งที่สำคัญก่อน	ระดับอุปนิสัย จำนวน (ร้อยละ)							ค่าเฉลี่ย	ระดับ
	น้อยที่สุด (1)	น้อย (2)	ค่อนข้าง น้อย (3)	ค่อนข้าง มาก (4)	มาก (5)	มากที่สุด (6)			
ฉันมีวินัยในการทำ ตามแผนต่างๆ (ไม่ ผัดวัน ประกันพ่วง ไม่ปล่อยเวลาให้ สูญเปล่า และอื่นๆ)	0 (0.00)	1 (2.50)	12 (30.00)	9 (22.50)	10 (25.00)	8 (20.00)	4.30	ค่อนข้าง ข้าง มาก	
ฉันไม่ยอมให้ กิจกรรมต่าง ๆ ที่ สำคัญที่ต้องทำใน ชีวิตหายไปเพราะ กิจกรรมที่วุ่นวาย อื่นๆ ในแต่ละวัน	0 (0.00)	1 (2.50)	7 (17.50)	15 (37.50)	10 (25.00)	7 (17.50)	4.38	มาก	
สิ่งต่าง ๆ ที่ฉันทำ ทุกวันมีความหมาย และเป็นส่วนหนึ่งที่ ช่วยให้ฉันไปสู่ เป้าหมายที่วางไว้ ได้ในชีวิต	0 (0.00)	1 (2.50)	4 (10.00)	16 (40.00)	12 (30.00)	7 (17.50)	4.50	มาก	
ผลรวมสำหรับ อุปนิสัยที่ 3	0 (0.00)	1 (2.50)	6 (15.00)	17 (42.50)	9 (22.50)	7 (17.50)	4.39	มาก	

25.3 นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

อุปนิสัยที่ 3 ทำสิ่งที่สำคัญก่อน	ระดับอุปนิสัย จำนวน (ร้อยละ)							ระดับ
	น้อยที่สุด (1)	น้อย (2)	ค่อนข้างน้อย (3)	ค่อนข้างมาก (4)	มาก (5)	มากที่สุด (6)	ค่าเฉลี่ย	
ฉันมีวินัยในการทำ ตามแผนต่างๆ (ไม่ ผัดวัน ประกันพ่วง ไม่ปล่อยเวลาให้ สูญเปล่า และอื่นๆ)	5 (2.14)	6 (2.56)	67 (28.63)	83 (35.47)	58 (24.79)	15 (6.41)	3.97	ค่อนข้าง มาก
ฉันไม่ยอมให้ กิจกรรมต่าง ๆ ที่ สำคัญที่ต้องทำใน ชีวิตหายไปเพราะ กิจกรรมที่วุ่นวาย อื่นๆ ในแต่ละวัน	0 (0.00)	12 (5.13)	54 (23.08)	106 (45.30)	46 (19.66)	16 (6.84)	4.00	ค่อนข้าง มาก
สิ่งต่าง ๆ ที่ฉันทำ ทุกวันนี้มีความหมาย และเป็นส่วนหนึ่งที่ ช่วยให้ฉันไปสู่ เป้าหมายที่วางไว้ ได้ในชีวิต	1 (0.43)	6 (2.56)	28 (11.97)	114 (48.72)	55 (23.50)	30 (12.82)	4.31	ค่อนข้าง มาก
ผลรวมสำหรับ อุปนิสัยที่ 3	1 (0.43)	6 (2.56)	45 (19.23)	117 (50.00)	47 (20.09)	18 (7.69)	4.09	ค่อนข้าง มาก

จากตาราง 25 พบว่า นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ ชั้นปีที่ 1 ถึงปีที่ 4 แผนการศึกษาหลักสูตร 4 ปี และหลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ จากกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 234 คน พบว่า กลุ่มตัวอย่างแผนการศึกษาหลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปี มีค่าเฉลี่ยผลรวมระดับอุปนิสัยที่ 3 ทำสิ่งที่สำคัญก่อน อยู่ในระดับค่อนข้างมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.39 ซึ่งในกลุ่มตัวอย่างแผนการศึกษาหลักสูตร 4 ปี และกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด มีค่าเฉลี่ยผลรวมระดับอุปนิสัยที่ 3 ทำสิ่งที่สำคัญก่อน อยู่ในระดับค่อนข้างมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.03 และ 4.09 ตามลำดับ

ค่าเฉลี่ยอันดับที่ 3 ทำสิ่งที่สำคัญก่อน เรื่องสิ่งต่างๆ ที่ฉันทำทุกวันมีความหมาย และเป็นส่วนหนึ่งที่ช่วยให้ฉันไปสู่เป้าหมายที่วางไว้ได้ในชีวิต เป็นอันดับที่มีค่าเฉลี่ยที่สูงที่สุดในกลุ่ม ตัวอย่างแผนการศึกษาหลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปี มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.39 ซึ่งในกลุ่มตัวอย่างแผนการศึกษาหลักสูตร 4 ปี และกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับเห็นด้วยค่อนข้างมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.03 และ 4.31 ตามลำดับ

ค่าเฉลี่ยอันดับที่ 3 ทำสิ่งที่สำคัญก่อน เรื่องฉันมีวินัยในการทำตามแผนต่างๆ (ไม่ผัดวันประกันพรุ่ง ไม่ปล่อยให้เวลาให้สูญเปล่า และอื่นๆ) เป็นอันดับที่มีค่าเฉลี่ยที่ต่ำที่สุดในกลุ่ม ตัวอย่างแผนการศึกษาหลักสูตร 4 ปี กลุ่มตัวอย่างแผนการศึกษาหลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปี และกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับเห็นด้วยค่อนข้างมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.91 4.30 และ 3.97 ตามลำดับ

ผู้ที่มีระดับอันดับที่ 3 ทำสิ่งที่สำคัญก่อน ในระดับมากที่สุด มีจำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 7.69 โดยเป็นนักศึกษาแผนการศึกษาหลักสูตร 4 ปี 11 คน และนักศึกษาแผนการศึกษาหลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปี 7 คน

ผู้ที่มีระดับอันดับที่ 3 ทำสิ่งที่สำคัญก่อน ในระดับน้อยที่สุด มีจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.43 เป็นนักศึกษาแผนการศึกษาหลักสูตร 4 ปี

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ตาราง 26 แสดงจำนวนค่าเฉลี่ย และร้อยละระดับอุปนิสัยที่ 4 คิดแบบชนะ/ชนะ

26.1 นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ กลุ่มตัวอย่าง
แผนการศึกษาหลักสูตร 4 ปี

อุปนิสัยที่ 4 คิดแบบชนะ/ชนะ	ระดับอุปนิสัย จำนวน (ร้อยละ)							ค่าเฉลี่ย	ระดับ
	น้อยที่สุด (1)	น้อย (2)	ค่อนข้าง น้อย (3)	ค่อนข้าง มาก (4)	มาก (5)	มากที่สุด (6)			
ฉันให้ความสำคัญ กับความสำเร็จของ ผู้อื่นเท่า ๆ กับของ ตัวเอง	0 (0.00)	3 (1.55)	39 (20.10)	96 (49.48)	42 (21.65)	14 (7.22)	4.13	ค่อนข้าง ข้าง มาก	
ฉันให้ความร่วมมือ กับผู้อื่น	1 (0.52)	3 (1.55)	23 (11.86)	105 (54.12)	46 (23.71)	16 (8.25)	4.24	ค่อนข้าง ข้าง มาก	
เวลาแก้ไขข้อ ขัดแย้ง ฉันพยายาม หาวิธีที่ทำให้ทุก ฝ่ายได้ประโยชน์	1 (0.52)	4 (2.06)	26 (13.40)	104 (53.61)	43 (22.16)	16 (8.25)	4.20	ค่อนข้าง ข้าง มาก	
ผลรวมสำหรับ อุปนิสัยที่ 4	1 (0.52)	2 (1.03)	26 (13.40)	115 (59.28)	36 (18.56)	14 (7.22)	4.19	ค่อนข้าง ข้าง มาก	

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

26.2 นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ กลุ่มตัวอย่าง
แผนการศึกษาหลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปี

อุปนิสัยที่ 4 คิดแบบชนะ/ชนะ	ระดับอุปนิสัย จำนวน (ร้อยละ)							ระดับ
	น้อยที่สุด (1)	น้อย (2)	ค่อนข้าง น้อย (3)	ค่อนข้าง มาก (4)	มาก (5)	มากที่สุด (6)	ค่าเฉลี่ย	
ฉันให้ความสำคัญ กับความสำเร็จของ ผู้อื่นเท่า ๆ กับของ ตัวเอง	0 (0.00)	0 (0.00)	10 (25.00)	8 (20.00)	15 (37.50)	7 (17.50)	4.48	มาก
ฉันให้ความร่วมมือ กับผู้อื่น	0 (0.00)	0 (0.00)	3 (7.50)	16 (40.00)	13 (32.50)	8 (20.00)	4.65	มาก
เวลาแก้ไขข้อ ขัดแย้ง ฉันพยายาม หาวิธีที่ทำให้ทุก ฝ่ายได้ประโยชน์	0 (0.00)	1 (2.50)	4 (10.00)	17 (42.50)	11 (27.50)	7 (17.50)	4.48	มาก
ผลรวมสำหรับ อุปนิสัยที่ 4	0 (0.00)	0 (0.00)	4 (10.00)	17 (42.50)	11 (27.50)	8 (20.00)	4.53	มาก

26.3 นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

อุปนิสัยที่ 4 คิดแบบชนะ/ชนะ	ระดับอุปนิสัย จำนวน (ร้อยละ)							ระดับ
	น้อยที่สุด (1)	น้อย (2)	ค่อนข้าง น้อย (3)	ค่อนข้าง มาก (4)	มาก (5)	มากที่สุด (6)	ค่าเฉลี่ย	
ฉันให้ความสำคัญ กับความสำเร็จของ ผู้อื่นเท่า ๆ กับของ ตัวเอง	0 (0.00)	3 (1.28)	49 (20.94)	104 (44.44)	57 (24.36)	21 (8.97)	4.19	ค่อนข้าง ข้าง มาก
ฉันให้ความสำคัญ กับผู้อื่น	1 (0.43)	3 (1.28)	26 (11.11)	121 (51.71)	59 (25.21)	24 (10.26)	4.31	ค่อนข้าง ข้าง มาก
เวลาแก้ไขข้อ ขัดแย้ง ฉันพยายาม หาวิธีที่ทำให้ทุก ฝ่ายได้ประโยชน์	1 (0.43)	5 (2.14)	30 (12.82)	121 (51.71)	54 (23.08)	23 (9.83)	4.24	ค่อนข้าง ข้าง มาก
ผลรวมสำหรับ อุปนิสัยที่ 4	1 (0.43)	2 (0.85)	30 (12.82)	132 (56.41)	47 (20.09)	22 (9.40)	4.25	ค่อนข้าง ข้าง มาก

จากตาราง 26 พบว่า นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ ชั้นปีที่ 1 ถึงปีที่ 4 แผนการศึกษาหลักสูตร 4 ปี และหลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ จากกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 234 คน พบว่า กลุ่มตัวอย่างแผนการศึกษาหลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปี มีค่าเฉลี่ยผลรวมระดับอุปนิสัยที่ 4 คิดแบบชนะ/ชนะ อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.53 ซึ่งในกลุ่มตัวอย่างแผนการศึกษาหลักสูตร 4 ปี และกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด มีค่าเฉลี่ยผลรวมระดับอุปนิสัยที่ 4 คิดแบบชนะ/ชนะ อยู่ในระดับค่อนข้างมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.19 และ 4.25 ตามลำดับ

ค่าเฉลี่ยอุปนิสัยที่ 4 คิดแบบชนะ/ชนะ เรื่องฉันให้ความสำคัญร่วมกับผู้อื่น และเรื่อง เวลาแก้ไขข้อขัดแย้ง ฉันพยายามหาวิธีที่ทำให้ทุกฝ่ายได้ประโยชน์ เป็นอุปนิสัยที่มีค่าเฉลี่ยที่สูงที่สุดในกลุ่มตัวอย่างแผนการศึกษาหลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปี ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.65 ซึ่งกลุ่มตัวอย่างแผนการศึกษาหลักสูตร 4 ปี และกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับเห็นด้วยค่อนข้างมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.24 และ 4.31 ตามลำดับ

ค่าเฉลี่ยอุปนิสัยที่ 4 คิดแบบชนะ/ชนะ เรื่องฉันให้ความสำคัญกับความสำเร็จของผู้อื่นเท่า ๆ กับของนั่นเอง เป็นอุปนิสัยที่มีค่าเฉลี่ยที่ต่ำที่สุดในกลุ่มตัวอย่างแผนการศึกษาหลักสูตรต่อเนื่อง

2 ปี ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.48 ซึ่งในกลุ่มตัวอย่างแผนการศึกษาหลักสูตร 4 ปี และกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับเห็นด้วยค่อนข้างมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.13 และ 4.19 ตามลำดับ

ผู้ที่มีระดับอุปนิสัยที่ 4 คิดแบบชนะ/ชนะ ในระดับมากที่สุด มีจำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 9.40 โดยเป็นนักศึกษาแผนการศึกษาหลักสูตร 4 ปี 14 คน และนักศึกษาแผนการศึกษาหลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปี 8 คน

ผู้ที่มีระดับอุปนิสัยที่ 4 คิดแบบชนะ/ชนะ ในระดับน้อยที่สุด มีจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.43 โดยเป็นนักศึกษาแผนการศึกษาหลักสูตร 4 ปี

ตาราง 27 แสดงจำนวนค่าเฉลี่ยและร้อยละระดับอุปนิสัยที่ 5 เข้าใจผู้อื่นก่อน แล้วจึงให้ผู้อื่นเข้าใจเรา

27.1 นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ กลุ่มตัวอย่างแผนการศึกษาหลักสูตร 4 ปี

อุปนิสัยที่ 5 เข้าใจผู้อื่นก่อน แล้ว จึงให้ผู้อื่นเข้าใจเรา	ระดับอุปนิสัย จำนวน (ร้อยละ)						ค่าเฉลี่ย	ระดับ
	น้อยที่สุด (1)	น้อย (2)	ค่อนข้าง น้อย (3)	ค่อนข้าง มาก (4)	มาก (5)	มากที่สุด (6)		
ฉันเป็นคนอ่อนไหว ต่อความรู้สึกของ ผู้อื่น	3 (1.55)	8 (4.12)	34 (17.53)	103 (53.09)	34 (17.53)	12 (6.19)	3.99	ค่อนข้าง มาก
ฉันพยายามทำความเข้าใจถึงมุมมองของ ผู้อื่น	1 (0.52)	5 (2.58)	30 (15.46)	101 (52.06)	40 (20.62)	17 (8.76)	4.16	ค่อนข้าง มาก
เวลาฟัง ฉันพยายาม ทำความเข้าใจผู้พูด จากมุมมองของผู้พูด ไม่ใช่แค่จากมุมมอง ของฉันเท่านั้น	1 (0.52)	3 (1.55)	32 (16.49)	99 (51.03)	48 (24.74)	11 (5.67)	4.15	ค่อนข้าง มาก
ผลรวมสำหรับ อุปนิสัยที่ 5	1 (0.52)	7 (3.61)	24 (12.37)	118 (60.82)	30 (15.46)	14 (7.22)	4.10	ค่อนข้าง มาก

27.2 นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ กลุ่มตัวอย่าง
แผนการศึกษาหลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปี

อุปนิสัยที่ 5 เข้าใจผู้อื่นก่อน แล้ว จึงให้ผู้อื่นเข้าใจเรา	ระดับอุปนิสัย จำนวน (ร้อยละ)							ค่าเฉลี่ย	ระดับ
	น้อยที่สุด (1)	น้อย (2)	ค่อนข้าง น้อย (3)	ค่อนข้าง มาก (4)	มาก (5)	มากที่สุด (6)			
ฉันเป็นคนอ่อนไหว ต่อความรู้สึกของ ผู้อื่น	0 (0.00)	1 (2.50)	7 (17.50)	9 (22.50)	10 (25.00)	13 (32.50)		4.68	มาก
ฉันพยายามทำความเข้าใจถึงมุมมองของ ผู้อื่น	0 (0.00)	0 (0.00)	6 (15.00)	10 (25.00)	14 (35.00)	10 (25.00)		4.70	มาก
เวลาฟัง ฉันพยายาม ทำความเข้าใจผู้พูด จากมุมมองของผู้พูด ไม่ใช่แค่จากมุมมอง ของฉันเท่านั้น	0 (0.00)	0 (0.00)	8 (20.00)	13 (32.50)	9 (22.50)	10 (25.00)		4.53	มาก
ผลรวมสำหรับ อุปนิสัยที่ 5	0 (0.00)	0 (0.00)	8 (20.00)	10 (25.00)	8 (20.00)	14 (35.00)		4.63	มาก

27.3 นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

อุปนิสัยที่ 5 เข้าใจผู้อื่นก่อน แล้ว จึงให้ผู้อื่นเข้าใจเรา	ระดับอุปนิสัย จำนวน (ร้อยละ)						ค่าเฉลี่ย	ระดับ
	น้อยที่สุด (1)	น้อย (2)	ค่อนข้าง น้อย (3)	ค่อนข้าง มาก (4)	มาก (5)	มากที่สุด (6)		
ฉันเป็นคนอ่อนไหว ต่อความรู้สึกของ ผู้อื่น	3 (1.28)	9 (3.85)	41 (17.52)	112 (47.86)	44 (18.80)	25 (10.68)	4.11	ค่อนข้าง มาก
ฉันพยายามทำความเข้าใจถึงมุมมองของผู้อื่น	1 (0.43)	5 (2.14)	36 (15.38)	111 (47.44)	54 (23.08)	27 (11.54)	4.25	ค่อนข้าง มาก
เวลาฟัง ฉันพยายามทำความเข้าใจผู้พูดจากมุมมองของผู้พูด ไม่ใช่แค่จากมุมมองของฉันเท่านั้น	1 (0.43)	3 (1.28)	40 (17.09)	112 (47.86)	57 (24.36)	21 (8.97)	4.21	ค่อนข้าง มาก
ผลรวมสำหรับ อุปนิสัยที่ 5	1 (0.43)	7 (2.99)	32 (13.68)	128 (54.70)	38 (16.24)	28 (11.97)	4.19	ค่อนข้าง มาก

จากตาราง 27 พบว่า นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ ชั้นปีที่ 1 ถึงปีที่ 4 แผนการศึกษาหลักสูตร 4 ปี และหลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ จากกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 234 คน พบว่า กลุ่มตัวอย่างแผนการศึกษาหลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปี มีค่าเฉลี่ยผลรวมระดับอุปนิสัยที่ 5 เข้าใจผู้อื่นก่อน แล้วจึงให้ผู้อื่นเข้าใจเรา อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.63 ซึ่งกลุ่มตัวอย่างแผนการศึกษาหลักสูตร 4 ปี และกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด มีค่าเฉลี่ยผลรวมระดับอุปนิสัยที่ 5 เข้าใจผู้อื่นก่อน แล้วจึงให้ผู้อื่นเข้าใจเรา อยู่ในระดับค่อนข้างมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.10 และ 4.19 ตามลำดับ

ค่าเฉลี่ยอุปนิสัยที่ 5 เข้าใจผู้อื่นก่อน แล้วจึงให้ผู้อื่นเข้าใจเรา เรื่องฉันพยายามทำความเข้าใจถึงมุมมองของผู้อื่น เป็นอุปนิสัยที่มีค่าเฉลี่ยที่สูงที่สุด ในกลุ่มตัวอย่างแผนการศึกษาหลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปี มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.70 ซึ่งกลุ่มตัวอย่างแผนการ

ศึกษาหลักสูตร 4 ปี และกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับเห็นด้วยค่อนข้างมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.16 และ 4.25 ตามลำดับ

ค่าเฉลี่ยอุปนิสัยที่ 5 เข้าใจผู้อื่นก่อน แล้วจึงให้ผู้อื่นเข้าใจเรา เรื่องฉันเป็นคนอ่อนไหวต่อความรู้สึกของผู้อื่นเป็นอุปนิสัยที่มีค่าเฉลี่ยที่ต่ำที่สุดในกลุ่มตัวอย่างแผนการศึกษาหลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปี มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.68 ซึ่งกลุ่มตัวอย่างแผนการศึกษาหลักสูตร 4 ปี และกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับเห็นด้วยค่อนข้างมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.99 และ 4.11 ตามลำดับ

ผู้ที่มิระดับอุปนิสัยที่ 5 เข้าใจผู้อื่นก่อน แล้วจึงให้ผู้อื่นเข้าใจเรา ในระดับมากที่สุด มีจำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 11.97 โดยเป็นนักศึกษาแผนการศึกษาหลักสูตร 4 ปี 14 คน และนักศึกษาแผนการศึกษาหลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปี 14 คน

ตาราง 28 แสดงจำนวนค่าเฉลี่ยและร้อยละระดับอุปนิสัยที่ 6 ฝึกพลังประสานความต่าง

28.1 นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ กลุ่มตัวอย่างแผนการศึกษาหลักสูตร 4 ปี

อุปนิสัยที่ 6 ฝึกพลังประสาน ความต่าง	ระดับอุปนิสัย						ค่าเฉลี่ย	ระดับ
	น้อยที่สุด (1)	น้อย (2)	ค่อนข้าง น้อย (3)	ค่อนข้าง มาก (4)	มาก (5)	มากที่สุด (6)		
ฉันให้ความสำคัญ และค้นหาสิ่งที่อยู่ ภายในใจของผู้อื่น	1 (0.52)	7 (3.61)	46 (23.71)	90 (46.39)	39 (20.10)	11 (5.67)	3.99	ค่อนข้าง มาก
ฉันเป็นคนที่มี ความคิดสร้างสรรค์ ในการแสวงหา แนวความคิดและ วิธีแก้ไขปัญหาที่ แปลกใหม่ และดีกว่า	0 (0.00)	10 (5.15)	50 (25.77)	81 (41.75)	39 (20.10)	14 (7.22)	3.98	ค่อนข้าง มาก
ฉันชอบกระตุ้นให้ ผู้อื่นแสดงความคิด ให้เห็น	5 (2.58)	7 (3.61)	43 (22.16)	89 (45.88)	42 (21.65)	8 (4.12)	3.93	ค่อนข้าง มาก
ผลรวมสำหรับ อุปนิสัยที่ 6	1 (0.52)	6 (3.09)	45 (23.20)	98 (50.52)	33 (17.01)	11 (5.67)	3.97	ค่อนข้าง มาก

28.2 นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ กลุ่มตัวอย่าง
แผนการศึกษาหลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปี

อุปนิสัยที่ 6 พหุพลังประสาน ความต่าง	ระดับอุปนิสัย จำนวน (ร้อยละ)							ค่าเฉลี่ย	ระดับ
	น้อยที่สุด (1)	น้อย (2)	ค่อนข้าง น้อย (3)	ค่อนข้าง มาก (4)	มาก (5)	มากที่สุด (6)			
ฉันให้ความสำคัญ และค้นหาสิ่งที่อยู่ ภายในใจของผู้อื่น	0 (0.00)	0 (0.00)	8 (20.00)	14 (35.00)	10 (25.00)	8 (20.00)	4.45	มาก	
ฉันเป็นคนที่มี ความคิดสร้างสรรค์ ในการแสวงหา แนวความคิดและ วิธีแก้ไขปัญหาที่ แปลกใหม่ และ ดีกว่า	0 (0.00)	2 (5.00)	7 (17.50)	13 (32.50)	10 (25.00)	8 (20.00)	4.38	มาก	
ฉันชอบกระตุ้นให้ ผู้อื่นแสดงความ ความคิดเห็น	0 (0.00)	2 (5.00)	8 (20.00)	14 (35.00)	9 (22.50)	7 (17.50)	4.28	ค่อนข้าง มาก	
ผลรวมสำหรับ อุปนิสัยที่ 6	0 (0.00)	2 (5.00)	5 (12.50)	16 (40.00)	8 (20.00)	9 (22.50)	4.37	มาก	

28.3 นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

อุปนิสัยที่ 6 ผืนพลังประสาน ความต่าง	ระดับอุปนิสัย จำนวน (ร้อยละ)							ระดับ
	น้อยที่สุด (1)	น้อย (2)	ค่อนข้าง น้อย (3)	ค่อนข้าง มาก (4)	มาก (5)	มากที่สุด (6)	ค่าเฉลี่ย	
ฉันให้ความสำคัญและ ค้นหาสิ่งที่อยู่ภายในใจ ของผู้อื่น	1 (0.43)	7 (2.99)	54 (23.08)	104 (44.44)	49 (20.94)	19 (8.12)	4.07	ค่อนข้าง มาก
ฉันเป็นคนที่มีความคิด สร้างสรรค์ในการ แสวงหาแนวความคิด และวิธีแก้ไขปัญหาที่ แปลกใหม่ และดีกว่า	0 (0.00)	12 (5.13)	57 (24.36)	94 (40.17)	49 (20.94)	22 (9.40)	4.05	ค่อนข้าง มาก
ฉันชอบกระตุ้นให้ผู้อื่น แสดงความคิดเห็น	5 (2.14)	9 (3.85)	51 (21.79)	103 (44.02)	51 (21.79)	15 (6.41)	3.99	ค่อนข้าง มาก
ผลรวมสำหรับ อุปนิสัยที่ 6	1 (0.43)	8 (3.42)	50 (21.37)	114 (48.72)	41 (17.52)	20 (8.55)	4.04	ค่อนข้าง มาก

จากตาราง 28 พบว่า นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ ชั้นปีที่ 1 ถึงปีที่ 4 แผนการศึกษาหลักสูตร 4 ปี และหลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ จากกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 234 คน พบว่ากลุ่มตัวอย่างแผนการศึกษาหลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปี มีค่าเฉลี่ยผลรวมระดับอุปนิสัยที่ 6 ผืนพลังประสานความต่าง อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.37 กลุ่มตัวอย่างแผนการศึกษาหลักสูตร 4 ปี และกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด มีค่าเฉลี่ยผลรวมระดับอุปนิสัยที่ 6 ผืนพลังประสานความต่าง อยู่ในระดับค่อนข้างมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.97 และ 4.04 ตามลำดับ

ค่าเฉลี่ยอุปนิสัยที่ 6 ผืนพลังประสานความต่าง เรื่องฉันให้ความสำคัญ และค้นหาสิ่งที่อยู่ภายในใจของผู้อื่น เป็นอุปนิสัยที่มีค่าเฉลี่ยที่สูงที่สุดในกลุ่มตัวอย่างแผนการศึกษาหลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปี มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.45 ซึ่งในกลุ่มตัวอย่างแผนการศึกษาหลักสูตร 4 ปี และกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับเห็นด้วยค่อนข้างมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.99 และ 4.07 ตามลำดับ

ค่าเฉลี่ยอุปนิสัยที่ 6 ผืนพลังประสานความต่าง เรื่องฉันชอบกระตุ้นให้ผู้อื่นแสดงความคิดเห็น เป็นอุปนิสัยที่มีค่าเฉลี่ยที่ต่ำที่สุดในกลุ่มตัวอย่างแผนการศึกษาหลักสูตร 4 ปี กลุ่มตัวอย่าง

แผนการศึกษาหลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปี และกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับเห็นด้วย
ค่อนข้างมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.93 4.28 และ 3.99 ตามลำดับ

ผู้ที่มีระดับค่าเฉลี่ยอุปนิสัยที่ 6 ผนึกพลังประสานความต่าง ในระดับมากที่สุด มีจำนวน
20 คน คิดเป็นร้อยละ 8.55 โดยเป็นนักศึกษาแผนการศึกษาหลักสูตร 4 ปี 11 คน และนักศึกษา
แผนการศึกษาหลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปี 9 คน

ผู้ที่มีระดับค่าเฉลี่ยอุปนิสัยที่ 6 ผนึกพลังประสานความต่าง ในระดับน้อยที่สุดมีจำนวน 1
คน คิดเป็นร้อยละ 0.43 โดยเป็นนักศึกษาแผนการศึกษาหลักสูตร 4 ปี

ตาราง 29 แสดงจำนวน ค่าเฉลี่ยและร้อยละระดับอุปนิสัยที่ 7 ลับเลื่อยให้คมอยู่เสมอ

29.1 นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ กลุ่มตัวอย่าง
แผนการศึกษาหลักสูตร 4 ปี

อุปนิสัยที่ 7 ลับเลื่อยให้คมอยู่ เสมอ	ระดับอุปนิสัย จำนวน (ร้อยละ)							ระดับ
	น้อยที่สุด (1)	น้อย (2)	ค่อนข้าง น้อย (3)	ค่อนข้าง มาก (4)	มาก (5)	มากที่สุด (6)	ค่าเฉลี่ย	
ฉันให้ความสำคัญ กับสุขภาพทางกาย และความเป็นอยู่ที่ ดีของฉัน	2 (1.03)	5 (2.58)	27 (13.92)	92 (47.42)	48 (24.74)	20 (10.31)	4.23	ค่อนข้าง มาก
ฉันพยายามอย่าง มากที่จะสร้างและ ปรับ ปรงความ สัมพันธ์กับผู้อื่น	0 (0.00)	5 (2.58)	26 (13.40)	87 (44.85)	59 (30.41)	17 (8.76)	4.29	ค่อนข้าง มาก
ฉันใช้เวลาในการ หาความหมายและ ความสุขในชีวิต	3 (1.55)	6 (3.09)	23 (11.86)	87 (44.85)	48 (24.74)	27 (13.92)	4.30	ค่อนข้าง มาก
ผลรวมสำหรับ อุปนิสัยที่ 7	1 (0.52)	6 (3.09)	17 (8.76)	105 (54.12)	42 (21.65)	23 (11.86)	4.27	ค่อนข้าง มาก

29.2 นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ กลุ่มตัวอย่าง
แผนการศึกษาหลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปี

อุปนิสัยที่ 7 ลับเลื่อยให้คมอยู่ เสมอ	ระดับอุปนิสัย จำนวน (ร้อยละ)							ระดับ
	น้อยที่สุด (1)	น้อย (2)	ค่อนข้าง น้อย (3)	ค่อนข้าง มาก (4)	มาก (5)	มากที่สุด (6)	ค่าเฉลี่ย	
ฉันให้ความสำคัญ กับสุขภาพทางกาย และความเป็นอยู่ที่ ดีของฉัน	0 (0.00)	1 (2.50)	6 (15.00)	13 (32.50)	10 (25.00)	10 (25.00)	4.55	มาก
ฉันพยายามอย่าง มากที่จะสร้างและ ปรับปรุงความ สัมพันธ์กับผู้อื่น	0 (0.00)	1 (2.50)	6 (15.00)	15 (37.50)	10 (25.00)	8 (20.00)	4.45	มาก
ฉันใช้เวลาในการ หาความหมายและ ความสุขในชีวิต	0 (0.00)	0 (0.00)	7 (17.50)	12 (30.00)	9 (22.50)	12 (30.00)	4.65	มาก
ผลรวมสำหรับ อุปนิสัยที่ 7	0 (0.00)	2 (5.00)	5 (12.50)	13 (32.50)	10 (25.00)	10 (25.00)	4.55	มาก

29.3 นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

อุปนิสัยที่ 7 ลับเลื่อยให้คมอยู่เสมอ	ระดับอุปนิสัย จำนวน (ร้อยละ)							ระดับ
	น้อยที่สุด (1)	น้อย (2)	ค่อนข้างน้อย (3)	ค่อนข้างมาก (4)	มาก (5)	มากที่สุด (6)	ค่าเฉลี่ย	
ฉันให้ความสำคัญกับสุขภาพทางกายและความเป็นอยู่ที่ดีของฉัน	2 (0.85)	6 (2.56)	33 (14.10)	105 (44.87)	58 (24.79)	30 (12.82)	4.29	ค่อนข้างมาก
ฉันพยายามอย่างมากที่จะสร้างและปรับปรุงความสัมพันธ์กับผู้อื่น	0 (0.00)	6 (2.56)	32 (13.68)	102 (43.59)	69 (29.49)	25 (10.68)	4.32	ค่อนข้างมาก
ฉันใช้เวลาในการหาความหมายและความสุขในชีวิต	3 (1.28)	6 (2.56)	30 (12.82)	99 (42.31)	57 (24.36)	39 (16.67)	4.36	มาก
ผลรวมสำหรับอุปนิสัยที่ 7	1 (0.43)	8 (3.42)	22 (9.40)	117 (50.00)	53 (22.65)	33 (14.10)	4.32	ค่อนข้างมาก

จากตาราง 29 พบว่า นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ ชั้นปีที่ 1 ถึงปีที่ 4 แผนการศึกษาหลักสูตร 4 ปี และหลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ จากกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 234 คน พบว่ากลุ่มตัวอย่างแผนการศึกษาหลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปี มีค่าเฉลี่ยผลรวมระดับอุปนิสัยที่ 7 ลับเลื่อยให้คมอยู่เสมอ อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.55 ซึ่งในกลุ่มตัวอย่างแผนการศึกษาหลักสูตร 4 ปี และกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด มีค่าเฉลี่ยผลรวมระดับอุปนิสัยที่ 7 ลับเลื่อยให้คมอยู่เสมอ อยู่ในระดับค่อนข้างมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.27 และ 4.32 ตามลำดับ

ค่าเฉลี่ยอุปนิสัยที่ 7 ลับเลื่อยให้คมอยู่เสมอ เรื่องฉันใช้เวลาในการหาความหมายและความสุขในชีวิต เป็นอุปนิสัยที่มีค่าเฉลี่ยที่สูงที่สุด ในกลุ่มตัวอย่างแผนการศึกษาหลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปี และกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.65 และ 4.36 ตามลำดับ ซึ่งในกลุ่มตัวอย่างแผนการศึกษาหลักสูตร 4 ปี มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับเห็นด้วยค่อนข้างมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.30

ค่าเฉลี่ยอุปนิสัยที่ 7 ลับเลื่อยให้คมอยู่เสมอ เรื่องนี้ให้ความสำคัญกับสุขภาพทางกายและความเป็นอยู่ที่ดีของเงิน เป็นอุปนิสัยที่มีค่าเฉลี่ยที่ต่ำที่สุด ในกลุ่มตัวอย่างแผนการศึกษาหลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปี มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.55 ในกลุ่มตัวอย่างแผนการศึกษาหลักสูตร 4 ปี และกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับเห็นด้วยค่อนข้างมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.23 และ 4.29 ตามลำดับ

ผู้ที่มีระดับค่าเฉลี่ยอุปนิสัยที่ 7 ลับเลื่อยให้คมอยู่เสมอ ในระดับมากที่สุด มีจำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 14.10 โดยเป็นนักศึกษาแผนการศึกษาหลักสูตร 4 ปี 23 คน และนักศึกษาแผนการศึกษาหลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปี 10 คน

ผู้ที่มีระดับค่าเฉลี่ยอุปนิสัยที่ 7 ลับเลื่อยให้คมอยู่เสมอ ในระดับน้อยที่สุด มีจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.43 เป็นนักศึกษาแผนการศึกษาหลักสูตร 4 ปี 1 คน

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ตาราง 30 แสดงจำนวนค่าเฉลี่ยและร้อยละ สรุปอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง ของกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้

ตาราง 30.1 แสดงจำนวนค่าเฉลี่ยและร้อยละ สรุปอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง ของกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ แผนการศึกษาหลักสูตร 4 ปี

อุปนิสัย	ระดับอุปนิสัย จำนวน (ร้อยละ)							ระดับ
	น้อยที่สุด (1)	น้อย (2)	ค่อนข้างน้อย (3)	ค่อนข้างมาก (4)	มาก (5)	มากที่สุด (6)	ค่าเฉลี่ย	
บัญชีขอมใจ	1 (0.52)	6 (3.09)	23 (11.86)	117 (60.31)	34 (17.53)	13 (6.70)	4.09	ค่อนข้างมาก
ความสมดุลในการดำเนินชีวิต	1 (0.52)	4 (2.06)	24 (12.37)	101 (52.06)	46 (23.71)	18 (9.28)	4.19	ค่อนข้างมาก
อุปนิสัยที่ 1 บี- โปรแอกทีฟ	1 (0.52)	2 (1.03)	22 (11.34)	95 (48.97)	52 (26.80)	22 (11.34)	4.29	ค่อนข้างมาก
อุปนิสัยที่ 2 เริ่มต้นด้วยจุดมุ่งหมายในใจ	0 (0.00)	7 (3.61)	36 (18.56)	108 (55.67)	28 (14.43)	15 (7.73)	4.07	ค่อนข้างมาก
อุปนิสัยที่ 3 ทำสิ่งที่สำคัญก่อน	1 (0.52)	5 (2.58)	39 (20.10)	100 (51.55)	38 (19.59)	11 (5.67)	4.03	ค่อนข้างมาก
อุปนิสัยที่ 4 คิดแบบชนะ/ชนะ	1 (0.52)	2 (1.03)	26 (13.40)	115 (59.28)	36 (18.56)	14 (7.22)	4.19	ค่อนข้างมาก

ตาราง 30.1 แสดงจำนวนค่าเฉลี่ยและร้อยละ สรุปอุปนิสัยพัฒนาผู้ที่มีประสิทธิผลสูง ของกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ แผนการศึกษาหลักสูตร 4 ปี (ต่อ)

อุปนิสัย	ระดับอุปนิสัย จำนวน (ร้อยละ)						ค่าเฉลี่ย	ระดับ
	น้อยที่สุด (1)	น้อย (2)	ค่อนข้างน้อย (3)	ค่อนข้างมาก (4)	มาก (5)	มากที่สุด (6)		
อุปนิสัยที่ 5 เข้าใจผู้อื่นก่อน แล้วจึงให้ผู้อื่นเข้าใจเรา	1 (0.52)	7 (3.61)	24 (12.37)	118 (60.82)	30 (15.46)	14 (7.22)	4.10	ค่อนข้างมาก
อุปนิสัยที่ 6 ฝึกพลังประสานความต่าง	1 (0.52)	6 (3.09)	45 (23.20)	98 (50.52)	33 (17.01)	11 (5.67)	3.97	ค่อนข้างมาก
อุปนิสัยที่ 7 กลับเลื่อยให้คมอยู่เสมอ	1 (0.52)	6 (3.09)	17 (8.76)	105 (54.12)	42 (21.65)	23 (11.86)	4.27	ค่อนข้างมาก
อุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตัว (อุปนิสัยที่ 1 2 3 และ 7*)	1 (0.52)	1 (0.52)	27 (13.92)	100 (51.55)	53 (27.32)	12 (6.19)	4.23	ค่อนข้างมาก
อุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคม (อุปนิสัยที่ 4 5 6 และ 7*)	1 (0.52)	1 (0.52)	21 (10.82)	114 (58.76)	46 (23.71)	11 (5.67)	4.13	ค่อนข้างมาก
ภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาผู้ที่มีประสิทธิผลสูง (อุปนิสัยที่ 1 ถึง 7)	0 (0.00)	2 (1.03)	20 (10.31)	119 (61.34)	40 (20.62)	13 (6.70)	4.13	ค่อนข้างมาก

* รวมอุปนิสัยที่ 7 เข้าไปด้วยเนื่องจากอุปนิสัยที่ช่วยให้อุปนิสัยอื่นๆ ทำงานได้อย่างต่อเนื่อง และมีประสิทธิผล

ตาราง 30.2 แสดงจำนวนค่าเฉลี่ยและร้อยละ สรุปอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง ของกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้แผนการศึกษาหลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปี

อุปนิสัย	ระดับอุปนิสัย จำนวน (ร้อยละ)						ค่าเฉลี่ย	ระดับ
	น้อยที่สุด (1)	น้อย (2)	ค่อนข้างน้อย (3)	ค่อนข้างมาก (4)	มาก (5)	มากที่สุด (6)		
บัญชีขอมใจ	0 (0.00)	3 (2.78)	4 (10.00)	16 (40.00)	7 (17.50)	13 (32.50)	4.63	มาก
ความสมดุลในการดำเนินชีวิต	0 (0.00)	0 (0.00)	2 (5.00)	13 (32.50)	17 (42.50)	8 (20.00)	4.68	มาก
อุปนิสัยที่ 1 ปี-โปรแอกทีฟ	0 (0.00)	0 (0.00)	3 (7.50)	12 (30.00)	18 (45.00)	7 (17.50)	4.65	มาก
อุปนิสัยที่ 2 เริ่มต้นด้วยจุดมุ่งหมายในใจ	0 (0.00)	1 (2.50)	8 (20.00)	12 (30.00)	15 (37.50)	4 (10.00)	4.39	มาก
อุปนิสัยที่ 3 ทำสิ่งที่สำคัญก่อน	0 (0.00)	1 (2.50)	6 (15.00)	17 (42.50)	9 (22.50)	7 (17.50)	4.39	มาก
อุปนิสัยที่ 4 คิดแบบชนะ/ชนะ	0 (0.00)	0 (0.00)	4 (10.00)	17 (42.50)	11 (27.50)	8 (20.00)	4.53	มาก

ตาราง 30.2 แสดงจำนวนค่าเฉลี่ยและร้อยละ สรุปอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง ของกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ แผนการศึกษาหลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปี (ต่อ)

อุปนิสัย	ระดับอุปนิสัย จำนวน (ร้อยละ)						ค่าเฉลี่ย	ระดับ
	น้อยที่สุด (1)	น้อย (2)	ค่อนข้างน้อย (3)	ค่อนข้างมาก (4)	มาก (5)	มากที่สุด (6)		
อุปนิสัยที่ 5 เข้าใจผู้อื่นก่อน แล้วจึงให้ผู้อื่นเข้าใจเรา	0 (0.00)	0 (0.00)	8 (20.00)	10 (25.00)	8 (20.00)	14 (35.00)	4.63	มาก
อุปนิสัยที่ 6 ฝึกพลังประสานความต่าง	0 (0.00)	2 (5.00)	5 (12.50)	16 (40.00)	8 (20.00)	9 (22.50)	4.37	มาก
อุปนิสัยที่ 7 กลับรอยยิ้มให้คนอยู่เสมอ	0 (0.00)	2 (5.00)	5 (12.50)	13 (32.50)	10 (25.00)	10 (25.00)	4.55	มาก
อุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตัว (อุปนิสัยที่ 1 2 3 และ 7*)	0 (0.00)	1 (2.50)	5 (12.50)	11 (27.50)	17 (42.50)	6 (15.00)	4.50	มาก
อุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคม (อุปนิสัยที่ 4 5 6 และ 7*)	0 (0.00)	0 (0.00)	7 (17.50)	11 (27.50)	13 (32.50)	8 (20.00)	4.52	มาก
ภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง (อุปนิสัยที่ 1 ถึง 7)	0 (0.00)	0 (0.00)	5 (12.50)	12 (30.00)	15 (37.50)	8 (20.00)	4.50	มาก

* รวมอุปนิสัยที่ 7 เข้าไปด้วยเนื่องจากอุปนิสัยที่ช่วยให้อุปนิสัยอื่นๆ ทำงานได้อย่างต่อเนื่อง และมีประสิทธิผล

ตาราง 30.3 แสดงจำนวนค่าเฉลี่ยและร้อยละ สรุปอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง ของกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

อุปนิสัย	ระดับอุปนิสัย จำนวน (ร้อยละ)							ระดับ
	น้อยที่สุด (1)	น้อย (2)	ค่อนข้างน้อย (3)	ค่อนข้างมาก (4)	มาก (5)	มากที่สุด (6)	ค่าเฉลี่ย	
บัญชีขอมใจ	1 (0.43)	6 (2.56)	27 (11.54)	133 (56.84)	41 (17.52)	26 (11.11)	4.18	ค่อนข้างมาก
ความสมดุลในการดำเนินชีวิต	1 (0.43)	4 (1.71)	26 (11.11)	114 (48.72)	63 (26.92)	26 (11.11)	4.27	ค่อนข้างมาก
อุปนิสัยที่ 1 บี-โปรแอกทีฟ	1 (0.43)	2 (0.85)	25 (10.68)	107 (45.73)	70 (29.91)	29 (12.39)	4.35	มาก
อุปนิสัยที่ 2 เริ่มต้นด้วยจุดมุ่งหมายในใจ	0 (0.00)	8 (3.42)	44 (18.80)	120 (51.28)	43 (18.38)	19 (8.12)	4.12	ค่อนข้างมาก
อุปนิสัยที่ 3 ทำสิ่งที่สำคัญก่อน	1 (0.43)	6 (2.56)	45 (19.23)	117 (50.00)	47 (20.09)	18 (7.69)	4.09	ค่อนข้างมาก
อุปนิสัยที่ 4 คิดแบบชนะ/ชนะ	1 (0.43)	2 (0.85)	30 (12.82)	132 (56.41)	47 (20.09)	22 (9.40)	4.25	ค่อนข้างมาก

ตาราง 30.3 แสดงจำนวนค่าเฉลี่ยและร้อยละ สรุปอุปนิสัยพัฒนาผู้ที่มีประสิทธิผลสูง ของกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางนํ้ามหาวิทยาลัยแม่โจ้ กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด (ต่อ)

อุปนิสัย	ระดับอุปนิสัย จำนวน (ร้อยละ)							ค่าเฉลี่ย	ระดับ
	น้อยที่สุด (1)	น้อย (2)	ค่อนข้างน้อย (3)	ค่อนข้างมาก (4)	มาก (5)	มากที่สุด (6)			
อุปนิสัยที่ 5 เข้าใจผู้อื่นก่อน แล้วจึงให้ผู้อื่นเข้าใจเรา	1 (0.43)	7 (2.99)	32 (13.68)	128 (54.70)	38 (16.24)	28 (11.97)	4.19	ค่อนข้างมาก	
อุปนิสัยที่ 6 ฝึกพลังประสานความต่าง	1 (0.43)	8 (3.42)	50 (21.37)	114 (48.72)	41 (17.52)	20 (8.55)	4.04	ค่อนข้างมาก	
อุปนิสัยที่ 7 กลับเลื่อยให้คมอยู่เสมอ	1 (0.43)	8 (3.42)	22 (9.40)	117 (50.00)	53 (22.65)	33 (14.10)	4.32	ค่อนข้างมาก	
อุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตัว (อุปนิสัยที่ 1 2 3 และ 7*)	2 (0.85)	1 (0.43)	41 (17.52)	105 (44.87)	58 (24.79)	27 (11.54)	4.23	ค่อนข้างมาก	
อุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคม (อุปนิสัยที่ 4 5 6 และ 7*)	1 (0.43)	4 (1.71)	35 (14.96)	119 (50.85)	50 (21.37)	25 (10.68)	4.20	ค่อนข้างมาก	
ภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาผู้ที่มีประสิทธิผลสูง (อุปนิสัยที่ 1 ถึง 7)	0 (0.00)	2 (0.85)	25 (10.68)	131 (55.98)	55 (23.50)	21 (8.97)	4.19	ค่อนข้างมาก	

* รวมอุปนิสัยที่ 7 เข้าไปด้วยเนื่องจากอุปนิสัยที่ช่วยให้อุปนิสัยอื่นๆ ทำงานได้อย่างต่อเนื่อง และมีประสิทธิผล

จากตาราง 30.1 พบว่า นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ ชั้นปีที่ 1 ถึงปีที่ 4 แผนการศึกษาหลักสูตร 4 ปี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ของกลุ่มตัวอย่าง 194 คน มีระดับบัญชีอ้อมใจ ความสมดุลในการดำเนินชีวิต อุปนิสัยที่ 1 บี-โปรเอกทีฟ อุปนิสัยที่ 2 เริ่มต้นด้วยจุดมุ่งหมายในใจ อุปนิสัยที่ 3 ทำสิ่งที่สำคัญก่อน อุปนิสัยที่ 4 คิดแบบชนะ/ชนะ อุปนิสัยที่ 5 เข้าใจผู้อื่นก่อน แล้วจึงให้ผู้อื่นเข้าใจเรา อุปนิสัยที่ 6 ฝึกพลังประสานความต่าง อุปนิสัยที่ 7 ลับเลื่อยให้คมอยู่เสมอ อยู่ในระดับค่อนข้างมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.09 4.19 4.29 4.07 4.03 4.19 4.10 3.97 และ 4.27 ตามลำดับ เมื่อคิดคะแนนเป็นกลุ่มอุปนิสัย พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตัว อุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคม และภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง อยู่ในระดับค่อนข้างมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.23 4.13 และ 4.13 ตามลำดับ

จากตาราง 30.2 พบว่านักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ แผนการศึกษาหลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปี ของกลุ่มตัวอย่าง 40 คน มีระดับบัญชีอ้อมใจ ความสมดุลในการดำเนินชีวิต อุปนิสัยที่ 1 บี-โปรเอกทีฟ อุปนิสัยที่ 2 เริ่มต้นด้วยจุดมุ่งหมายในใจ อุปนิสัยที่ 3 ทำสิ่งที่สำคัญก่อน อุปนิสัยที่ 4 คิดแบบชนะ/ชนะ อุปนิสัยที่ 5 เข้าใจผู้อื่นก่อน แล้วจึงให้ผู้อื่นเข้าใจเรา อุปนิสัยที่ 6 ฝึกพลังประสานความต่าง อุปนิสัยที่ 7 ลับเลื่อยให้คมอยู่เสมอ อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.63 4.68 4.65 4.39 4.39 4.53 4.63 4.37 และ 4.55 ตามลำดับ เมื่อคิดคะแนนเป็นกลุ่มอุปนิสัย พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตัว อุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคม และภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.50 4.52 และ 4.50 ตามลำดับ

จากตาราง 30.3 พบว่านักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 234 คน มีระดับอุปนิสัยที่ 1 บี-โปรเอกทีฟ อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.35 มีระดับบัญชีอ้อมใจ ความสมดุลในการดำเนินชีวิต อุปนิสัยที่ 2 เริ่มต้นด้วยจุดมุ่งหมายในใจ อุปนิสัยที่ 3 ทำสิ่งที่สำคัญก่อน อุปนิสัยที่ 4 คิดแบบชนะ/ชนะ อุปนิสัยที่ 5 เข้าใจผู้อื่นก่อน แล้วจึงให้ผู้อื่นเข้าใจเรา อุปนิสัยที่ 6 ฝึกพลังประสานความต่าง และอุปนิสัยที่ 7 ลับเลื่อยให้คมอยู่เสมอ อยู่ในระดับค่อนข้างมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.18 4.27 4.12 4.09 4.25 4.19 4.04 และ 4.32 ตามลำดับ เมื่อคิดคะแนนเป็นกลุ่มอุปนิสัย พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตัว อุปนิสัย กลุ่มชัยชนะในสังคม และภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง อยู่ในระดับค่อนข้างมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.23 4.20 และ 4.19 ตามลำดับ

นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ แผนการศึกษาหลักสูตร 4 ปี มีค่าเฉลี่ยของทุกอุปนิสัยน้อยกว่านักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ แผนการศึกษาหลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปี

นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ แผนการศึกษาหลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปี มีค่าเฉลี่ยของบัญชีอ้อมใจ ความสมดุลในการดำเนินชีวิต อุปนิสัยที่ 1 บี-โปรเอกทิฟ อุปนิสัยที่ 2 เริ่มต้นด้วยจุดมุ่งหมายในใจ อุปนิสัยที่ 3 ทำสิ่งที่สำคัญก่อน อุปนิสัยที่ 4 คิดแบบชนะ/ชนะ อุปนิสัยที่ 5 เข้าใจผู้อื่นก่อน แล้วจึงให้ผู้อื่นเข้าใจเรา อุปนิสัยที่ 6 ฝึกพลังประสานความต่าง อุปนิสัยที่ 7 ลับเหลี่ยมให้คมอยู่เสมอ อุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตัว อุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคม และภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง มากกว่านักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ แผนการศึกษาหลักสูตร 4 ปี

กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด มีอุปนิสัยที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือ อุปนิสัยที่ 1 บี-โปรเอกทิฟ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.35

การวิเคราะห์สหสัมพันธ์ (Correlation Analysis) ระหว่างอุปนิสัยแต่ละอุปนิสัย โดยใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product-moment Correlation Coefficient)

ผู้ทำการศึกษาต้องการหาความสัมพันธ์ระหว่างอุปนิสัยแต่ละอุปนิสัยของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ผู้ทำการศึกษาได้เลือกใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product-moment Correlation Coefficient) ในการวิเคราะห์สหสัมพันธ์ และทำการทดสอบนัยสำคัญทางสถิติของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ที่นัยสำคัญทางสถิติ 0.01 ดังตารางที่ 31

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ตาราง 31 แสดงค่าสหสัมพันธ์ระหว่างอุปนิสัยแต่ละอุปนิสัย

อุปนิสัย		ระดับความสัมพันธ์										
(A) บัญชีออมใจ	(A)											
(B) ความสมดุลในการดำเนินชีวิต	0.669	(B)										
(C) อุปนิสัยที่ 1 บี-โปรแอกทีฟ	0.644	0.718	(C)									
(D) อุปนิสัยที่ 2 เริ่มต้นด้วยจุดมุ่งหมายในใจ	0.520	0.583	0.657	(D)								
(E) อุปนิสัยที่ 3 ทำสิ่งที่สำคัญก่อน	0.528	0.575	0.592	0.672	(E)							
(F) อุปนิสัยที่ 4 คิดแบบชนะ/ชนะ	0.543	0.603	0.677	0.569	0.679	(F)						
(G) อุปนิสัยที่ 5 เข้าใจผู้อื่นก่อน แล้วจึงให้ผู้อื่นเข้าใจเรา	0.599	0.504	0.660	0.557	0.541	0.684	(G)					
(H) อุปนิสัยที่ 6 ฝึกพลังประสานความต่าง	0.534	0.550	0.568	0.633	0.638	0.677	0.675	(H)				
(I) อุปนิสัยที่ 7 ลับเหลี่ยมให้คมอยู่เสมอ	0.518	0.541	0.611	0.594	0.628	0.612	0.625	0.611	(I)			
(J) อุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตัว (อุปนิสัยที่ 1 2 3 และ 7)	0.637	0.687	0.810	0.842	0.837	0.727	0.674	0.692	0.829	(J)		
(K) อุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคม (อุปนิสัยที่ 4 5 6 และ 7)	0.621	0.617	0.710	0.661	0.681	0.842	0.857	0.849	0.827	0.840	(K)	
(L) ภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิภาพสูง	0.673	0.704	0.822	0.809	0.823	0.846	0.823	0.835	0.814	0.937	0.942	(L)

หมายเหตุ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของทุกอุปนิสัยมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01

จากตาราง 31 พบว่า บัญชีเชื่อมโยง ความสมดุลในการดำเนินชีวิต และอุปนิสัยพัฒนาผู้ที่มี ประสิทธิภาพสูง ทั้ง 7 ประการมีความสัมพันธ์กันทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

บัญชีเชื่อมโยง มีความสัมพันธ์ทางบวกกับทุกอุปนิสัย โดยมีความสัมพันธ์กับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาผู้ที่มีประสิทธิภาพสูงสูงที่สุดอยู่ในระดับปานกลาง และมีความสัมพันธ์กับอุปนิสัยที่ 7 การลับเลื่อยให้คมอยู่เสมอต่ำที่สุดอยู่ในระดับปานกลาง

ความสมดุลในการดำเนินชีวิต มีความสัมพันธ์ทางบวกกับทุกอุปนิสัย โดยมีความสัมพันธ์ กับอุปนิสัยที่ 1 บี-โปรแอกทีฟสูงที่สุดอยู่ในระดับสูง และมีความสัมพันธ์กับอุปนิสัยที่ 5 การเข้าใจ ผู้อื่นก่อนจะให้ผู้อื่นเข้าใจเราต่ำที่สุดอยู่ในระดับปานกลาง

อุปนิสัยที่ 1 บี-โปรแอกทีฟ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับทุกอุปนิสัย โดยมีความสัมพันธ์กับ ภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาผู้ที่มีประสิทธิภาพสูงสูงที่สุดอยู่ในระดับสูง และมีความสัมพันธ์กับอุปนิสัยที่ 6 ฝึกพลังประสานความต่างต่ำที่สุดอยู่ในระดับปานกลาง

อุปนิสัยที่ 2 เริ่มต้นด้วยจุดมุ่งหมายในใจ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับทุกอุปนิสัย โดยมีความสัมพันธ์กับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตัวคนสูงที่สุดอยู่ในระดับสูง และมีความสัมพันธ์กับบัญชีเชื่อมโยงต่ำที่สุดอยู่ในระดับปานกลาง

อุปนิสัยที่ 3 ทำสิ่งที่สำคัญก่อน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับทุกอุปนิสัย โดยมีความสัมพันธ์ กับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตัวคนสูงที่สุดอยู่ในระดับสูง และมีความสัมพันธ์กับบัญชีเชื่อมโยงต่ำที่สุดอยู่ในระดับปานกลาง

อุปนิสัยที่ 4 การคิดแบบชนะ/ชนะ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับทุกอุปนิสัย โดยมีความสัมพันธ์กับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาผู้ที่มีประสิทธิภาพสูงสูงที่สุดอยู่ในระดับสูง และมีความสัมพันธ์ กับบัญชีเชื่อมโยงต่ำที่สุดอยู่ในระดับปานกลาง

อุปนิสัยที่ 5 การเข้าใจผู้อื่น ก่อนจะให้ผู้อื่นเข้าใจเรา มีความสัมพันธ์ทางบวกกับทุก อุปนิสัย โดยมีความสัมพันธ์กับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคมสูงที่สุดอยู่ในระดับสูง และมีความสัมพันธ์กับความสมดุลในการดำเนินชีวิตต่ำที่สุดอยู่ในระดับปานกลาง

อุปนิสัยที่ 6 การฝึกพลังประสานความต่าง มีความสัมพันธ์ทางบวกกับทุกอุปนิสัย โดยมีความสัมพันธ์กับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคมสูงที่สุดอยู่ในระดับสูง และมีความสัมพันธ์กับบัญชีเชื่อมโยงต่ำที่สุดอยู่ในระดับปานกลาง

อุปนิสัยที่ 7 การลับเลื่อยให้คมอยู่เสมอ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับทุกอุปนิสัย โดยมีความสัมพันธ์กับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตัวคนสูงที่สุดอยู่ในระดับสูง และมีความสัมพันธ์กับบัญชีเชื่อมโยงต่ำที่สุดอยู่ในระดับปานกลาง

**ส่วนที่ 3 การวิเคราะห์คุณลักษณะทั่วไปกับบัญชีข้อมูใจ ความสมดุลในการดำเนินชีวิต อุปนิสัยกลุ่ม
ชัยชนะส่วนตน อุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคม และ 7 อุปนิสัยพัฒนาผู้ที่มีประสิทธิผลสูง**

3.1 การทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยสองกลุ่ม (T-test) และการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบจำแนกทางเดียว (One-way ANOVA) และการเปรียบเทียบพหุคูณ (Multiple comparison test) ใช้วิธีของ Scheffe เพื่อทดสอบหาความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยเป็นรายคู่ ดังตารางที่ 32 – 122

3.2 การวิเคราะห์สหสัมพันธ์ (Correlation Analysis) ระหว่างผลการเรียนเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุด และผลการเรียนเฉลี่ยสะสม กับระดับบัญชีข้อมูใจ ความสมดุลในการดำเนินชีวิต กลุ่มอุปนิสัยชัยชนะส่วนตน กลุ่มอุปนิสัยชัยชนะในสังคม และ 7 อุปนิสัยพัฒนาผู้ที่มีประสิทธิผลสูง โดยใช้วิธีหาสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product-moment Correlation Coefficient) ดังตารางที่ 123

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ตาราง 32 แสดงเลขที่ของสมมติฐานที่ใช้ในการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยสองกลุ่ม (t-Test) และการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบจำแนกทางเดียว (One-way ANOVA)

ปัจจัยที่นำมาวิเคราะห์	ระดับอุปนิสัย				
	A	B	C	D	E
เพศ	1	2	3	4	5
ช่วงอายุ	6	7	8	9	10
ชั้นปีที่กำลังศึกษา	11	12	13	14	15
แผนการศึกษา	16	17	18	19	20
ช่วงเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุด	21	22	23	24	25
ช่วงเกรดเฉลี่ยสะสม	26	27	28	29	30
ลำดับการเป็นบุตรในครอบครัว	31	32	33	34	35
จำนวนพี่น้องทั้งหมด	36	37	38	39	40
บุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่	41	42	43	44	45
สถานภาพของบิดา/มารดา	46	47	48	49	50
อาชีพของบิดา	51	52	53	54	55
อาชีพของมารดา	56	57	58	59	60
ช่วงจำนวนเพื่อนสนิท	61	62	63	64	65
ประวัติการทำงานพิเศษหรือมีรายได้เสริม	66	67	68	69	70
ประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษา	71	72	73	74	75
ประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ	76	77	78	79	80
ความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้	81	82	83	84	85
ประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง	86	87	88	89	90

หมายเหตุ A คือ บัญชีออมใจ

B คือ ความสมดุลในการดำเนินชีวิต

C คือ ระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนบุคคล (อุปนิสัยที่ 1, 2, 3 และ 7)

D คือ ระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม (อุปนิสัยที่ 4, 5, 6 และ 7)

E คือ ระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง (อุปนิสัย 1 ถึง 7)

สมมติฐานที่ 1

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีเพศแตกต่างกัน มีบัญชีอ้อมใจแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำที่มีเพศแตกต่างกัน มีบัญชีอ้อมใจไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำที่มีเพศแตกต่างกัน มีบัญชีอ้อมใจแตกต่างกัน

ตาราง 33 แสดงผลการวิเคราะห์เพศกับบัญชีอ้อมใจ

33.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

เพศ	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
ชาย	142	4.20	0.782	0.066
หญิง	92	4.16	0.708	0.074

33.2 การทดสอบความแปรปรวนและค่าเฉลี่ย

บัญชีอ้อมใจ	Levene's Test for Equality of Variances		t-Test for Equality of Mean		
	F	Sig.	t	df	Sig.
	1.210	0.272	0.457	232	0.648

จากตาราง 33 พบว่ากลุ่มตัวอย่างเพศชายมีค่าเฉลี่ยบัญชีอ้อมใจมากกว่าเพศหญิง เมื่อทดสอบความแปรปรวนโดยพิจารณาจาก Levene's Test for Equality of Variances ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.272 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้งสองชุดไม่แตกต่างกัน และเมื่อทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยโดยพิจารณา

จาก t-Test for Equality of Means ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.648 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีเพศแตกต่างกัน มีบัญชีออมใจไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 2

ผู้ศึกษาเชื่อว่า นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีเพศแตกต่างกัน มีความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ ที่มีเพศแตกต่างกัน มีความสมดุลในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ ที่มีเพศแตกต่างกัน มีความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน

ตาราง 34 แสดงผลการวิเคราะห์เพศกับความสมดุลในการดำเนินชีวิต

34.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

เพศ	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
ชาย	142	4.31	0.826	0.069
หญิง	92	4.23	0.769	0.080

34.2 การทดสอบความแปรปรวนและค่าเฉลี่ย

ความสมดุลงใน การดำเนินชีวิต	Levene's Test for Equality of Variances		t-Test for Equality of Mean		
	F	Sig.	t	df	Sig.
	0.590	0.443	0.715	232	0.475

จากตาราง 34 พบว่ากลุ่มตัวอย่างเพศชายมีค่าเฉลี่ยความสมดุลงในกการดำเนินชีวิตมากกว่าเพศหญิง เมื่อทดสอบความแปรปรวนโดยพิจารณาจาก Levene's Test for Equality of Variances ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.443 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้งสองชุดไม่แตกต่างกัน และเมื่อทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยโดยพิจารณาจาก t-Test for Equality of Means ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.475 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีเพศแตกต่างกัน มีความสมดุลงในกการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 3

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีเพศแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ ที่มีเพศแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ ที่มีเพศแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนแตกต่างกัน

ตาราง 35 แสดงผลการวิเคราะห์เพศกับระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัว

35.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

เพศ	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
ชาย	142	4.27	0.764	0.064
หญิง	92	4.18	0.729	0.076

35.2 การทดสอบความแปรปรวนและค่าเฉลี่ย

กลุ่มอุปนิสัย เพื่อชัยชนะ ส่วนตัว	Levene's Test for Equality of Variances		t-Test for Equality of Mean		
	F	Sig.	t	df	Sig.
	0.557	0.456	0.834	232	0.405

จากตาราง 35 พบว่ากลุ่มตัวอย่างเพศชายมีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัวมากกว่าเพศหญิง เมื่อทดสอบความแปรปรวนโดยพิจารณาจาก Levene's Test for Equality of Variances ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.456 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน และเมื่อทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยโดยพิจารณาจาก t-Test for Equality of Means ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.405 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีเพศแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัวไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 4

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีเพศแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ
ที่มีเพศแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม
ไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ
ที่มีเพศแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม
แตกต่างกัน

ตาราง 36 แสดงผลการวิเคราะห์เพศกับระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม

36.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

เพศ	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
ชาย	142	4.20	0.780	0.065
หญิง	92	4.21	0.741	0.077

36.2 การทดสอบความแปรปรวนและค่าเฉลี่ย

กลุ่มอุปนิสัย เพื่อชัยชนะใน สังคม	Levene's Test for Equality of Variances		t-Test for Equality of Mean		
	F	Sig.	t	df	Sig.
	0.068	0.795	-0.118	232	0.906

จากตาราง 36 พบว่ากลุ่มตัวอย่างเพศหญิงมีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมมากกว่าเพศชาย เมื่อทดสอบความแปรปรวนโดยพิจารณาจาก Levene's Test for Equality of Variances ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.795 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้งสองชุดไม่แตกต่างกัน และเมื่อทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยโดยพิจารณาจาก t-Test for Equality of Means ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.906 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีเพศแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 5

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีเพศแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ ที่มีเพศแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ ที่มีเพศแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน

ตาราง 37 แสดงผลการวิเคราะห์เพศกับระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง

37.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

เพศ	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
ชาย	142	4.21	0.669	0.056
หญิง	92	4.17	0.621	0.065

37.2 การทดสอบความแปรปรวนและค่าเฉลี่ย

7 อุปนิสัย พัฒนาสู่ผู้มี ประสิทธิผลสูง	Levene's Test for Equality of Variances		t-Test for Equality of Mean		
	F	Sig.	t	df	Sig.
	0.756	0.385	0.531	232	0.596

จากตาราง 37 พบว่ากลุ่มตัวอย่างเพศชาย มีค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม 7 ผู้ป็นิสัยพัฒนาผู้ที่มีประสิทธิผลสูงมากกว่าเพศหญิง เมื่อทดสอบความแปรปรวนโดยพิจารณาจาก Levene's Test for Equality of Variances ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.385 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้งสองชุดไม่แตกต่างกัน และเมื่อทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยโดยพิจารณาจาก t-Test for Equality of Means ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.596 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่เพศแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 ผู้ป็นิสัยพัฒนาผู้ที่มีประสิทธิผลสูงไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 6

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีอายุแตกต่างกัน มีบัญชีออมใจแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำที่มีอายุแตกต่างกัน มีบัญชีออมใจไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำที่มีอายุแตกต่างกัน มีบัญชีออมใจแตกต่างกัน

ตาราง 38 แสดงผลการวิเคราะห์ช่วงอายุกับระดับบัญชีออมใจ

38.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

ช่วงอายุ	จำนวน	ค่าเฉลี่ยบัญชีออมใจ	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
18-19	57	4.00	0.655	0.087
20-21	98	4.13	0.599	0.060
22-23	69	4.35	0.872	0.105
24-25	10	4.67	1.296	0.410

38.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
7.198	3	230	0.000

จากตาราง 38 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีช่วงอายุ 24-25 ปี มีค่าเฉลี่ยบัญชีออมใจสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่มีช่วงอายุ 18-19 มีค่าเฉลี่ยบัญชีออมใจต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_1' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดแตกต่างกัน ดังนั้นจึงไม่ทำการทดสอบค่าเฉลี่ยต่อ

สมมติฐานที่ 7

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีอายุแตกต่างกัน มีความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 93 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำที่มีอายุแตกต่างกัน มีความสมดุลในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำที่มีอายุแตกต่างกัน มีความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยแม่โจ้
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

ตาราง 39 แสดงผลการวิเคราะห์ช่วงอายุกับระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิต

39.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

ช่วงอายุ	จำนวน	ค่าเฉลี่ยความสมดุลในการดำเนินชีวิต	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
18-19	57	4.11	0.733	0.097
20-21	98	4.22	0.741	0.075
22-23	69	4.42	0.854	0.103
24-25	10	4.73	1.153	0.364

39.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
2.651	3	230	0.050

จากตาราง 39 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีช่วงอายุ 24-25 ปี มีค่าเฉลี่ยความสมดุลในการดำเนินชีวิตสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่มีช่วงอายุ 18-19ปี มีค่าเฉลี่ยความสมดุลในการดำเนินชีวิตต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.050 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_1' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดแตกต่างกัน ดังนั้นจึงไม่ทำการทดสอบค่าเฉลี่ยต่อ

สมมติฐานที่ 8

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีอายุแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ
ที่มีอายุแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัว
ไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ
ที่มีอายุแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัว
แตกต่างกัน

ตาราง 40 แสดงผลการวิเคราะห์ช่วงอายุกับระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัว

40.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

ช่วงอายุ	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยเพื่อ ชัยชนะส่วนตัว	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
18-19	57	4.17	0.587	0.078
20-21	98	4.23	0.686	0.069
22-23	69	4.26	0.861	0.104
24-25	10	4.43	1.297	0.410

40.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
5.425	3	230	0.001

จากตาราง 40 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีช่วงอายุ 24-25 ปี มีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัวสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่มีช่วงอายุ 18-19 ปี มีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัวต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.001 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_1 ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดแตกต่างกัน ดังนั้นจึงไม่ทำการทดสอบค่าเฉลี่ยต่อ

สมมติฐานที่ 9

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีอายุแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ ที่มีอายุแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม ไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ ที่มีอายุแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม แตกต่างกัน

ตาราง 41 แสดงผลการวิเคราะห์ช่วงอายุกับระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม

41.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

ช่วงอายุ	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
18-19	57	4.16	0.572	0.076
20-21	98	4.11	0.711	0.072
22-23	69	4.31	0.881	0.106
24-25	10	4.55	1.183	0.374

41.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
4.745	3	230	0.003

จากตาราง 41 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีช่วงอายุ 24-25 ปี มีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่มีช่วงอายุ 20-21 ปี มีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะ

ในสังคมต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.003 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_1' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดแตกต่างกัน ดังนั้นจึงไม่ทำการทดสอบค่าเฉลี่ยต่อ

สมมติฐานที่ 10

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีอายุแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ χ^2 ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำที่มีอายุแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำที่มีอายุแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน

ตาราง 42 แสดงผลการวิเคราะห์ช่วงอายุกับระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง

42.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

ช่วงอายุ	จำนวน	ค่าเฉลี่ย 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
18-19	57	4.14	0.477	0.063
20-21	98	4.14	0.572	0.058
22-23	69	4.27	0.775	0.093
24-25	10	4.53	1.105	0.350

42.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
6.775	3	230	0.000

จากตาราง 42 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีช่วงอายุ 24-25 ปี มีค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่มีช่วงอายุ 18-19 ปี มีค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงต่ำที่สุด เท่ากันกับอายุ 20-21 เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_1' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดแตกต่างกัน ดังนั้นจึงไม่ทำการทดสอบค่าเฉลี่ยต่อ

สมมติฐานที่ 11

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่แตกต่างกัน มีบัญชีออมใจแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่แตกต่างกัน มีบัญชีออมใจไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่แตกต่างกัน มีบัญชีออมใจแตกต่างกัน

ลิขสิทธิ์ © by Chiang Mai University
All rights reserved

ตาราง 43 แสดงผลการวิเคราะห์ชั้นปีที่กำลังศึกษากับระดับปัญญาซื่อมใจ

43.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

ชั้นปีที่ศึกษา	จำนวน	ค่าเฉลี่ย ปัญญาซื่อมใจ	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
ชั้นปีที่ 1	76	4.14	0.652	0.075
ชั้นปีที่ 2	72	4.20	0.800	0.094
ชั้นปีที่ 3	49	4.18	0.847	0.121
ชั้นปีที่ 4	37	4.23	0.745	0.122

43.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.986	3	230	0.400

43.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	0.241	3	0.080	0.140	0.936
ภายในกลุ่ม	131.746	230	0.573		
รวม	131.987	233			

จากตาราง 43 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่ 4 มีค่าเฉลี่ยปัญญาซื่อมใจสูงสุด และกลุ่มตัวอย่างที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่ 1 มีค่าเฉลี่ยปัญญาซื่อมใจต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.400 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนัยได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.936 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่แตกต่างกัน มีปัญญาซื่อมใจไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 12

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่แตกต่างกัน มีความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่แตกต่างกัน มีความสมดุลในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่แตกต่างกัน มีความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน

ตาราง 44 แสดงผลการวิเคราะห์ชั้นปีที่กำลังศึกษากับระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิต

44.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

ชั้นปีที่ศึกษา	จำนวน	ค่าเฉลี่ยความสมดุลในการดำเนินชีวิต	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
ชั้นปีที่ 1	76	4.23	0.731	0.084
ชั้นปีที่ 2	72	4.27	0.842	0.099
ชั้นปีที่ 3	49	4.30	0.953	0.136
ชั้นปีที่ 4	37	4.35	0.662	0.109

44.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
1.432	3	230	0.234

44.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	0.415	3	0.138	0.212	0.888
ภายในกลุ่ม	149.787	230	0.651		
รวม	150.202	233			

จากตาราง 44 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่ 4 มีค่าเฉลี่ยความสมดุลในการดำเนินชีวิตสูงสุด และกลุ่มตัวอย่างที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่ 1 มีค่าเฉลี่ยความสมดุลในการดำเนินชีวิตต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.234 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนัยได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.888 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่แตกต่างกัน มีความสมดุลในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 13

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่แตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนัยเพื่อชัยชนะส่วนตนแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ ที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่แตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนัยเพื่อชัยชนะส่วนตนไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ ที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่แตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนัยเพื่อชัยชนะส่วนตนแตกต่างกัน

ตาราง 45 แสดงผลการวิเคราะห์ห้ชั้นปีที่กำลังศึกษากับระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัว

45.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

ชั้นปีที่ศึกษา	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัว	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
ชั้นปีที่ 1	76	4.24	0.598	0.069
ชั้นปีที่ 2	72	4.28	0.825	0.097
ชั้นปีที่ 3	49	4.16	0.960	0.137
ชั้นปีที่ 4	37	4.23	0.560	0.092

45.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
5.462	3	230	0.001

จากตาราง 45 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่ 2 มีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัวสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่ 3 มีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัวต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.001 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_1' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดแตกต่างกัน ดังนั้นจึงไม่ทำการทดสอบค่าเฉลี่ยต่อ

สมมติฐานที่ 14

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่แตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่แตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ
ที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่แตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะ
ในสังคมแตกต่างกัน

ตาราง 46 แสดงผลการวิเคราะห์ชั้นปีที่กำลังศึกษากับระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม

46.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

ชั้นปีที่ศึกษา	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
ชั้นปีที่ 1	76	4.24	0.649	0.074
ชั้นปีที่ 2	72	4.20	0.886	0.104
ชั้นปีที่ 3	49	4.12	0.872	0.125
ชั้นปีที่ 4	37	4.24	0.561	0.092

46.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
2.139	3	230	0.096

46.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	0.526	3	0.175	0.298	0.827
ภายในกลุ่ม	135.121	230	0.587		
รวม	135.647	233			

จากตาราง 46 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่ 1 และกลุ่มตัวอย่างที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่ 4 มีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่ 3 มีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.096 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนด ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.827 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับ

สมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่แตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 15

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่แตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ ที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่แตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ ที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่แตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน

ตาราง 47 แสดงผลการวิเคราะห์ชั้นปีที่กำลังศึกษากับระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง

47.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

ชั้นปีที่ศึกษา	จำนวน	ค่าเฉลี่ย 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
ชั้นปีที่ 1	76	4.21	0.523	0.060
ชั้นปีที่ 2	72	4.22	0.750	0.088
ชั้นปีที่ 3	49	4.12	0.790	0.113
ชั้นปีที่ 4	37	4.20	0.457	0.075

47.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
3.327	3	230	0.020

จากตาราง 47 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่ 2 มีค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่ 3 มีค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากร ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.020 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนด ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_1' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดแตกต่างกัน ดังนั้นจึงไม่ทำการทดสอบค่าเฉลี่ยต่อ

สมมติฐานที่ 16

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่ศึกษาในแผนการศึกษาที่แตกต่างกัน มีบัญชีอ้อมใจแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ
ที่ศึกษาในแผนการศึกษาที่แตกต่างกัน มีบัญชีอ้อมใจไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ
ที่ศึกษาในแผนการศึกษาที่แตกต่างกัน มีบัญชีอ้อมใจแตกต่างกัน

ตาราง 48 แสดงผลการวิเคราะห์แผนการศึกษากับระดับบัญชีอ้อมใจ

48.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

แผนการศึกษา	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
หลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปี	40	4.62	0.897	0.142
หลักสูตร 4 ปี	194	4.09	0.687	0.049

48.2 การทดสอบความแปรปรวนและค่าเฉลี่ย

บัญชีชื่อมใจ	Levene's Test for Equality of Variances		t-Test for Equality of Mean		
	F	Sig.	t	df	Sig.
	11.343	0.001	3.544	48.876	0.001

จากตาราง 48 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาในแผนการศึกษาหลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปี มีค่าเฉลี่ยบัญชีชื่อมใจมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาในแผนการศึกษาหลักสูตร 4 ปี เมื่อทดสอบความแปรปรวนโดยพิจารณาจาก Levene's Test for Equality of Variances ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.001 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_1' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้งสองชุดแตกต่างกัน และเมื่อทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยโดยพิจารณาจาก t-Test for Equality of Means ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.001 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_1 ที่ว่านักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่ศึกษาในหลักสูตรที่แตกต่างกัน มีบัญชีชื่อมใจแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 17

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่ศึกษาในแผนการศึกษาที่แตกต่างกัน มีความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ

ที่ศึกษาในแผนการศึกษาที่แตกต่างกัน มีความสมดุลในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ

ที่ศึกษาในแผนการศึกษาที่แตกต่างกัน มีความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน

ตาราง 49 แสดงผลการวิเคราะห์แผนการศึกษาที่ระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิต

49.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

แผนการศึกษา	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
หลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปี	40	4.68	0.809	0.128
หลักสูตร 4 ปี	194	4.19	0.777	0.056

49.2 การทดสอบความแปรปรวนและค่าเฉลี่ย

ความสมดุลใน การดำเนินชีวิต	Levene's Test for Equality of Variances		t-Test for Equality of Mean		
	F	Sig.	t	df	Sig.
	0.806	0.370	3.624	232	0.000

จากตาราง 49 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาในแผนการศึกษาหลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปี มีค่าเฉลี่ยความสมดุลในการดำเนินชีวิตมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาในแผนการศึกษาหลักสูตร 4 ปี เมื่อทดสอบความแปรปรวนโดยพิจารณาจาก Levene's Test for Equality of Variances ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.370 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้งสองชุดไม่แตกต่างกัน และเมื่อทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยโดยพิจารณาจาก t-Test for Equality of Means ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_1 ที่ว่านักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่ศึกษาในหลักสูตรที่แตกต่างกัน มีความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 18

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่ศึกษาในแผนการศึกษาที่แตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ
ที่ศึกษาในแผนการศึกษาที่แตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อ
ชัยชนะส่วนตัวไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ
ที่ศึกษาในแผนการศึกษาที่แตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อ
ชัยชนะส่วนตัวแตกต่างกัน

ตาราง 50 แสดงผลการวิเคราะห์แผนการศึกษากับระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัว

50.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

แผนการศึกษา	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
หลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปี	40	4.49	0.889	0.141
หลักสูตร 4 ปี	194	4.18	0.709	0.051

50.2 การทดสอบความแปรปรวนและค่าเฉลี่ย

อุปนิสัยกลุ่ม ชัยชนะส่วน ตัว	Levene's Test for Equality of Variances		t-Test for Equality of Mean		
	F	Sig.	t	df	Sig.
	4.845	0.029	2.105	49.725	0.040

จากตาราง 50 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาในแผนการศึกษาหลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปี มี
ค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัวมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาในแผนการศึกษาหลักสูตร
4 ปี เมื่อทดสอบความแปรปรวนโดยพิจารณาจาก Levene's Test for Equality of Variances ได้ค่า Sig.
เท่ากับ 0.029 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่า
ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน และเมื่อทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยโดยพิจารณา
จาก t-Test for Equality of Means ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.040 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนด
ไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_1 ที่ว่านักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ

มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่ศึกษาในหลักสูตรที่แตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 19

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่ศึกษาในแผนการศึกษาที่แตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ ที่ศึกษาในแผนการศึกษาที่แตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ ที่ศึกษาในที่แผนการศึกษาแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน

ตาราง 51 แสดงผลการวิเคราะห์แผนการศึกษากับระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม

51.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

แผนการศึกษา	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
หลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปี	40	4.56	1.009	0.160
หลักสูตร 4 ปี	194	4.13	0.682	0.049

51.2 การทดสอบความแปรปรวนและค่าเฉลี่ย

อุปนิสัยกลุ่ม ชัยชนะใน สังคม	Levene's Test for Equality of Variances		t-Test for Equality of Mean		
	F	Sig.	t	df	Sig.
	18.750	0.000	2.606	46.597	0.012

จากตาราง 51 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาในแผนการศึกษาหลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปี มีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมสูงกว่ากลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาในแผนการศึกษาหลักสูตร 4 ปี เมื่อทดสอบความแปรปรวนโดยพิจารณาจาก Levene's Test for Equality of Variances ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_1' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้งสองชุดแตกต่างกัน และเมื่อทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยโดยพิจารณาจาก t-Test for Equality of Means ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.012 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_1 ที่ว่านักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่ศึกษาในหลักสูตรที่แตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 20

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่ศึกษาในแผนการศึกษาที่แตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ ที่ศึกษาในแผนการศึกษาที่แตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ ที่ศึกษาในแผนการศึกษาที่แตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน

ตาราง 52 แสดงผลการวิเคราะห์แผนการศึกษาที่ระดับภาพรวม 7 อุนิสิย

52.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

แผนการศึกษา	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุนิสิย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
หลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปี	40	4.50	0.862	0.136
หลักสูตร 4 ปี	194	4.13	0.579	0.042

52.2 การทดสอบความแปรปรวนและค่าเฉลี่ย

7 อุนิสิย พัฒนาสู่ผู้มี ประสิทธิผลสูง	Levene's Test for Equality of Variances		t-Test for Equality of Mean		
	F	Sig.	t	df	Sig.
	17.038	0.000	2.605	46.527	0.012

จากตาราง 52 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาในแผนการศึกษาหลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปี มีค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม 7 อุนิสิยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง มากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาในแผนการศึกษาหลักสูตร 4 ปี เมื่อทดสอบความแปรปรวนโดยพิจารณาจาก Levene's Test for Equality of Variances ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_1' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้งสองชุดแตกต่างกัน และเมื่อทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุนิสิยโดยพิจารณาจาก t-Test for Equality of Means ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.012 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_1 ที่ว่านักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่ศึกษาในหลักสูตรที่แตกต่างกันมีระดับภาพรวม 7 อุนิสิยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน

Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

สมมติฐานที่ 21

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุดแตกต่างกัน มีบัญชีออมใจแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ ที่มีเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุดแตกต่างกัน มีบัญชีออมใจไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ ที่มีเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุดแตกต่างกัน มีบัญชีออมใจแตกต่างกัน

ตาราง 53 แสดงผลการวิเคราะห์ช่วงเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุดกับระดับบัญชีออมใจ

53.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

ช่วงผลการศึกษา	จำนวน	ค่าเฉลี่ยบัญชีออมใจ	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
1.00-1.75	12	4.36	0.388	0.112
1.76-2.50	138	4.23	0.781	0.066
2.51-3.25	75	4.10	0.741	0.086
3.26-4.00	9	3.89	0.726	0.242

53.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
1.909	3	230	0.129

53.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	1.978	3	0.659	1.167	0.323
ภายในกลุ่ม	130.009	230	0.565		
รวม	131.987	233			

จากตาราง 53 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุดช่วง 1.00-1.75 มีค่าเฉลี่ยบัญชีอ้อมใจสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่มีเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุดช่วง 3.26-4.00 มีค่าเฉลี่ยบัญชีอ้อมใจต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.129 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนัยได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.323 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุดแตกต่างกัน มีบัญชีอ้อมใจไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 22

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุดแตกต่างกัน มีความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ ที่มีเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุดแตกต่างกัน มีความสมดุลในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ ที่มีเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุดแตกต่างกัน มีความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน

ตาราง 54 แสดงผลการวิเคราะห์ช่วงเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุดกับระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิต

54.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

ช่วงผลการศึกษา	จำนวน	ค่าเฉลี่ยความสมดุลในการดำเนินชีวิต	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
1.00-1.75	12	4.36	0.388	0.112
1.76-2.50	138	4.36	0.815	0.069
2.51-3.25	75	4.13	0.827	0.096
3.26-4.00	9	4.11	0.707	0.236

54.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
1.922	3	230	0.127

54.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	2.871	3	.957	1.494	0.217
ภายในกลุ่ม	147.331	230	.641		
รวม	150.202	233			

จากตาราง 54 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุดช่วง 1.00-1.75 มีค่าเฉลี่ยความสมดุลในการดำเนินชีวิตสูงที่สุด เท่ากันกับกลุ่มตัวอย่างที่มีเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุดช่วง 1.76-2.50 และกลุ่มตัวอย่างที่มีเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุดช่วง 3.26-4.00 มีค่าเฉลี่ยความสมดุลในการดำเนินชีวิตต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.127 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนัยได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.217 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่า นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุดแตกต่างกัน มีความสมดุลในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 23

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุดแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ ที่มีเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุดแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ ที่มีเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุดแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนแตกต่างกัน

ตาราง 55 แสดงผลการวิเคราะห์ช่วงเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุดกับระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตน

55.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

ช่วงผลการศึกษา	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
1.00-1.75	12	4.42	0.326	0.094
1.76-2.50	138	4.21	0.817	0.070
2.51-3.25	75	4.24	0.656	0.076
3.26-4.00	9	4.25	0.875	0.292

55.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
4.489	3	230	0.004

จากตาราง 55 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุดช่วง 1.00-1.75 มีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่มีเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุดช่วง 1.76-2.50 มีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.004 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_1' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดแตกต่างกัน ดังนั้นจึงไม่ทำการทดสอบค่าเฉลี่ยต่อ

สมมติฐานที่ 24

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุดแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ ที่มีเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุดแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ ที่มีเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุดแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

ตาราง 56 แสดงผลการวิเคราะห์ช่วงเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุดกับระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม

56.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

ช่วงผลการศึกษา	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
1.00-1.75	12	4.50	0.533	0.154
1.76-2.50	138	4.20	0.816	0.069
2.51-3.25	75	4.15	0.659	0.076
3.26-4.00	9	4.19	0.998	0.333

56.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
2.369	3	230	0.071

56.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	1.244	3	0.415	0.710	0.547
ภายในกลุ่ม	134.403	230	0.584		
รวม	135.647	233			

จากตาราง 56 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุดช่วง 1.00-1.75 มีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่มีเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุดช่วง 2.51-3.25 มีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.071 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.547 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุดแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 25

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุดแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ ที่มีเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุดแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ ที่มีเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุดแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน

ตาราง 57 แสดงผลการวิเคราะห์ช่วงเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุดกับระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง

57.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

ช่วงผลการศึกษา	จำนวน	ค่าเฉลี่ย 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
1.00-1.75	12	4.35	0.328	0.095
1.76-2.50	138	4.19	0.708	0.060
2.51-3.25	75	4.18	0.567	0.066
3.26-4.00	9	4.16	0.730	0.243

57.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
4.397	3	230	0.005

จากตาราง 57 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุดช่วง 1.00-1.75 มีค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่มีเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุดช่วง 3.26-4.00 มีค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.005 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_1' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงไม่ทำการทดสอบค่าเฉลี่ยต่อ

สมมติฐานที่ 26

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมแตกต่างกัน มีบัญชีอารมณ์แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมแตกต่างกัน มีบัญชีอารมณ์ไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมแตกต่างกัน มีบัญชีอารมณ์แตกต่างกัน

ตาราง 58 แสดงผลการวิเคราะห์ช่วงเกรดเฉลี่ยสะสมกับระดับบัญชีอารมณ์

58.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

ช่วงผลการศึกษา	จำนวน	ค่าเฉลี่ย บัญชีอารมณ์	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
1.00-1.75	12	4.39	0.633	0.183
1.76-2.50	139	4.25	0.775	0.066
2.51-3.25	77	4.07	0.720	0.082
3.26-4.00	6	3.61	0.491	0.200

58.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
1.458	3	230	0.227

58.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	4.172	3	1.391	2.502	0.060
ภายในกลุ่ม	127.816	230	0.556		
รวม	131.987	233			

จากตาราง 58 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมช่วง 1.00-1.75 มีค่าเฉลี่ยบัญชีออมใจสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่มีเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุดช่วง 3.26-4.00 มีค่าเฉลี่ยบัญชีออมใจต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.227 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.060 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมแตกต่างกัน มีบัญชีออมใจไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 27

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมแตกต่างกัน มีความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ
ที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมแตกต่างกัน มีความสมดุลในการดำเนินชีวิต
ไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ
ที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมแตกต่างกัน มีความสมดุลในการดำเนินชีวิต
แตกต่างกัน

ตาราง 59 แสดงผลการวิเคราะห์ช่วงเกรดเฉลี่ยสะสมกับระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิต

59.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

ช่วงผลการศึกษา	จำนวน	ค่าเฉลี่ยความสมดุลในการ ดำเนินชีวิต	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
1.00-1.75	12	4.42	0.638	0.184
1.76-2.50	139	4.38	0.768	0.065
2.51-3.25	77	4.10	0.874	0.100
3.26-4.00	6	3.78	0.404	0.165

59.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
1.390	3	230	0.247

59.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	5.479	3	1.826	2.902	0.036
ภายในกลุ่ม	144.723	230	0.629		
รวม	150.202	233			

59.4 การเปรียบเทียบพหุคูณ วิธี Scheffe's Multiple Contrast

ช่วงผลการศึกษา (i)	ช่วงผลการศึกษา (j)	ผลต่างค่าเฉลี่ย (i-J)	ความคลาดเคลื่อน มาตรฐาน	Sig.
1.00-1.75	1.76-2.50	0.038	0.239	0.874
	2.51-3.25	0.313	0.246	0.205
	3.26-4.00	0.639	0.397	0.109
1.76-2.50	2.51-3.25	0.275	0.113	0.015*
	3.26-4.00	0.601	0.331	0.070
2.51-3.25	3.26-4.00	0.326	0.336	0.333

จากตาราง 59 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมช่วง 1.00-1.75 มีค่าเฉลี่ยความสมดุลในการดำเนินชีวิตสูงสุด และกลุ่มตัวอย่างที่มีเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุดช่วง 3.26-4.00 มีค่าเฉลี่ยความสมดุลในการดำเนินชีวิตต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.247 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.036 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_1 ที่ว่า นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมแตกต่างกัน มีความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน จึงทำการเปรียบเทียบพหุคูณโดยวิธี Scheffe เพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของระดับอุปนิสัยรายคู่ ผลปรากฏว่าช่วงเกรดเฉลี่ยสะสม 1.76-2.50 กับช่วงเกรดเฉลี่ยสะสม 2.51-3.25 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

นักศึกษาที่มีช่วงเกรดเฉลี่ยสะสม 1.76-2.50 มีค่าเฉลี่ยความสมดุลในการดำเนินชีวิตมากกว่านักศึกษาที่มีช่วงเกรดเฉลี่ยสะสม 2.51-3.25 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.275

สมมติฐานที่ 28

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัชชนะส่วนตนแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ
ที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะ
ส่วนตนไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ
ที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะ
ส่วนตนแตกต่างกัน

ตาราง 60 แสดงผลการวิเคราะห์ช่วงเกรดเฉลี่ยสะสมกับระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตน

60.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

ช่วงผลการศึกษา	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยเพื่อ ชัยชนะส่วนตน	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
1.00-1.75	12	4.33	0.417	0.120
1.76-2.50	139	4.23	0.804	0.068
2.51-3.25	77	4.25	0.698	0.080
3.26-4.00	6	3.88	0.627	0.256

60.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
2.265	3	230	0.082

60.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	0.913	3	0.304	0.538	0.657
ภายในกลุ่ม	130.144	230	0.566		
รวม	131.057	233			

จากตาราง 60 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมช่วง 1.00-1.75 มีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่ม
อุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่มีเกรดเฉลี่ยเฉลี่ยสะสมช่วง 3.26-4.00 มี
ค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากร
ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.082 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน
 H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย
ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.657 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0
ที่ว่านักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีเกรดเฉลี่ย
สะสมแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 29

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่
โจ้ ที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน จึงทำการ
ทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ
ที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะ
ในสังคมไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ
ที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะ
ในสังคมแตกต่างกัน

ตาราง 61 แสดงผลการวิเคราะห์ช่วงเกรดเฉลี่ยสะสมกับระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม

61.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

ช่วงผลการศึกษา	จำนวน	ค่าเฉลี่ยบัญชีข้อมูใจ	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
1.00-1.75	12	4.35	0.419	0.121
1.76-2.50	139	4.22	0.830	0.070
2.51-3.25	77	4.18	0.682	0.078
3.26-4.00	6	3.67	0.516	0.211

61.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
2.043	3	230	0.109

61.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	2.090	3	0.697	1.200	0.311
ภายในกลุ่ม	133.557	230	0.581		
รวม	135.647	233			

จากตาราง 61 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมช่วง 1.00-1.75 มีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมช่วง 3.26-4.00 มีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่ม ประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.109 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.311 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่า นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 30

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ ที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ ที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน

ตาราง 62 แสดงผลการวิเคราะห์ช่วงเกรดเฉลี่ยสะสมกับระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง

62.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

ช่วงผลการศึกษา	จำนวน	ค่าเฉลี่ย 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
1.00-1.75	12	4.28	0.403	0.116
1.76-2.50	139	4.21	0.703	0.060
2.51-3.25	77	4.18	0.588	0.067
3.26-4.00	6	3.83	0.468	0.191

62.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
2.672	3	230	0.048

จากตาราง 62 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมช่วง 1.00-1.75 มีค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม 7 อนุนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมช่วง 3.26-4.00 มีค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม 7 อนุนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงต่ำที่สุดเมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.048 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_1' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดแตกต่างกัน ดังนั้นจึงไม่ทำการทดสอบค่าเฉลี่ยต่อ

สมมติฐานที่ 31

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีลำดับการเป็นบุตรในครอบครัวแตกต่างกัน มีบัญชีออมใจแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ความสำเร็จ 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ ที่มีลำดับการเป็นบุตรในครอบครัวแตกต่างกัน มีบัญชีออมใจไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ ที่มีลำดับการเป็นบุตรในครอบครัวแตกต่างกัน มีบัญชีออมใจแตกต่างกัน

ตาราง 63 แสดงผลการวิเคราะห์ลำดับในครอบครัวกับระดับบัญชีออมใจ

63.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

ลำดับในครอบครัว	จำนวน	ค่าเฉลี่ยบัญชีออมใจ	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
บุตรคนโต	74	4.23	0.685	0.080
บุตรคนกลาง	22	3.95	0.922	0.197
บุตรคนสุดท้อง	92	4.14	0.706	0.074
บุตรคนเดียว	46	4.30	0.850	0.125

63.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
1.644	3	230	0.180

63.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	2.042	3	0.681	1.205	0.309
ภายในกลุ่ม	129.945	230	0.565		
รวม	131.987	233			

จากตาราง 63 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่เป็นบุตรคนเดียวมีค่าเฉลี่ยบัญชีออมใจสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่เป็นบุตรคนกลางมีค่าเฉลี่ยบัญชีออมใจต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.180 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนัยได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.309 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีลำดับการเป็นบุตรในครอบครัวแตกต่างกัน มีบัญชีออมใจ ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 32

ผู้ศึกษาเชื่อว่าคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีลำดับการเป็นบุตรในครอบครัวแตกต่างกัน มีความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ
ที่มีลำดับการเป็นบุตรในครอบครัวแตกต่างกัน มีความสมดุลในการ
ดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ
ที่มีลำดับการเป็นบุตรในครอบครัวแตกต่างกัน มีความสมดุลในการ
ดำเนินชีวิตแตกต่างกัน

ตาราง 64 แสดงผลการวิเคราะห์ลำดับในครอบครัวกับระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิต

64.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

ลำดับในครอบครัว	จำนวน	ค่าเฉลี่ยความสมดุลในการ ดำเนินชีวิต	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
บุตรคนโต	74	4.31	0.731	0.085
บุตรคนกลาง	22	4.36	0.769	0.164
บุตรคนสุดท้อง	92	4.22	0.869	0.091
บุตรคนเดียว	46	4.28	0.811	0.120

64.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.291	3	230	0.832

64.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	0.501	3	0.167	0.257	0.857
ภายในกลุ่ม	149.701	230	0.651		
รวม	150.202	233	150.202		

จากตาราง 64 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่เป็นบุตรคนกลางมีค่าเฉลี่ยความสมดุลในการดำเนิน
ชีวิตสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่เป็นบุตรคนสุดท้องมีค่าเฉลี่ยความสมดุลในการดำเนินชีวิตต่ำที่สุด

เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.832 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนัยได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.857 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่าคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีลำดับการเป็นบุตรในครอบครัวแตกต่างกัน มีความสมดุลในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 33

ผู้ศึกษาเชื่อว่าคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีลำดับการเป็นบุตรในครอบครัวแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนัยเพื่อชัยชนะส่วนตนแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ ที่มีลำดับการเป็นบุตรในครอบครัวแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนัยเพื่อชัยชนะส่วนตนไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ ที่มีลำดับการเป็นบุตรในครอบครัวแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนัยเพื่อชัยชนะส่วนตนแตกต่างกัน

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

ตาราง 65 แสดงผลการวิเคราะห์ลำดับในครอบครัวกับระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัว

65.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

ลำดับในครอบครัว	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัว	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
บุตรคนโต	74	4.34	0.651	0.076
บุตรคนกลาง	22	4.23	0.690	0.147
บุตรคนสุดท้อง	92	4.17	0.779	0.081
บุตรคนเดียว	46	4.20	0.864	0.127

65.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
1.703	3	230	0.167

65.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	1.277	3	0.426	0.754	0.521
ภายในกลุ่ม	129.780	230	0.564		
รวม	131.057	233			

จากตาราง 65 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่เป็นบุตรคนโตมีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัวสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่เป็นบุตรคนสุดท้องมีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัวต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.167 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.521 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่าคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีลำดับการเป็นบุตรในครอบครัวแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัวไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 34

ผู้ศึกษาเชื่อว่าคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีลำดับการเป็นบุตรในครอบครัวแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ ที่มีลำดับการเป็นบุตรในครอบครัวแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ ที่มีลำดับการเป็นบุตรในครอบครัวแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน

ตาราง 66 แสดงผลการวิเคราะห์ลำดับในครอบครัวกับระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม

66.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

ลำดับในครอบครัว	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
บุตรคนโต	74	4.24	0.776	0.090
บุตรคนกลาง	22	4.16	0.595	0.127
บุตรคนสุดท้อง	92	4.13	0.717	0.075
บุตรคนเดียว	46	4.32	0.897	0.132

66.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
2.430	3	230	0.066

66.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	1.226	3	0.409	0.699	0.553
ภายในกลุ่ม	134.421	230	0.584		
รวม	135.647	233			

จากตาราง 66 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่เป็นบุตรคนเดียวมีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่เป็นบุตรคนสุดท้องมีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.066 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.553 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่าคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีลำดับการเป็นบุตรในครอบครัวแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 35

ผู้ศึกษาเชื่อว่าคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีลำดับการเป็นบุตรในครอบครัวแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ ที่มีลำดับการเป็นบุตรในครอบครัวแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ ที่มีลำดับการเป็นบุตรในครอบครัวแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน

ตาราง 67 แสดงผลการวิเคราะห์ลำดับในครอบครัวกับระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาผู้ที่มี
ประสิทธิผลสูง

67.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

ลำดับในครอบครัว	จำนวน	ค่าเฉลี่ย 7 อุปนิสัยพัฒนาผู้ มีประสิทธิผลสูง	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
บุตรคนโต	74	4.24	0.584	0.068
บุตรคนกลาง	22	4.17	0.519	0.111
บุตรคนสุดท้อง	92	4.13	0.636	0.066
บุตรคนเดียว	46	4.27	0.819	0.121

67.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
3.441	3	230	0.018

จากตาราง 67 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่เป็นบุตรคนเดียวมีค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาผู้ที่มีประสิทธิผลสูงสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่เป็นบุตรคนสุดท้องมีค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาผู้ที่มีประสิทธิผลสูงต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.018 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_1' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดแตกต่างกัน ดังนั้นจึงไม่ทำการทดสอบค่าเฉลี่ยต่อ

สมมติฐานที่ 36

ผู้ศึกษาเชื่อว่าคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีจำนวนพี่น้องแตกต่างกัน มีบัญชีชื่อใจแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ
ที่มีจำนวนพี่น้องแตกต่างกัน มีบัญชีออมใจไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ
ที่มีจำนวนพี่น้องแตกต่างกัน มีบัญชีออมใจแตกต่างกัน

ตาราง 68 แสดงผลการวิเคราะห์จำนวนพี่น้องกับระดับบัญชีออมใจ

68.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

จำนวนพี่น้อง	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
1- 2 คน	173	4.21	0.732	0.056
3- 4 คน	54	4.15	0.831	0.113
5 คนขึ้นไป	7	3.81	0.573	0.216

68.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.395	2	231	0.674

68.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ย กำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	1.130	2	0.565	0.997	0.371
ภายในกลุ่ม	130.858	231	0.566		
รวม	131.987	233			

จากตาราง 68 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีจำนวนพี่น้อง 1- 2 คน มีค่าเฉลี่ยบัญชีออมใจสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่มีจำนวนพี่น้อง 5 คนขึ้นไป มีค่าเฉลี่ยบัญชีออมใจต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.674 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดไม่แตกต่างกันจึงทำการ

ทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.371 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่าคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีจำนวนพี่น้องแตกต่างกัน มีบัญชีออมใจไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 37

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีจำนวนพี่น้องแตกต่างกัน มีความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ความสำเร็จ 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ ที่มีจำนวนพี่น้องแตกต่างกัน มีความสมดุลในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ ที่มีจำนวนพี่น้องแตกต่างกัน มีความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน

ตาราง 69 แสดงผลการวิเคราะห์จำนวนพี่น้องกับความสมดุลในการดำเนินชีวิต

69.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

จำนวนพี่น้อง	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
1- 2 คน	173	4.29	0.773	0.059
3- 4 คน	54	4.38	0.793	0.108
5 คนขึ้นไป	7	3.24	0.995	0.376

69.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.593	2	231	0.554

69.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	8.101	2	4.050	6.584	0.002
ภายในกลุ่ม	142.101	231	.615		
รวม	150.202	233			

69.4 การเปรียบเทียบพหุคูณ วิธี Scheffe's Multiple Contrast

บุคคลที่อาศัยอยู่ด้วย เป็นส่วนใหญ่ (i)	บุคคลที่อาศัยอยู่ด้วย เป็นส่วนใหญ่ (j)	ผลต่างค่าเฉลี่ย (i-j)	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน	Sig.
1- 2 คน	3- 4 คน	-0.091	0.123	0.757
	5 คนขึ้นไป	1.047	0.302	0.003*
3- 4 คน	5 คนขึ้นไป	1.138	0.315	0.002*

จากตาราง 69 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีจำนวนพี่น้อง 3- 4 คน มีค่าเฉลี่ยความสมดุลในการดำเนินชีวิตสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่มีจำนวนพี่น้อง 5 คนขึ้นไป มีค่าเฉลี่ยความสมดุลในการดำเนินชีวิตต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.554 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนัยได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.002 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_1 ที่ว่านักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีจำนวนพี่น้องแตกต่างกัน มีความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน จึงทำการเปรียบเทียบพหุคูณโดยวิธี Scheffe เพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของระดับอุปนัยรายคู่ ผลปรากฏว่า

นักศึกษาที่มีจำนวนพี่น้อง 1- 2 คน กับนักศึกษาที่มีจำนวนพี่น้อง 5 คนขึ้นไป แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และนักศึกษาที่มีจำนวนพี่น้อง 1- 2 คน มีค่าเฉลี่ยระดับอุปนัยความสมดุลในการดำเนินชีวิตมากกว่านักศึกษาที่มีจำนวนพี่น้อง 5 คนขึ้นไป โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.047

นักศึกษาที่มีจำนวนพี่น้อง 3- 4 คน กับนักศึกษาที่มีจำนวนพี่น้อง 5 คนขึ้นไป แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และนักศึกษาที่มีจำนวนพี่น้อง 3- 4 คน มีค่าเฉลี่ยระดับอุปนัยความสมดุลในการดำเนินชีวิตมากกว่านักศึกษาที่มีจำนวนพี่น้อง 5 คนขึ้นไป โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.138

สมมติฐานที่ 38

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีบุคลิกที่มีจำนวนพี่น้องแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัวแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ ที่มีจำนวนพี่น้องแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัวไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ ที่มีจำนวนพี่น้องแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัวแตกต่างกัน

ตาราง 70 แสดงผลการวิเคราะห์จำนวนพี่น้องกับระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัว

70.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

จำนวนพี่น้อง	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
1- 2 คน	173	4.24	0.762	0.058
3- 4 คน	54	4.24	0.762	0.104
5 คนขึ้นไป	7	4.00	0.144	0.055

70.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
3.529	2	231	0.031

จากตาราง 70 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีจำนวนพี่น้อง 1- 2 คน และกลุ่มตัวอย่างที่มีจำนวนพี่น้อง 3- 4 คน มีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัวสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่มีจำนวนพี่น้อง

น้อง 5 คนขึ้นไป มีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.031 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_1' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดแตกต่างกัน ดังนั้นจึงไม่ทำการทดสอบค่าเฉลี่ยต่อ

สมมติฐานที่ 39

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีจำนวนพี่น้องแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ ที่มีจำนวนพี่น้องแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ ที่มีจำนวนพี่น้องแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน

ตาราง 71 แสดงผลการวิเคราะห์จำนวนพี่น้องกับระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม

71.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

จำนวนพี่น้อง	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
1- 2 คน	173	4.23	0.772	0.059
3- 4 คน	54	4.13	0.767	0.104
5 คนขึ้นไป	7	3.93	0.426	0.161

71.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.906	2	231	0.406

71.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	.949	2	0.475	0.814	0.444
ภายในกลุ่ม	134.697	231	0.583		
รวม	135.647	233			

จากตาราง 71 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีจำนวนพี่น้อง 1-2 คน มีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่มีจำนวนพี่น้อง 5 คนขึ้นไป มีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.406 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดไม่แตกต่างกันจึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.444 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีจำนวนพี่น้องแตกต่างกัน มีชัยชนะในสังคมไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 40

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีจำนวนพี่น้องแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ
ที่มีจำนวนพี่น้องแตกต่างกันมีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มี
ประสิทธิผลสูงไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ
ที่มีจำนวนพี่น้องแตกต่างกันมีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มี
ประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน

ตาราง 72 แสดงผลการวิเคราะห์จำนวนพี่น้องกับระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง

72.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

จำนวนพี่น้อง	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
1- 2 คน	173	4.21	0.665	0.051
3- 4 คน	54	4.17	0.638	0.087
5 คนขึ้นไป	7	4.03	0.294	0.111

72.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
1.783	2	231	0.170

72.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ย กำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	.245	2	0.122	0.288	0.750
ภายในกลุ่ม	98.071	231	0.425		
รวม	98.315	233			

จากตาราง 72 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีจำนวนพี่น้อง 1- 2 คน มีค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม 7
อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่มีจำนวนพี่น้อง 5 คนขึ้นไป มีค่าเฉลี่ย

ระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.170 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดไม่แตกต่างกันจึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.750 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีจำนวนพี่น้องแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 41

ผู้ศึกษาเชื่อว่าคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่แตกต่างกัน มีบัญชีออมใจแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 6 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 6 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ ที่มีบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่แตกต่างกัน มีบัญชีออมใจไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ ที่มีบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่แตกต่างกัน มีบัญชีออมใจแตกต่างกัน

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

ตาราง 73 แสดงผลการวิเคราะห์บุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่กับระดับบัญชีออมใจ

73.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

บุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
บิดาและมารดา	143	4.13	0.598	0.050
ญาติพี่น้อง	10	3.63	0.777	0.246
เฉพาะบิดา	5	3.87	0.901	0.403
เฉพาะมารดา	19	3.96	0.785	0.180
เพื่อน	39	4.61	1.051	0.168
อยู่คนเดียว	18	4.35	0.641	0.151

73.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
5.002	5	228	0.000

จากตาราง 73 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่อาศัยอยู่กับเพื่อนเป็นส่วนใหญ่มีค่าเฉลี่ยบัญชีออมใจสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่อาศัยอยู่กับญาติพี่น้องเป็นส่วนใหญ่มีค่าเฉลี่ยบัญชีออมใจต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_1' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 6 ชุดแตกต่างกัน ดังนั้นจึงไม่ทำการทดสอบค่าเฉลี่ยต่อ

สมมติฐานที่ 42

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่แตกต่างกัน มีความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 6 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 6 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ
ที่มีบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่แตกต่างกัน มีความสมดุลใน
การดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ
ที่มีบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่แตกต่างกัน มีความสมดุลใน
การดำเนินชีวิตแตกต่างกัน

ตาราง 74 แสดงผลการวิเคราะห์บุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่กับความสมดุลในการดำเนินชีวิต

74.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

บุคคลที่อาศัยอยู่ ด้วยเป็นส่วนใหญ่	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
บิดาและมารดา	143	4.17	0.740	0.062
ญาติพี่น้อง	10	4.13	0.789	0.249
เฉพาะบิดา	5	4.07	0.796	0.356
เฉพาะมารดา	19	4.16	0.688	0.158
เพื่อน	39	4.72	1.013	0.162
อยู่คนเดียว	18	4.44	0.605	0.143

74.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
1.295	5	228	0.267

74.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ย กำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	10.562	5	2.112	3.449	0.005
ภายในกลุ่ม	139.640	228	0.612		
รวม	150.202	233			

74.4 การเปรียบเทียบพหุคูณ วิธี Scheffe's Multiple Contrast

บุคคลที่อาศัยอยู่ด้วย เป็นส่วนใหญ่ (i)	บุคคลที่อาศัยอยู่ด้วย เป็นส่วนใหญ่ (j)	ผลต่างค่าเฉลี่ย (i-j)	ความคลาดเคลื่อน มาตรฐาน	Sig.
บิดาและมารดา	ญาติพี่น้อง	0.032	0.256	0.900
	เฉพาะบิดา	0.099	0.356	0.782
	เฉพาะมารดา	0.008	0.191	0.968
	เพื่อน	-0.552	0.141	0.000*
ญาติพี่น้อง	อยู่คนเดียว	-0.279	0.196	0.155
	เฉพาะบิดา	0.067	0.429	0.877
	เฉพาะมารดา	-0.025	0.306	0.936
	เพื่อน	-0.585	0.277	0.036*
เฉพาะบิดา	อยู่คนเดียว	-0.311	0.309	0.315
	เฉพาะมารดา	-0.091	0.393	0.817
	เพื่อน	-0.651	0.372	0.081
เฉพาะมารดา	อยู่คนเดียว	-0.378	0.396	0.341
	เพื่อน	-0.560	0.219	0.011*
เพื่อน	อยู่คนเดียว	-0.287	0.257	0.267
	อยู่คนเดียว	0.274	0.223	0.221

จากตาราง 74 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่อาศัยอยู่กับเพื่อนเป็นส่วนใหญ่มีค่าเฉลี่ยความสมดุลในการดำเนินชีวิตสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่อาศัยอยู่กับเฉพาะบิดาเป็นส่วนใหญ่มีค่าเฉลี่ยความสมดุลในการดำเนินชีวิตต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.267 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 6 ชุด ไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.05 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_1 ที่ว่านักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่แตกต่างกัน มีความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน จึงทำการเปรียบเทียบพหุคูณ โดยวิธี Scheffe เพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของระดับอุปนิสัยรายคู่ ผลปรากฏว่า

นักศึกษาที่อาศัยอยู่กับบิดาและมารดาเป็นส่วนใหญ่กับนักศึกษาที่อาศัยอยู่กับเพื่อนเป็นส่วนใหญ่ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และนักศึกษาที่อาศัยอยู่กับบิดาและมารดาเป็นส่วนใหญ่ มีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยความสมดุลในการดำเนินชีวิตน้อยกว่านักศึกษาที่อาศัยอยู่กับเพื่อนเป็นส่วนใหญ่ โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.552

นักศึกษาที่อาศัยอยู่กับญาติพี่น้องเป็นส่วนใหญ่กับนักศึกษาที่อาศัยอยู่กับเพื่อนเป็นส่วนใหญ่ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และนักศึกษาที่อาศัยอยู่กับญาติพี่น้องเป็นส่วนใหญ่ มีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยความสมดุลในการดำเนินชีวิตน้อยกว่านักศึกษาที่อาศัยอยู่กับเพื่อนเป็นส่วนใหญ่ โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.585

นักศึกษาที่อาศัยอยู่กับเฉพาะมารดาส่วนใหญ่กับนักศึกษาที่อาศัยอยู่กับเพื่อนเป็นส่วนใหญ่ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และนักศึกษาที่อาศัยอยู่กับเฉพาะมารดาส่วนใหญ่ มีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยความสมดุลในการดำเนินชีวิตน้อยกว่านักศึกษาที่อาศัยอยู่กับเพื่อนเป็นส่วนใหญ่ โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.560

สมมติฐานที่ 43

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่แตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 6 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 6 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ ที่มีบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่แตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ ที่มีบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่แตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนแตกต่างกัน

ตาราง 75 แสดงผลการวิเคราะห์บุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่กับระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัว

75.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

บุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
บิดาและมารดา	143	4.16	0.650	0.054
ญาติพี่น้อง	10	4.00	0.577	0.183
เฉพาะบิดา	5	3.85	0.224	0.100
เฉพาะมารดา	19	4.01	0.738	0.169
เพื่อน	39	4.63	1.016	0.163
อยู่คนเดียว	18	4.43	0.732	0.172

75.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
2.459	5	228	0.034

จากตาราง 75 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่อาศัยอยู่กับเพื่อนเป็นส่วนใหญ่มีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัวสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่อาศัยอยู่กับเฉพาะบิดาเป็นส่วนใหญ่มีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัวต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.034 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_1' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 6 ชุดแตกต่างกัน ดังนั้นจึงไม่ทำการทดสอบค่าเฉลี่ยต่อ

สมมติฐานที่ 44

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่แตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 6 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 6 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ
ที่มีบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่แตกต่างกัน มีระดับกลุ่ม
อุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ
ที่มีบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่แตกต่างกัน มีระดับกลุ่ม
อุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน

ตาราง 76 แสดงผลการวิเคราะห์บุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่กับระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะ
ในสังคม

76.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

บุคคลที่อาศัยอยู่ ด้วยเป็นส่วนใหญ่	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
บิดาและมารดา	143	4.13	0.638	0.053
ญาติพี่น้อง	10	3.93	0.635	0.201
เฉพาะบิดา	5	4.05	0.274	0.122
เฉพาะมารดา	19	4.04	0.883	0.203
เพื่อน	39	4.57	1.074	0.172
อยู่คนเดียว	18	4.32	0.706	0.166

76.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
3.786	5	228	0.003

จากตาราง 76 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่อาศัยอยู่กับเพื่อนเป็นส่วนใหญ่มีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่ม
อุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่อาศัยอยู่กับญาติพี่น้องเป็นส่วนใหญ่มี
ค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่ม
ประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.003 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับ
สมมติฐาน H_1' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 6 ชุดแตกต่างกัน ดังนั้นจึงไม่ทำการทดสอบ
ค่าเฉลี่ยต่อ

สมมติฐานที่ 45

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่แตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 6 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 6 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ ที่มีบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่แตกต่างกันมีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ ที่มีบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่แตกต่างกันมีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน

ตาราง 77 แสดงผลการวิเคราะห์บุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่กับระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง

77.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

บุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
บิดาและมารดา	143	4.13	0.524	0.044
ญาติพี่น้อง	10	3.99	0.498	0.158
เฉพาะบิดา	5	3.98	0.279	0.125
เฉพาะมารดา	19	4.01	0.707	0.162
เพื่อน	39	4.58	0.959	0.153
อยู่คนเดียว	18	4.29	0.548	0.129

77.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
4.736	5	228	0.000

จากตาราง 77 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่อาศัยอยู่กับเพื่อนเป็นส่วนใหญ่มีค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่อาศัยอยู่กับเฉพาะบิดาเป็นส่วนใหญ่มีค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_1' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 6 ชุดแตกต่างกัน ดังนั้นจึงไม่ทำการทดสอบค่าเฉลี่ยต่อ

สมมติฐานที่ 46

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีสถานภาพของบิดา/มารดาแตกต่างกัน มีบัญชีออมใจแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำที่มีสถานภาพของบิดา/มารดาแตกต่างกัน มีบัญชีออมใจไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำที่มีสถานภาพของบิดา/มารดาแตกต่างกัน มีบัญชีออมใจแตกต่างกัน

ตาราง 78 แสดงผลการวิเคราะห์สถานภาพของบิดา/มารดากับระดับปัญญาซื่อมใจ

78.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

สถานภาพของบิดา/มารดา	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
อยู่ด้วยกัน	189	4.23	0.741	0.054
แยกกันอยู่	23	4.13	0.626	0.130
บิดาและ/หรือมารดาเสียชีวิต	22	3.88	0.917	0.196

78.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
1.066	2	231	0.346

78.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ย กำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	2.445	2	1.222	2.180	0.115
ภายในกลุ่ม	129.542	231	.561		
รวม	131.987	233			

จากตาราง 78 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่บิดา/มารดาอยู่ด้วยกันมีค่าเฉลี่ยปัญญาซื่อมใจสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่บิดาและ/หรือมารดาเสียชีวิตมีค่าเฉลี่ยปัญญาซื่อมใจต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.346 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.115 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีสถานภาพของบิดา/มารดาแตกต่างกัน มีปัญญาซื่อมใจไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 47

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีสถานภาพของบิดา/มารดาแตกต่างกัน มีความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ ที่มีสถานภาพของบิดา/มารดาแตกต่างกัน มีความสมดุลในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ ที่มีสถานภาพของบิดา/มารดาแตกต่างกัน มีความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน

ตาราง 79 แสดงผลการวิเคราะห์สถานภาพของบิดา/มารดากับระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิต

79.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

สถานภาพของบิดา/มารดา	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
อยู่ด้วยกัน	189	4.29	0.821	0.060
แยกกันอยู่	23	4.13	0.592	0.124
บิดาและ/หรือมารดาเสียชีวิต	22	4.27	0.852	0.182

79.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
1.536	2	231	0.218

79.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ย กำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	.540	2	0.270	0.417	0.659
ภายในกลุ่ม	149.661	231	0.648		
รวม	150.202	233			

จากตาราง 79 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่บิคาและ/หรือมารดาอยู่ด้วยกันมีค่าเฉลี่ยความสมดุลในการดำเนินชีวิตสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่บิคา/มารดาแยกกันอยู่มีค่าเฉลี่ยความสมดุลในการดำเนินชีวิตต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.218 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนัยได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.659 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีสถานภาพของบิคา/มารดาแตกต่างกัน มีความสมดุลในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 48

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีสถานภาพของบิคา/มารดาแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนัยเพื่อชัยชนะส่วนตัวแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ ที่มีสถานภาพของบิคา/มารดาแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนัยเพื่อชัยชนะส่วนตัวไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ ที่มีสถานภาพของบิคา/มารดาแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนัยเพื่อชัยชนะส่วนตัวแตกต่างกัน

ตาราง 80 แสดงผลการวิเคราะห์สถานภาพของบิดา/มารดากับระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนบุคคล

80.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

สถานภาพของบิดา/มารดา	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
อยู่ด้วยกัน	189	4.28	0.762	0.055
แยกกันอยู่	23	4.07	0.585	0.122
บิดาและ/หรือมารดาเสียชีวิต	22	4.01	0.762	0.162

80.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
1.191	2	231	0.306

80.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	2.130	2	1.065	1.908	0.151
ภายในกลุ่ม	128.927	231	0.558		
รวม	131.057	233			

จากตาราง 80 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่บิดาและ/หรือมารดาอยู่ด้วยกันมีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนบุคคลสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่บิดาและ/หรือมารดาเสียชีวิตมีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนบุคคลต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.306 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.151 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีสถานภาพของบิดา/มารดาแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนบุคคลไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 49

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีสถานภาพของบิดา/มารดาแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ ที่มีสถานภาพของบิดา/มารดาแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ ที่มีสถานภาพของบิดา/มารดาแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน

ตาราง 81 แสดงผลการวิเคราะห์สถานภาพของบิดา/มารดากับระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม

81.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

สถานภาพของบิดา/มารดา	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
อยู่ด้วยกัน	189	4.24	0.755	0.055
แยกกันอยู่	23	4.11	0.790	0.165
บิดาและ/หรือมารดาเสียชีวิต	22	3.94	0.779	0.166

81.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.014	2	231	0.986

81.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ย กำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	1.998	2	0.999	1.726	0.180
ภายในกลุ่ม	133.649	231	0.579		
รวม	135.647	233			

จากตาราง 81 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่บิดาและ/หรือมารดาอยู่ด้วยกันมีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่บิดาและ/หรือมารดาเสียชีวิตมีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.986 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่า ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.180 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่า นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีสถานภาพของบิดา/มารดาแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 50

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีสถานภาพของบิดา/มารดาแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ

ที่มีสถานภาพของบิดา/มารดาแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7

อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ
ที่มีสถานภาพของบิดา/มารดาแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7
อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน

ตาราง 82 แสดงผลการวิเคราะห์สถานภาพของบิดา/มารดาที่ระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มี
ประสิทธิผลสูง

82.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

สถานภาพของ บิดา/มารดา	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
อยู่ด้วยกัน	189	4.23	0.649	0.047
แยกกันอยู่	23	4.07	0.594	0.124
บิดาและ/หรือ มารดาเสียชีวิต	22	4.00	0.688	0.147

82.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.260	2	231	0.771

82.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	1.482	2	0.741	1.768	0.173
ภายในกลุ่ม	96.833	231	0.419		
รวม	98.315	233			

จากตาราง 82 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่บิดาและ/หรือมารดาอยู่ด้วยกันมีค่าเฉลี่ยระดับ
ภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่บิดาและ/หรือมารดา
เสียชีวิตอยู่มีค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความ
แปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.771 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้
ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการ

ทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.173 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีสถานภาพของบิดา/มารดาแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาผู้ผู้ มีประสิทธิผลสูงไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 51

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีอาชีพของบิดาแตกต่างกัน มีบัญชีออมใจแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 7 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 7 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ ที่มีอาชีพของบิดาแตกต่างกัน มีบัญชีออมใจไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ ที่มีอาชีพของบิดาแตกต่างกัน มีบัญชีออมใจแตกต่างกัน

ตาราง 83 แสดงผลการวิเคราะห์ห้ออาชีพของบิดากับระดับบัญชีออมใจ

83.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

อาชีพของบิดา	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
ข้าราชการ	53	4.11	0.773	0.106
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	5	4.13	0.901	0.403
รับจ้าง	40	4.02	0.541	0.086
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	41	4.12	0.487	0.076
เกษตรกร	75	4.40	0.874	0.101
พนักงานบริษัทเอกชน	10	4.37	0.823	0.260
อื่นๆ (บิดาเสียชีวิต)	10	3.67	0.816	0.258

83.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
3.060	6	227	0.007

จากตาราง 83 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่บิดามีอาชีพเป็นพนักงานบริษัทเอกชนมีค่าเฉลี่ยบัญชีออมใจสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่บิดาเสียชีวิต มีค่าเฉลี่ยบัญชีออมใจต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.007 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_1' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 7 ชุดแตกต่างกัน ดังนั้นจึงไม่ทำการทดสอบค่าเฉลี่ยต่อ

สมมติฐานที่ 52

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีอาชีพของบิดาแตกต่างกัน มีความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 7 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 7 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำที่มีอาชีพของบิดาแตกต่างกัน มีความสมดุลในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำที่มีอาชีพของบิดาแตกต่างกัน มีความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน

ลิขสิทธิ์ © by Chiang Mai University
All rights reserved

ตาราง 84 แสดงผลการวิเคราะห์อาชีพของบิดากับระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิต

84.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

อาชีพของบิดา	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
ข้าราชการ	53	4.12	0.848	0.116
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	5	4.07	0.983	0.440
รับจ้าง	40	4.30	0.674	0.107
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	41	4.20	0.679	0.106
เกษตรกร	75	4.47	0.900	0.104
พนักงานบริษัทเอกชน	10	4.20	0.391	0.124
อื่นๆ (บิดาเสียชีวิต)	10	4.07	0.843	0.267

84.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
1.455	6	227	0.195

84.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ย กำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	5.031	6	0.838	1.311	0.253
ภายในกลุ่ม	145.171	227	0.640		
รวม	150.202	233			

จากตาราง 84 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่บิดามีอาชีพเกษตรกร มีค่าเฉลี่ยความสมดุลในการดำเนินชีวิตสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่บิดามีเป็นพนักงานรัฐวิสาหกิจ และกลุ่มตัวอย่างที่บิดาเสียชีวิต มีค่าเฉลี่ยความสมดุลในการดำเนินชีวิตต่ำที่สุด เท่ากัน เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.195 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 7 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.253 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับ

สมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีอาชีพของบิดาแตกต่างกัน มีความสมดุลในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 53

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีอาชีพของบิดาแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนบุคคลแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 7 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 7 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ ที่มีอาชีพของบิดาแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนบุคคลไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ ที่มีอาชีพของบิดาแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนบุคคลแตกต่างกัน

ตาราง 85 แสดงผลการวิเคราะห์อาชีพของบิดากับระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนบุคคล

85.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

อาชีพของบิดา	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
ข้าราชการ	53	4.07	0.808	0.111
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	5	4.05	0.837	0.374
รับจ้าง	40	4.18	0.725	0.115
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	41	4.15	0.545	0.085
เกษตรกร	75	4.49	0.777	0.090
พนักงานบริษัทเอกชน	10	4.23	0.629	0.199
อื่นๆ (บิดาเสียชีวิต)	10	3.83	0.746	0.236

85.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
1.319	6	227	0.249

85.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ย กำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	8.753	6	1.459	2.708	0.015
ภายในกลุ่ม	122.303	227	0.539		
รวม	131.057	233			

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

85.4 การเปรียบเทียบพหุคูณ วิธี Scheffe's Multiple Contrast

บุคคลที่อาศัยอยู่ด้วย เป็นส่วนใหญ่ (i)	บุคคลที่อาศัยอยู่ด้วย เป็นส่วนใหญ่ (j)	ผลต่างค่าเฉลี่ย (i-j)	ความคลาดเคลื่อน มาตรฐาน	Sig.
ข้าราชการ	พนักงานรัฐวิสาหกิจ	0.021	0.343	0.952
	รับจ้าง	-0.104	0.154	0.498
	ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	-0.076	0.153	0.621
	เกษตรกร	-0.423	0.132	0.002*
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	พนักงานบริษัทเอกชน	-0.154	0.253	0.543
	อื่นๆ (บิดาเสียชีวิต)	0.246	0.253	0.333
	รับจ้าง	-0.125	0.348	0.720
	ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	-0.096	0.348	0.782
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	เกษตรกร	-0.443	0.339	0.192
	พนักงานบริษัทเอกชน	-0.175	0.402	0.664
	อื่นๆ (บิดาเสียชีวิต)	0.225	0.402	0.576
	รับจ้าง	0.029	0.163	0.861
รับจ้าง	เกษตรกร	-0.318	0.144	0.028*
	พนักงานบริษัทเอกชน	-0.050	0.260	0.847
	อื่นๆ (บิดาเสียชีวิต)	0.350	0.260	0.179
	ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	-0.347	0.143	0.016*
รับจ้าง	พนักงานบริษัทเอกชน	-0.079	0.259	0.762
	อื่นๆ (บิดาเสียชีวิต)	0.321	0.259	0.216
	เกษตรกร	0.268	0.247	0.279
	พนักงานบริษัทเอกชน	0.268	0.247	0.279
เกษตรกร	อื่นๆ (บิดาเสียชีวิต)	0.668	0.247	0.007*
	พนักงานบริษัทเอกชน	0.400	0.328	0.224

จากตาราง 85 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่บิดามีอาชีพเกษตรกร มีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อช่วยขณะส่วนตนสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่บิดาเสียชีวิตมีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อช่วยขณะส่วนตนต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.249 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 7 ชุด ไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.015 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_1 ที่ว่านักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีอาชีพของบิดาแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อช่วย

ขณะส่วนตนแตกต่างกัน จึงทำการเปรียบเทียบพหุคูณ โดยวิธี Scheffe เพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของระดับอุปนิสัยรายคู่ ผลปรากฏว่า

นักศึกษาที่บิดามีอาชีพข้าราชการกับนักศึกษาที่บิดามีอาชีพเกษตรกรแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และนักศึกษาที่บิดามีอาชีพข้าราชการ มีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยความสมดุลในการดำเนินชีวิตน้อยกว่านักศึกษาที่บิดามีอาชีพเกษตรกร โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.423

นักศึกษาที่บิดามีอาชีพรับจ้างกับนักศึกษาที่บิดามีอาชีพเกษตรกรแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และนักศึกษาที่บิดามีอาชีพรับจ้าง มีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยความสมดุลในการดำเนินชีวิตน้อยกว่านักศึกษาที่บิดามีอาชีพเกษตรกร โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.318

นักศึกษาที่บิดามีอาชีพค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัวกับนักศึกษาที่บิดามีอาชีพเกษตรกรแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และนักศึกษาที่บิดามีอาชีพค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว มีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยความสมดุลในการดำเนินชีวิตน้อยกว่านักศึกษาที่บิดามีอาชีพเกษตรกร โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.347

นักศึกษาที่บิดามีอาชีพเกษตรกรกับนักศึกษาที่บิดาเสียชีวิตแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และนักศึกษาที่บิดามีอาชีพเกษตรกร มีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยความสมดุลในการดำเนินชีวิตมากกว่านักศึกษาที่บิดาเสียชีวิต โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.668

สมมติฐานที่ 54

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีอาชีพของบิดาแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัชชนะในสังคมแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 7 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 7 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ

ที่มีอาชีพของบิดาแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัชชนะในสังคมไม่แตกต่างกัน

H₁ : นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ
ที่มีอาชีพของบิดาแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะ
ในสังคมแตกต่างกัน

ตาราง 86 แสดงผลการวิเคราะห์อาชีพของบิดากับระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม

86.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

อาชีพของบิดา	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
ข้าราชการ	53	4.07	0.798	0.110
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	5	4.15	0.894	0.400
รับจ้าง	40	4.19	0.681	0.108
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	41	4.09	0.614	0.096
เกษตรกร	75	4.41	0.833	0.096
พนักงานบริษัทเอกชน	10	4.40	.516	0.163
อื่นๆ (บิดาเสียชีวิต)	10	3.70	0.715	0.226

86.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
1.445	6	227	0.198

86.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ย กำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	7.821	6	1.304	2.315	0.034
ภายในกลุ่ม	127.826	227	0.563		
รวม	135.647	233			

86.4 การเปรียบเทียบพหุคูณ วิธี Scheffe's Multiple Contrast

บุคคลที่อาศัยอยู่ด้วย เป็นส่วนใหญ่ (i)	บุคคลที่อาศัยอยู่ด้วย เป็นส่วนใหญ่ (j)	ผลต่างค่าเฉลี่ย (i-j)	ความคลาดเคลื่อน มาตรฐาน	Sig.	
ข้าราชการ	พนักงานรัฐวิสาหกิจ	-0.084	0.351	0.811	
	รับจ้าง	-0.121	0.157	0.440	
	ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	-0.019	0.156	0.902	
	เกษตรกร	-0.347	0.135	0.011*	
	พนักงานบริษัทเอกชน	-0.334	0.259	0.198	
	อื่นๆ (บิดาเสียชีวิต)	0.366	0.259	0.158	
	พนักงานรัฐวิสาหกิจ	รับจ้าง	-0.037	0.356	0.916
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	0.065	0.355	0.856	
	เกษตรกร	-0.263	0.347	0.448	
	พนักงานบริษัทเอกชน	-0.250	0.411	0.544	
	อื่นๆ (บิดาเสียชีวิต)	0.450	0.411	0.275	
	รับจ้าง	ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	0.102	0.167	0.541
		เกษตรกร	-0.226	0.147	0.126
		พนักงานบริษัทเอกชน	-0.213	0.265	0.424
อื่นๆ (บิดาเสียชีวิต)		0.487	0.265	0.067	
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	เกษตรกร	-0.328	0.146	0.025*	
	พนักงานบริษัทเอกชน	-0.315	0.265	0.236	
	อื่นๆ (บิดาเสียชีวิต)	0.385	0.265	0.147	
	เกษตรกร	พนักงานบริษัทเอกชน	0.013	0.253	0.958
อื่นๆ (บิดาเสียชีวิต)		0.713	0.253	0.005*	
พนักงานบริษัทเอกชน	อื่นๆ (บิดาเสียชีวิต)	0.700	0.336	0.038*	

จากตาราง 86 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่บิดามีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชนมีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่บิดาเสียชีวิต มีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.198 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของ

ข้อมูลทั้ง 7 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.034 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_1 ที่ว่านักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีอาชีพของบิดาแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน จึงทำการเปรียบเทียบพหุคูณ โดยวิธี Scheffe เพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของระดับอุปนิสัยรายคู่ ผลปรากฏว่า

นักศึกษาที่บิดามีอาชีพค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัวกับนักศึกษาที่บิดามีอาชีพเกษตรกรแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และนักศึกษาที่บิดามีอาชีพค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว มีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมน้อยกว่านักศึกษาที่บิดามีอาชีพเกษตรกร โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.315

นักศึกษาที่บิดามีอาชีพเกษตรกรกับนักศึกษาที่บิดาเสียชีวิตแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และนักศึกษาที่บิดามีอาชีพเกษตรกร มีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมมากกว่านักศึกษาที่บิดาเสียชีวิต โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.713

นักศึกษาที่บิดามีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชนกับนักศึกษาที่บิดาเสียชีวิตแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และนักศึกษาที่บิดามีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน มีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมมากกว่านักศึกษาที่บิดาบิดาเสียชีวิต โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.700

สมมติฐานที่ 55

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีอาชีพของบิดาแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 7 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 7 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ

ที่มีอาชีพของบิดาแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ

ที่มีอาชีพของบิดาแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน

ตาราง 87 แสดงผลการวิเคราะห์อำนาจของบิดากับระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาผู้ที่มีประสิทธิผลสูง

87.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

อาชีพของบิดา	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
ข้าราชการ	53	4.08	0.662	0.091
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	5	3.99	0.736	0.329
รับจ้าง	40	4.14	0.565	0.089
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	41	4.04	0.452	0.071
เกษตรกร	75	4.43	0.731	0.084
พนักงานบริษัทเอกชน	10	4.32	0.469	0.148
อื่นๆ (บิดาเสียชีวิต)	10	3.83	0.622	0.197

87.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
2.352	6	227	0.032

จากตาราง 87 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่บิดามีอาชีพเกษตรกรมีค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาผู้ที่มีประสิทธิผลสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่บิดาเสียชีวิตมีค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาผู้ที่มีประสิทธิผลสูงต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.032 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_1' ที่ว่า ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 7 ชุดแตกต่างกัน ดังนั้นจึงไม่ทำการทดสอบค่าเฉลี่ยต่อ

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

สมมติฐานที่ 56

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีอาชีพของมารดาแตกต่างกัน มีบัญชีออมใจแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 8 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 8 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ ที่มีอาชีพของมารดาแตกต่างกัน มีบัญชีออมใจไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ ที่มีอาชีพของมารดาแตกต่างกัน มีบัญชีออมใจแตกต่างกัน

ตาราง 88 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยของมารดากับระดับบัญชีออมใจ

88.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

อาชีพของมารดา	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
ข้าราชการ	27	4.23	0.697	0.134
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	8	4.04	0.547	0.194
รับจ้าง	31	3.99	0.641	0.115
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	52	4.15	0.617	0.086
เกษตรกร	77	4.37	0.799	0.091
พนักงานบริษัทเอกชน	13	4.31	0.673	0.187
แม่บ้าน/ว่างงาน	19	3.79	0.890	0.204
อื่นๆ (มารดาเสียชีวิต)	7	4.10	1.287	0.486

88.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
1.938	7	226	0.065

88.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	7.294	7	1.042	1.889	0.072
ภายในกลุ่ม	124.693	226	0.552		
รวม	131.987	233			

จากตาราง 88 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มารดามีอาชีพเกษตรกรมีค่าเฉลี่ยบัญชีออมใจสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่มารดามีอาชีพแม่บ้าน/ว่างงานมีค่าเฉลี่ยบัญชีออมใจต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.065 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 8 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนัยได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.072 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีอาชีพของมารดาแตกต่างกัน มีบัญชีออมใจไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 57

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีอาชีพของมารดาแตกต่างกัน มีความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 8 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 8 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ

ที่มีอาชีพของมารดาแตกต่างกัน มีความสมดุลในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ
ที่มีอาชีพของมารดาแตกต่างกัน มีความสมดุลในการดำเนินชีวิต
แตกต่างกัน

ตาราง 89 แสดงผลการวิเคราะห์ห้อชีพของมารดากับระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิต

89.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

อาชีพของมารดา	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
ข้าราชการ	27	4.27	0.806	0.155
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	8	3.88	0.665	0.235
รับจ้าง	31	4.17	0.688	0.124
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	52	4.21	0.696	0.097
เกษตรกร	77	4.45	0.883	0.101
พนักงานบริษัทเอกชน	13	4.44	0.459	0.127
แม่บ้าน/ว่างงาน	19	3.95	0.989	0.227
อื่นๆ (มารดาเสียชีวิต)	7	4.33	0.923	0.349

89.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
1.153	7	226	0.331

89.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ย กำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	6.745	7	0.964	1.518	0.162
ภายในกลุ่ม	143.457	226	0.635		
รวม	150.202	233			

จากตาราง 89 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มารดามีอาชีพเกษตรกรมีค่าเฉลี่ยความสมดุลในการดำเนินชีวิตสูงสุด และกลุ่มตัวอย่างที่มารดามีอาชีพพนักงานรัฐวิสาหกิจ มีค่าเฉลี่ยความสมดุลใน

การดำเนินชีวิตต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.331 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 8 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.162 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีอาชีพของมารดาแตกต่างกัน มีความสมดุลในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 58

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีอาชีพของมารดาแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัวแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 8 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 8 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ ที่มีอาชีพของมารดาแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัวไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ ที่มีอาชีพของมารดาแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัวแตกต่างกัน

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

ตาราง 90 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าชีพของมารดาที่ระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนบุคคล

90.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

อาชีพของมารดา	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
ข้าราชการ	27	4.20	0.740	0.142
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	8	4.00	0.518	0.183
รับจ้าง	31	4.19	0.836	0.150
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	52	4.17	0.589	0.082
เกษตรกร	77	4.44	0.757	0.086
พนักงานบริษัทเอกชน	13	4.27	0.525	0.146
แม่บ้าน/ว่างงาน	19	3.76	0.903	0.207
อื่นๆ (มารดาเสียชีวิต)	7	4.18	1.048	0.396

90.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
1.753	7	226	0.098

90.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ย กำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	8.170	7	1.167	2.141	0.040
ภายในกลุ่ม	122.886	226	0.544		
รวม	131.057	233			

90.4 การเปรียบเทียบพหุคูณ วิธี Scheffe's Multiple Contrast

อาชีพของมารดา (i)	อาชีพของมารดา (i)	ผลต่างค่าเฉลี่ย (i-j)	ความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน	Sig.
ข้าราชการ	พนักงานรัฐวิสาหกิจ	0.204	0.297	0.493
	รับจ้าง	0.010	0.194	0.958
	ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	0.031	0.175	0.861
	เกษตรกร	-0.235	0.165	0.156
	พนักงานบริษัทเอกชน	-0.066	0.249	0.793
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	แม่บ้าน/ว่างงาน	0.441	0.221	0.047*
	อื่นๆ (มารดาเสียชีวิต)	0.025	0.313	0.936
	รับจ้าง	-0.194	0.292	0.509
	ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	-0.176	0.280	0.530
	เกษตรกร	-0.441	0.274	0.109
รับจ้าง	พนักงานบริษัทเอกชน	-0.232	0.327	0.478
	แม่บ้าน/ว่างงาน	0.237	0.311	0.447
	อื่นๆ (มารดาเสียชีวิต)	-0.179	0.382	0.640
	ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	0.020	0.167	0.903
	เกษตรกร	-0.245	0.157	0.120
รับจ้าง	พนักงานบริษัทเอกชน	-0.076	0.244	0.756
	แม่บ้าน/ว่างงาน	0.430	0.215	0.046*
	อื่นๆ (มารดาเสียชีวิต)	0.015	0.309	0.961

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

90.4 การเปรียบเทียบพหุคูณ วิธี Scheffe's Multiple Contrast (ต่อ)

อาชีพของมารดา (i)	อาชีพของมารดา (j)	ผลต่างค่าเฉลี่ย (i-j)	ความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน	Sig.
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	เกษตรกร	-0.265	0.132	0.046*
	พนักงานบริษัทเอกชน	-0.096	0.229	0.675
	แม่บ้าน/ว่างงาน	0.410	0.198	0.039*
	อื่นๆ (มารดาเสียชีวิต)	-0.005	0.297	0.985
เกษตรกร	พนักงานบริษัทเอกชน	0.169	0.221	0.445
	แม่บ้าน/ว่างงาน	0.675	0.189	0.000*
	อื่นๆ (มารดาเสียชีวิต)	0.260	0.291	0.373
พนักงานบริษัทเอกชน	แม่บ้าน/ว่างงาน	0.506	0.265	0.058
	อื่นๆ (มารดาเสียชีวิต)	0.091	0.346	0.793
แม่บ้าน/ว่างงาน	อื่นๆ (มารดาเสียชีวิต)	-0.415	0.326	0.204

จากตาราง 90 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มารดามีอาชีพเกษตรกรมีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่มารดามีอาชีพแม่บ้าน/ว่างงาน มีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.098 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 8 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.040 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_1 ที่ว่านักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีอาชีพของมารดาแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนแตกต่างกัน จึงทำการเปรียบเทียบพหุคูณโดยวิธี Scheffe เพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของระดับอุปนิสัยรายคู่ ผลปรากฏว่า

นักศึกษาที่มารดามีอาชีพข้าราชการกับนักศึกษาที่มารดามีอาชีพแม่บ้าน/ว่างงาน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และนักศึกษาที่มารดามีอาชีพข้าราชการมีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนมากกว่านักศึกษาที่มารดาอาชีพแม่บ้าน/ว่างงาน โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.441

นักศึกษาที่มารดามีอาชีพรับจ้างกับนักศึกษาที่มารดามีอาชีพแม่บ้าน/ว่างงาน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และนักศึกษาที่มารดามีอาชีพรับจ้างมีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนมากกว่านักศึกษาที่มารดาอาชีพแม่บ้าน/ว่างงาน โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.430

นักศึกษาที่มารดามีอาชีพค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัวกับนักศึกษาที่มารดามีอาชีพเกษตรกร และมารดา มีอาชีพแม่บ้าน/ว่างงาน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และนักศึกษาที่มารดา มีอาชีพค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว มีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนน้อยกว่านักศึกษาที่มารดา มีอาชีพเกษตรกร แต่มีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนมากกว่านักศึกษาที่มารดา มีอาชีพแม่บ้าน/ว่างงาน โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.265 และ 0.410 ตามลำดับ

นักศึกษาที่มารดา มีอาชีพเกษตรกร กับนักศึกษาที่มารดา มีอาชีพแม่บ้าน/ว่างงาน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และนักศึกษาที่มารดา มีอาชีพเกษตรกร มีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนมากกว่านักศึกษาที่มารดา มีอาชีพแม่บ้าน/ว่างงาน โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.675

สมมติฐานที่ 59

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีอาชีพของมารดาแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 8 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 8 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำที่มีอาชีพของมารดาแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำที่มีอาชีพของมารดาแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน

ตาราง 91 แสดงผลการวิเคราะห์ห้อชีพของมารดาที่ระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม

91.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

อาชีพของมารดา	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
ข้าราชการ	27	4.21	0.664	0.128
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	8	3.91	0.582	0.206
รับจ้าง	31	4.20	0.818	0.147
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	52	4.10	0.640	0.089
เกษตรกร	77	4.36	0.802	0.091
พนักงานบริษัทเอกชน	13	4.27	0.484	0.134
แม่บ้าน/ว่างงาน	19	3.88	0.966	0.222
อื่นๆ (มารดาเสียชีวิต)	7	4.29	1.084	0.410

91.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
1.361	7	226	0.223

91.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ย กำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	5.276	7	0.754	1.307	0.248
ภายในกลุ่ม	130.371	226	0.577		
รวม	135.647	233			

จากตาราง 91 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มารดามีอาชีพเกษตรกรมีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่มารดามีอาชีพแม่บ้าน/ว่างงาน มีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.223 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 8 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig.

เท่ากับ 0.248 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่า นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีอาชีพของมารดาแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 60

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีอาชีพของมารดาแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 8 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 8 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ ที่มีอาชีพของมารดาแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ ที่มีอาชีพของมารดาแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Copyright© by Chiang Mai University

All rights reserved

ตาราง 92 แสดงผลการวิเคราะห์อำนาจของมารดาที่ระดับภาพรวม 7 อนุสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิภาพสูง

92.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

อาชีพของมารดา	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อนุสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
ข้าราชการ	27	4.23	0.571	0.110
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	8	3.87	0.449	0.159
รับจ้าง	31	4.15	0.629	0.113
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	52	4.09	0.511	0.071
เกษตรกร	77	4.38	0.703	0.080
พนักงานบริษัทเอกชน	13	4.27	0.421	0.117
แม่บ้าน/ว่างงาน	19	3.81	0.769	0.176
อื่นๆ (มารดาเสียชีวิต)	7	4.26	0.977	0.369

92.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
1.577	7	226	0.143

92.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความ แปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ย กำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	7.116	7	1.017	2.519	0.016
ภายในกลุ่ม	91.200	226	0.404		
รวม	98.315	233			

92.4 การเปรียบเทียบพหุคูณ วิธี Scheffe's Multiple Contrast

อาชีพของมารดา (i)	อาชีพของมารดา (j)	ผลต่างค่าเฉลี่ย (i-j)	ความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน	Sig.
ข้าราชการ	พนักงานรัฐวิสาหกิจ	0.360	0.256	0.160
	รับจ้าง	0.079	0.167	0.638
	ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	0.140	0.151	0.355
	เกษตรกร	0-152	0.142	0.287
	พนักงานบริษัทเอกชน	-0.045	0.214	0.832
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	แม่บ้าน/ว่างงาน	0.420	0.190	0.028*
	อื่นๆ (มารดาเสียชีวิต)	-0.029	0.269	0.914
	รับจ้าง	-0.281	0.252	0.265
	ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	-0.221	0.241	0.361
	เกษตรกร	-0.512	0.236	0.031*
รับจ้าง	พนักงานบริษัทเอกชน	-0.406	0.285	0.157
	แม่บ้าน/ว่างงาน	0.060	0.268	0.824
	อื่นๆ (มารดาเสียชีวิต)	-0.389	0.329	0.237
	ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	0.061	0.144	0.674
	เกษตรกร	-0.230	0.135	0.090
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	พนักงานบริษัทเอกชน	-0.124	0.210	0.555
	แม่บ้าน/ว่างงาน	0.341	0.185	0.067
	อื่นๆ (มารดาเสียชีวิต)	-0.108	0.266	0.685
	เกษตรกร	-0.291*	0.114	0.011
	พนักงานบริษัทเอกชน	-0.185	0.197	0.349
เกษตรกร	แม่บ้าน/ว่างงาน	0.280	0.170	0.101
	อื่นๆ (มารดาเสียชีวิต)	-0.169	0.256	0.510
	พนักงานบริษัทเอกชน	0.106	0.190	0.578
	แม่บ้าน/ว่างงาน	0.571	0.163	0.001*
	อื่นๆ (มารดาเสียชีวิต)	0.122	0.251	0.626

92.4 การเปรียบเทียบพหุคูณ วิธี Scheffe's Multiple Contrast (ต่อ)

อาชีพของมารดา (i)	อาชีพของมารดา (j)	ผลต่างค่าเฉลี่ย (i-j)	ความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน	Sig.
พนักงานบริษัทเอกชน	แม่บ้าน/ว่างงาน	0.465	0.229	0.043*
	อื่นๆ (มารดาเสียชีวิต)	0.016	0.298	0.957
แม่บ้าน/ว่างงาน	อื่นๆ (มารดาเสียชีวิต)	-0.449	0.281	0.111

จากตาราง 92 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มารดามีอาชีพเกษตรกรมีค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม 7cupนีสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่มารดามีอาชีพแม่บ้าน/ว่างงานมีค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม 7cupนีสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.143 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 8 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับcupนีสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.016 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_1 ที่ว่านักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีอาชีพของมารดาแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7cupนีสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน จึงทำการการเปรียบเทียบพหุคูณ โดยวิธี Scheffe เพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของระดับcupนีสัยรายคู่ ผลปรากฏว่า

นักศึกษาที่มารดามีอาชีพข้าราชการกับนักศึกษาที่มารดามีอาชีพแม่บ้าน/ว่างงาน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และนักศึกษาที่มารดามีอาชีพข้าราชการ มีค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม 7cupนีสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงมากกว่านักศึกษาที่มารดามีอาชีพแม่บ้าน/ว่างงาน โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.420

นักศึกษาที่มารดามีอาชีพพนักงานรัฐวิสาหกิจกับนักศึกษาที่มารดามีอาชีพเกษตรกร แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และนักศึกษาที่มารดามีอาชีพพนักงานรัฐวิสาหกิจ มีค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม 7cupนีสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงมากกว่านักศึกษาที่มารดามีอาชีพแม่บ้าน/ว่างงาน โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.512

นักศึกษาที่มารดามีอาชีพค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัวกับนักศึกษาที่มารดามีอาชีพเกษตรกร แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และนักศึกษาที่มารดามีอาชีพค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว มีค่าเฉลี่ยมีค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม 7cupนีสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงน้อยกว่านักศึกษาที่มารดามีอาชีพเกษตรกร โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.291

นักศึกษาที่มารดามีอาชีพเกษตรกรกับนักศึกษาที่มารดามีอาชีพแม่บ้าน/ว่างงาน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และนักศึกษาที่มารดามีอาชีพเกษตรกร มีค่าเฉลี่ยมีค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงมากกว่านักศึกษาที่มารดามีอาชีพแม่บ้าน/ว่างงาน โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.571

นักศึกษาที่มารดามีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชนกับนักศึกษาที่มารดามีอาชีพแม่บ้าน/ว่างงาน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และนักศึกษาที่มารดามีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชนมีค่าเฉลี่ยมีค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงมากกว่านักศึกษาที่มารดาอาชีพแม่บ้าน/ว่างงาน โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.465

สมมติฐานที่ 61

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีจำนวนเพื่อนสนิทแตกต่างกัน มีบัญชีอ้อมใจแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ ที่มีจำนวนเพื่อนสนิทแตกต่างกัน มีบัญชีอ้อมใจไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ ที่มีจำนวนเพื่อนสนิทแตกต่างกัน มีบัญชีอ้อมใจแตกต่างกัน

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

ตาราง 93 แสดงผลการวิเคราะห์จำนวนเพื่อนสนิทกับระดับบัญชีข้อมใจ

93.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

ช่วงของจำนวนเพื่อนสนิท	จำนวน	ค่าเฉลี่ยบัญชีข้อมใจ	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
1-3 คน	61	4.26	0.808	0.103
4-6 คน	79	4.24	0.777	0.087
7-9 คน	16	4.17	0.571	0.143
มากกว่า 10 คน	78	4.07	0.714	0.081

93.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.806	3	230	0.492

93.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	1.562	3	0.521	0.918	0.433
ภายในกลุ่ม	130.425	230	0.567		
รวม	131.987	233			

จากตาราง 93 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีจำนวนเพื่อนสนิทช่วง 1-3 คน มีค่าเฉลี่ยบัญชีข้อมใจสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่มีจำนวนเพื่อนสนิทมากกว่า 10 คน มีค่าเฉลี่ยบัญชีข้อมใจต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.492 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุด ไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนัยได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.433 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีจำนวนเพื่อนสนิทแตกต่างกัน มีบัญชีข้อมใจ ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 62

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีจำนวนเพื่อนสนิทแตกต่างกัน มีความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ ที่มีจำนวนเพื่อนสนิทแตกต่างกัน มีความสมดุลในการดำเนินชีวิต ไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ ที่มีจำนวนเพื่อนสนิทแตกต่างกัน มีความสมดุลในการดำเนินชีวิต แตกต่างกัน

ตาราง 94 แสดงผลการวิเคราะห์จำนวนเพื่อนสนิทกับระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิต

94.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

ช่วงของจำนวนเพื่อนสนิท	จำนวน	ค่าเฉลี่ยความสมดุลในการดำเนินชีวิต	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
1-3 คน	61	4.40	0.817	0.105
4-6 คน	79	4.26	0.773	0.087
7-9 คน	16	4.08	0.856	0.214
มากกว่า 10 คน	78	4.23	0.812	0.092

94.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.059	3	230	0.981

94.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	1.806	3	0.602	0.933	0.425
ภายในกลุ่ม	148.395	230	0.645		
รวม	150.202	233			

จากตาราง 94 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีจำนวนเพื่อนสนิทช่วง 1-3 คน มีค่าเฉลี่ยความสมดุลในการดำเนินชีวิตสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่มีจำนวนเพื่อนสนิทช่วง 7-9 คน มีค่าเฉลี่ยความสมดุลในการดำเนินชีวิตต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.981 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนัยได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.425 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีจำนวนเพื่อนสนิทแตกต่างกัน มีความสมดุลในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 63

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีจำนวนเพื่อนสนิทแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนัยเพื่อชัยชนะส่วนตนแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำที่มีจำนวนเพื่อนสนิทแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนัยเพื่อชัยชนะส่วนตนไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำที่มีจำนวนเพื่อนสนิทแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนัยเพื่อชัยชนะส่วนตนแตกต่างกัน

ตาราง 95 แสดงผลการวิเคราะห์จำนวนเพื่อนสนิทกับระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัว

95.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

ช่วงของจำนวนเพื่อนสนิท	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัว	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
1-3 คน	61	4.33	0.763	0.098
4-6 คน	79	4.24	0.829	0.093
7-9 คน	16	4.06	0.686	0.172
มากกว่า 10 คน	78	4.19	0.667	0.076

95.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.858	3	230	0.464

95.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	1.192	3	0.397	0.703	0.551
ภายในกลุ่ม	129.865	230	0.565		
รวม	131.057	233			

จากตาราง 95 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีจำนวนเพื่อนสนิทช่วง 1-3 คน มีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัวสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่มีจำนวนเพื่อนสนิทช่วง 7-9 คน มีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัวต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.464 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.551 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีจำนวนเพื่อนสนิทแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัวไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 64

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีจำนวนเพื่อนสนิทแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ ที่มีจำนวนเพื่อนสนิทแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ ที่มีจำนวนเพื่อนสนิทแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน

ตาราง 96 แสดงผลการวิเคราะห์จำนวนเพื่อนสนิทกับระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม

96.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

ช่วงของจำนวนเพื่อนสนิท	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
1-3 คน	61	4.23	0.742	0.095
4-6 คน	79	4.26	0.863	0.097
7-9 คน	16	4.14	0.664	0.166
มากกว่า 10 คน	78	4.13	0.695	0.079

96.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
1.319	3	230	0.269

96.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	.722	3	0.241	0.410	0.746
ภายในกลุ่ม	134.925	230	0.587		
รวม	135.647	233			

จากตาราง 96 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีจำนวนเพื่อนสนิทช่วง 4-6 คน มีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่มีจำนวนเพื่อนสนิทมากกว่า 10 คน มีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.269 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.746 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีจำนวนเพื่อนสนิทแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 65

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีจำนวนเพื่อนสนิทแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ

ที่มีจำนวนเพื่อนสนิทแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ

ที่มีจำนวนเพื่อนสนิทแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน

ตาราง 97 แสดงผลการวิเคราะห์จำนวนเพื่อนสนิทกับระดับภาพรวม 7 อนุสัยพัฒนาสู่ผู้มี
ประสิทธิผลสูง

97.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

ช่วงของจำนวน เพื่อนสนิท	จำนวน	ค่าเฉลี่ย 7 อนุสัย พัฒนาสู่ผู้มี ประสิทธิผลสูง	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย ความคลาดเคลื่อน มาตรฐาน
1-3 คน	61	4.23	0.679	0.087
4-6 คน	79	4.25	0.742	0.083
7-9 คน	16	4.05	0.531	0.133
มากกว่า 10 คน	78	4.14	0.543	0.061

97.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
2.031	3	230	0.110

97.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความ แปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	0.845	3	0.282	0.665	0.575
ภายในกลุ่ม	97.471	230	0.424		
รวม	98.315	233			

จากตาราง 97 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีจำนวนเพื่อนสนิทช่วง 4-6 คน มีค่าเฉลี่ยระดับ
ภาพรวม 7 อนุสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่มีจำนวนเพื่อนสนิทช่วง 7-
9 คน มีค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม 7 อนุสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความ
แปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.110 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้
ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการ
ทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอนุสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.575 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้
ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ

มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีจำนวนเพื่อนสนิทแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาผู้ที่มี
ประสิทธิผลสูงไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 66

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่
โจ้ ที่มีประวัติการทำงานพิเศษหรือหารายได้เสริมแตกต่างกัน มีบัญชีออมใจแตกต่างกัน จึงทำการ
ทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ
ที่มีประวัติการทำงานพิเศษหรือหารายได้เสริมแตกต่างกัน
มีบัญชีออมใจไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ
ที่มีประวัติการทำงานพิเศษหรือหารายได้เสริมแตกต่างกัน
มีบัญชีออมใจแตกต่างกัน

ตาราง 98 แสดงผลการวิเคราะห์ประวัติการทำงานพิเศษหรือมีรายได้เสริมกับระดับบัญชีออมใจ

98.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

การทำงาน พิเศษ	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
เคย	62	4.39	0.883	0.112
ไม่เคย	172	4.11	0.688	0.052

98.2 การทดสอบความแปรปรวนและค่าเฉลี่ย

บัญชีชื่อมใจ	Levene's Test for Equality of Variances		t-Test for Equality of Mean		
	F	Sig.	t	df	Sig.
	8.120	0.005	2.234	89.060	0.028

จากตาราง 98 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่เคยทำงานพิเศษหรือหารายได้เสริมมีค่าเฉลี่ยบัญชีชื่อมใจมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยทำงานพิเศษหรือหารายได้เสริม เมื่อทดสอบความแปรปรวนโดยพิจารณาจาก Levene's Test for Equality of Variances ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.005 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_1' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน และเมื่อทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยโดยพิจารณาจาก t-Test for Equality of Means ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.028 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_1 ที่ว่านักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีประวัติการทำงานพิเศษหรือหารายได้เสริมแตกต่างกัน มีบัญชีชื่อมใจแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 67

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีประวัติการทำงานพิเศษหรือหารายได้เสริมแตกต่างกัน มีความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ ที่มีประวัติการทำงานพิเศษหรือหารายได้เสริมแตกต่างกัน มีความสมดุลในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ ที่มีประวัติการทำงานพิเศษหรือหารายได้เสริมแตกต่างกัน มีความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน

ตาราง 99 แสดงผลการวิเคราะห์ประวัติการทำงานพิเศษหรือมีรายได้เสริมกับระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิต

99.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

การทำงานพิเศษ	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
เคย	62	4.45	0.970	0.123
ไม่เคย	172	4.21	0.726	0.055

99.2 การทดสอบความแปรปรวนและค่าเฉลี่ย

ความสมดุลในการดำเนินชีวิต	Levene's Test for Equality of Variances		t-Test for Equality of Mean		
	F	Sig.	t	df	Sig.
	7.432	0.007	1.780	86.902	0.079

จากตาราง 99 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่เคยทำงานพิเศษหรือหารายได้เสริมมีค่าเฉลี่ยความสมดุลในการดำเนินชีวิตมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยทำงานพิเศษหรือหารายได้เสริม เมื่อทดสอบความแปรปรวนโดยพิจารณาจาก Levene's Test for Equality of Variances ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.007 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_1' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน และเมื่อทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยโดยพิจารณาจาก t-Test for Equality of Means ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.079 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีประวัติการทำงานพิเศษหรือหารายได้เสริมแตกต่างกัน มีความสมดุลในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 68

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีประวัติการทำงานพิเศษหรือหารายได้เสริมแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัวแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ
ที่มีประวัติการทำงานพิเศษหรือหารายได้เสริมแตกต่างกัน
มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ
ที่มีประวัติการทำงานพิเศษหรือหารายได้เสริมแตกต่างกัน
มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนแตกต่างกัน

ตาราง 100 แสดงผลการวิเคราะห์ประวัติการทำงานพิเศษหรือมีรายได้เสริมกับระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตน

100.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

การทำงานพิเศษ	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
เคย	62	4.54	0.834	0.106
ไม่เคย	172	4.12	0.686	0.052

100.2 การทดสอบความแปรปรวนและค่าเฉลี่ย

กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตน	Levene's Test for Equality of Variances		t-Test for Equality of Mean		
	F	Sig.	t	df	Sig.
	10.076	0.002	3.587	92.397	0.001

จากตาราง 100 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่เคยทำงานพิเศษหรือหารายได้เสริมมีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยทำงานพิเศษหรือหารายได้เสริม เมื่อทดสอบความแปรปรวนโดยพิจารณาจาก Levene's Test for Equality of Variances ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.002 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_1' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน และเมื่อทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยโดยพิจารณา

จาก t-Test for Equality of Means ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.001 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_1 ที่ว่านักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีประวัติการทำงานพิเศษหรือหารายได้เสริมแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อช้ชณะส่วนตนแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 69

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีประวัติการทำงานพิเศษหรือหารายได้เสริมแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อช้ชณะในสังคมแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ ที่มีประวัติการทำงานพิเศษหรือหารายได้เสริมแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อช้ชณะในสังคมไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ ที่มีประวัติการทำงานพิเศษหรือหารายได้เสริมแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อช้ชณะในสังคมแตกต่างกัน

ตาราง 101 แสดงผลการวิเคราะห์ประวัติการทำงานพิเศษหรือมีรายได้เสริมกับระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อช้ชณะในสังคม

101.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

การทำงานพิเศษ	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
เคย	62	4.53	0.950	0.121
ไม่เคย	172	4.08	0.647	0.049

101.2 การทดสอบความแปรปรวนและค่าเฉลี่ย

กลุ่มอุปนิสัย เพื่อชัยชนะใน สังคม	Levene's Test for Equality of Variances		t-Test for Equality of Mean		
	F	Sig.	t	df	Sig.
	25.294	0.000	3.407	82.320	0.001

จากตาราง 101 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่เคยทำงานพิเศษหรือหารายได้เสริมมีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยทำงานพิเศษหรือหารายได้เสริม เมื่อทดสอบความแปรปรวนโดยพิจารณาจาก Levene's Test for Equality of Variances ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_1' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน และเมื่อทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยโดยพิจารณาจาก t-Test for Equality of Means ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.001 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_1 ที่ว่านักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีประวัติการทำงานพิเศษหรือหารายได้เสริมแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 70

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีประวัติการทำงานพิเศษหรือหารายได้เสริมแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิภาพสูงแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ
ที่มีประวัติการทำงานพิเศษหรือหารายได้เสริมแตกต่างกัน
มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ
ที่มีประวัติการทำงานพิเศษหรือหารายได้เสริมแตกต่างกัน
มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน

ตาราง 102 แสดงผลการวิเคราะห์ประวัติการทำงานพิเศษหรือมีรายได้เสริมกับระดับภาพรวม 7
อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง

102.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

การทำงาน พิเศษ	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
เคย	62	4.50	0.811	0.103
ไม่เคย	172	4.09	0.543	0.041

102.2 การทดสอบความแปรปรวนและค่าเฉลี่ย

7 อุปนิสัย พัฒนาสู่ผู้มี ประสิทธิผลสูง	Levene's Test for Equality of Variances		t-Test for Equality of Mean		
	F	Sig.	t	df	Sig.
	24.719	0.000	3.701	81.536	0.000

จากตาราง 102 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่เคยทำงานพิเศษหรือหารายได้เสริมมีค่าเฉลี่ยระดับ
ภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยทำงานพิเศษหรือหารายได้
เสริม เมื่อทดสอบความแปรปรวนโดยพิจารณาจาก Levene's Test for Equality of Variances ได้ค่า
Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_1' ที่ว่า
ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน และเมื่อทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยโดยพิจารณา
จาก t-Test for Equality of Means ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนด
ไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_1 ที่ว่านักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ

มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีประวัติการทำงานพิเศษหรือหารายได้เสริมแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7
 อุนิสิสพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 71

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่
 โจ้ ที่มีประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกัน มี
 บัญชีอ้อมใจแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ
 ที่มีประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัด
 กิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกัน มีบัญชีอ้อมใจไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ
 ที่มีประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัด
 กิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกัน มีบัญชีอ้อมใจแตกต่างกัน

ตาราง 103 แสดงผลการวิเคราะห์ประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัด
 กิจกรรมนักศึกษากับระดับบัญชีอ้อมใจ

103.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

การเป็นผู้นำ กิจกรรม	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุนิสิส	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
เคย	107	4.34	0.851	0.082
ไม่เคย	127	4.06	0.634	0.056

103.2 การทดสอบความแปรปรวนและค่าเฉลี่ย

บัญชีชื่อมใจ	Levene's Test for Equality of Variances		t-Test for Equality of Mean		
	F	Sig.	t	df	Sig.
	4.926	0.027	2.823	192.791	0.005

จากตาราง 103 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่เคยมีประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษามีค่าเฉลี่ยบัญชีชื่อมใจ มากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยมีประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษา เมื่อทดสอบความแปรปรวนโดยพิจารณาจาก Levene's Test for Equality of Variances ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.027 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_1' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน และเมื่อทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยโดยพิจารณาจาก t-Test for Equality of Means ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.005 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_1 ที่ว่านักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกัน มีบัญชีชื่อมใจแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 72

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกัน มีความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ ที่มีประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรม นักศึกษาแตกต่างกัน มีความสมดุลในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ ที่มีประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรม นักศึกษาแตกต่างกัน มีความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน

ตาราง 104 แสดงผลการวิเคราะห์ประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษากับระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิต

104.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

การเป็นผู้นำ กิจกรรม	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
เคย	107	4.34	0.903	0.087
ไม่เคย	127	4.22	0.707	0.063

104.2 การทดสอบความแปรปรวนและค่าเฉลี่ย

ความสมดุลใน การดำเนินชีวิต	Levene's Test for Equality of Variances		t-Test for Equality of Mean		
	F	Sig.	t	df	Sig.
	3.401	0.066	1.108	199.042	0.269

จากตาราง 104 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่เคยมีประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษามีค่าเฉลี่ยความสมดุลในการดำเนินชีวิตมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยมีประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษา เมื่อทดสอบความแปรปรวนโดยพิจารณาจาก Levene's Test for Equality of Variances ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.066 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน และเมื่อทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยโดยพิจารณาจาก t-Test for Equality of Means ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.269 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่

โจ้ ที่มีประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกัน มีความสมดุลในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 73

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ ที่มีประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ ที่มีประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนแตกต่างกัน

ตาราง 105 แสดงผลการวิเคราะห์ประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษากับระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตน

105.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

การเป็นผู้นำ กิจกรรม	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
เคย	107	4.38	0.814	0.079
ไม่เคย	127	4.11	0.670	0.059

105.2 การทดสอบความแปรปรวนและค่าเฉลี่ย

กลุ่มอุปนิสัย เพื่อชัยชนะ ส่วนตัว	Levene's Test for Equality of Variances		t-Test for Equality of Mean		
	F	Sig.	t	df	Sig.
	3.124	0.078	2.810	232	0.005

จากตาราง 105 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่เคยมีประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษา มีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัวมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยมีประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษา เมื่อทดสอบความแปรปรวนโดยพิจารณาจาก Levene's Test for Equality of Variances ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.078 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน และเมื่อทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยโดยพิจารณาจาก t-Test for Equality of Means ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.005 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_1 ที่ว่านักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัวแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 74

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ ที่มีประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ ที่มีประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน

ตาราง 106 แสดงผลการวิเคราะห์ประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษากับระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม

106.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

การเป็นผู้นำ กิจกรรม	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
เคย	107	4.37	0.883	0.085
ไม่เคย	127	4.06	0.612	0.054

106.2 การทดสอบความแปรปรวนและค่าเฉลี่ย

กลุ่มอุปนิสัย เพื่อชัยชนะใน สังคม	Levene's Test for Equality of Variances		t-Test for Equality of Mean		
	F	Sig.	t	df	Sig.
	11.567	0.001	3.131	183.757	0.002

จากตาราง 106 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่เคยมีประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำหรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษามีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยมีประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษา เมื่อทดสอบความแปรปรวนโดยพิจารณาจาก Levene's Test for Equality of Variances ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.001 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_1 ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน และเมื่อทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยโดยพิจารณาจาก t-Test for

Equality of Means ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.002 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_1 ที่ว่านักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 75

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ ที่มีประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ ที่มีประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน

ลิขสิทธิ์โดย Chiang Mai University
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

ตาราง 107 แสดงผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพการเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษาที่ระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง

107.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

การเป็นผู้นำ กิจกรรม	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
เคย	107	4.40	0.747	0.072
ไม่เคย	127	4.06	0.518	0.046

107.2 การทดสอบความแปรปรวนและค่าเฉลี่ย

7 อุปนิสัย พัฒนาสู่ผู้มี ประสิทธิผลสูง	Levene's Test for Equality of Variances		t-Test for Equality of Mean		
	F	Sig.	t	df	Sig.
	8.428	0.004	3.528	183.793	0.001

จากตาราง 107 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่เคยมีประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษามีค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยมีประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษา เมื่อทดสอบความแปรปรวนโดยพิจารณาจาก Levene's Test for Equality of Variances ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.004 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_1' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน และเมื่อทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยโดยพิจารณาจาก t-Test for Equality of Means ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.001 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_1 ที่ว่านักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 76

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจแตกต่างกัน มีบัญชีชื่อใจแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ
ที่มีประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจแตกต่างกัน
มีบัญชีอีเมลไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ
ที่มีประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจแตกต่างกัน
มีบัญชีอีเมลแตกต่างกัน

ตาราง 108 แสดงผลวิเคราะห์ประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจกับระดับบัญชีอีเมล

108.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

การเข้าร่วมกิจกรรม โดยสมัครใจ	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
เคย	177	4.22	0.800	0.060
ไม่เคย	57	4.08	0.574	0.076

108.2 การทดสอบความแปรปรวนและค่าเฉลี่ย

บัญชีอีเมล	Levene's Test for Equality of Variances		t-Test for Equality of Mean		
	F	Sig.	t	df	Sig.
	4.021	0.046	1.469	131.615	0.144

จากตาราง 108 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่เคยมีประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจมีค่าเฉลี่ยบัญชีอีเมล มากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยมีประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ เมื่อทดสอบความแปรปรวนโดยพิจารณาจาก Levene's Test for Equality of Variances ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.046 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_1' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน และเมื่อทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยโดย

พิจารณาจาก t-Test for Equality of Means ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.144 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจแตกต่างกัน มีบัญชีออมใจไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 77

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจแตกต่างกัน มีความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ ที่มีประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจแตกต่างกัน มีความสมดุลในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ ที่มีประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจแตกต่างกัน มีความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน

ตาราง 109 แสดงผลวิเคราะห์ประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจกับระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิต

109.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

การเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
เคย	177	4.30	0.848	0.064
ไม่เคย	57	4.20	0.645	0.085

109.2 การทดสอบความแปรปรวนและค่าเฉลี่ย

ความสมดุลในการดำเนินชีวิต	Levene's Test for Equality of Variances		t-Test for Equality of Mean		
	F	Sig.	t	df	Sig.
	3.058	0.082	0.822	232	0.412

จากตาราง 109 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่เคยมีประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจมีค่าเฉลี่ยความสมดุลในการดำเนินชีวิตมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยมีประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ เมื่อทดสอบความแปรปรวนโดยพิจารณาจาก Levene's Test for Equality of Variances ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.082 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน และเมื่อทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยโดยพิจารณาจาก t-Test for Equality of Means ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.412 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจแตกต่างกัน มีความสมดุลในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 78

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ

ที่มีประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจแตกต่างกัน

มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ
ที่มีประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจแตกต่างกัน
มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนแตกต่างกัน

ตาราง 110 แสดงผลวิเคราะห์ประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจกับระดับกลุ่มอุปนิสัย
เพื่อชัยชนะส่วนตน

110.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

การเข้าร่วมกิจกรรม โดยสมัครใจ	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
เคย	177	4.27	0.783	0.059
ไม่เคย	57	4.13	0.634	0.084

110.2 การทดสอบความแปรปรวนและค่าเฉลี่ย

กลุ่มอุปนิสัย เพื่อชัยชนะ ส่วนตน	Levene's Test for Equality of Variances		t-Test for Equality of Mean		
	F	Sig.	t	df	Sig.
	1.844	0.176	1.174	232	0.242

จากตาราง 110 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่เคยมีประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัคร
ใจมีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยมีประสบการณ์ในการ
เข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ เมื่อทดสอบความแปรปรวนโดยพิจารณาจาก Levene's Test for
Equality of Variances ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.176 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้
ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน และเมื่อ
ทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยโดยพิจารณาจาก t-Test for Equality of Means ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.242
ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาคณะ
เทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีประสบการณ์ในการเข้าร่วม
กิจกรรมโดยสมัครใจแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 79

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ ที่มีประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ ที่มีประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน

ตาราง 111 แสดงผลวิเคราะห์ประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจกับระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม

111.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

การเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
เคย	177	4.25	0.779	0.059
ไม่เคย	57	4.07	0.702	0.093

111.2 การทดสอบความแปรปรวนและค่าเฉลี่ย

กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม	Levene's Test for Equality of Variances		t-Test for Equality of Mean		
	F	Sig.	t	df	Sig.
	0.303	0.582	1.553	232	0.122

จากตาราง 111 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่เคยมีประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจมีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยมีประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ เมื่อทดสอบความแปรปรวนโดยพิจารณาจาก Levene's Test for Equality of Variances ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.582 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน และเมื่อทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยโดยพิจารณาจาก t-Test for Equality of Means ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.122 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 80

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ

ที่มีประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจแตกต่างกัน

มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ

ที่มีประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจแตกต่างกัน

มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน

ตาราง 112 แสดงผลวิเคราะห์ประสพการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจกับระดับภาพรวม 7
 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง

112.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

การเข้าร่วมกิจกรรม โดยสมัครใจ	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
เคย	177	4.24	0.675	0.051
ไม่เคย	57	4.06	0.544	0.072

112.2 การทดสอบความแปรปรวนและค่าเฉลี่ย

7 อุปนิสัย พัฒนาสู่ผู้มี ประสิทธิผลสูง	Levene's Test for Equality of Variances		t-Test for Equality of Mean		
	F	Sig.	t	df	Sig.
	1.353	0.246	1.864	232	0.064

จากตาราง 112 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่เคยมีประสพการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัคร
 ใจมีค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยมี
 ประสพการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ เมื่อทดสอบความแปรปรวนโดยพิจารณาจาก
 Levene's Test for Equality of Variances ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.246 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่
 กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน
 และเมื่อทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยโดยพิจารณาจาก t-Test for Equality of Means ได้ค่า Sig.
 เท่ากับ 0.064 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่า
 นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีประสพการณ์ในการ
 เข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงไม่
 แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 81

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีระดับความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้แตกต่างกัน มีบัญชีชื่อใจแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ ที่มีระดับความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้แตกต่างกัน มีบัญชีชื่อใจไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ ที่มีระดับความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้แตกต่างกัน มีบัญชีชื่อใจแตกต่างกัน

ตาราง 113 แสดงผลวิเคราะห์ความเต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะ หรือมหาวิทยาลัยจัดให้กับระดับบัญชีชื่อใจ

113.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

ระดับความเต็มใจ	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
ไม่เต็มใจอย่างยิ่ง	6	3.89	0.886	0.362
ไม่เต็มใจ	5	4.07	0.435	0.194
เฉยๆ	93	3.94	0.639	0.066
เต็มใจ	109	4.37	0.784	0.075
เต็มใจอย่างยิ่ง	21	4.41	0.774	0.169

113.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
1.413	4	229	0.231

113.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	11.331	4	2.833	5.376	0.000
ภายในกลุ่ม	120.657	229	0.527		
รวม	131.987	233			

113.4 การเปรียบเทียบพหุคูณ วิธี Scheffe's Multiple Contrast

ระดับความเต็มใจ (i)	ระดับความเต็มใจ (j)	ผลต่างค่าเฉลี่ย (i-j)	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน	Sig.
ไม่เต็มใจอย่างยิ่ง	ไม่เต็มใจ	-0.178	0.440	0.686
	เฉยๆ	-0.047	0.306	0.879
	เต็มใจ	-0.484	0.304	0.113
	เต็มใจอย่างยิ่ง	-0.524	0.336	0.120
ไม่เต็มใจ	เฉยๆ	0.131	0.333	0.694
	เต็มใจ	-0.306	0.332	0.357
	เต็มใจอย่างยิ่ง	-0.346	0.361	0.339
เฉยๆ	เต็มใจ	-0.438	0.102	0.000*
	เต็มใจอย่างยิ่ง	-0.477	0.175	0.007*
เต็มใจ	เต็มใจอย่างยิ่ง	-0.040	0.173	0.819

จากตาราง 113 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรมักศึกษาคณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้ในระดับเต็มใจอย่างยิ่ง มีค่าเฉลี่ยบัญชีขอมใจสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่มีความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรมักศึกษาคณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้ในระดับไม่เต็มใจอย่างยิ่งมีค่าเฉลี่ยบัญชีขอมใจต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.231 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_1 ที่ว่านักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีระดับความเต็มใจ

เข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้แตกต่างกัน มีบัญชีชื่อใจ
แตกต่างกัน จึงทำการการเปรียบเทียบพหุคูณโดยวิธี Scheffe เพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่าง
ค่าเฉลี่ยของระดับอุปนิสัยรายคู่ ผลปรากฏว่า

นักศึกษาที่มีความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัด
ให้ในระดับเฉยๆ กับนักศึกษาที่มีความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือ
มหาวิทยาลัยจัดให้ในระดับเต็มใจ นักศึกษาที่มีความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา
คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้ในระดับเต็มใจอย่างยิ่ง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และ
นักศึกษาที่มีความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้ในระดับ
เฉยๆ มีค่าเฉลี่ยบัญชีชื่อใจน้อยกว่านักศึกษาที่มีความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา
คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้ในระดับเต็มใจ นักศึกษาที่มีความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสร
นักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้ในระดับเต็มใจอย่างยิ่ง โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.438 และ
0.477 ตามลำดับ

สมมติฐานที่ 82

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่
โจ้ ที่มีระดับความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้แตกต่าง
กัน มีความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับ
นัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำที่มีระดับ
ความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือ
มหาวิทยาลัยจัดให้แตกต่างกัน มีความสมดุลในการดำเนินชีวิตไม่
แตกต่างกัน

H₁ : นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำที่มีระดับความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้แตกต่างกัน มีความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน

ตาราง 114 แสดงผลวิเคราะห์ความเต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะ หรือมหาวิทยาลัยจัดให้กับระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิต

114.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

ระดับความเต็มใจ	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
ไม่เต็มใจอย่างยิ่ง	6	4.33	1.155	0.471
ไม่เต็มใจ	5	3.67	0.624	0.279
เฉยๆ	93	4.09	0.641	0.066
เต็มใจ	109	4.41	0.853	0.082
เต็มใจอย่างยิ่ง	21	4.54	0.922	0.201

114.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
2.355	4	229	0.055

114.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ย กำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	8.643	4	2.161	3.496	0.009
ภายในกลุ่ม	141.558	229	0.618		
รวม	150.202	233			

114.4 การเปรียบเทียบพหุคูณ วิธี Scheffe's Multiple Contrast

ระดับความเต็มใจ (i)	ระดับความเต็มใจ (j)	ผลต่างค่าเฉลี่ย (i-j)	ความคลาดเคลื่อน มาตรฐาน	Sig.
ไม่เต็มใจอย่างยิ่ง	ไม่เต็มใจ	0.667	0.476	0.163
	เฉยๆ	0.247	0.331	0.456
	เต็มใจ	-0.076	0.330	0.817
	เต็มใจอย่างยิ่ง	-0.206	0.364	0.571
ไม่เต็มใจ	เฉยๆ	-0.419	0.361	0.247
	เต็มใจ	-0.743	0.360	0.040*
	เต็มใจอย่างยิ่ง	-0.873	0.391	0.027*
เฉยๆ	เต็มใจ	-0.324	0.111	0.004*
	เต็มใจอย่างยิ่ง	-0.454	0.190	0.018*
เต็มใจ	เต็มใจอย่างยิ่ง	-0.130	0.187	0.489

จากตาราง 113 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้ระดับเต็มใจอย่างยิ่งมีค่าเฉลี่ยความสมดุลในการดำเนินชีวิตสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่มีความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้ระดับไม่เต็มใจมีค่าเฉลี่ยความสมดุลในการดำเนินชีวิตต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.055 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.009 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_1 ที่ว่านักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีระดับความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้แตกต่างกัน มีความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน จึงทำการเปรียบเทียบพหุคูณ โดยวิธี Scheffe เพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของระดับอุปนิสัยรายคู่ ผลปรากฏว่า

นักศึกษาที่มีความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้ระดับไม่เต็มใจ กับนักศึกษาที่มีความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้ระดับเต็มใจ และนักศึกษาที่มีความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้ระดับเต็มใจอย่างยิ่ง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และนักศึกษาที่

มีความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้ในระดับไม่เต็มใจ มีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยความสมดุลในการดำเนินชีวิตน้อยกว่านักศึกษาที่มีความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้ระดับเต็มใจ และนักศึกษาที่มีความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้ระดับเต็มใจอย่างยิ่ง โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.743 และ 0.873 ตามลำดับ

นักศึกษาที่มีความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้ระดับเฉยๆ กับนักศึกษาที่มีความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้ในระดับเต็มใจ และนักศึกษาที่มีความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้ระดับเต็มใจอย่างยิ่ง และนักศึกษาที่มีความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้ในระดับเฉยๆ มีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยความสมดุลในการดำเนินชีวิตน้อยกว่านักศึกษาที่มีความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้ระดับเต็มใจ และนักศึกษาที่มีความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้ระดับเต็มใจอย่างยิ่ง โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.324 และ 0.454 ตามลำดับ

สมมติฐานที่ 83

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีระดับความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้แตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนบุคคลแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ
ที่มีระดับความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะ
หรือมหาวิทยาลัยจัดให้แตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะ
ส่วนตนไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ
ที่มีระดับความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะ
หรือมหาวิทยาลัยจัดให้แตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะ
ส่วนตนแตกต่างกัน

ตาราง 115 แสดงผลวิเคราะห์ความเต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะ หรือมหาวิทยาลัยจัดให้กับระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตน

115.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

ระดับความเต็มใจ	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
ไม่เต็มใจอย่างยิ่ง	6	4.13	0.685	0.280
ไม่เต็มใจ	5	3.80	0.209	0.094
เฉยๆ	93	4.03	0.651	0.068
เต็มใจ	109	4.38	0.818	0.078
เต็มใจอย่างยิ่ง	21	4.49	0.659	0.144

115.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
1.596	4	229	0.176

115.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ย กำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	8.501	4	2.125	3.971	0.004
ภายในกลุ่ม	122.556	229	0.535		
รวม	131.057	233			

115.4 การเปรียบเทียบพหุคูณ วิธี Scheffe's Multiple Contrast

ระดับความเต็มใจ (i)	ระดับความเต็มใจ (j)	ผลต่างค่าเฉลี่ย (i-j)	ความคลาดเคลื่อน มาตรฐาน	Sig.
ไม่เต็มใจอย่างยิ่ง	ไม่เต็มใจ	0.325	0.443	0.464
	เฉยๆ	0.093	0.308	0.764
	เต็มใจ	-0.256	0.307	0.405
	เต็มใจอย่างยิ่ง	-0.363	0.339	0.285
ไม่เต็มใจ	เฉยๆ	-0.232	0.336	0.490
	เต็มใจ	-0.581	0.335	0.084
	เต็มใจอย่างยิ่ง	-0.688	0.364	0.060
เฉยๆ	เต็มใจ	-0.348	0.103	0.001*
	เต็มใจอย่างยิ่ง	-0.456	0.177	0.011*
เต็มใจ	เต็มใจอย่างยิ่ง	-0.107	0.174	0.539

จากตาราง 115 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้ระดับเต็มใจอย่างยิ่งมีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนบุคคลสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่มีความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้ระดับไม่เต็มใจมีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนบุคคลต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.176 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.004 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_1 ที่ว่านักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ

มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีระดับความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้แตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนแตกต่างกัน จึงทำการการเปรียบเทียบพหุคูณ โดยวิธี Scheffe เพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของระดับอุปนิสัยรายคู่ ผลปรากฏว่า

นักศึกษาที่มีความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้ระดับเฉยๆ กับนักศึกษาที่มีความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้ระดับเต็มใจ และนักศึกษาที่มีความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้ระดับเต็มใจอย่างยิ่ง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และนักศึกษามีความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้ระดับเฉยๆ มีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนน้อยกว่านักศึกษาที่มีความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้ระดับเต็มใจ และนักศึกษาที่มีความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้ระดับเต็มใจอย่างยิ่ง โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.348 และ 0.456 ตามลำดับ

สมมติฐานที่ 84

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีระดับความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้แตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดแตกต่างกัน

ลิขสิทธิ์สงวนไว้ใช้โดย
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำที่มีระดับความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้แตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำที่มีระดับความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้แตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน

ตาราง 116 แสดงผลวิเคราะห์ความเต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะ หรือมหาวิทยาลัยจัดให้กับระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม

116.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

ระดับความเต็มใจ	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
ไม่เต็มใจอย่างยิ่ง	6	4.00	0.894	0.365
ไม่เต็มใจ	5	3.60	0.285	0.127
เฉยๆ	93	4.03	0.674	0.070
เต็มใจ	109	4.33	0.797	0.076
เต็มใจอย่างยิ่ง	21	4.45	0.809	0.176

116.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
1.292	4	229	0.274

116.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ย กำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	7.893	4	1.973	3.537	0.008
ภายในกลุ่ม	127.754	229	0.558		
รวม	135.647	233			

116.4 การเปรียบเทียบพหุคูณ วิธี Scheffe's Multiple Contrast

ระดับความเต็มใจ (i)	ระดับความเต็มใจ (j)	ผลต่างค่าเฉลี่ย (i-j)	ความคลาดเคลื่อน มาตรฐาน	Sig.
ไม่เต็มใจอย่างยิ่ง	ไม่เต็มใจ	0.400	0.452	0.377
	เฉยๆ	-0.035	0.315	0.912
	เต็มใจ	-0.335	0.313	0.286
	เต็มใจอย่างยิ่ง	-0.452	0.346	0.192
ไม่เต็มใจ	เฉยๆ	-0.435	0.343	0.206
	เต็มใจ	-0.735	0.342	0.033*
	เต็มใจอย่างยิ่ง	-0.852	0.372	0.023*
เฉยๆ	เต็มใจ	-0.300	0.105	0.005*
	เต็มใจอย่างยิ่ง	-0.417	0.180	0.022*
เต็มใจ	เต็มใจอย่างยิ่ง	-0.118	0.178	0.510

จากตาราง 116 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้ระดับเต็มใจอย่างยิ่งมีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่มีความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้ระดับไม่เต็มใจมีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.274 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.008 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_1 ที่ว่า นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ

มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีระดับความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้แตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน จึงทำการการเปรียบเทียบพหุคูณ โดยวิธี Scheffe เพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของระดับอุปนิสัยรายคู่ ผลปรากฏว่า

นักศึกษาที่มีความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้ระดับไม่เต็มใจ กับนักศึกษาที่มีความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้ระดับเต็มใจ และนักศึกษาที่มีความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้ระดับเต็มใจอย่างยิ่ง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และนักศึกษาที่มีความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้ระดับไม่เต็มใจ มีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมน้อยกว่านักศึกษาที่มีความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้ระดับเต็มใจ และนักศึกษาที่มีความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้ระดับเต็มใจอย่างยิ่ง โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.735 และ 0.852 ตามลำดับ

นักศึกษาที่มีความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้ระดับเฉยๆ กับนักศึกษาที่มีความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้ระดับเต็มใจ และนักศึกษาที่มีความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้ระดับเต็มใจอย่างยิ่ง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และนักศึกษาที่มีความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้ระดับเฉยๆ มีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมน้อยกว่านักศึกษาที่มีความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้ระดับเต็มใจ และนักศึกษาที่มีความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้ระดับเต็มใจอย่างยิ่ง โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.300 และ 0.417 ตามลำดับ

สมมติฐานที่ 85

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีระดับความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้แตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ
ที่มีระดับความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะ
หรือมหาวิทยาลัยจัดให้แตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนา
ผู้ผู้มีประสิทธิผลสูงไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ
ที่มีระดับความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะ
หรือมหาวิทยาลัยจัดให้แตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนา
ผู้ผู้มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน

ตาราง 117 แสดงผลวิเคราะห์ความเต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะ หรือมหาวิทยาลัยจัดให้กับระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาผู้ผู้มีประสิทธิผลสูง

117.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

ระดับความเต็มใจ	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
ไม่เต็มใจอย่างยิ่ง	6	3.98	0.619	0.253
ไม่เต็มใจ	5	3.70	0.219	0.098
เฉยๆ	93	4.02	0.534	0.055
เต็มใจ	109	4.34	0.714	0.068
เต็มใจอย่างยิ่ง	21	4.42	0.599	0.131

117.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
1.406	4	229	0.233

117.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ย กำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	7.767	4	1.942	4.911	0.001
ภายในกลุ่ม	90.548	229	0.395		
รวม	98.315	233			

117.4 การเปรียบเทียบพหุคูณ วิธี Scheffe's Multiple Contrast

ระดับความเต็มใจ (i)	ระดับความเต็มใจ (j)	ผลต่างค่าเฉลี่ย (i-j)	ความคลาดเคลื่อน มาตรฐาน	Sig.
ไม่เต็มใจอย่างยิ่ง	ไม่เต็มใจ	0.279	0.379	0.969
	เฉยๆ	0.279	0.381	0.464
	เต็มใจ	-0.031	0.265	0.906
	เต็มใจอย่างยิ่ง	-0.355	0.264	0.180
ไม่เต็มใจ	เฉยๆ	-0.311	0.289	0.283
	เต็มใจ	-0.634	0.288	0.028*
	เต็มใจอย่างยิ่ง	-0.712	0.313	0.024*
เฉยๆ	เต็มใจ	-0.324	0.089	0.000*
	เต็มใจอย่างยิ่ง	-0.402	0.152	0.009*
เต็มใจ	เต็มใจอย่างยิ่ง	-0.078	0.150	0.602

จากตาราง 117 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรมักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้ระดับเต็มใจอย่างยิ่งมีค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาผู้ที่มีประสิทธิผลสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่มีความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรมักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้ระดับไม่เต็มใจ มีค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาผู้ที่มีประสิทธิผลสูงต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.233 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.001 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_1 ที่ว่านักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมง

และทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีระดับความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้แตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาผู้ที่มีประสิทธิผลสูง แตกต่างกัน จึงทำการการเปรียบเทียบพหุคูณ โดยวิธี Scheffe เพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่าง ค่าเฉลี่ยของระดับอุปนิสัยรายคู่ ผลปรากฏว่า

นักศึกษาที่มีความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้ระดับไม่เต็มใจ กับนักศึกษาที่มีความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้ระดับเต็มใจ และนักศึกษาที่มีความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้ระดับเต็มใจอย่างยิ่ง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และนักศึกษาที่มีความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้ระดับเฉยๆ มีมีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาผู้ที่มีประสิทธิผลสูงน้อยกว่านักศึกษาที่มีความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้ระดับเต็มใจ และนักศึกษาที่มีความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้ระดับเต็มใจอย่างยิ่ง โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.634 และ 0.712 ตามลำดับ

นักศึกษาที่มีความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้ระดับเฉยๆ กับนักศึกษาที่มีความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้ระดับเต็มใจ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และนักศึกษาที่มีความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้ระดับเฉยๆ มีมีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาผู้ที่มีประสิทธิผลสูงน้อยกว่านักศึกษาที่มีความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้ระดับเต็มใจ โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.324 และ 0.402 ตามลำดับ

สมมติฐานที่ 86

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งแตกต่างกัน มีบัญชีอารมณ์แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ
ที่มีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้
ทรงประสิทธิผลยิ่งแตกต่างกัน มีบัญชีชื่อไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ
ที่มีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้
ทรงประสิทธิผลยิ่งแตกต่างกัน มีบัญชีชื่อแตกต่างกัน

ตาราง 118 แสดงผลวิเคราะห์ประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยพัฒนาผู้ที่มีประสิทธิผลสูง
กับระดับบัญชีชื่อ

118.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

การเรียนรู้ 7 Habits	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
เคย	156	4.25	0.811	0.065
ไม่เคย	78	4.05	0.602	0.068

118.2 การทดสอบความแปรปรวนและค่าเฉลี่ย

บัญชีชื่อ	Levene's Test for Equality of Variances		t-Test for Equality of Mean		
	F	Sig.	t	df	Sig.
	7.223	0.008	2.179	198.669	0.031

จากตาราง 118 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่คมีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัย
สำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งมีค่าเฉลี่ยบัญชีชื่อ มากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยมีประสบการณ์ใน
การเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง เมื่อทดสอบความแปรปรวนโดยพิจารณา
จาก Levene's Test for Equality of Variances ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.008 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ
0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_1 ที่ว่า ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน
และเมื่อทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยโดยพิจารณาจาก t-Test for Equality of Means ได้ค่า Sig.
เท่ากับ 0.031 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_1 ที่ว่า

นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งแตกต่างกัน มีบัญชีอ้อมใจแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 87

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งแตกต่างกัน มีความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ ที่มีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งแตกต่างกัน มีความสมดุลในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ ที่มีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งแตกต่างกัน มีความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน

ตาราง 119 แสดงผลวิเคราะห์ประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิภาพสูงกับระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิต

119.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

การเรียนรู้ 7 Habits	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
เคย	156	4.35	0.811	0.065
ไม่เคย	78	4.12	0.769	0.087

119.2 การทดสอบความแปรปรวนและค่าเฉลี่ย

ความสมดุลงใน การดำเนินชีวิต	Levene's Test for Equality of Variances		t-Test for Equality of Mean		
	F	Sig.	t	df	Sig.
	0.323	0.570	2.048	232	0.042

จากตาราง 119 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่เคยมีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งมีค่าเฉลี่ยความสมดุลงในิการดำเนินชีวิตมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยมีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง เมื่อทดสอบความแปรปรวนโดยพิจารณาจาก Levene's Test for Equality of Variances ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.570 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน และเมื่อทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยโดยพิจารณาจาก t-Test for Equality of Means ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.042 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_1 ที่ว่านักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งแตกต่างกัน มีความสมดุลงในิการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 88

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำที่มีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำที่มีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนแตกต่างกัน

ตาราง 120 แสดงผลการวิเคราะห์ระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนจำแนกตามประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง

120.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

การเรียนรู้ 7 Habits	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
เคย	156	4.30	0.779	0.062
ไม่เคย	78	4.11	0.676	0.077

120.2 การทดสอบความแปรปรวนและค่าเฉลี่ย

กลุ่มอุปนิสัย เพื่อชัยชนะ ส่วนตน	Levene's Test for Equality of Variances		t-Test for Equality of Mean		
	F	Sig.	t	df	Sig.
	0.934	0.335	1.843	232	0.067

จากตาราง 120 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่เคยมีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งมีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยมีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง เมื่อทดสอบความแปรปรวนโดยพิจารณาจาก Levene's Test for Equality of Variances ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.335 ซึ่ง

มากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน และเมื่อทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยโดยพิจารณาจาก t-Test for Equality of Means ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.067 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 89

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ ที่มีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ ที่มีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน

ตาราง 121 แสดงผลการวิเคราะห์ระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมจำแนกตามประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง

121.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

การเรียนรู้ 7 Habits	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
เคย	156	4.29	0.786	0.063
ไม่เคย	78	4.03	0.687	0.078

121.2 การทดสอบความแปรปรวนและค่าเฉลี่ย

กลุ่มอุปนิสัย เพื่อชัยชนะใน สังคม	Levene's Test for Equality of Variances		t-Test for Equality of Mean		
	F	Sig.	t	df	Sig.
	1.432	0.233	2.528	232	0.012

จากตาราง 121 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่เคยมีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งมีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยมีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง เมื่อทดสอบความแปรปรวนโดยพิจารณาจาก Levene's Test for Equality of Variances ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.233 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน และเมื่อทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยโดยพิจารณาจาก t-Test for Equality of Means ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.012 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_1 ที่ว่านักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 90

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ ที่มีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ ที่มีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน

ตาราง 122 แสดงผลการวิเคราะห์ระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงจำแนกตามประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง

122.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

การเรียนรู้ 7 Habits	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
เคย	156	4.27	0.688	0.055
ไม่เคย	78	4.04	0.535	0.061

122.2 การทดสอบความแปรปรวนและค่าเฉลี่ย

7 อุปนิสัย พัฒนาสู่ผู้มี ประสิทธิภาพสูง	Levene's Test for Equality of Variances		t-Test for Equality of Mean		
	F	Sig.	t	df	Sig.
	3.075	0.081	2.625	232	0.009

จากตาราง 122 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่เคยมีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัย สำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งมีค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิภาพสูงมากกว่า กลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยมีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง เมื่อทดสอบความแปรปรวนโดยพิจารณาจาก Levene's Test for Equality of Variances ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.081 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้งสองชุดไม่แตกต่างกัน และเมื่อทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยโดยพิจารณาจาก t-Test for Equality of Means ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.009 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_1 ที่ว่านักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิภาพสูงแตกต่างกัน

3.2 การวิเคราะห์สหสัมพันธ์ (Correlation Analysis)

ผู้ทำการศึกษาต้องการหาความสัมพันธ์ระหว่างผลการเรียนเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุด และ ผลการศึกษาเฉลี่ยรวมของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ กับบัญชีชื่อใจ ความสมดุลในการดำเนินชีวิต อุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตัว อุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคม อุปนิสัยที่ 1 ถึงอุปนิสัยที่ 7 และ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิภาพสูง ผู้ทำการศึกษาได้เลือกใช้วิธีหาสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product-moment Correlation Coefficient) ในการวิเคราะห์สหสัมพันธ์ และทำการทดสอบนัยสำคัญทางสถิติของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ผลแสดงดังตาราง 123

ตาราง 123 แสดงผลการวิเคราะห์สหสัมพันธ์ระหว่างผลการเรียนเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุด และผลการเรียนเฉลี่ยรวมของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ กับบัญชีอารมณ์ ความสมดุลในการดำเนินชีวิต อุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตัว อุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคม อุปนิสัยที่ 1 ถึงอุปนิสัยที่ 7 และภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง

	ผลการเรียนเฉลี่ยภาคการศึกษา ต่ำสุด (N= 234)	ผลการเรียนเฉลี่ยสะสม (N= 234)
บัญชีอารมณ์	-0.109 (0.098)	-0.193** (0.003)
ความสมดุลในการดำเนินชีวิต	-0.107 (0.102)	-0.168* (0.010)
อุปนิสัยที่ 1 ปี-โปรแอกทีฟ	-0.021 (0.744)	-0.062 (0.346)
อุปนิสัยที่ 2 เริ่มต้นด้วยจุดมุ่งหมายในใจ	0.072 (0.275)	-0.007 (0.919)
อุปนิสัยที่ 3 ทำสิ่งที่สำคัญก่อน	0.019 (0.776)	-0.050 (0.442)
อุปนิสัยที่ 4 คิดแบบชนะ/ชนะ	-0.058 (0.376)	-0.114 (0.082)
อุปนิสัยที่ 5 เข้าใจผู้อื่นก่อน แล้วจึงให้ผู้อื่นเข้าใจเรา	-0.010 (0.881)	-0.019 (0.768)
อุปนิสัยที่ 6 ฝึกพลังประสานความต่าง	0.078 (0.235)	0.020 (0.760)
อุปนิสัยที่ 7 ลับแล้อยให้คมอยู่เสมอ	-0.009 (0.897)	-0.019 (0.772)
อุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตัว	0.020 (0.756)	-0.034 (0.602)
อุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคม	-0.021 (0.752)	-0.050 (0.443)
7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง	0.013 (0.846)	-0.042 (0.519)

*สัมพันธ์สหสัมพันธ์มีนัยสำคัญที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

**สัมพันธ์สหสัมพันธ์มีนัยสำคัญ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.01

จากตาราง 123 พบว่า ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ผลการศึกษเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุดกับบัญชีอารมณ์ ความสมดุลในการดำเนินชีวิต อุปนิสัยที่ 1 ปี-โปรแอกทีฟ อุปนิสัยที่ 2 เริ่มต้นด้วยจุดมุ่งหมายในใจ อุปนิสัยที่ 3 ทำสิ่งที่สำคัญก่อน อุปนิสัยที่ 4 คิดแบบชนะ/ชนะ อุปนิสัยที่ 5 เข้าใจผู้อื่นก่อน แล้วจึงให้ผู้อื่นเข้าใจเรา อุปนิสัยที่ 6 ฝึกพลังประสานความต่าง อุปนิสัยที่ 7 ลับแล้อยให้คมอยู่เสมอ อุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตัว อุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคม และ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ผลการการศึกษาเฉลี่ยสะสมกับบัญชีขอมใจ และความสมดุลในการดำเนินชีวิต มีความสัมพันธ์กันในทิศทางตรงกันข้าม ส่วนความสัมพันธ์อื่นๆ นั้นไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ส่วนที่ 4 การวิเคราะห์ผลของประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง ที่มีต่อบัญชีขอมใจ ความสมดุลในการดำเนินชีวิต อุปนิสัยที่ 1 ถึง อุปนิสัยที่ 7 อุปนิสัยกลุ่มช่วยชนะส่วนตน อุปนิสัยกลุ่มช่วยชนะในสังคม และภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง

ข้อมูลความสัมพันธ์ของประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง ที่มีต่อบัญชีขอมใจ ความสมดุลของการดำเนินชีวิต อุปนิสัยที่ 1 ถึงอุปนิสัยที่ 7 กลุ่มอุปนิสัยช่วยชนะส่วนตน กลุ่มอุปนิสัยช่วยชนะในสังคม และ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง โดยใช้การทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยสองกลุ่ม (t-Test) จำแนกรายละเอียดของสมมติฐานได้ดังนี้

ตาราง 124 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าสถิติทั่วไปและการทดสอบความแปรปรวนของประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง กับระดับบัญชีขอมใจ ความสมดุลของการดำเนินชีวิต อุปนิสัยที่ 1 ถึงอุปนิสัยที่ 7 กลุ่มอุปนิสัยช่วยชนะส่วนตน กลุ่มอุปนิสัยช่วยชนะในสังคม และ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ตาราง 124.1 แสดงค่าทางสถิติทั่วไป

อุปนิสัย	ประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยพัฒนาผู้ที่มีประสิทธิผลสูง	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
บัญชีออมใจ	เคยเรียนรู้	156	4.25	0.811	0.065
	ไม่เคยเรียนรู้	78	4.05	0.602	0.068
ความสมดุลในการดำเนินชีวิต	เคยเรียนรู้	156	4.35	0.811	0.065
	ไม่เคยเรียนรู้	78	4.12	0.769	0.087
อุปนิสัยที่ 1 บี-โปรแอกทีฟ	เคยเรียนรู้	156	4.40	0.778	0.062
	ไม่เคยเรียนรู้	78	4.25	0.710	0.080
อุปนิสัยที่ 2 เริ่มต้นด้วยจุดมุ่งหมายในใจ	เคยเรียนรู้	156	4.21	0.791	0.063
	ไม่เคยเรียนรู้	78	3.95	0.679	0.077
อุปนิสัยที่ 3 ทำสิ่งที่สำคัญก่อน	เคยเรียนรู้	156	4.19	0.801	0.064
	ไม่เคยเรียนรู้	78	3.90	0.737	0.083
อุปนิสัยที่ 4 คิดแบบชนะ/ชนะ	เคยเรียนรู้	156	4.34	0.775	0.062
	ไม่เคยเรียนรู้	78	4.07	0.678	0.077
อุปนิสัยที่ 5 เข้าใจผู้อื่นก่อนจะ让自己 เข้าใจเรา	เคยเรียนรู้	156	4.30	0.836	0.067
	ไม่เคยเรียนรู้	78	3.98	0.700	0.079

ตาราง 124.1 แสดงค่าทางสถิติทั่วไป (ต่อ)

อุปนิสัย	ประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
อุปนิสัยที่ 6 ฝึกพลังประสานความต่าง	เคยเรียนรู้	156	4.13	0.852	0.068
	ไม่เคยเรียนรู้	78	3.85	0.716	0.081
อุปนิสัยที่ 7 ถัดเลื่อยให้คมอยู่เสมอ	เคยเรียนรู้	156	4.35	0.847	0.068
	ไม่เคยเรียนรู้	78	4.27	0.784	0.089
อุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตัว	เคยเรียนรู้	156	4.30	0.779	0.062
	ไม่เคยเรียนรู้	78	4.11	0.676	0.077
อุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคม	เคยเรียนรู้	156	4.29	0.786	0.063
	ไม่เคยเรียนรู้	78	4.03	0.687	0.078
7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิภาพสูง	เคยเรียนรู้	156	4.27	0.688	0.055
	ไม่เคยเรียนรู้	78	4.04	0.535	0.061

ตาราง 124.2 แสดงการทดสอบความแปรปรวน

อุปนิสัย	Levene's Test for Equality of Variances (ค่า Sig.)	t-Test for Equality of Means (ค่า Sig. 2-tailed ของ Equal variances assumed)
บัญชีออมใจ	0.008	0.031*
ความสมดุลในการดำเนินชีวิต	0.570	0.042*
อุปนิสัยที่ 1 บี-โปรแอกทีฟ	0.746	0.138
อุปนิสัยที่ 2 เริ่มต้นด้วยจุดมุ่งหมายในใจ	0.109	0.017*
อุปนิสัยที่ 3 ทำสิ่งที่สำคัญก่อน	0.399	0.007*
อุปนิสัยที่ 4 คิดแบบชนะ/ชนะ	0.283	0.010*
อุปนิสัยที่ 5 เข้าใจผู้อื่นก่อนจะให้ผู้อื่นเข้าใจเรา	0.073	0.005*
อุปนิสัยที่ 6 ฝึกพลังประสานความต่าง	0.260	0.014*
อุปนิสัยที่ 7 กลับเนื้อให้คอมอยู่เสมอ	0.813	0.527
อุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตัว	0.335	0.067
อุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคม	0.233	0.012*
7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง	0.081	0.009*

* ค่านัยสำคัญทางสถิติน้อยกว่าค่าระดับนัยสำคัญที่กำหนด คือ 0.05

จากตาราง 124 พบว่า ผู้ที่มีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงมีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยมากกว่าผู้ที่ไม่มีความรู้ทุกอุปนิสัย

ผลการทดสอบความแปรปรวนโดย Levene's Test for Equal of Variances ทุกการทดสอบมีค่านัยสำคัญทางสถิติมากกว่าค่าระดับนัยสำคัญที่กำหนด คือ 0.05 ดังนั้นแสดงว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุด ไม่แตกต่างกันในทุกการทดสอบ ยกเว้นบัญชีออมใจ ที่การทดสอบมีค่านัยสำคัญทางสถิติน้อยกว่าค่าระดับนัยสำคัญที่กำหนด คือ 0.05 ดังนั้นแสดงว่าความแปรปรวนของข้อมูลบัญชีออมใจทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน และเมื่อทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยโดยพิจารณาจาก t-Test for Equality of Means พบว่า บัญชีออมใจ ความสมดุลในการดำเนินชีวิต อุปนิสัยที่ 2 เริ่มต้นด้วยจุดมุ่งหมายในใจ อุปนิสัยที่ 3 ทำสิ่งที่สำคัญก่อน อุปนิสัยที่ 4 คิดแบบชนะ/ชนะ อุปนิสัยที่ 5 เข้าใจผู้อื่นก่อนจะให้ผู้อื่นเข้าใจเรา อุปนิสัยที่ 6 ฝึกพลังประสานความต่าง อุปนิสัยกลุ่มชัย

ชนะในสังคม และ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง ได้ค่า Sig. ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_1 ที่ว่านักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยบัญญัติ ความสมดุลในการดำเนินชีวิต อุปนิสัยที่ 2 เริ่มต้นด้วยจุดมุ่งหมายในใจ อุปนิสัยที่ 3 ทำสิ่งที่สำคัญก่อน อุปนิสัยที่ 4 คิดแบบชนะ/ชนะ อุปนิสัยที่ 5 เข้าใจผู้อื่นก่อนจะให้ผู้อื่นเข้าใจเรา อุปนิสัยที่ 6 ฝึกพลังประสานความต่าง อุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคม และ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง แตกต่างกัน

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

บทที่ 5

สรุปผลการศึกษา อภิปรายผล ข้อค้นพบ และข้อเสนอแนะ

การค้นคว้าแบบอิสระเรื่องการวัดระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมง และทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ โดยใช้หลักการเจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับอุปนิสัย 7 ประการพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง ตามหลักการของ Stephen R. Covey และเพื่อเปรียบเทียบและหาความสัมพันธ์ระหว่างระดับอุปนิสัยของนักศึกษา คณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ กับคุณลักษณะทั่วไปของนักศึกษา ซึ่งผู้ศึกษาได้ทำการสรุปผลการศึกษา อภิปรายผลการศึกษา ข้อค้นพบและข้อเสนอแนะ ดังนี้

สรุปผลการศึกษา

จากแบบสอบถามของกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาที่กำลังศึกษาในระดับปริญญาตรี นักศึกษา คณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ชั้นปีที่ 1 ถึง ชั้นปีที่ 4 จำนวน 234 คน สามารถสรุปผลโดยแบ่งออกเป็น 4 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 คุณลักษณะทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

เพศ

ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นเพศชาย จำนวน 142 คน คิดเป็นร้อยละ 60.68 และเพศหญิง จำนวน 92 คน คิดเป็นร้อยละ 39.32 โดยแผนการศึกษาหลักสูตร 4 ปี มีจำนวน 194 คน แบ่งเป็น เพศชาย จำนวน 124 คน คิดเป็นร้อยละ 63.92 และเพศหญิง จำนวน 70 คน คิดเป็นร้อยละ 36.08 แผนการศึกษาหลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปี มีจำนวน 40 คน เพศชาย จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 45.00 และเพศหญิง จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 55.00

อายุ

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีช่วงอายุ 20-21 ปี มีจำนวน 98 คน คิดเป็นร้อยละ 41.88 แบ่งเป็นแผนการศึกษาหลักสูตร 4 ปี จำนวน 75 คน คิดเป็นร้อยละ 38.66 และแผนการศึกษา หลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปี 22 คน คิดเป็นร้อยละ 55.00 และน้อยที่สุดในช่วงอายุ 24-25 ปี มีจำนวน 10

คน คิดเป็นร้อยละ 4.27 แบ่งเป็นแผนการศึกษาหลักสูตร 4 ปี จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 3.09 และแผนการศึกษาหลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปี จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 10.00

ชั้นปีที่กำลังศึกษา

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 1 จำนวน 76 คน คิดเป็นร้อยละ 32.48 เป็นแผนการศึกษาหลักสูตร 4 ปี จำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 28.87 และแผนการศึกษาหลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปี จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00 นักศึกษาชั้นปีที่ 2 จำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 30.77 เป็นแผนการศึกษาหลักสูตร 4 ปี จำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 26.80 และแผนการศึกษาหลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปี จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00 นักศึกษาชั้นปีที่ 3 จำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 20.94 เป็นแผนการศึกษาหลักสูตร 4 ปี จำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 25.26 นักศึกษาชั้นปีที่ 4 จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 15.81 เป็นแผนการศึกษาหลักสูตร 4 ปี จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 19.07

แผนการศึกษา

ผู้ตอบแบบสอบถามศึกษาอยู่ในแผนการศึกษาหลักสูตร 4 ปี จำนวน 194 คน คิดเป็นร้อยละ 82.91 และศึกษาอยู่ในแผนการศึกษาหลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปี จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 17.09

เกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุด

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีผลการเรียนเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุด 1.76-2.50 จำนวน 138 คน คิดเป็นร้อยละ 58.97 เป็นแผนการศึกษาหลักสูตร 4 ปี จำนวน 70 คน คิดเป็นร้อยละ 36.08 และแผนการศึกษาหลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปี จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 77.50 และน้อยที่สุดมีผลการเรียนเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุด 3.26-4.00 จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 3.85 เป็นแผนการศึกษาหลักสูตร 4 ปี จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 3.61 และแผนการศึกษาหลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปี จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 5.00

เกรดเฉลี่ยสะสม

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีผลการเรียนเฉลี่ยสะสม 1.76-2.50 จำนวน 139 คน คิดเป็นร้อยละ 59.40 เป็นแผนการศึกษาหลักสูตร 4 ปี จำนวน 122 คน คิดเป็นร้อยละ 62.89 และแผนการศึกษาหลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปี จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 42.50 และน้อยที่สุดมีผลการเรียนเฉลี่ยสะสม 3.26-4.00 จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 2.56 เป็นแผนการศึกษาหลักสูตร 4 ปี จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.52 และแผนการศึกษาหลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปี จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 12.50

ลำดับในครอบครัว

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นบุตรคนเล็ก จำนวน 92 คน คิดเป็นร้อยละ 39.32 แบ่งเป็นแผนการศึกษาหลักสูตร 4 ปี จำนวน 78 คน คิดเป็นร้อยละ 40.21 และแผนการศึกษาหลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปี จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 35.00 50 และน้อยที่สุดเป็นบุตรคนกลาง จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 9.40 แบ่งเป็นแผนการศึกษาหลักสูตร 4 ปี จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 10.31 และแผนการศึกษาหลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปี จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 5.00

จำนวนพี่น้องทั้งหมด

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีจำนวนพี่น้อง 2 คน จำนวน 173 คน คิดเป็นร้อยละ 73.93 แบ่งเป็นแผนการศึกษาหลักสูตร 4 ปี จำนวน 140 คน คิดเป็นร้อยละ 72.16 และแผนการศึกษาหลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปี จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 82.50 และน้อยที่สุดมีจำนวนพี่น้อง 5 คนขึ้นไป จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 2.99 เป็นแผนการศึกษาหลักสูตร 4 ปี จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 3.61

บุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่อาศัยอยู่กับบิดาและมารดา จำนวน 143 คน คิดเป็นร้อยละ 61.11 แบ่งเป็นแผนการศึกษาหลักสูตร 4 ปี จำนวน 127 คน คิดเป็นร้อยละ 65.46 และแผนการศึกษาหลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปี จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 40.00 และน้อยที่สุดอาศัยอยู่กับเฉพาะบิดา จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 2.14 แบ่งเป็นแผนการศึกษาหลักสูตร 4 ปี จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 2.06 และแผนการศึกษาหลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปี จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 2.50

สถานภาพของบิดา/มารดา

สถานภาพของบิดา/มารดาของผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่สถานภาพของบิดาและมารดาอยู่ด้วยกัน จำนวน 189 คน คิดเป็นร้อยละ 80.77 แบ่งเป็นแผนการศึกษาหลักสูตร 4 ปี จำนวน 159 คน คิดเป็นร้อยละ 81.96 และแผนการศึกษาหลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปี จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 75.00 และน้อยที่สุดสถานภาพของบิดา/มารดาเสียชีวิต จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 9.40 แบ่งเป็นแผนการศึกษาหลักสูตร 4 ปี จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 8.76 และแผนการศึกษาหลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปี จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 12.50

อาชีพของบิดา

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่บิดามีอาชีพเกษตรกร จำนวน 75 คน คิดเป็นร้อยละ 32.05 แบ่งเป็นแผนการศึกษาหลักสูตร 4 ปี จำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 28.35 และแผนการศึกษาหลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปี จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00 และน้อยที่สุดบิดามีอาชีพเป็นพนักงาน

รัฐวิสาหกิจ จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 2.14 เป็นแผนการศึกษาหลักสูตร 4 ปี จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 2.58

อาชีพของมารดา

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มารดามีอาชีพเกษตรกร จำนวน 77 คน คิดเป็นร้อยละ 32.91 แบ่งเป็นแผนการศึกษาหลักสูตร 4 ปี จำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 30.41 และแผนการศึกษาหลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปี จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 45.00 และน้อยที่สุดมารดาเสียชีวิต จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 2.99 แบ่งเป็นแผนการศึกษาหลักสูตร 4 ปี จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 2.58 แผนการศึกษาหลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปี จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 5.00

จำนวนเพื่อนสนิท

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีจำนวนเพื่อนสนิท 5 คน จำนวน 79 คน คิดเป็นร้อยละ 33.76 แบ่งเป็นแผนการศึกษาหลักสูตร 4 ปี จำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 30.93 และแผนการศึกษาหลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปี จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 47.50 และน้อยที่สุดมีจำนวนเพื่อนสนิท 7-9 คน จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 6.84 แบ่งเป็นแผนการศึกษาหลักสูตร 4 ปี จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 7.73 และแผนการศึกษาหลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปี จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 2.50

ประวัติการทำงานพิเศษหรือมีรายได้เสริม

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ในช่วง 6 เดือนที่ผ่านมาไม่มีการทำงานพิเศษหรือมีรายได้เสริม มีจำนวน 172 คน คิดเป็นร้อยละ 73.50 แบ่งเป็นแผนการศึกษาหลักสูตร 4 ปี จำนวน 144 คน คิดเป็นร้อยละ 74.23 และแผนการศึกษาหลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปี จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 70.00 และในช่วง 6 เดือนที่ผ่านมามีการทำงานพิเศษ หรือมีรายได้เสริม มีจำนวน 62 คน คิดเป็นร้อยละ 26.50 แบ่งเป็นแผนการศึกษาหลักสูตร 4 ปี จำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 25.77 และแผนการศึกษาหลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปี จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 30.00

ประสบการณ์ในการเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษา

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ไม่เคยเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษา (เช่น กรรมการสโมสรนักศึกษา ประธานชมรม ทีมงานในการจัดกิจกรรม) มีจำนวน 127 คน คิดเป็นร้อยละ 54.27 แบ่งเป็นแผนการศึกษาหลักสูตร 4 ปี จำนวน 110 คน คิดเป็นร้อยละ 56.70 และแผนการศึกษาหลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปี จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 42.50 และเคยเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษา (เช่น กรรมการสโมสรนักศึกษา ประธานชมรม ทีมงานในการจัดกิจกรรม) มีจำนวน 107 คน คิดเป็นร้อยละ 45.73 แบ่งเป็นแผนการศึกษาหลักสูตร 4 ปี จำนวน 84 คน คิดเป็นร้อยละ 43.30 และแผนการศึกษาหลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปี จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 57.50

ประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เคยสมัครเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ (เช่น กิจกรรมอาสาพัฒนาชนบท กิจกรรมชมรม) มีจำนวน 177 คน คิดเป็นร้อยละ 75.64 แบ่งเป็นแผนการศึกษาหลักสูตร 4 ปี จำนวน 142 คน คิดเป็นร้อยละ 73.20 และแผนการศึกษาหลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปี จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 87.50 และไม่เคยสมัครเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ (เช่น กิจกรรมอาสาพัฒนาชนบท กิจกรรมชมรม) มีจำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 24.36 แบ่งเป็นแผนการศึกษาหลักสูตร 4 ปี จำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 26.80 และแผนการศึกษาหลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปี จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 12.50

ความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้ ในระดับเต็มใจ มีจำนวน 109 คน คิดเป็น ร้อยละ 46.58 แบ่งเป็นแผนการศึกษาหลักสูตร 4 ปี จำนวน 87 คน คิดเป็นร้อยละ 44.85 และศึกษาหลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปี จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 55.00 และน้อยที่สุดมีความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้ (เช่น สपोर्टเดย์ กิจกรรมทางวิชาการ) ในระดับไม่เต็มใจ มีจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 2.14 แบ่งเป็นแผนการศึกษาหลักสูตร 4 ปี จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 2.06 และแผนการศึกษาหลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปี จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 2.50

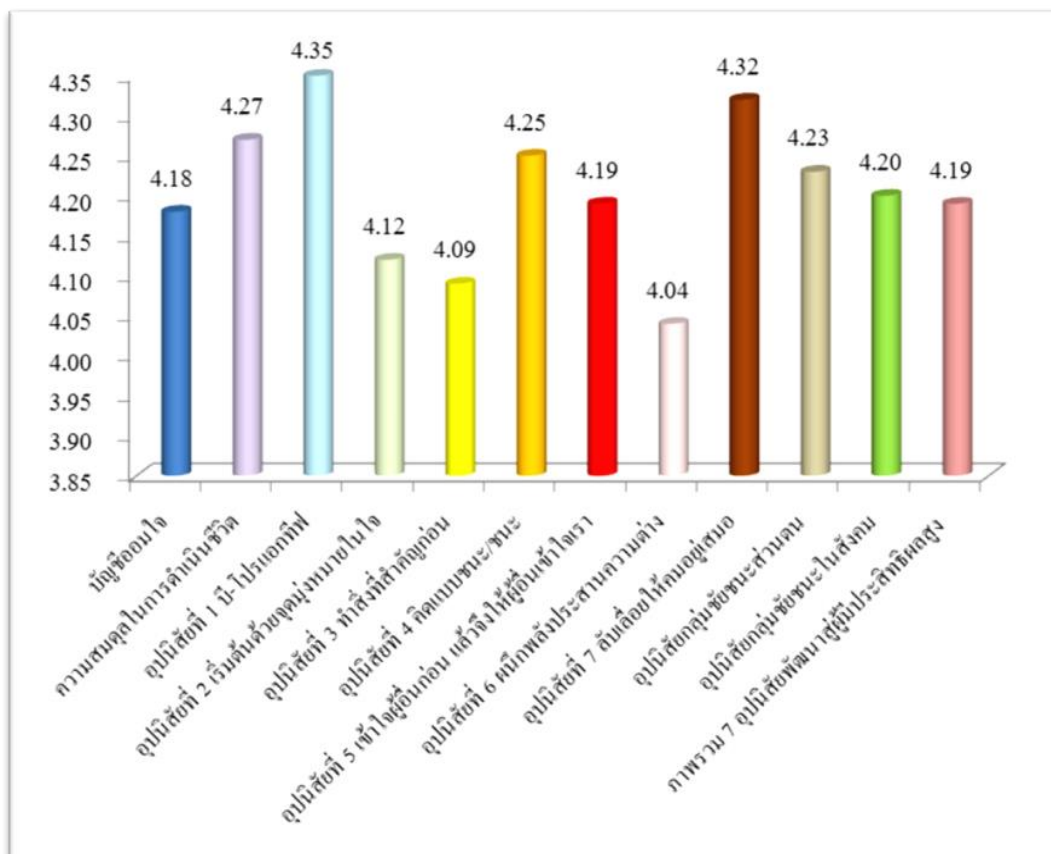
ประสบการณ์ในการเรียนรู้หลัก 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เคยเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง มีจำนวน 156 คน คิดเป็นร้อยละ 66.67 แบ่งเป็นแผนการศึกษาหลักสูตร 4 ปี จำนวน 123 คน คิดเป็นร้อยละ 63.40 และแผนการศึกษาหลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปี จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 82.50 และไม่เคยเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงมีจำนวน 78 คน คิดเป็นร้อยละ 33.33 แบ่งเป็นแผนการศึกษาหลักสูตร 4 ปี จำนวน 71 คน คิดเป็นร้อยละ 36.60 และแผนการศึกษาหลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปี จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 17.50

ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์บัญชีขอมูลใจ ความสมดุลในการดำเนินชีวิต อุปนิสัยที่ 1 ถึง อุปนิสัยที่ 7 อุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตัว อุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคมและภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง

2.1 วิเคราะห์ค่าเฉลี่ยบัญชีขี้อมใจ ความสมดุลในการดำเนินชีวิต อุนิสมัยที่ 1 ถึง อุนิสมัยที่ 7 อุนิสมัยกลุ่มชัยชนะส่วนบุคคล อุนิสมัยกลุ่มชัยชนะในสังคม และภาพรวม 7 อุนิสมัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิภาพผลสูง

กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

Copyright© by Chiang Mai University

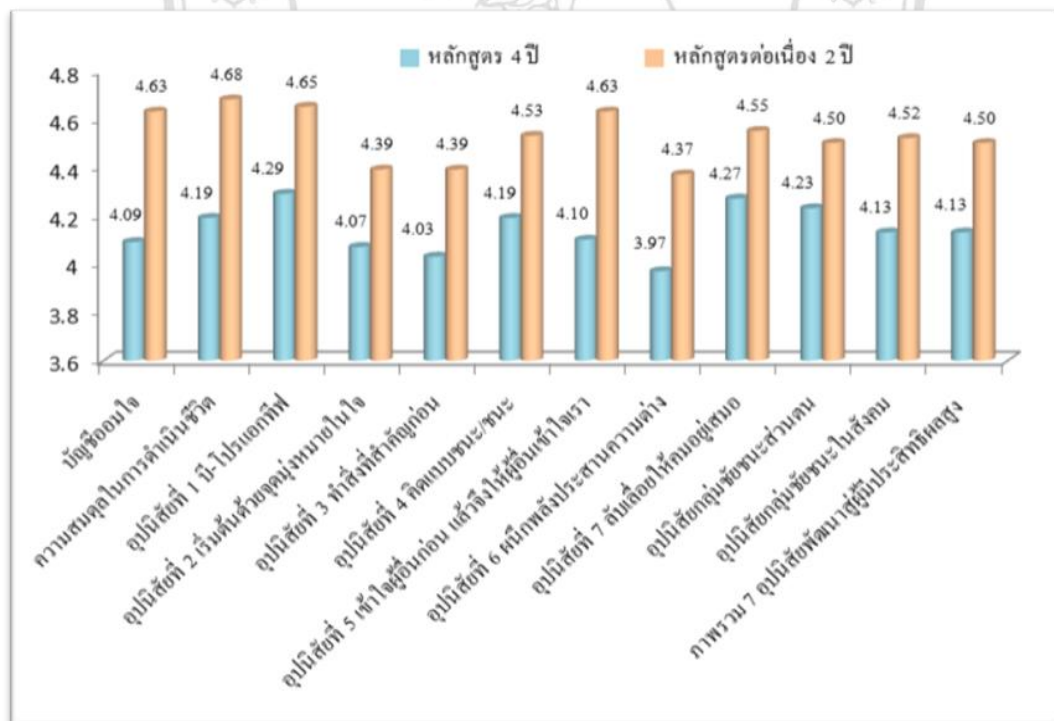
ภาพที่ 2 แสดงค่าเฉลี่ยบัญชีขี้อมใจ ความสมดุลในการดำเนินชีวิต อุนิสมัยที่ 1 ถึง อุนิสมัยที่ 7 อุนิสมัยกลุ่มชัยชนะส่วนบุคคล อุนิสมัยกลุ่มชัยชนะในสังคม และภาพรวม 7 อุนิสมัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิภาพผลสูง ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

จากภาพที่ 2 พบว่า ในรายอุนิสมัยนั้น นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ มีค่าเฉลี่ยของอุนิสมัยที่ 1 ปี-โปรแอกทีฟสูงที่สุด รองลงมาคือ อุนิสมัยที่ 7 ปล่อยให้คนอื่นอยู่เสมอ ความสมดุลในการดำเนินชีวิต อุนิสมัยที่ 4 คิดแบบชนะ/ชนะ อุนิสมัยที่ 5

เข้าใจผู้อื่นก่อน แล้วจึงให้ผู้อื่นเข้าใจเรา บัญชีออมใจ อุปนิสัยที่ 2 เริ่มต้นด้วยจุดมุ่งหมายในใจ
 อุปนิสัยที่ 3 ทำสิ่งที่สำคัญก่อน และน้อยที่สุดคือ อุปนิสัยที่ 6 ฝึกพลังประสานความต่าง ในส่วนของ
 กลุ่มอุปนิสัยนั้น นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ มีกลุ่ม
 อุปนิสัยกลุ่มชัยชนะชนะส่วนตนสูงที่สุด รองลงมาคือ อุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคม และน้อยที่สุดคือ
 ภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง

โดยกลุ่มตัวอย่างมีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยที่ 1 ปี-โปรแอกทีฟ อยู่ในระดับมาก และมี
 ค่าเฉลี่ยอุปนิสัยที่ 7 ลับเลื่อยให้คมอยู่เสมอ ความสมดุลในการดำเนินชีวิต อุปนิสัยที่ 4 คิดแบบชนะ/
 ชนะ อุปนิสัยที่ 5 เข้าใจผู้อื่นก่อน แล้วจึงให้ผู้อื่นเข้าใจเรา บัญชีออมใจ อุปนิสัยที่ 2 เริ่มต้นด้วย
 จุดมุ่งหมายในใจ อุปนิสัยที่ 3 ทำสิ่งที่สำคัญก่อน และอุปนิสัยที่ 6 ฝึกพลังประสานความต่าง อยู่ใน
 ระดับค่อนข้างมาก เมื่อคิดเป็นกลุ่มอุปนิสัยแล้วพบว่า ระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตน อุปนิสัยกลุ่ม
 ชัยชนะในสังคม และภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงอยู่ในระดับค่อนข้างมาก

กลุ่มตัวอย่างแยกตามแผนการศึกษา

ภาพที่ 3 แสดงค่าเฉลี่ยบัญชีออมใจ ความสมดุลในการดำเนินชีวิต อุปนิสัยที่ 1 ถึง
 อุปนิสัยที่ 7 อุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตน อุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคม และภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนา
 สู่ผู้มีประสิทธิผลสูง ของกลุ่มตัวอย่างแยกตามแผนการศึกษา

จากภาพที่ 3 พบว่า นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ แผนการศึกษาหลักสูตร 4 ปี มีบัญชีชื่อใจ ความสมดุลในการดำเนินชีวิต และระดับอุปนิสัยทั้ง 7 อุปนิสัย อยู่ในระดับค่อนข้างมาก เมื่อคิดคะแนนเป็นกลุ่มอุปนิสัย พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีระดับอุปนิสัยอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตน กลุ่มชัยชนะในสังคมและภาพรวมอุปนิสัย 7 ประการพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง อยู่ในระดับค่อนข้างมาก

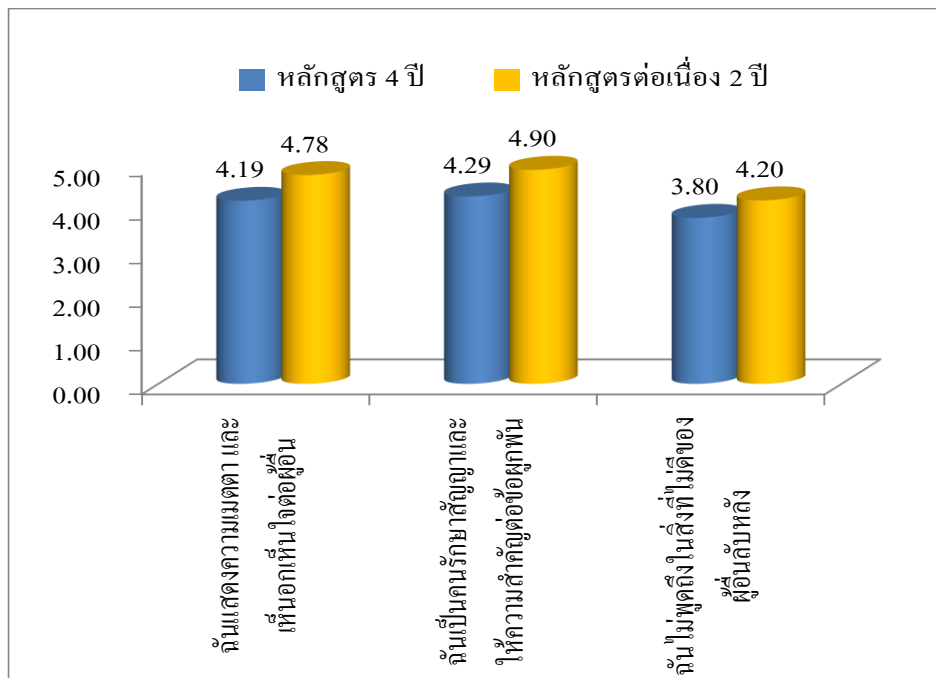
นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ แผนการศึกษาหลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปี มีบัญชีชื่อใจ ความสมดุลในการดำเนินชีวิต และระดับอุปนิสัยทั้ง 7 อุปนิสัย อยู่ในระดับค่อนข้างมาก เมื่อคิดคะแนนเป็นกลุ่มอุปนิสัย พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคม อุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตนและภาพรวมอุปนิสัย 7 ประการพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง อยู่ในระดับมาก

นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ แผนการศึกษาหลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปี มีค่าเฉลี่ยของบัญชีชื่อใจ ความสมดุลในการดำเนินชีวิต อุปนิสัยที่ 1 ถึงอุปนิสัยที่ 7 อุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตน อุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคม และภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงมากกว่านักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ แผนการศึกษาหลักสูตร 4 ปี

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

2.2 วิเคราะห์ค่าเฉลี่ยอุปนิสัยย่อย ของบัญชีข้อมใจ ความสมดุลในการดำเนินชีวิต
อุปนิสัยที่ 1 ถึง อุปนิสัยที่ 7 ของกลุ่มตัวอย่างแยกตามแผนการศึกษา

บัญชีข้อมใจ

ภาพที่ 4 แสดงค่าเฉลี่ยตามแผนการศึกษาของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้กับบัญชีข้อมใจ

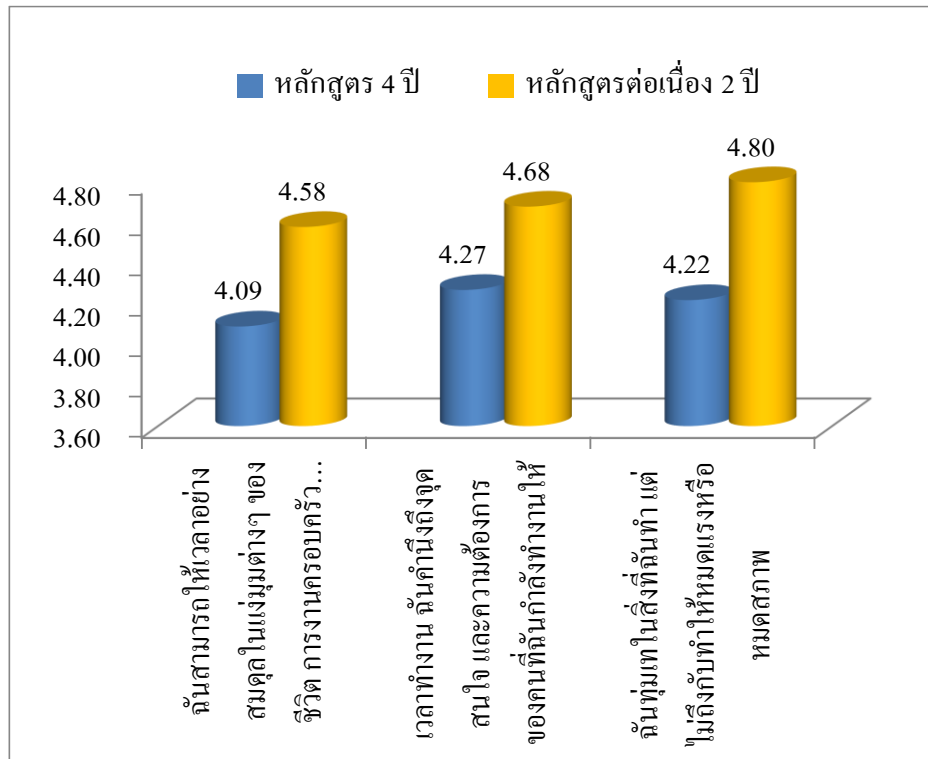
จากภาพที่ 4 สามารถสรุปได้ว่า

บัญชีข้อมใจ เรื่องกันแสดงอารมณ์ และเห็นอกเห็นใจผู้อื่น กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีระดับอุปนิสัยมาก โดยแผนการศึกษาหลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปี มีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยมากกว่า แผนการศึกษาหลักสูตร 4 ปี

บัญชีข้อมใจ เรื่องกันเป็นคนรักชาติสัญญา และให้ความสำคัญต่อผู้อื่น กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีระดับอุปนิสัยค่อนข้างมาก โดยแผนการศึกษาหลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปี มีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยมากกว่าแผนการศึกษาหลักสูตร 4 ปี

บัญชีชื่อใจ เรื่องฉันไม่พูดถึงสิ่งที่ไม่ดีของผู้อื่นลับหลัง กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีระดับ
 อุปนิสัยค่อนข้างมาก โดยแผนการศึกษาหลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปี มีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยมากกว่า
 แผนการศึกษาหลักสูตร 4 ปี

ความสมดุลในการดำเนินชีวิต

ภาพที่ 5 แสดงค่าเฉลี่ยตามแผนการศึกษาของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและ
 ทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ กับความสมดุลในการดำเนินชีวิต

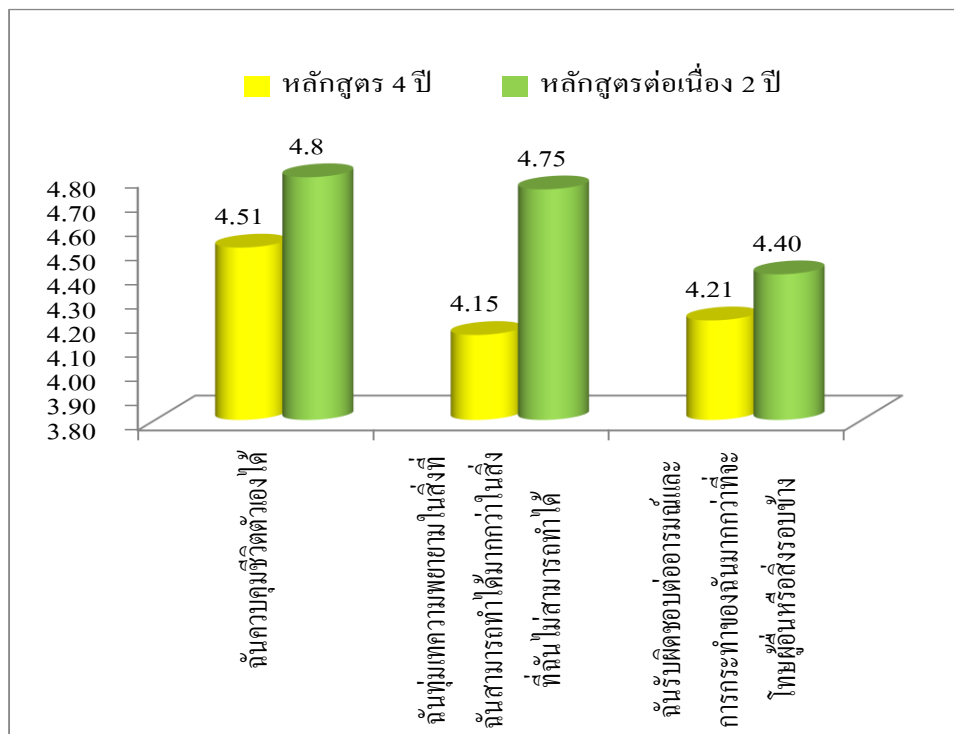
จากภาพที่ 5 สามารถสรุปได้ว่า

สมดุลในการดำเนินชีวิต เรื่องฉันสามารถใช้เวลาอย่างสมดุลในแง่มุมต่างๆ ของชีวิตการ
 งาน ครอบครัว เพื่อน และอื่น ๆ ได้อย่างเหมาะสม กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีระดับอุปนิสัยค่อนข้างมาก
 โดยแผนการศึกษาหลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปี มีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยมากกว่าแผนการศึกษาหลักสูตร 4 ปี

สมดุลในการดำเนินชีวิต เรื่องเวลาทำงาน ฉันคำนึงถึงจุดสนใจ และความต้องการของคน
 ที่ฉันกำลังทำงานให้ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีระดับอุปนิสัยมาก โดยแผนการศึกษาหลักสูตรต่อเนื่อง 2
 ปี มีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยมากกว่าแผนการศึกษาหลักสูตร 4 ปี

สมมูลในการดำเนินชีวิต เรื่องฉันทุ่มเทในสิ่งที่ฉันทำ แต่ไม่ถึงกับทำให้หมดแรงหรือหมดสภาพ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีระดับอุปนิสัยค่อนข้างมาก โดยแผนการศึกษาหลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปี มีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยมากกว่าแผนการศึกษาหลักสูตร 4 ปี

อุปนิสัยที่ 1 บี-โปรเอกทิฟ

ภาพที่ 6 แสดงค่าเฉลี่ยตามแผนการศึกษาของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ กับอุปนิสัยที่ 1 บี-โปรเอกทิฟ

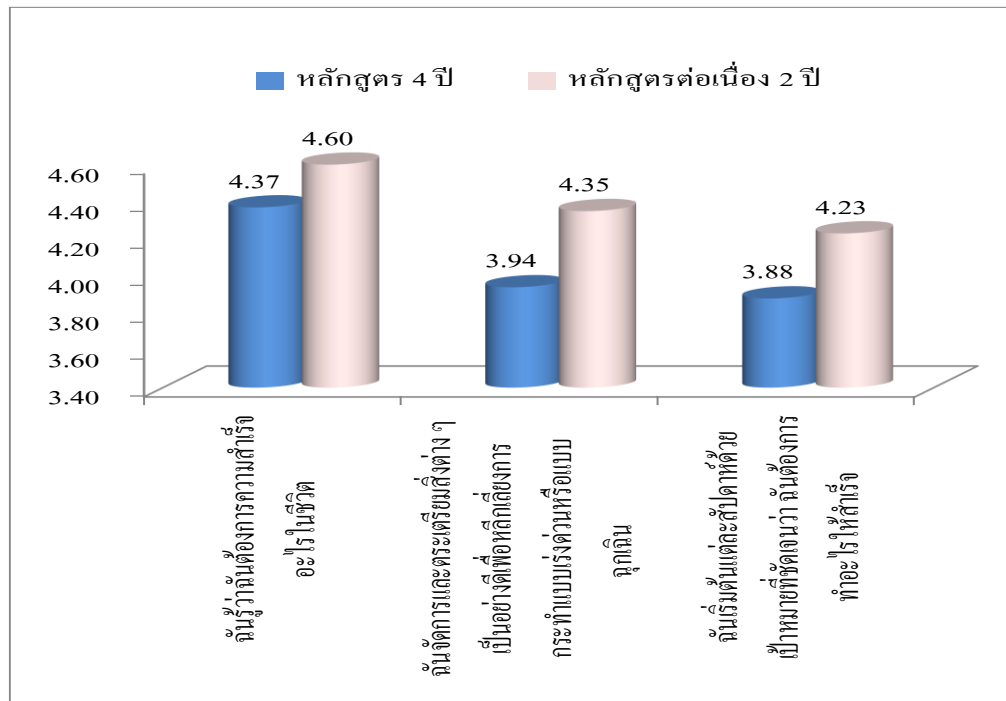
จากภาพที่ 6 สามารถสรุปได้ว่า

อุปนิสัยที่ 1 บี-โปรเอกทิฟ เรื่องฉันควบคุมชีวิตตัวเองได้ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีระดับอุปนิสัยมาก โดยแผนการศึกษาหลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปี มีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยมากกว่าแผนการศึกษาหลักสูตร 4 ปี

อุปนิสัยที่ 1 บี-โปรเอกทิฟ เรื่องฉันทุ่มเทความพยายามในสิ่งที่ฉันสามารถทำได้มากกว่าในสิ่งที่ฉันไม่สามารถทำได้ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีระดับอุปนิสัยค่อนข้างมากโดยแผนการศึกษาหลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปี มีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยมากกว่าแผนการศึกษาหลักสูตร 4 ปี

อุปนิสัยที่ 1 ปี-โปรแอกทีฟ เรื่องฉันรับผิดชอบต่ออารมณ์และการกระทำของฉันมากกว่าที่จะโทษผู้อื่นหรือสิ่งรอบข้าง กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีระดับอุปนิสัยค่อนข้างมาก โดยแผนการศึกษาหลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปี มีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยมากกว่าแผนการศึกษาหลักสูตร 4 ปี

อุปนิสัยที่ 2 เริ่มต้นด้วยจุดมุ่งหมายในใจ

ภาพที่ 7 แสดงค่าเฉลี่ยตามแผนการศึกษาของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ กับอุปนิสัยที่ 2 เริ่มต้นด้วยจุดมุ่งหมายในใจ

จากภาพที่ 7 สามารถสรุปได้ว่า

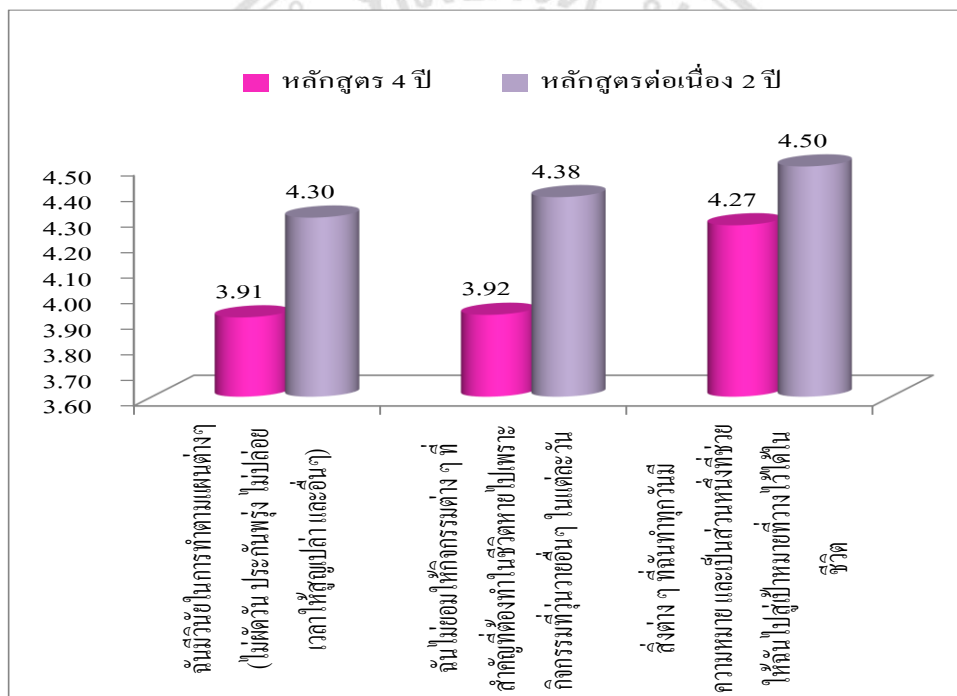
อุปนิสัยที่ 2 เริ่มต้นด้วยจุดมุ่งหมายในใจ เรื่องฉันรู้ว่าฉันต้องการความสำเร็จอะไรในชีวิต กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีระดับอุปนิสัยมาก โดยแผนการศึกษาหลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปี มีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยมากกว่าแผนการศึกษาหลักสูตร 4 ปี

อุปนิสัยที่ 2 เริ่มต้นด้วยจุดมุ่งหมายในใจ เรื่องฉันจัดการและเตรียมสิ่งต่าง ๆ เป็นอย่างดีเพื่อหลีกเลี่ยงการกระทำแบบเร่งด่วนหรือแบบฉุกเฉิน กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีระดับอุปนิสัย

ค่อนข้างมาก โดยแผนการศึกษาหลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปี มีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยมากกว่าแผนการศึกษาหลักสูตร 4 ปี

อุปนิสัยที่ 2 เริ่มต้นด้วยจุดมุ่งหมายในใจ เรื่องฉันเริ่มต้นแต่ละสัปดาห์ด้วยเป้าหมายที่ชัดเจนว่า ฉันต้องการทำอะไรให้สำเร็จกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีระดับอุปนิสัยค่อนข้างมาก โดยแผนการศึกษาหลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปี มีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยมากกว่าแผนการศึกษาหลักสูตร 4 ปี

อุปนิสัยที่ 3 ทำสิ่งที่สำคัญก่อน

ภาพที่ 8 แสดงค่าเฉลี่ยตามแผนการศึกษาของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ กับอุปนิสัยที่ 3 ทำสิ่งที่สำคัญก่อน

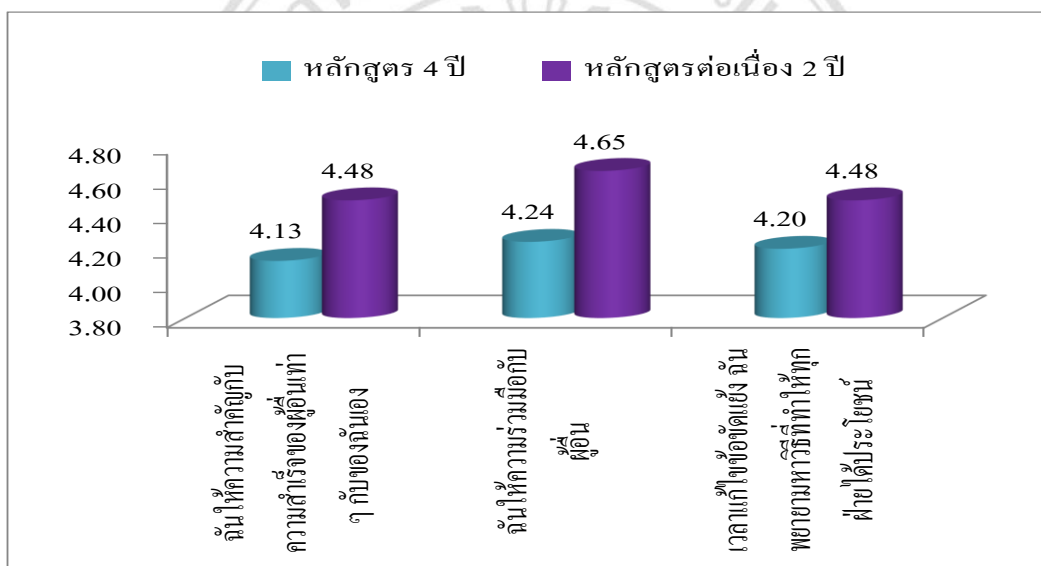
จากภาพที่ 8 สามารถสรุปได้ว่า

อุปนิสัยที่ 3 ทำสิ่งที่สำคัญก่อน เรื่องฉันมีวินัยในการทำตามแผนต่างๆ (ไม่ทุกวัน ประกันพุง ไม่ปล่อยเวลาให้สูญเปล่า และอื่นๆ) กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีระดับอุปนิสัยค่อนข้างมาก โดยแผนการศึกษาหลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปี มีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยมากกว่าแผนการศึกษาหลักสูตร 4 ปี

อุปนิสัยที่ 3 ทำสิ่งที่สำคัญก่อน เรื่องฉันไม่ยอมให้กิจกรรมต่าง ๆ ที่สำคัญที่ต้องทำในชีวิตหายไปเพราะกิจกรรมที่วุ่นวายอื่นๆ ในแต่ละวัน กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีระดับอุปนิสัยค่อนข้างมาก โดยแผนการศึกษาหลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปี มีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยเท่ากับแผนการศึกษาหลักสูตร 4 ปี

อุปนิสัยที่ 3 ทำสิ่งที่สำคัญก่อน เรื่องสิ่งต่าง ๆ ที่ฉันทำทุกวันมีความหมาย และเป็นส่วนหนึ่งที่ช่วยให้ฉันไปสู่เป้าหมายที่วางไว้ได้ในชีวิตกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีระดับอุปนิสัยค่อนข้างมาก โดยแผนการศึกษาหลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปี มีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยมากกว่าแผนการศึกษาหลักสูตร 4 ปี

อุปนิสัยที่ 4 คิดแบบชนะ/ชนะ

ภาพที่ 9 แสดงค่าเฉลี่ยตามแผนการศึกษาของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ กับอุปนิสัยที่ 4 คิดแบบชนะ/ชนะ

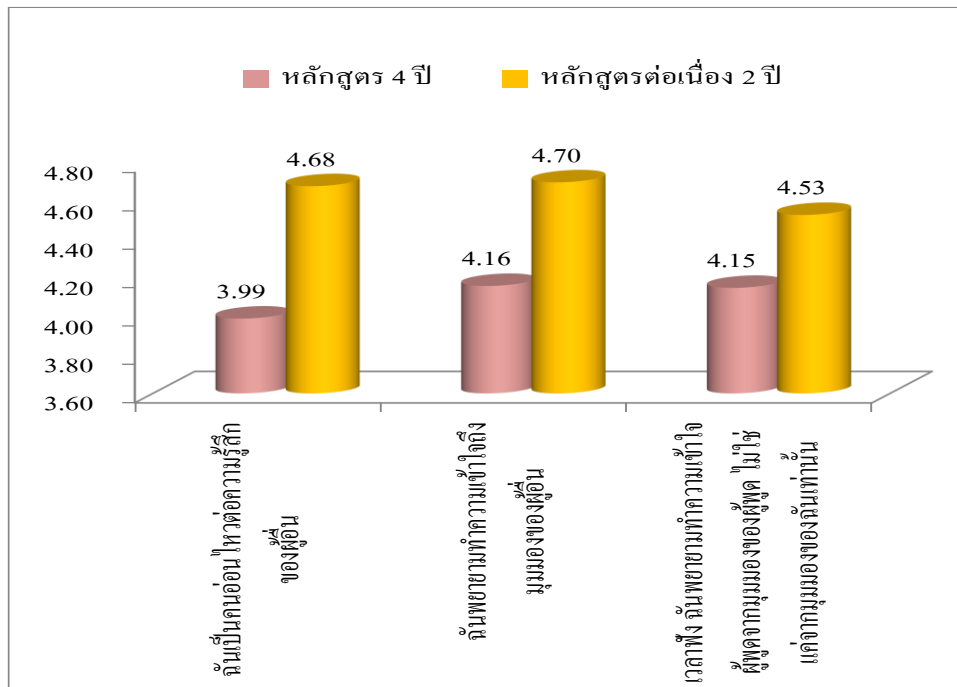
จากภาพที่ 9 สามารถสรุปได้ว่า

อุปนิสัยที่ 4 คิดแบบชนะ/ชนะ เรื่องฉันให้ความสำคัญกับความสำเร็จของผู้อื่นเท่ากับของฉันเอง กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีระดับอุปนิสัยค่อนข้างมาก โดยแผนการศึกษาหลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปี มีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยมากกว่า แผนการศึกษาหลักสูตร 4 ปี

อุปนิสัยที่ 4 คิดแบบชนะ/ชนะ เรื่องฉันให้ความร่วมมือกับผู้อื่น กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีระดับอุปนิสัยค่อนข้างมาก โดยแผนการศึกษาหลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปีมีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยมากกว่า แผนการศึกษาหลักสูตร 4 ปี

อุปนิสัยที่ 4 คิดแบบชนะ/ชนะ เรื่องเวลาแก้ไขข้อขัดแย้ง ถิ่นพยายามหาวิธีที่ทำให้ทุกฝ่ายได้ประโยชน์ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีระดับอุปนิสัยค่อนข้างมากโดยแผนการศึกษาหลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปี มีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยมากกว่าแผนการศึกษาหลักสูตร 4 ปี

อุปนิสัยที่ 5 เข้าใจผู้อื่นก่อน แล้วจึงให้ผู้อื่นเข้าใจเรา

ภาพที่ 10 แสดงค่าเฉลี่ยตามแผนการศึกษาของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ กับอุปนิสัยที่ 5 เข้าใจผู้อื่นก่อน แล้วจึงให้ผู้อื่นเข้าใจเรา

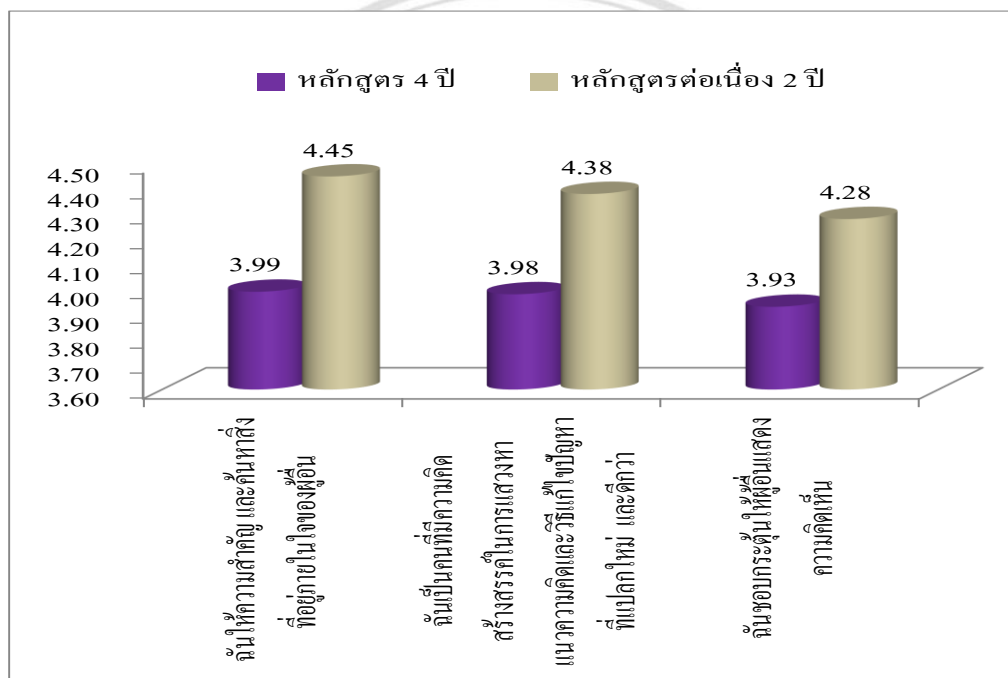
จากภาพที่ 10 สามารถสรุปได้ว่า

อุปนิสัยที่ 5 เข้าใจผู้อื่นก่อน แล้วจึงให้ผู้อื่นเข้าใจเรา เรื่องฉันเป็นคนอ่อนไหวต่อความรู้สึกผู้อื่น กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีระดับอุปนิสัยค่อนข้างมาก โดยแผนการศึกษาหลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปี มีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยมากกว่าแผนการศึกษาหลักสูตร 4 ปี

อุปนิสัยที่ 5 เข้าใจผู้อื่นก่อน แล้วจึงให้ผู้อื่นเข้าใจเรา เรื่องฉันพยายามทำความเข้าใจถึงมุมมองของผู้อื่น กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีระดับอุปนิสัยค่อนข้างมาก โดยแผนการศึกษาหลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปี มีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยมากกว่าแผนการศึกษาหลักสูตร 4 ปี

อุปนิสัยที่ 5 เข้าใจผู้อื่นก่อน แล้วจึงให้ผู้อื่นเข้าใจเรา เรื่องเวลาฉันพยายามทำความเข้าใจผู้พูดจากมุมมองของผู้พูด ไม่ใช่แค่จากมุมมองของฉันเท่านั้น กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีระดับอุปนิสัยค่อนข้างมาก โดยแผนการศึกษาหลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปี มีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยมากกว่าแผนการศึกษาหลักสูตร 4 ปี

อุปนิสัยที่ 6 ฝึกพลังประสานความต่าง

ภาพที่ 11 แสดงค่าเฉลี่ยตามแผนการศึกษาของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ กับอุปนิสัยที่ 6 ฝึกพลังประสานความต่าง

จากภาพที่ 11 สามารถสรุปได้ว่า

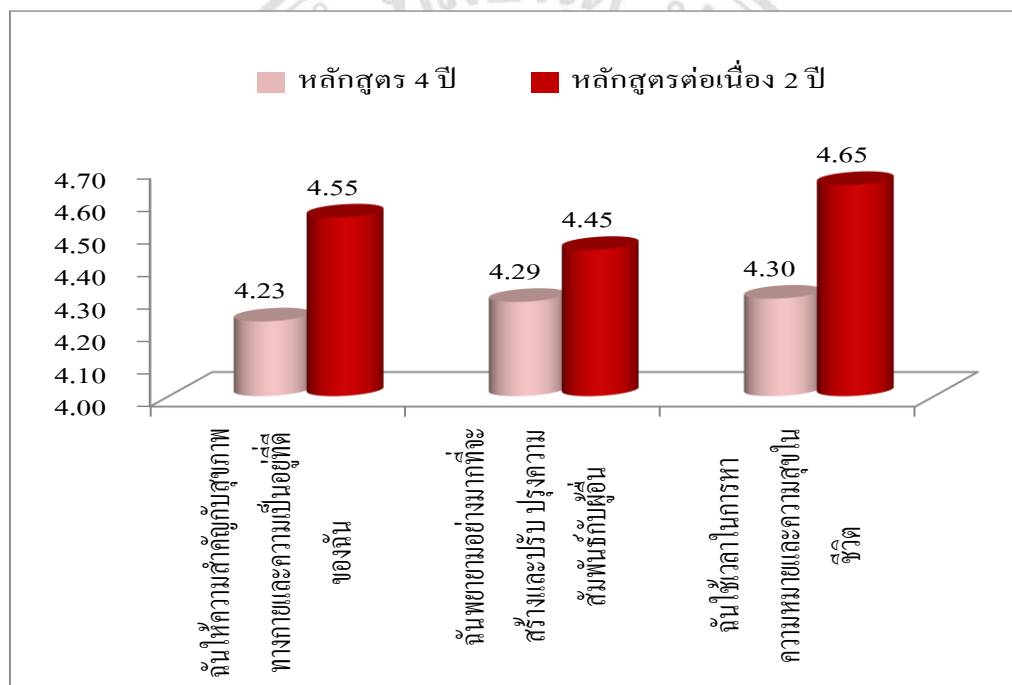
อุปนิสัยที่ 6 ฝึกพลังประสานความต่าง เรื่องฉันให้ความสำคัญ และค้นหาสิ่งที่อยู่ภายในใจของผู้อื่น กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีระดับอุปนิสัยค่อนข้างมาก โดยแผนการศึกษาหลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปี มีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยมากกว่าแผนการศึกษาหลักสูตร 4 ปี

อุปนิสัยที่ 6 ฝึกพลังประสานความต่าง เรื่องฉันเป็นคนที่มีความคิดสร้างสรรค์ในการแสวงหาแนวความคิด และวิธีแก้ไขปัญหาที่แปลกใหม่ และดีกว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีระดับ

อุปนิสัยค่อนข้างมาก โดยแผนการศึกษาหลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปี มีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยมากกว่าแผนการศึกษาหลักสูตร 4 ปี

อุปนิสัยที่ 6 ฝึกพลังประสานความต่าง เรื่องฉันชอบกระตุ้นให้ผู้อื่นแสดงความคิดเห็น กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีระดับอุปนิสัยค่อนข้างมาก โดยแผนการศึกษาหลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปี มีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยมากกว่าแผนการศึกษาหลักสูตร 4 ปี

อุปนิสัยที่ 7 ลับเลื่อยให้คมอยู่เสมอ

ภาพที่ 12 แสดงค่าเฉลี่ยตามแผนการศึกษาของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้กับอุปนิสัยที่ 7 ลับเลื่อยให้คมอยู่เสมอ

จากภาพที่ 12 สามารถสรุปได้ว่า

อุปนิสัยที่ 7 ลับเลื่อยให้คมอยู่เสมอ เรื่องฉันให้ความสำคัญกับสุขภาพทางกาย และความเป็นอยู่ที่ดีของฉัน กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีระดับอุปนิสัยค่อนข้างมาก โดยแผนการศึกษาหลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปี มีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยมากกว่าแผนการศึกษาหลักสูตร 4 ปี

อุปนิสัยที่ 7 ลับเลื่อยให้คมอยู่เสมอ เรื่องฉันพยายามอย่างมากที่จะสร้าง และปรับปรุง ความสัมพันธ์กับผู้อื่น กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีระดับอุปนิสัยค่อนข้างมาก โดยแผนการศึกษา หลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปี มีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยมากกว่าแผนการศึกษาหลักสูตร 4 ปี

อุปนิสัยที่ 7 ลับเลื่อยให้คมอยู่เสมอ เรื่องฉันใช้เวลาในการหาความหมาย และความสุขในชีวิต กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีระดับอุปนิสัยมาก โดยแผนการศึกษาหลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปี มีค่าเฉลี่ย ระดับอุปนิสัยมากกว่าแผนการศึกษาหลักสูตร 4 ปี

2.3 วิเคราะห์ค่าเฉลี่ยอุปนิสัยย่อยของบัญชีชื่อมใจ ความสมดุลในการดำเนินชีวิต อุปนิสัย ที่ 1 ถึง อุปนิสัยที่ 7 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

บัญชีชื่อมใจ

ค่าเฉลี่ยบัญชีชื่อมใจ เรื่องฉันเป็นคนรักษาสัญญาและให้ความสำคัญต่อข้อผูกพันเป็น อุปนิสัยที่มีค่าเฉลี่ยที่สูงที่สุด มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับค่อนข้างมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.29

ค่าเฉลี่ยบัญชีชื่อมใจ เรื่องฉันไม่พูดถึงในสิ่งที่ไม่ดีของผู้อื่นลับหลัง เป็นอุปนิสัยที่มี ค่าเฉลี่ยที่ต่ำที่สุด มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับเห็นด้วยค่อนข้างมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.87

ความสมดุลในการดำเนินชีวิต

ค่าเฉลี่ยความสมดุลในการดำเนินชีวิต เรื่องเวลาทำงาน ฉันคำนึงถึงจุดสนใจ และความ ต้องการของคนที่ฉันกำลังทำงานให้ เป็นอุปนิสัยที่มีค่าเฉลี่ยที่สูงที่สุด มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับเห็นด้วย มาก โดยมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.34

ค่าเฉลี่ยความสมดุลในการดำเนินชีวิต เรื่องฉันสามารถใช้เวลาอย่างสมดุลในแง่มุมต่างๆ ของชีวิต การงาน ครอบครัว เพื่อน และอื่น ๆ ได้เหมาะสมเป็นอุปนิสัยที่มีค่าเฉลี่ยที่ต่ำที่สุด มี ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับเห็นด้วยค่อนข้างมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.17

อุปนิสัยที่ 1 บี-โปรแอกทีฟ

ค่าเฉลี่ยอุปนิสัยที่ 1 บี-โปรแอกทีฟ เรื่องฉันควบคุมชีวิตตัวเองได้ เป็นอุปนิสัยที่มีค่าเฉลี่ย ที่สูงที่สุด มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.56

ค่าเฉลี่ยอุปนิสัยที่ 1 บี-โปรแอกทีฟ เรื่องฉันรับผิดชอบต่ออารมณ์และการกระทำของฉัน มากกว่าที่จะโทษผู้อื่นหรือสิ่งรอบข้าง เป็นอุปนิสัยที่มีค่าเฉลี่ยที่ต่ำที่สุด มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับเห็น ด้วยค่อนข้างมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.24

อุปนิสัยที่ 2 เริ่มต้นด้วยจุดมุ่งหมายในใจ

ค่าเฉลี่ยอุปนิสัยที่ 2 เริ่มต้นด้วยจุดมุ่งหมายในใจ เรื่องฉันรู้ว่าฉันต้องการความสำเร็จอะไรในชีวิต เป็นอุปนิสัยที่มีค่าเฉลี่ยที่สูงที่สุด มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.41

ค่าเฉลี่ยอุปนิสัยที่ 2 เริ่มต้นด้วยจุดมุ่งหมายในใจ เรื่องฉันเริ่มต้นแต่ละสัปดาห์ด้วยเป้าหมายที่ชัดเจนว่า ฉันต้องการทำอะไรให้สำเร็จ เป็นอุปนิสัยที่มีค่าเฉลี่ยที่ต่ำที่สุด เป็นอุปนิสัยที่มีค่าเฉลี่ยที่ต่ำที่สุด มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับเห็นด้วยค่อนข้างมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.94

อุปนิสัยที่ 3 ทำสิ่งที่สำคัญก่อน

ค่าเฉลี่ยอุปนิสัยที่ 3 ทำสิ่งที่สำคัญก่อน เรื่องสิ่งต่างๆ ที่ฉันทำทุกวันมีความหมาย และเป็นส่วนหนึ่งที่ช่วยให้ฉันไปสู่เป้าหมายที่วางไว้ได้ในชีวิต เป็นอุปนิสัยที่มีค่าเฉลี่ยที่สูงที่สุด มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับเห็นด้วยค่อนข้างมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.31

ค่าเฉลี่ยอุปนิสัยที่ 3 ทำสิ่งที่สำคัญก่อน เรื่องฉันมีวินัยในการทำตามแผนต่างๆ (ไม่ผัดวันประกันพรุ่ง ไม่ปล่อยให้เวลาให้สูญเปล่า และอื่นๆ) เป็นอุปนิสัยที่มีค่าเฉลี่ยที่ต่ำที่สุด มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับเห็นด้วยค่อนข้างมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.97

อุปนิสัยที่ 4 คิดแบบชนะ/ชนะ

ค่าเฉลี่ยอุปนิสัยที่ 4 คิดแบบชนะ/ชนะ เรื่องฉันให้ความร่วมมือกับผู้อื่น และเรื่อง เวลาแก้ไขข้อขัดแย้ง ฉันพยายามหาวิธีที่ทำให้ทุกฝ่ายได้ประโยชน์ เป็นอุปนิสัยที่มีค่าเฉลี่ยที่สูงที่สุด มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับเห็นด้วยค่อนข้างมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.31

ค่าเฉลี่ยอุปนิสัยที่ 4 คิดแบบชนะ/ชนะ เรื่องฉันให้ความสำคัญกับความสำเร็จของผู้อื่นเท่าๆ กับของตนเอง เป็นอุปนิสัยที่มีค่าเฉลี่ยที่ต่ำที่สุด มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับเห็นด้วยค่อนข้างมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.19

อุปนิสัยที่ 5 เข้าใจผู้อื่นก่อน แล้วจึงให้ผู้อื่นเข้าใจเรา

ค่าเฉลี่ยอุปนิสัยที่ 5 เข้าใจผู้อื่นก่อน แล้วจึงให้ผู้อื่นเข้าใจเรา เรื่องฉันพยายามทำความเข้าใจถึงมุมมองของผู้อื่น เป็นอุปนิสัยที่มีค่าเฉลี่ยที่สูงที่สุด มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับเห็นด้วยค่อนข้างมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.25

ค่าเฉลี่ยอุปนิสัยที่ 5 เข้าใจผู้อื่นก่อน แล้วจึงให้ผู้อื่นเข้าใจเรา เรื่องฉันเป็นคนอ่อนไหวต่อความรู้สึกของผู้อื่นเป็นอุปนิสัยที่มีค่าเฉลี่ยที่ต่ำที่สุด มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับเห็นด้วยค่อนข้างมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.11

อุปนิสัยที่ 6 ฝึกพลังประสานความต่าง

ค่าเฉลี่ยอุปนิสัยที่ 6 ฝึกพลังประสานความต่าง เรื่องฉันให้ความสำคัญ และค้นหาสิ่งที่อยู่ภายในใจของผู้อื่น เป็นอุปนิสัยที่มีค่าเฉลี่ยที่สูงที่สุด มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับเห็นด้วยค่อนข้างมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.07

ค่าเฉลี่ยอุปนิสัยที่ 6 ฝึกพลังประสานความต่าง เรื่องฉันชอบกระตุ้นให้ผู้อื่นแสดงความคิดเห็น เป็นอุปนิสัยที่มีค่าเฉลี่ยที่ต่ำที่สุด มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับเห็นด้วยค่อนข้างมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.99

อุปนิสัยที่ 7 ลับเลื่อยให้คมอยู่เสมอ

ค่าเฉลี่ยอุปนิสัยที่ 7 ลับเลื่อยให้คมอยู่เสมอ เรื่องฉันใช้เวลาในการหาความหมายและความสุขในชีวิต เป็นอุปนิสัยที่มีค่าเฉลี่ยที่สูงที่สุด มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.36

ค่าเฉลี่ยอุปนิสัยที่ 7 ลับเลื่อยให้คมอยู่เสมอ เรื่องฉันให้ความสำคัญกับสุขภาพทางกายและความเป็นอยู่ที่ดีของฉัน เป็นอุปนิสัยที่มีค่าเฉลี่ยที่ต่ำที่สุด มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับเห็นด้วยค่อนข้างมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.29

2.4 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างอุปนิสัยแต่ละอุปนิสัย

โดยการวิเคราะห์สหสัมพันธ์ (Correlation Analysis) ระหว่างอุปนิสัยแต่ละอุปนิสัย ใช้วิธีหาสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product-moment Correlation Coefficient) พบว่า บัญชีชื่อใจ ความสมดุลในการดำเนินชีวิต อุปนิสัยที่ 1 ถึง อุปนิสัยที่ 7 อุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตัว อุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคม และภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง มีความสัมพันธ์กันในทิศทางเดียวกัน และมีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง ยกเว้น บางอุปนิสัยที่มีความสัมพันธ์กันในระดับสูง และสูงมาก คือ

อุปนิสัยที่มีความสัมพันธ์กันในระดับสูง ได้แก่

- อุปนิสัยที่ 1 บี-โปรแอกทีฟ กับ ความสมดุลในการดำเนินชีวิต
- อุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตัว กับ อุปนิสัยที่ 2 เริ่มต้นด้วยจุดมุ่งหมายในใจ อุปนิสัยที่ 3 ทำสิ่งที่สำคัญก่อน อุปนิสัยที่ 4 คิดแบบชนะ/ชนะ และอุปนิสัยที่ 7 ลับเลื่อยให้คมอยู่เสมอ

- อุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคม กับ อุปนิสัยที่ 1 บี-โปรแอกทีฟ อุปนิสัยที่ 4 คิดแบบชนะ/ชนะ อุปนิสัยที่ 5 เข้าใจผู้อื่นก่อน แล้วจึงให้ผู้อื่นเข้าใจเรา อุปนิสัยที่ 6 หนักพลงประสานความต่าง อุปนิสัยที่ 7 ลับเลื่อยให้คมอยู่เสมอ และอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตน

อุปนิสัยที่มีความสัมพันธ์กันในระดับสูงมาก คือ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง กับ อุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตน และ อุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคม

ส่วนที่ 3 ความสัมพันธ์ของคุณลักษณะทั่วไปกับบัญชีอารมณ์ ความสมดุลในการดำเนินชีวิต อุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตน อุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคม และภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

3.1 การทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยสองกลุ่ม (t-Test) การวิเคราะห์ความแปรปรวนจำแนกทางเดียว (One-way ANOVA) และการวิเคราะห์พหุคูณ (Multiple comparison test) ใช้วิธีของ Scheffe เพื่อทดสอบหาความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยเป็นรายคู่

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ตาราง 125 สรุปผลการวิเคราะห์ระดับอุปนิสัยจำแนกตามคุณลักษณะทั่วไป

ปัจจัยที่นำมาวิเคราะห์	ระดับอุปนิสัย				
	A	B	C	D	E
เพศ	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง
ช่วงอายุ	-	-	-	-	-
ชั้นปีที่กำลังศึกษา	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	-	ไม่แตกต่าง	-
แผนการศึกษา	แตกต่าง	แตกต่าง	แตกต่าง	แตกต่าง	แตกต่าง
ช่วงเกรดเฉลี่ยภาค การศึกษาล่าสุด	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	-	ไม่แตกต่าง	-
ช่วงเกรดเฉลี่ยสะสม	ไม่แตกต่าง	แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	-
ลำดับการเป็นบุตรใน ครอบครัว	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	-
จำนวนพี่น้อง	ไม่แตกต่าง	แตกต่าง	-	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง
บุคคลที่อาศัยอยู่ด้วย เป็นส่วนใหญ่	-	แตกต่าง	-	-	-
สถานภาพของ บิดา/มารดา	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง
อาชีพของบิดา	-	ไม่แตกต่าง	แตกต่าง	แตกต่าง	-
อาชีพของมารดา	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	แตกต่าง
ช่วงจำนวนเพื่อนสนิท	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง
ประวัติการทำงาน พิเศษหรือมีรายได้ เสริม	แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	แตกต่าง	แตกต่าง	แตกต่าง
ประสบการณ์การเป็น ผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มี ส่วนร่วมในการจัด กิจกรรมนักศึกษา	แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	แตกต่าง	แตกต่าง	แตกต่าง

ตาราง 125 สรุปผลการวิเคราะห์ระดับอุปนิสัยจำแนกตามคุณลักษณะทั่วไป (ต่อ)

ปัจจัยที่นำมาวิเคราะห์	ระดับอุปนิสัย				
	A	B	C	D	E
ประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง
ความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้	แตกต่าง	แตกต่าง	แตกต่าง	แตกต่าง	แตกต่าง
ประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง	แตกต่าง	แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	แตกต่าง	แตกต่าง

หมายเหตุ

A คือ บัญชีชื่อใจ,

B คือ ความสมดุลในการดำเนินชีวิต

C คือ ระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัว (อุปนิสัยที่ 1, 2, 3 และ 7)

D คือ ระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม (อุปนิสัยที่ 4, 5, 6 และ 7)

E คือ ระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง (อุปนิสัย 1 ถึง 7)

จากตารางที่ 125 พบว่า นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำที่มีแผนการศึกษา และความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้แตกต่างกัน มีระดับบัญชีชื่อใจ ความสมดุลในการดำเนินชีวิต กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัว กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม และ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน

นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำที่มีจำนวนพี่น้อง และบุคคลที่อาศัยด้วยเป็นส่วนใหญ่แตกต่างกัน มีระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน

นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำที่มีอาชีพของบิดาแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัวและกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน

นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำที่มีอาชีพของมารดาแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัวและ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน

นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำที่มีประวัติการทำงานพิเศษหรือ มีรายได้เสริมและประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษา แตกต่างกัน มีระดับบัญชีอ้อมใจ กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัว กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม และ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน

นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำที่มีประสบการณ์ในการเรียนรู้ เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน มีระดับบัญชีอ้อมใจ ความสมดุลในการ ดำเนินชีวิต กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม และ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน

สำหรับนักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำที่มีเพศ ชั้นปีที่กำลัง ศึกษา ช่วงเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุด ลำดับการเป็นบุตรในครอบครัว สถานภาพของบิดา/มารดา ช่วงจำนวนเพื่อนสนิท และประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจแตกต่างกัน มีระดับ บัญชีอ้อมใจ ความสมดุลในการดำเนินชีวิต กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัว กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะ ในสังคม และภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงไม่แตกต่างกัน

3.2 การวิเคราะห์สหสัมพันธ์ (Correlation Analysis)

หาความสัมพันธ์ระหว่างผลการเรียนเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุด และผลการศึกษาเฉลี่ยรวม ของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ กับบัญชีอ้อมใจ ความสมดุลในการดำเนินชีวิต อุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตัว อุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคม อุปนิสัยที่ 1 ถึงอุปนิสัยที่ 7 และภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง ผู้ทำการศึกษาได้เลือกใช้วิธีหา สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product-moment Correlation Coefficient) พบว่า

ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ผลการศึกษาเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุดกับ บัญชีอ้อมใจ ความ สมดุลในการดำเนินชีวิต อุปนิสัยที่ 1 ปี-โปรแอกทีฟ อุปนิสัยที่ 2 เริ่มต้นด้วยจุดมุ่งหมายในใจ อุปนิสัยที่ 3 ทำสิ่งที่สำคัญก่อน อุปนิสัยที่ 4 คิดแบบชนะ/ชนะ อุปนิสัยที่ 5 เข้าใจผู้อื่นก่อน แล้วจึงให้ ผู้อื่นเข้าใจเรา อุปนิสัยที่ 6 ฝึกพลังประสานความต่าง อุปนิสัยที่ 7 ถีบเถียงให้คมอยู่เสมอ อุปนิสัย กลุ่มชัยชนะส่วนตัว อุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคม และ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงไม่มี นัยสำคัญทางสถิติ

ผลการการศึกษาเฉลี่ยสะสมกับบัญชีอ้อมใจ และความสมดุลในการดำเนินชีวิต มี ความสัมพันธ์กันในทิศทางตรงกันข้าม หรือขัดแย้งกัน ส่วนความสัมพันธ์อื่นๆ นั้นไม่มีนัยสำคัญทาง สถิติ

ส่วนที่ 4 การวิเคราะห์ผลของประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มี
ประสิทธิภาพสูง ที่มีต่อบัญชีออมใจ ความสมดุลในการดำเนินชีวิต อุปนิสัยที่ 1 ถึง อุปนิสัยที่ 7
อุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตัว อุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคม และภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มี
ประสิทธิภาพสูง

จากการศึกษาพบว่า นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำที่มี
ประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิภาพสูงมีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย
มากกว่าผู้ที่ไม่มีประสบการณ์ในการเรียนรู้ทุกอุปนิสัย

ผลการทดสอบความแปรปรวนพบว่า ทุกการทดสอบมีค่านัยสำคัญทางสถิติมากกว่าค่า
ระดับนัยสำคัญที่กำหนด คือ 0.05 ดังนั้นแสดงว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุด ไม่แตกต่างกัน
ในทุกการทดสอบ ยกเว้นบัญชีออมใจ ที่การทดสอบมีค่านัยสำคัญทางสถิติน้อยกว่าค่าระดับนัยสำคัญ
ที่กำหนด คือ 0.05 ดังนั้นแสดงว่าความแปรปรวนของข้อมูลบัญชีออมใจทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน และ
เมื่อทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยโดยพิจารณาจาก t-Test for Equality of Means พบว่า บัญชีออมใจ
ความสมดุลในการดำเนินชีวิต อุปนิสัยที่ 2 เริ่มต้นด้วยจุดมุ่งหมายในใจ อุปนิสัยที่ 3 ทำสิ่งที่สำคัญ
ก่อน อุปนิสัยที่ 4 คิดแบบชนะ/ชนะ อุปนิสัยที่ 5 เข้าใจผู้อื่นก่อนจะให้ผู้อื่นเข้าใจเรา อุปนิสัยที่ 6 ฝึก
พลังประสานความต่าง อุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคม และ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิภาพสูง ได้ค่า
Sig. ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_1 ที่ว่านักศึกษาคณะ
เทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีประสบการณ์ในการเรียนรู้
เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิภาพสูงแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยบัญชีออมใจ ความสมดุลใน
การดำเนินชีวิต อุปนิสัยที่ 2 เริ่มต้นด้วยจุดมุ่งหมายในใจ อุปนิสัยที่ 3 ทำสิ่งที่สำคัญก่อน อุปนิสัยที่ 4
คิดแบบชนะ/ชนะ อุปนิสัยที่ 5 เข้าใจผู้อื่นก่อนจะให้ผู้อื่นเข้าใจเรา อุปนิสัยที่ 6 ฝึกพลังประสาน
ความต่าง อุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคม และ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิภาพสูง แตกต่างกัน

อภิปรายผลการศึกษา

จากผลการศึกษาเรื่อง การวัดระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและ
ทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ โดยใช้หลักการเจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิภาพสูง สามารถ
อภิปรายผลการศึกษาได้ดังนี้

บัญชีออมใจ

พบว่านักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ มี
บัญชีออมใจอยู่ในระดับค่อนข้างมาก ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของคลญา นันทิ (2554) ซึ่งได้ศึกษา

ระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะอุตสาหกรรมเกษตร มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ และการศึกษาของสุชาดา บัวบาน (2554) ซึ่งได้ศึกษาระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่พบว่า นักศึกษามีบัญชีออมใจอยู่ในระดับค่อนข้างมาก

เมื่อพิจารณาอุปนิสัยย่อยพบว่านักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ มีค่าเฉลี่ยบัญชีออมใจ เรื่องเงินเป็นคนที่รักชาติสัญญาและให้ความสำคัญต่อข้อผูกพัน เป็นอุปนิสัยที่มีค่าเฉลี่ยที่สูงที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของดลญา นันทดี (2554) ซึ่งได้ศึกษาระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะอุตสาหกรรมเกษตร มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ การศึกษาของสุชาดา บัวบาน (2554) ซึ่งได้ศึกษาระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ และการศึกษาของสุวิรากร ชื่นธีระวงศ์ (2554) ซึ่งได้ศึกษาระดับอุปนิสัยของคณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่พบว่านักศึกษามีค่าเฉลี่ยบัญชีออมใจ เรื่องเงินเป็นคนที่รักชาติสัญญาและให้ความสำคัญต่อข้อผูกพันเป็นอุปนิสัยที่มีค่าเฉลี่ยที่สูงที่สุดเช่นกัน

เมื่อพิจารณาคูณลักษณะทั่วไปที่มีอิทธิพลต่อบัญชีออมใจของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ พบว่า ค่าเฉลี่ยบัญชีออมใจมีค่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ในนักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีแผนการศึกษา ประวัติการทำงานพิเศษหรือมีรายได้เสริม ประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษา ความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้ และประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิภาพสูงแตกต่างกัน สอดคล้องกับการศึกษาของดลญา นันทดี (2554) ซึ่งได้ศึกษาระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะอุตสาหกรรมเกษตร มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่พบว่า นักศึกษามีค่าเฉลี่ยบัญชีออมใจมีค่าแตกต่างกัน ในนักศึกษาคณะอุตสาหกรรมเกษตร มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษา และความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้แตกต่างกัน

ความสมดุลในการดำเนินชีวิต

จากการวัดความสมดุลในการดำเนินชีวิต พบว่า นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ มีความสมดุลในการดำเนินชีวิตอยู่ในระดับค่อนข้างมาก สอดคล้องกับการศึกษาของดลญา นันทดี (2554) ซึ่งได้ศึกษาระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะอุตสาหกรรมเกษตร มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ พบว่านักศึกษามีความสมดุลในการดำเนินชีวิตอยู่ในระดับค่อนข้างมาก

เมื่อพิจารณาอุปนิสัยย่อยพบว่านักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ มีค่าเฉลี่ยความสมดุลในการดำเนินชีวิต เรื่องเวลาทำงาน ฉันทานึ่งถึงจุดสนใจ และความต้องการของคนที่ฉันทำลังทำงานให้ เป็นอุปนิสัยที่มีค่าเฉลี่ยที่สูงที่สุด ซึ่งไม่สอดคล้องกับการศึกษาของคลญา นันทดี (2554) ซึ่งได้ศึกษาระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะอุตสาหกรรมเกษตร มหาวิทยาลัย เชียงใหม่ การศึกษาของสุชาดา บัวบาน (2554) ซึ่งได้ศึกษาระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัย เชียงใหม่ และการศึกษาของสุวิรากร ชื่นธีระวงศ์ (2554) ซึ่งได้ศึกษาระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัย เชียงใหม่ ที่พบว่านักศึกษามีค่าเฉลี่ยความสมดุลในการดำเนินชีวิต เรื่องฉันท่มเหตุในสิ่งที่ฉันทำ แต่ไม่ถึงกับทำให้หมดแรงหรือหมดสภาพ เป็นอุปนิสัยที่มีค่าเฉลี่ยที่สูงที่สุด

เมื่อพิจารณาคูณลักษณะทั่วไปที่มีอิทธิพลต่อความสมดุลในการดำเนินชีวิตของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ พบว่า ค่าเฉลี่ยความสมดุลในการดำเนินชีวิตมีค่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ในนักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีแผนการศึกษา ช่วงเกรดเฉลี่ยสะสม จำนวนพี่น้อง บุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่ ความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้ และประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยพัฒนาผู้ที่มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน สอดคล้องของสอดคล้องกับการศึกษาของคลญา นันทดี (2554) ซึ่งได้ศึกษาระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะอุตสาหกรรมเกษตร มหาวิทยาลัย เชียงใหม่ ที่พบว่านักศึกษามีค่าเฉลี่ยความสมดุลในการดำเนินชีวิตมีค่าแตกต่างกัน ในนักศึกษาคณะอุตสาหกรรมเกษตร ที่มีความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะ หรือมหาวิทยาลัยจัดให้ มีระดับอุปนิสัยแสดง ความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน และการศึกษาของสุชาดา บัวบาน (2554) ซึ่งได้ศึกษาระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัย เชียงใหม่ ที่พบว่านักศึกษามีค่าเฉลี่ยความสมดุลในการดำเนินชีวิตมีค่าแตกต่างกัน ในนักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ ที่มีช่วงเกรดเฉลี่ยสะสม บุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่ ความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้ และประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยของผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งแตกต่างกัน

อุปนิสัยที่ 1 บี-โปรแอกทีฟ

จากการวัดระดับอุปนิสัยที่ 1 บี-โปรแอกทีฟพบว่านักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ มีระดับอุปนิสัยที่ 1 บี-โปรแอกทีฟอยู่ในระดับมาก และเป็นอุปนิสัยที่กลุ่มตัวอย่างให้คะแนนในลำดับสูงที่สุดของอุปนิสัยทั้ง 7 ประการ สอดคล้องกับการศึกษา

ของดลญา นันทดี (2554) ซึ่งได้ศึกษาระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะอุตสาหกรรมเกษตร มหาวิทยาลัย เชียงใหม่ การศึกษาของสุชาดา บัวบาน (2554) ซึ่งได้ศึกษาระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัย เชียงใหม่ และการศึกษาสุวิรากร ชื่นธีระวงศ์ (2554) ซึ่งได้ศึกษาระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัย เชียงใหม่ ที่พบว่า นักศึกษามีระดับอุปนิสัยที่ 1 บี-โปรแอกทิฟอยู่ในระดับมากเช่นเดียวกัน

เมื่อพิจารณาอุปนิสัยย่อยพบว่านักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ มีค่าเฉลี่ยอุปนิสัยที่ 1 บี-โปรแอกทิฟ เรื่องฉันควบคุมชีวิตตัวเองได้ เป็นอุปนิสัยที่มีค่าเฉลี่ยที่สูงที่สุด สอดคล้องกับการศึกษาของดลญา นันทดี (2554) ซึ่งได้ศึกษาระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะอุตสาหกรรมเกษตร มหาวิทยาลัย เชียงใหม่ การศึกษาของสุชาดา บัวบาน (2554) ซึ่งได้ศึกษาระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัย เชียงใหม่ และการศึกษาของสุวิรากร ชื่นธีระวงศ์ (2554) ซึ่งได้ศึกษาระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัย เชียงใหม่ ที่พบว่านักศึกษามีค่าเฉลี่ยค่าเฉลี่ยอุปนิสัยที่ 1 บี-โปรแอกทิฟ เรื่องฉันควบคุมชีวิตตัวเองได้ เป็นอุปนิสัยที่มีค่าเฉลี่ยที่สูงที่สุด เช่นกัน

อุปนิสัยที่ 2 เริ่มต้นด้วยจุดมุ่งหมายในใจ

จากการวัดระดับอุปนิสัยที่ 2 เริ่มต้นด้วยจุดมุ่งหมายในใจพบว่านักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ มีระดับอุปนิสัยที่ 2 เริ่มต้นด้วยจุดมุ่งหมายในใจอยู่ในระดับค่อนข้างมาก สอดคล้องกับการศึกษาของดลญา นันทดี (2554) ซึ่งได้ศึกษาระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะอุตสาหกรรมเกษตร มหาวิทยาลัย เชียงใหม่ การศึกษาของสุชาดา บัวบาน (2554) ซึ่งได้ศึกษาระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัย เชียงใหม่ และการศึกษาของสุวิรากร ชื่นธีระวงศ์ (2554) ซึ่งได้ศึกษาระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัย เชียงใหม่ ที่พบว่านักศึกษามีระดับอุปนิสัยที่ 2 เริ่มต้นด้วยจุดมุ่งหมายในใจอยู่ในระดับค่อนข้างมาก เช่นกัน

เมื่อพิจารณาอุปนิสัยย่อยพบว่านักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ มีค่าเฉลี่ยอุปนิสัยที่ 2 เริ่มต้นด้วยจุดมุ่งหมายในใจ เรื่องฉันรู้ว่าฉันต้องการความสำเร็จอะไรในชีวิต เป็นอุปนิสัยที่มีค่าเฉลี่ยที่สูงที่สุด ดลญา นันทดี (2554) ซึ่งได้ศึกษาระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะอุตสาหกรรมเกษตร มหาวิทยาลัย เชียงใหม่ การศึกษาของสุชาดา บัวบาน (2554) ซึ่งได้ศึกษาระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัย เชียงใหม่ และการศึกษาของสุวิรากร ชื่นธีระวงศ์ (2554) ซึ่งได้ศึกษาระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะสัตว

แพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่พบว่านักศึกษามีค่าเฉลี่ยอุปนิสัยที่ 2 เริ่มต้นด้วยจุดมุ่งหมายในใจ เรื่องฉันรู้ว่าฉันต้องการความสำเร็จอะไรในชีวิต เป็นอุปนิสัยที่มีค่าเฉลี่ยที่สูงที่สุดเช่นกัน

อุปนิสัยที่ 3 ทำสิ่งที่สำคัญก่อน

จากการวัดระดับอุปนิสัยที่ 3 ทำสิ่งที่สำคัญก่อนพบว่านักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ มีระดับอุปนิสัยที่ 3 ทำสิ่งที่สำคัญก่อนอยู่ในระดับค่อนข้างมาก สอดคล้องกับการศึกษาของดลญา นันทดี (2554) ซึ่งได้ศึกษาระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะอุตสาหกรรมเกษตร มหาวิทยาลัย เชียงใหม่ การศึกษาของสุชาดา บัวบาน (2554) ซึ่งได้ศึกษาระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัย เชียงใหม่ และการศึกษาของ สุวีรากร ชื่นธีระวงศ์ (2554) ซึ่งได้ศึกษาระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่พบว่านักศึกษามีระดับอุปนิสัยที่ 3 ทำสิ่งที่สำคัญก่อนอยู่ในระดับค่อนข้างมาก เช่นกัน

เมื่อพิจารณาอุปนิสัยย่อยพบว่านักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ มีค่าเฉลี่ยอุปนิสัยที่ 3 ทำสิ่งที่สำคัญก่อน เรื่องสิ่งต่างๆ ที่ฉันทำทุกวันมีความหมาย และเป็นส่วนหนึ่งที่ช่วยให้ฉันไปสู่เป้าหมายที่วางไว้ได้ในชีวิต เป็นอุปนิสัยที่มีค่าเฉลี่ยที่สูงที่สุด การศึกษาของดลญา นันทดี (2554) ซึ่งได้ศึกษาระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะอุตสาหกรรมเกษตร มหาวิทยาลัย เชียงใหม่ การศึกษาของสุชาดา บัวบาน (2554) ซึ่งได้ศึกษาระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัย เชียงใหม่ และการศึกษาของสุวีรากร ชื่นธีระวงศ์ (2554) ซึ่งได้ศึกษาระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่พบว่านักศึกษามีค่าเฉลี่ยอุปนิสัยที่ 3 ทำสิ่งที่สำคัญก่อน เรื่องสิ่งต่างๆ ที่ฉันทำทุกวันมีความหมาย และเป็นส่วนหนึ่งที่ช่วยให้ฉันไปสู่เป้าหมายที่วางไว้ได้ในชีวิต เป็นอุปนิสัยที่มีค่าเฉลี่ยที่สูงที่สุด เช่นกัน

อุปนิสัยที่ 4 คิดแบบชนะ/ชนะ

จากการวัดระดับอุปนิสัยที่ 4 คิดแบบชนะ/ชนะ พบว่านักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ มีระดับอุปนิสัยที่ 4 คิดแบบชนะ/ชนะอยู่ในระดับค่อนข้างมาก ซึ่งไม่สอดคล้องกับการศึกษาของดลญา นันทดี (2554) ซึ่งได้ศึกษาระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะอุตสาหกรรมเกษตร มหาวิทยาลัย เชียงใหม่ การศึกษาของสุชาดา บัวบาน (2554) ซึ่งได้ศึกษาระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัย เชียงใหม่ และการศึกษาของ สุวีรากร ชื่นธีระวงศ์ (2554) ซึ่งได้ศึกษาระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่พบว่านักศึกษามีระดับอุปนิสัยที่ 4 คิดแบบชนะ/ชนะอยู่ในระดับมาก

เมื่อพิจารณาอุปนิสัยย่อยพบว่านักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ มีค่าเฉลี่ยอุปนิสัยที่ 4 คิดแบบชนะ/ชนะ เรื่องฉันให้ความร่วมมือกับผู้อื่น เป็นอุปนิสัยที่มีค่าเฉลี่ยที่สูงที่สุด สอดคล้องกับการศึกษาของคลญา นันทดี (2554) ซึ่งได้ศึกษาระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะอุตสาหกรรมเกษตร มหาวิทยาลัย เชียงใหม่ การศึกษาของสุชาดา บัวบาน (2554) ซึ่งได้ศึกษาระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัย เชียงใหม่ และ การศึกษาของสุวิรากร ชื่นธีระวงศ์ (2554) ซึ่งได้ศึกษาระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัย เชียงใหม่ ที่พบว่านักศึกษามีค่าเฉลี่ยอุปนิสัยที่ 4 คิดแบบชนะ/ชนะ เรื่องฉันให้ความร่วมมือกับผู้อื่น เป็นอุปนิสัยที่มีค่าเฉลี่ยที่สูงที่สุด เช่นกัน

อุปนิสัยที่ 5 เข้าใจผู้อื่นก่อน แล้วจึงให้ผู้อื่นเข้าใจเรา

จากการวัดระดับอุปนิสัยที่ 5 เข้าใจผู้อื่นก่อน แล้วจึงให้ผู้อื่นเข้าใจเรา พบว่านักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ มีระดับอุปนิสัยที่ 5 เข้าใจผู้อื่นก่อน แล้วจึงให้ผู้อื่นเข้าใจเราอยู่ในระดับค่อนข้างมาก ซึ่งไม่สอดคล้องกับการศึกษาของคลญา นันทดี (2554) ซึ่งได้ศึกษาระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะอุตสาหกรรมเกษตร มหาวิทยาลัย เชียงใหม่ การศึกษาของสุชาดา บัวบาน (2554) ซึ่งได้ศึกษาระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัย เชียงใหม่ และการศึกษาของสุวิรากร ชื่นธีระวงศ์ (2554) ซึ่งได้ศึกษาระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัย เชียงใหม่ ที่พบว่านักศึกษามีระดับอุปนิสัยที่ 5 เข้าใจผู้อื่นก่อน แล้วจึงให้ผู้อื่นเข้าใจเราอยู่ในระดับมาก

เมื่อพิจารณาอุปนิสัยย่อยพบว่านักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ มีค่าเฉลี่ยอุปนิสัยที่ 5 เข้าใจผู้อื่นก่อน แล้วจึงให้ผู้อื่นเข้าใจเรา เรื่องฉันพยายามทำความเข้าใจถึงมุมมองของผู้อื่น เป็นอุปนิสัยที่มีค่าเฉลี่ยที่สูงที่สุด สอดคล้องกับการศึกษาของคลญา นันทดี (2554) ซึ่งได้ศึกษาระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะอุตสาหกรรมเกษตร มหาวิทยาลัย เชียงใหม่ การศึกษาของสุชาดา บัวบาน (2554) ซึ่งได้ศึกษาระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัย เชียงใหม่ และการศึกษาของสุวิรากร ชื่นธีระวงศ์ (2554) ซึ่งได้ศึกษาระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัย เชียงใหม่ ที่พบว่านักศึกษามีค่าเฉลี่ยอุปนิสัยที่ 5 เข้าใจผู้อื่นก่อน แล้วจึงให้ผู้อื่นเข้าใจเรา เรื่องฉันพยายามทำความเข้าใจถึงมุมมองของผู้อื่น เป็นอุปนิสัยที่มีค่าเฉลี่ยที่สูงที่สุด เช่นกัน

อุปนิสัยที่ 6 ฝึกพลังประสานความต่าง

จากการวัดระดับอุปนิสัยที่ 6 ฝึกพลังประสานความต่างพบว่านักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ มีระดับอุปนิสัยที่ 6 ฝึกพลังประสานความต่างอยู่ในระดับค่อนข้างมาก และเป็นอุปนิสัยที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด สอดคล้องกับการศึกษาของดลญา นันทิ (2554) ซึ่งได้ศึกษาระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะอุตสาหกรรมเกษตร มหาวิทยาลัย เชียงใหม่ การศึกษาของสุชาดา บัวบาน (2554) ซึ่งได้ศึกษาระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัย เชียงใหม่ และการศึกษาของสุวิรากร ชื่นธีระวงศ์ (2554) ซึ่งได้ศึกษาระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัย เชียงใหม่ ที่พบว่านักศึกษามีระดับอุปนิสัยที่ 6 ฝึกพลังประสานความต่างอยู่ในระดับค่อนข้างมาก

เมื่อพิจารณาอุปนิสัยย่อยพบว่านักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ มีค่าเฉลี่ยอุปนิสัยที่ 6 ฝึกพลังประสานความต่าง เรื่องฉันให้ความสำคัญ และค้นหาสิ่งที่อยู่ภายในใจของผู้อื่น เป็นอุปนิสัยที่มีค่าเฉลี่ยที่สูงที่สุด สอดคล้องกับการศึกษาของดลญา นันทิ (2554) ซึ่งได้ศึกษาระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะอุตสาหกรรมเกษตร มหาวิทยาลัย เชียงใหม่ การศึกษาของสุชาดา บัวบาน (2554) ซึ่งได้ศึกษาระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัย เชียงใหม่ และการศึกษาของสุวิรากร ชื่นธีระวงศ์ (2554) ซึ่งได้ศึกษาระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัย เชียงใหม่ ที่พบว่านักศึกษามีค่าเฉลี่ยอุปนิสัยที่ 6 ฝึกพลังประสานความต่าง เรื่องฉันให้ความสำคัญ และค้นหาสิ่งที่อยู่ภายในใจของผู้อื่น เป็นอุปนิสัยที่มีค่าเฉลี่ยที่สูงที่สุด เช่นกัน

อุปนิสัยที่ 7 ลับเลื่อยให้คมอยู่เสมอ

จากการวัดระดับอุปนิสัยที่ 7 ลับเลื่อยให้คมอยู่เสมอ พบว่านักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ มีระดับอุปนิสัยที่ 7 ลับเลื่อยให้คมอยู่เสมออยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับการศึกษาของดลญา นันทิ (2554) ซึ่งได้ศึกษาระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะอุตสาหกรรมเกษตร มหาวิทยาลัย เชียงใหม่ การศึกษาของสุชาดา บัวบาน (2554) ซึ่งได้ศึกษาระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัย เชียงใหม่ และการศึกษาของ สุวิรากร ชื่นธีระวงศ์ (2554) ซึ่งได้ศึกษาระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัย เชียงใหม่ ที่พบว่านักศึกษามีระดับอุปนิสัยที่ 7 ลับเลื่อยให้คมอยู่เสมออยู่ในระดับมาก

เมื่อพิจารณาอุปนิสัยย่อยพบว่านักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ มีค่าเฉลี่ยอุปนิสัยที่ 7 ลับเลื่อยให้คมอยู่เสมอ เรื่อง ฉันใช้เวลาในการหาความหมายและความสุขในชีวิต เป็นอุปนิสัยที่มีค่าเฉลี่ยที่สูงที่สุด สอดคล้องกับการศึกษาของดลญา นันทิ

(2554) ซึ่งได้ศึกษาระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะอุตสาหกรรมเกษตร มหาวิทยาลัย เชียงใหม่ การศึกษาของสุชาดา บัวบาน (2554) ซึ่งได้ศึกษาระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัย เชียงใหม่ และการศึกษาของสุวิรากร ชื่นธีระวงศ์ (2554) ซึ่งได้ศึกษาระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัย เชียงใหม่ ที่พบว่านักศึกษามีค่าเฉลี่ยอุปนิสัยที่ 7 กลับเลื้อยให้คมอยู่เสมอ เรื่อง ฉันทิ์ใช้เวลาในการหาความหมายและความสุขในชีวิต เป็นอุปนิสัยที่มีค่าเฉลี่ยที่สูงที่สุดเช่นกัน

อุปนิสัยกลุ่มช่วยขณะส่วนตน

พบว่านักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ มีระดับอุปนิสัยกลุ่มช่วยขณะส่วนตนอยู่ในระดับค่อนข้างมาก สอดคล้องกับคลญา นันทิ์ (2554) ซึ่งได้ศึกษาระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะอุตสาหกรรมเกษตร มหาวิทยาลัย เชียงใหม่ และการศึกษาของสุวิรากร ชื่นธีระวงศ์ (2554) ซึ่งได้ศึกษาระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัย เชียงใหม่ ที่พบว่านักศึกษามีระดับอุปนิสัยกลุ่มช่วยขณะส่วนตนอยู่ในระดับค่อนข้างมาก แต่ไม่สอดคล้องกับการศึกษาของสุชาดา บัวบาน (2554) ซึ่งได้ศึกษาระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัย เชียงใหม่ ที่พบว่านักศึกษามีระดับอุปนิสัยกลุ่มช่วยขณะส่วนตนอยู่ในระดับมาก

เมื่อพิจารณาคูณลักษณะทั่วไปที่มีอิทธิพลต่อระดับอุปนิสัยกลุ่มช่วยขณะส่วนตนของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ พบว่า ค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อช่วยขณะส่วนตนมีค่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ในนักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีแผนการศึกษา อาชีพของมารดา ประวัติการทำงานพิเศษหรือมีรายได้เสริม ประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษา และความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้แตกต่างกัน สอดคล้องกับการศึกษาของคลญา นันทิ์ (2554) ซึ่งได้ศึกษาระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะอุตสาหกรรมเกษตร มหาวิทยาลัย เชียงใหม่ เชียงใหม่ ที่พบว่านักศึกษามีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อช่วยขณะส่วนตนมีค่าแตกต่างกัน ในนักศึกษาคณะอุตสาหกรรมเกษตร มหาวิทยาลัย เชียงใหม่ ที่มีอายุ ชั้นปีการศึกษา การสมัครเข้าร่วมกิจกรรมโดยความสมัครใจ และระดับการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะ หรือมหาวิทยาลัยจัดให้ต่างกัน และการศึกษาของสุชาดา บัวบาน (2554) ซึ่งได้ศึกษาระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัย เชียงใหม่ ที่พบว่านักศึกษามีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อช่วยขณะส่วนตนมีค่าแตกต่างกัน ในนักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัย เชียงใหม่ ที่มีเพศ ประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดย

สมัครใจ ความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้ และ ประสิทธิภาพในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยของผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งแตกต่างกัน แต่ไม่สอดคล้องกับการศึกษาของสุวีรากร ชื่นธีระวงศ์ (2554) ซึ่งได้ศึกษาระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะสัตว แพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่พบว่านักศึกษามีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนบุคคล มีค่าไม่แตกต่างกัน ในนักศึกษาคณะคณะสัตวแพทยศาสตร์ ที่มีช่วงเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุด แตกต่างกัน

อุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคม

พบว่านักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ มี ระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคมอยู่ในระดับค่อนข้างมาก สอดคล้องกับการศึกษาของคลญา นันทดี (2554) ซึ่งได้ศึกษาระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะอุตสาหกรรมเกษตร มหาวิทยาลัย เชียงใหม่ แต่ไม่ สอดคล้องกับการศึกษาของสุชาดา บัวบาน (2554) ซึ่งได้ศึกษาระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะ เกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัย เชียงใหม่ และการศึกษาของสุวีรากร ชื่นธีระวงศ์ (2554) ซึ่งได้ศึกษา ระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่พบว่านักศึกษามีระดับ อุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคมอยู่ในระดับมาก

เมื่อพิจารณาคูณลักษณะทั่วไปที่มีอิทธิพลต่อระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคมของ นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ พบว่า ค่าเฉลี่ยระดับ กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมมีค่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ใน นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีแผนการศึกษา ประวัติการทำงานพิเศษหรือมีรายได้เสริม ประสิทธิภาพการเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการ จัดกิจกรรมนักศึกษา ความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้ และประสิทธิภาพในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยพัฒนาผู้ที่มีประสิทธิภาพสูงแตกต่างกัน สอดคล้อง กับการศึกษาของคลญา นันทดี (2554) ซึ่งได้ศึกษาระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะอุตสาหกรรม เกษตร มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่พบว่านักศึกษามีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมมีค่า แตกต่างกัน ในนักศึกษาที่มีอายุ ชั้นปีการศึกษา การสมัครเข้าร่วมกิจกรรมโดยความสมัครใจ และ ระดับการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะ หรือมหาวิทยาลัยจัดให้ต่างกัน การศึกษาของ สุชาดา บัวบาน (2554) ซึ่งได้ศึกษาระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัย เชียงใหม่ ที่พบว่านักศึกษามีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมมีค่าแตกต่างกัน ใน นักศึกษาที่มีเพศ ประสิทธิภาพในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ และประสิทธิภาพในการเรียนรู้ เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยของผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งแตกต่างกัน และการศึกษาของสุวีรากร ชื่นธีระวงศ์

(2554) ซึ่งได้ศึกษาระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่พบว่า นักศึกษามีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัชชนะในสังคมมีค่าแตกต่างกัน ในนักศึกษาที่มีลำดับใน ครอบครัวแตกต่าง

ภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง

พบว่านักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงอยู่ในระดับค่อนข้างมาก สอดคล้องกับการศึกษาของคลญา นันทดี (2554) ซึ่งได้ศึกษาระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะอุตสาหกรรมเกษตร มหาวิทยาลัย เชียงใหม่ แต่ไม่สอดคล้องกับการศึกษาของสุชาดา บัวบาน (2554) ซึ่งได้ศึกษาระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ และการศึกษาของ สุวีรากร ชื่นธีระวงศ์ (2554) ซึ่งได้ศึกษาระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่พบว่านักศึกษามีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง อยู่ในระดับมาก

เมื่อพิจารณาคูณลักษณะทั่วไปที่มีอิทธิพลต่อระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ พบว่า ค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงมีค่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 ในนักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีแผนการศึกษา อาชีพของมารดา ประวัติการทำงานพิเศษหรือมีรายได้เสริม ประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษา ความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้ และประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของคลญา นันทดี (2554) ซึ่งได้ศึกษาระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะอุตสาหกรรมเกษตร มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่พบว่า ค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงมีค่าแตกต่างกัน ในนักศึกษาคณะอุตสาหกรรมเกษตร มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีการเป็นผู้ริเริ่มหรือมีส่วนร่วมในกิจกรรมนักศึกษา และความเต็มใจการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะ หรือมหาวิทยาลัยจัดแตกต่างกัน

ข้อค้นพบจากการศึกษา

ข้อค้นพบจากการศึกษาค้นคว้าแบบอิสระครั้งนี้ มีข้อค้นพบดังนี้

นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ มีค่าเฉลี่ยของอุปนิสัยที่ 1 ปี-โปรแอกทีฟสูงที่สุด อยู่ในระดับมาก และมีระดับอุปนิสัยที่ 6 ผนังพลังประสานความต่างต่ำที่สุด อยู่ในระดับค่อนข้างมาก

วิเคราะห์กลุ่มอุปนิสัยบัญชีขอมใจ ความสมดุลในการดำเนินชีวิต กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะ ส่วนตนกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม และภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาผู้ผู้มีประสิทธิผลสูง

นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ เพศหญิงมี ค่าเฉลี่ยอุปนิสัยที่ 1 บี-โปรเอกทีฟ อุปนิสัยที่ 5 เข้าใจผู้อื่นก่อน แล้วจึงให้ผู้อื่นเข้าใจเรา และอุปนิสัย กลุ่มชัยชนะในสังคมสูงกว่าเพศชาย

นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีช่วงอายุ 24-25 ปี มีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยทุกกลุ่มอุปนิสัยสูงที่สุด

นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ แผนการศึกษาหลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปี มีค่าเฉลี่ยของทุกอุปนิสัยมากกว่านักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมง และทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ แผนการศึกษาหลักสูตร 4 ปี

นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ แผนการศึกษาหลักสูตร 4 ปี มีค่าเฉลี่ยของทุกอุปนิสัยอยู่ในระดับค่อนข้างมาก โดยมีค่าเฉลี่ยของอุปนิสัยที่ 1 บี-โปรเอกทีฟสูงที่สุด และมีค่าเฉลี่ยของอุปนิสัยที่ 3 ทำสิ่งที่สำคัญก่อนต่ำที่สุด

นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ แผนการศึกษาหลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปี มีค่าเฉลี่ยของทุกอุปนิสัยอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยของอุปนิสัยที่ 1 บี-โปรเอกทีฟสูงที่สุด และมีค่าเฉลี่ยของอุปนิสัยที่ 6 ฝึกพลังประสานความต่างต่ำที่สุด

นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีช่วงเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุด 1.00-1.75 มีค่าเฉลี่ยอุปนิสัยที่ 2 เริ่มต้นด้วยจุดมุ่งหมายในใจ และอุปนิสัยที่ 6 ฝึกพลังประสานความต่างต่ำที่สุด

นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีช่วงเกรดเฉลี่ยสะสม 3.26-4.00 มีค่าเฉลี่ยทุกอุปนิสัยต่ำที่สุด

นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีจำนวนพี่น้อง 5 คนขึ้นไป มีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยทุกกลุ่มอุปนิสัยต่ำที่สุด ยกเว้นอุปนิสัยที่ 3 ทำสิ่งที่สำคัญก่อน และอุปนิสัยที่ 4 คิดแบบชนะ/ชนะ

นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่อาศัยอยู่กับเพื่อนเป็นส่วนใหญ่มีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยทุกกลุ่มอุปนิสัยสูงที่สุด

นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่บิดามารดาอยู่ด้วยกันมีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยทุกกลุ่มอุปนิสัยสูงที่สุด

นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่บิดามี อาชีพเกษตรกรรมมีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยทุกกลุ่มอุปนิสัยสูงที่สุด ยกเว้นอุปนิสัยที่ 5 เข้าใจผู้อื่นก่อน แล้วจึงให้ผู้อื่นเข้าใจเรา

นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มารดามี อาชีพแม่บ้าน/ว่างงาน มีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยทุกกลุ่มอุปนิสัยต่ำที่สุด ยกเว้นความสมดุลในการดำเนิน ชีวิต

นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่ในช่วง 6 เดือนที่ผ่านมามีการทำงานพิเศษ หรือมีรายได้เสริม ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยทุกกลุ่มอุปนิสัยสูงกว่า นักศึกษาที่ในช่วง 6 เดือนที่ผ่านมาไม่ได้มีการทำงานพิเศษ หรือมีรายได้เสริม

นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่เคยมี ประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษามีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย ทุกกลุ่มอุปนิสัยสูงกว่านักศึกษาที่ไม่เคยมีประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการ จัดกิจกรรมนักศึกษา

นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่เคยสมัคร เข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ (เช่น กิจกรรมอาสาพัฒนาชนบท กิจกรรมชมรม) มีค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัยทุกกลุ่มอุปนิสัยสูงกว่านักศึกษาที่ไม่เคยสมัครเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ (เช่น กิจกรรม อาสาพัฒนาชนบท กิจกรรมชมรม)

นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีความ เต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้ระดับเต็มใจอย่างยิ่งมี ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยทุกกลุ่มอุปนิสัยสูงที่สุด และนักศึกษาที่มีความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทาง สโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้ระดับไม่เต็มใจ มีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยทุกอุปนิสัยน้อย ที่สุด

นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มี ประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงมีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย มากกว่าผู้ที่ไม่มีประสบการณ์ในการเรียนรู้ทุกอุปนิสัย

ค่าเฉลี่ยบัญชีข้อมใจมีค่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 สำหรับนักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีประวัติการทำงานพิเศษหรือมีรายได้เสริม ประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรม นักศึกษา ความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้ และ ประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน

ค่าเฉลี่ยความสมดุลในการดำเนินชีวิตมีค่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 สำหรับนักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีชั้นปีที่กำลังศึกษา ช่วงเกรดเฉลี่ยสะสม จำนวนพี่น้อง บุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่ ความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้ และประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน

ค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนมีค่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 สำหรับนักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีแผนการศึกษา อาชีพของมารดา ประวัติการทำงานพิเศษหรือมีรายได้เสริม ประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษา และความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้แตกต่างกัน

ค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมมีค่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 สำหรับนักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีแผนการศึกษา ประวัติการทำงานพิเศษหรือมีรายได้เสริม ประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษา ความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้ และประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน

ค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงมีค่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 สำหรับนักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีแผนการศึกษา อาชีพของบิดา อาชีพของมารดา ประวัติการทำงานพิเศษหรือมีรายได้เสริม ประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษา ความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้ และประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาค้นคว้าแบบอิสระครั้งนี้ ทำให้ทราบระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ โดยใช้หลักการเจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง ทำให้ทราบความแตกต่างของระดับอุปนิสัย และความสัมพันธ์ระหว่างระดับอุปนิสัยกับคุณลักษณะทั่วไปของนักศึกษการบริหารธุรกิจมหาวิทยาลัยแม่โจ้ ซึ่งทำให้นักศึกษาหรือผู้ที่สนใจสามารถนำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาค้นคว้าไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนาระดับอุปนิสัยทั้ง 7 ประการอันนำไปสู่การพัฒนาไปสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงได้ต่อไป

ข้อเสนอแนะสำหรับนักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้

1. จากการศึกษาพบว่า นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ แผนการศึกษาหลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปี มีค่าเฉลี่ยอุปนิสัยที่ 6 การฝึกพลังประสาน ความต่าง อยู่ในระดับมาก และเป็นอุปนิสัยที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ซึ่งเมื่อพิจารณาในอุปนิสัยย่อยลงไปอีก จะพบว่านักศึกษามีอุปนิสัยย่อยฉันชอบกระตุ้นให้ผู้อื่นแสดงความคิดเห็น อยู่ในระดับต่ำที่สุด ดังนั้น นักศึกษาควรจะให้มีความสำคัญในการพัฒนาอุปนิสัยย่อยดังกล่าวนี้ให้สูงขึ้นในระดับที่สำคัญที่สุด โดยฝึกฝนตนเองด้วยการสื่อสารกับผู้อื่นให้มากขึ้น รับฟังความคิดของผู้อื่นอยู่อย่างสม่ำเสมอและ กระตุ้นให้ทุกคนออกความคิดเห็นของตนเองเพราะทุกคนย่อมมีความคิดที่แตกต่าง ซึ่งการสามารถ รวมและชี้นำบุคคลที่มีความคิดที่แตกต่างกันเข้ามาทำงานร่วมกัน ได้จะก่อประโยชน์สูงสุดมากกว่า เป็นที่วิญญู ตัวอย่างการฝึกฝน เช่น การทำรายงานกลุ่มของนักศึกษา ต้องเริ่มจากการระบุหัวข้อที่ อาจารย์มอบหมายให้นักศึกษาทำ นั่นคือการระบุปัญหาหรือโอกาส หลังจากนั้นให้ทำการประชุม กลุ่มร่วมกับสมาชิกในกลุ่มทุกคน ให้แต่ละคนได้เสนอความคิดเห็นของตนเองเกี่ยวกับแนวทางการทำ รายงานมาอย่างน้อยคนละหนึ่งข้อเพื่อเป็นการกระตุ้นให้ผู้อื่นและตนเองได้แสดงความคิดเห็น แม้ว่า ความคิดเห็นของแต่ละคนจะแตกต่างกันไป แต่เมื่อได้รับทราบความคิดเห็นของทุกคนแล้ว ก็เริ่มทำ การระดมสมองหรือสร้างสรรค์ทางเลือกและแนวคิดใหม่จากความคิดเห็นเหล่านั้น โดยสมาชิกทุกคน จะต้องเห็นชอบและยอมรับกับทางเลือกสุดท้ายนี้ด้วย จึงจะก่อเกิดเป็นประโยชน์สูงสุดต่อการทำ รายงานกลุ่มจากการใช้หลักการฝึกพลังประสานความต่าง

2. จากการศึกษาพบว่า นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ แผนการศึกษาหลักสูตร 4 ปี มีค่าเฉลี่ยอุปนิสัยที่ 3 ทำสิ่งที่สำคัญก่อนอยู่ในระดับ ก่อนข้างมาก และเป็นอุปนิสัยที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยอุปนิสัยย่อย เรื่อง ฉันไม่ยอมให้ กิจกรรมต่างๆ ที่สำคัญที่ต้องทำในชีวิตหายไปเพราะกิจกรรมที่วุ่นวายอื่นๆ ในแต่ละวัน และอุปนิสัย ย่อยฉันมีวินัยในการทำตามแผนต่างๆ (ไม่ผัดวันประกันพรุ่ง ไม่ปล่อยเวลาให้สูญเปล่า และอื่นๆ) มี ค่าเฉลี่ยอุปนิสัยอยู่ในระดับก่อนข้างมาก ดังนั้น นักศึกษาจึงไม่ควรปล่อยเวลาให้ผ่านไปวันๆ โดย เปล่าประโยชน์ ควรรู้จักฝึกฝนตนเองด้วยการหัดจัดทำตารางงานด้วยสมุดบันทึก ซึ่งอาจจะจัดทำเป็น ตารางงานรายวัน รายสัปดาห์ รายเดือน หรือตลอดเทอมที่ลงทะเบียนเรียน ซึ่งในตารางงานนั้น นักศึกษาควรกำหนดรายละเอียดของงานที่จะต้องทำให้ชัดเจนและจดบันทึกรายละเอียดระดับ ความสำเร็จของงานงานและทุกครั้ง เพื่อนักศึกษาจะได้ทราบว่าสามารถทำงานให้ลุล่วงตามที่วางไว้ ได้มากน้อยแค่ไหน และควรจะต้องเริ่มทำงานอะไรในลำดับต่อไป

3. จากการศึกษาพบว่า นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ มีค่าเฉลี่ยบัญชีขี้ออมใจ ความสมดุลในการดำเนินชีวิต กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตน กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม และภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง มีค่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 สำหรับนักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีแผนการศึกษา ช่วงผลการเรียนเฉลี่ยสะสมจำนวนพี่น้อง บุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่ อาชีพของบิดา อาชีพของมารดา ประวัติการทำงานพิเศษหรือมีรายได้เสริมในช่วง 6 เดือนที่ผ่านมา ประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษา ความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา หรือวิทยาลัยจัดให้ และประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน ดังนั้น เพื่อเป็นการพัฒนาระดับอุปนิสัยของตนเองให้มีระดับที่สูงขึ้น นักศึกษาควรปฏิบัติดังนี้

3.1 นักศึกษาควรวางเวลาได้พูดคุยหรือแลกเปลี่ยนความรู้กับนักศึกษาที่มีช่วงอายุ 24-25 ปี แผนการศึกษาหลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปี เนื่องจากนักศึกษากลุ่มนี้เป็นกลุ่มที่มีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยทุกอุปนิสัยสูงที่สุด

3.2 นักศึกษาควรวางโอกาสได้ทำงานพิเศษในช่วงปิดเทอม เพื่อเรียนรู้ประสบการณ์นอกมหาวิทยาลัย ทั้งในด้านการทำงานร่วมกับผู้อื่น การทำงานเป็นทีม และพร้อมที่จะอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข เป็นการเตรียมตัวก่อนที่จะจบการศึกษาเพื่อจะได้นำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง หลังจากสำเร็จการศึกษาแล้ว ซึ่งจะช่วยเพิ่มระดับอุปนิสัยในกลุ่มความสมดุลในการดำเนินชีวิตของนักศึกษาได้ และจะเป็นพื้นฐานที่ดีในการพัฒนาอุปนิสัยต่างๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

4. จากการศึกษาพบว่า นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่ในช่วง 6 เดือนที่ผ่านมามีการทำงานพิเศษ หรือมีรายได้เสริม เคยมีประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษา เคยมีประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ มีความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้ในระดับเต็มออย่างยั้ง และเคยมีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยของผู้ทรงประสิทธิผลสูง มีระดับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลสูงสูงกว่ากลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยมีประสบการณ์ดังกล่าว ดังนั้นนักศึกษาหากมีโอกาสที่ทางมหาวิทยาลัยหรือทางคณะ ได้จัดกิจกรรมต่างๆก็ให้ทำการเข้าร่วมกิจกรรมเหล่านั้นให้มากที่สุดด้วยความสมัครใจและเต็มใจอย่างยั้งไม่ว่าจะเป็นในฐานะผู้เข้าร่วมกิจกรรมหรือผู้จัดกิจกรรมเองก็ตาม เช่น กิจกรรมเช่น กิจกรรมอาสาพัฒนา ชนบท กิจกรรมรับน้อง งานเกษตร งานประมง กิจกรรม Fisheries Sport Day กิจกรรมวิชาการอื่นๆ เป็นต้น ซึ่งจะทำให้ นักศึกษาพบผู้คนที่หลากหลายและมีโอกาสได้แลกเปลี่ยนประสบการณ์กับผู้อื่น และมีส่วนช่วยในการพัฒนาระดับอุปนิสัยของนักศึกษาในทุกกลุ่มอุปนิสัย

5. นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ควรนำหลักการอุปนิสัย 7 ประการสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพสูงมาประเมินตนเองอย่างสม่ำเสมอ ทุกระยะวิเคราะห์พัฒนาการในระดับอุปนิสัยของตนเอง พร้อมทั้งหาแนวทางในการพัฒนาตนเองในอุปนิสัยที่ไม่พัฒนา พัฒนาในอัตราที่ช้า หรือยังมีระดับคะแนนในระดับที่ต่ำอยู่ โดยพิจารณาแยกตามรายอุปนิสัยย่อย ซึ่งจากการวิเคราะห์ระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ โดยใช้หลักการเจ็ดอุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งในภาพรวมนั้น พบว่าค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยในแต่ละอุปนิสัยของอุปนิสัยทั้ง 7 ประการนั้นอยู่ในระดับค่อนข้างมากจนถึงระดับมาก โดยที่ภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพสูงของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ อยู่ในระดับค่อนข้างมาก ทั้งนี้เพื่อให้นักศึกษาก้าวไปสู่การเป็นผู้ที่มีประสิทธิภาพยิ่งต่อไป นักศึกษาควรพัฒนาอุปนิสัยทั้ง 7 ประการให้มีระดับที่สูงมากขึ้น ซึ่งจะส่งผลให้นักศึกษาก้าวไปสู่ความสำเร็จและความสุขในชีวิตทั้งด้านการเรียน การทำงาน และการใช้ชีวิต โดยรักษาอุปนิสัยที่อยู่ในระดับสูงให้คงอยู่ต่อไป

ข้อเสนอแนะสำหรับคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำมหาวิทยาลัยแม่โจ้

1. จากการศึกษาพบว่า นักศึกษาที่เคยมีประสบการณ์การเรียนรู้หลักการเจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิภาพสูง มีค่าเฉลี่ยบัญชีอารมณ์ ความสมดุลในการดำเนินชีวิต อุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตัว อุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคม และภาพรวมเจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิภาพสูง มากกว่านักศึกษาที่ไม่เคยมีประสบการณ์การเรียนรู้หลักการเจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิภาพสูง ดังนั้นคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำควรส่งเสริมความรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับหลักการเจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิภาพสูงแก่นักศึกษา เช่น การจัดกิจกรรมต่างๆ และการจัดสัมมนา โดยเชิญผู้เชี่ยวชาญเรื่องหลักการเจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิภาพสูงมาเป็นวิทยากร หรือการพัฒนาหลักสูตร โดยเพิ่มวิชาเกี่ยวกับหลักการเจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิภาพสูงขึ้นมาสำหรับนักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำโดยเฉพาะ เพื่อพัฒนานักศึกษาทุกคน ทั้งนักศึกษาที่เคยเรียนรู้และไม่เคยเรียนรู้เกี่ยวกับหลักการเจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิภาพสูง ให้เข้าใจหลักการอย่างถูกต้องและสามารถนำไปปรับใช้กับตนเองในการดำเนินชีวิตประจำวัน การเรียน การทำงาน หรือการเข้าสังคมให้ดียิ่งขึ้น

2. คณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ควรมีการประเมินนักศึกษาก่อนและหลังการจัดอบรม กิจกรรม สัมมนาหรือการเรียนการสอนในหลักสูตรการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิภาพสูงเพื่อเปรียบเทียบความเปลี่ยนแปลงผลการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิภาพสูงของนักศึกษาว่ามีการเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางใด อุปนิสัยใดๆ

ของนักศึกษามีการพัฒนาขึ้นหรือลดลง ทั้งนี้เพื่อความสะดวกในการวิเคราะห์และเตรียมความพร้อมให้กับนักศึกษาที่มีคุณลักษณะแตกต่างกันได้ตรงประเด็นและตรงกับกลุ่มนักศึกษามากที่สุด ซึ่งจากการศึกษาพบว่าแผนการศึกษา ช่วงผลการเรียนเฉลี่ยสะสม จำนวนพี่น้อง บุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่ อาชีพของบิดา อาชีพของมารดา ประวัติการทำงานพิเศษหรือมีรายได้เสริมในช่วง 6 เดือนที่ผ่านมา ประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษา ความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา หรือวิทยาลัยจัดให้ และประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน มีผลต่อค่าเฉลี่ยบัญชีออมใจ ความสมดุลในการดำเนินชีวิต กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนบุคคล กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม และภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง มีค่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

3. คณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ควรจะมีการส่งคณาจารย์หรือบุคลากรของคณะไปรับการอบรมเกี่ยวกับหลักการเจ็ดอุปนิสัยผู้ทรงประสิทธิผลสูง เพื่อให้เกิดความรู้ ความเข้าใจและเห็นถึงประโยชน์และความสำคัญของหลักการเจ็ดอุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลสูง ในอันที่จะนำไปปรับใช้ในชีวิตส่วนตัวและการทำงาน และทางคณะอาจจะมีการวางแผนสำหรับการอบรมของคณาจารย์แบบได้ใบประกาศนียบัตร หลักสูตร The 7 Habits of Highly Effective People เพื่อให้สามารถอบรมเกี่ยวกับหลักการ 7 อุปนิสัยผู้ทรงประสิทธิผลสูงให้กับนักศึกษาได้อย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพ และสามารถพิจารณาเสริมเนื้อหาเกี่ยวกับหลักการเจ็ดอุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลสูงเข้าสู่กระบวนการวิชาที่เกี่ยวข้องได้

4. คณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ อาจพิจารณาให้มีการทำงานแบบเป็นกลุ่มหรือแบบเป็นทีมเพื่อเสริมสร้างการสื่อสารและออกความคิดเห็นของนักศึกษาทุกคนอย่างทั่วถึงภายในกลุ่มย่อยเหล่านั้น เนื่องจากพบว่านักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้มีอุปนิสัยที่ 6 การประสานความต่างค่าที่สุดในทุกระดับอุปนิสัย ซึ่งเกิดจากการที่นักศึกษาแต่ละคนไม่ได้นำความคิดเห็นของผู้อื่นมาวิเคราะห์และคิดสรรทำให้เกิดเป็นทางออกหรืองานกลุ่มที่ดีที่สุด ดังนั้นทางคณะควรมีการจัดการเรียนการสอนแบบให้เกิดการทำงานกลุ่มเพื่อเกิดการประสานกันระหว่างบุคคลแต่ละประเภทที่แตกต่างกัน โดยมีคณาจารย์ที่มีความรู้ความสามารถ คอยให้คำแนะนำอย่างเหมาะสมเพื่อชี้แนะและชี้แนะแนวทางที่ถูกต้องไม่ก่อให้เกิดการขัดแย้งขึ้นในกลุ่ม

5. จากข้อค้นพบ นักศึกษาที่เคยมีประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษามีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยทุกอุปนิสัยสูงกว่านักศึกษาที่ไม่เคยมีประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษา นักศึกษาที่เคยสมัครเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ มีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยทุกอุปนิสัยสูงกว่านักศึกษาที่ไม่เคยสมัครเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ และนักศึกษาที่มีความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้ระดับเต็มใจอย่างยิ่งมีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยทุกอุปนิสัยสูงที่สุด และนักศึกษาที่มีความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้ระดับไม่เต็มใจ มีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยทุกอุปนิสัยน้อยที่สุด ดังนั้นทางคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ควรส่งเสริมให้นักศึกษาทุกชั้นปีได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆ ที่ทางคณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้

ตารางที่ 126 ตัวอย่างโครงการและกิจกรรมของคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้

โครงการ/กิจกรรม	อุปนิสัยที่มุ่งพัฒนา				
	A	B	C	D	E
1. Fisheries Sport Day			x	x	x
2. พี่เล่า-น้องฟัง	x	x	x		
3. Fisheries Award		x	x		
4. ค่ายอาสาพัฒนาชนบท			x	x	x
5. Fisheries Eco		x	x	x	x
6. การให้บริการวิชาการด้านการเกษตรแก่สังคม	x	x	x	x	x

A คือ บัญชีชื่อหัวใจ

B คือ ความสมดุลในการดำเนินชีวิต

C คือ กลุ่มอุปนิสัยชัยชนะส่วนตัว

D คือ กลุ่มอุปนิสัยชัยชนะทางสังคม

E คือ ภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง

จากตารางที่ 126 พบว่า คณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ได้ดำเนินโครงการและกิจกรรมต่างๆอย่างต่อเนื่องเป็นประจำทุกปี รวมถึงมีรายงานติดตามผลการดำเนินโครงการต่างๆ ที่สามารถช่วยพัฒนาอุปนิสัยของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ได้ดังนี้

กิจกรรม Fisheries Sport Day เป็นกิจกรรมที่เชื่อมความสัมพันธ์อันดีระหว่างรุ่นพี่และรุ่นน้องโดยการใช้กีฬาและนันทนาการเป็นเครื่องมือในการดำเนินการ สร้างความสามัคคีของนักศึกษาภายในคณะ ทำให้นักศึกษาได้ฝึกกระบวนการทำงานเป็นทีมและได้แสดงออกทางความสามารถของตนเอง นอกจากนี้ยังเป็นกิจกรรมที่สร้างเสริมสุขภาพตามนโยบายของทางมหาวิทยาลัย ส่งเสริมให้นักศึกษาเล่นกีฬาเพื่อสุขภาพร่างกายที่แข็งแรงปลอดภ้ยจากยาเสพติด โดยนักศึกษาที่เข้าร่วมโครงการจะได้พัฒนากลุ่มอุปนิสัยชัยชนะส่วนบุคคล กลุ่มอุปนิสัยชัยชนะทางสังคม และภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง เนื่องจากนักศึกษาจะได้แสดงความสามารถ การคิดวิเคราะห์ วางแผน การทำงานเป็นทีม และยังได้ร่วมกิจกรรมกับเพื่อนร่วมทีม ทำให้รู้จักและเกิดเป็นเครือข่ายร่วมกัน

กิจกรรม พี่เล่า-น้องฟัง เป็นกิจกรรมนี้จัดทำขึ้นโดยให้มีการพบปะ พูดคุย แลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์วิชาชีพจากศิษย์เก่าสู่ศิษย์ปัจจุบันในเรื่องประสบการณ์ทำงานในประเด็นต่างๆ เพื่อให้ศิษย์ปัจจุบันได้รับประโยชน์เพื่อใช้เป็นแนวทาง การพัฒนา และการปรับปรุงการเรียน การดำเนินชีวิต และการทำงานต่อไป นักศึกษาที่เข้าร่วม โครงการจะได้พัฒนาบัญชีออมใจ ความสมดุลในการดำเนินชีวิต กลุ่มอุปนิสัยชัยชนะส่วนบุคคล โดยการรู้จักพัฒนาการปรับตัวให้เข้ากับสังคม ผู้คน สิ่งแวดล้อมในการทำงาน ช่วยให้นักศึกษาสามารถวางแผน จัดการตนเองเพื่อเอาชนะความยากลำบากในสถานการณ์ต่างๆ ในชีวิตประจำวันได้

กิจกรรม Fisheries Award กิจกรรมนี้จัดขึ้นเพื่อเป็นการให้รางวัลแสดงความยกย่องนักศึกษาผู้ที่มีความสามารถ มีศักยภาพและทักษะในการดำเนินชีวิตตามคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ เป็นนักศึกษาที่เป็นแบบอย่างที่ดี 3 ด้าน ได้แก่ เรียนดี มีคุณธรรม กิจกรรมเด่น นักศึกษาที่เข้าร่วมกิจกรรมจะได้พัฒนาความสมดุลในการดำเนินชีวิต กลุ่มอุปนิสัยชัยชนะส่วนบุคคล เนื่องจากกิจกรรมดังกล่าวทำให้นักศึกษาภูมิใจในศักยภาพและทักษะที่ตนเองมีอยู่ จึงเกิดความกระตือรือร้นพัฒนาและรักษาความดีนั้น ตลอดจนเป็นมุงเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับเพื่อนๆ และรุ่นน้องในคณะ

กิจกรรมค่ายอาสาพัฒนาชนบท เป็นโครงการที่จัดขึ้นเพื่อสร้างจิตสำนึกในด้านจิตสาธารณะหรือจิตอาสาให้แก่นักศึกษาที่เข้าร่วมโครงการ เพื่อส่งเสริมให้นักศึกษารู้จักการทำงานอย่างเป็นระบบ การช่วยเหลือซึ่งกันและกัน และการเสียสละการทำงานเพื่อสังคม เพื่อส่งเสริมให้รู้จักการร่วมมือกันทำงานด้วยความสามัคคี ซึ่งนักศึกษาที่เข้าร่วม โครงการจะได้พัฒนากลุ่มอุปนิสัยชัยชนะ

ส่วนตน รู้จักริเริ่มสร้างสรรค์ มีการวางแผนการทำงานก่อนหลัง กลุ่มอุปนิสัยชัยชนะทางสังคม การรับฟังความคิดเห็นที่แตกต่างกัน การหาผลประโยชน์ที่ลงตัวสำหรับทุกๆฝ่าย และภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิภาพสูง

กิจกรรม Fisheries Eco กิจกรรมนี้จัดขึ้นเพื่อให้ นักศึกษาตระหนักถึงความสำคัญของสิ่งแวดล้อมและระบบนิเวศน์ สร้างจิตสำนึกในการรักษาวิถีชีวิตพื้นบ้านทางการประมงที่มีลักษณะการอยู่ร่วมกับสิ่งแวดล้อม รวมทั้งการสร้างความรู้ถึงผลกระทบที่เกิดการได้รับค่านิยมสมัยใหม่ สินค้า บริการและวัฒนธรรมใหม่ที่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมทางการประมง กิจกรรมนี้จึงเป็นกิจกรรมที่มีส่วนช่วยลดมลพิษด้านสิ่งแวดล้อมและเพิ่มมูลค่าให้กับระบบนิเวศน์ของคณะ นักศึกษาที่เข้าร่วม โครงการจะมีโอกาสพัฒนาความสมดุลในการดำเนินชีวิต กลุ่มอุปนิสัยชัยชนะส่วนตน กลุ่มอุปนิสัยชัยชนะทางสังคม และภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิภาพสูง เนื่องจากนักศึกษาจะได้แสดงออกทางความสามารถของตนเอง รู้จักการแบ่งงาน แบ่งเวลาเพื่อใช้ทำความสะอาดอาคารเรียน และบริเวณโดยรอบ ปรับความสมดุลในการดำเนินชีวิต ให้มีความสำคัญทั้งด้านการเรียนและกิจกรรม รู้จักการทำงานเป็นทีม และฝึกฝนพัฒนาตนเองอยู่เสมอ

กิจกรรมการให้บริการวิชาการด้านการเกษตรแก่สังคม เป็นกิจกรรมที่ให้นักศึกษาได้มีส่วนร่วมในการให้บริการวิชาการแก่สังคมในด้านต่างๆ เช่น การจัดฐานเรียนรู้ทางการเกษตร การเผยแพร่ความรู้ทางการเกษตรการจัดฝึกอบรมเกษตรกร การจัดสัมมนาทางวิชาการ การจัดรายการวิทยุ การจัดนิทรรศการทั้งในและนอกสถานที่ การจัดฝึกอบรมสัมมนาทางวิชาการ การฝึกอบรมระยะสั้น การให้คำปรึกษาแก่เกษตรกร การให้บริการวิเคราะห์ทางห้องปฏิบัติการ นักศึกษาที่เข้าร่วมโครงการจะได้พัฒนาความสมดุลในการดำเนินชีวิต กลุ่มอุปนิสัยชัยชนะส่วนตน กลุ่มอุปนิสัยชัยชนะทางสังคม และภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิภาพสูง เนื่องจากนักศึกษาจะได้แสดงความสามารถ การคิดวิเคราะห์ วางแผน การทำงานเป็นทีม รู้จักและเกิดเป็นเครือข่ายร่วมกัน

6. คณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ควรส่งเสริมกิจกรรมที่มีอยู่แล้ว เช่น กิจกรรมอาสาพัฒนาชนบท กิจกรรมรับน้อง กิจกรรมเกี่ยวกับการพัฒนาตนเอง กิจกรรมกีฬา กิจกรรมวิชาการอื่นๆ และสร้างกิจกรรมที่นักศึกษามีส่วนร่วมเพิ่ม ไม่ว่าจะเป็นกิจกรรมภายในคณะ กิจกรรมมหาวิทยาลัย รวมไปถึงจนถึงกิจกรรมกิจกรรมที่ก่อให้เกิดประโยชน์อื่นๆ ของนักศึกษา โดยการชักจูงและสร้างแรงจูงใจให้นักศึกษาเต็มใจที่จะเข้าร่วมด้วยตนเองให้มากที่สุด เพราะการเข้าร่วมกิจกรรม และการเข้าร่วมอย่างเต็มใจนี้จะก่อให้เกิดผลประโยชน์ต่อ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิภาพสูงมากที่สุดเช่นกัน

7. เมื่อนักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ สามารถพัฒนาระดับอุปนิสัยทั้ง 7 อุปนิสัยตามหลักการ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงได้แล้ว นั้น นักศึกษาก็จะมีคุณสมบัติและความสามารถที่จะช่วยให้ทางคณะฯ บรรลุวัตถุประสงค์ คือ ผลิตบัณฑิตที่มีความรู้ ทักษะ ในกระบวนการคิด ปฏิบัติ และมีคุณธรรม สอดคล้องกับความต้องการของ ตลาดแรงงานทั้งในและต่างประเทศได้สำเร็จ

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

บรรณานุกรม

- กรมประมง 2555. “การค้าสินค้าประมงระหว่างประเทศ”. [ระบบออนไลน์]. แหล่งที่มา http://www.fisheries.go.th/foreign/index.php?option=com_content&view=category&id=1&Itemid=98 (20 พฤศจิกายน 2555)
- กัลยา วานิชย์บัญชา. 2549. **หลักสถิติ**. พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพมหานคร: บริษัทธรรมสารจำกัด.
- คุณทลี รื่นรมย์. 2551. **การวิจัยการตลาด**. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- คณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้. 2554. “เกี่ยวกับคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้” [ระบบออนไลน์]. แหล่งที่มา <http://www.fishtech.mju.ac.th/> (22 พฤศจิกายน 2555)
- คณู นันทิ. 2554. “การวัดระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะอุตสาหกรรมเกษตร มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ โดยอาศัยหลักการ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง”. การค้นคว้าแบบอิสระบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ชานินทร์ ศิลป์จารุ. 2551. **การวิจัยและวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วย SPSS**. พิมพ์ครั้งที่ 9. กรุงเทพมหานคร: บิสดิเนตส์แอนด์ดี, 2551.
- มหาวิทยาลัยแม่โจ้. 2555. “ประวัติความเป็นมา.” [ระบบออนไลน์]. แหล่งที่มา <http://www.mju.ac.th/about/2009/Thai/History.html> (20 พฤศจิกายน 2555).
- รายงานผลการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติการ ประจำปีงบประมาณ 2555 คณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ 2555. “รายงานผลการดำเนินงานกิจกรรมการให้บริการวิชาการด้านการเกษตรแก่สังคม”
- รายงานผลการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติการ ประจำปีงบประมาณ 2555 คณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ 2555. “รายงานผลการดำเนินงานกิจกรรมค่ายอาสาพัฒนาชนบท”
- รายงานผลการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติการ ประจำปีงบประมาณ 2555 คณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ 2555. “รายงานผลการดำเนินงานกิจกรรมพี่เล่า-น้องฟัง”

รายงานผลการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติการ ประจำปีงบประมาณ 2555 คณะเทคโนโลยีการ
ประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ 2555. “รายงานผลการดำเนินงานกิจกรรม
Fisheries Award”

รายงานผลการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติการ ประจำปีงบประมาณ 2555 คณะเทคโนโลยีการ
ประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ 2555. “รายงานผลการดำเนินงานกิจกรรม
Fisheries Eco”

รายงานผลการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติการ ประจำปีงบประมาณ 2555 คณะเทคโนโลยีการ
ประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ 2555. “รายงานผลการดำเนินงานกิจกรรม
Fisheries Sport Day”

สงกรานต์ จิตสุทธินากร ผู้เรียบเรียง และ Pacrim Leadership Center บรรณาธิการ. 2546. “**The
7 Habits of Highly Effective People** โดย Stephen R. Covey: 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มี
ประสิทธิผลสูง.” กรุงเทพมหานคร: ซีเอ็ดดูเคชั่น.

สถาบันวิจัยทรัพยากรทางน้ำ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2555 “การประมง” [ระบบออนไลน์].
แหล่งที่มา <http://www.mkh.in.th/index.php/2010-03-22-18-05-14/2010-03-26-05-51-54>
สมเดช บุญประจักษ์. 2551. สถิติเพื่อการวิจัย. พิมพ์ครั้งที่ 1 กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์พิทักษ์
การพิมพ์.

สุชาดา บัวบาน. 2554. “การวัดระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ โดยใช้หลักการเจ็ดอุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง”. การ
ค้นคว้าแบบอิสระบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
สุวิรากร ชื่นธีระวงศ์. 2554. การวัดระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะสัตวแพทยศาสตร์
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ โดยใช้หลักการเจ็ดอุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง. การค้นคว้า
แบบอิสระบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

สำนักบริหารและพัฒนาวิชาการ มหาวิทยาลัยแม่โจ้. 2555. “รายชื่อนักศึกษา ประจำปีการศึกษา
2555” [ระบบออนไลน์]. แหล่งที่มา [http://www.education.mju.ac.th/2012
/studentNameList.aspx](http://www.education.mju.ac.th/2012/studentNameList.aspx) (30 พฤศจิกายน 2555).

Covey, S.R. 2004. **The seven habits of highly effective people**. New York: Simon and
Schuster.

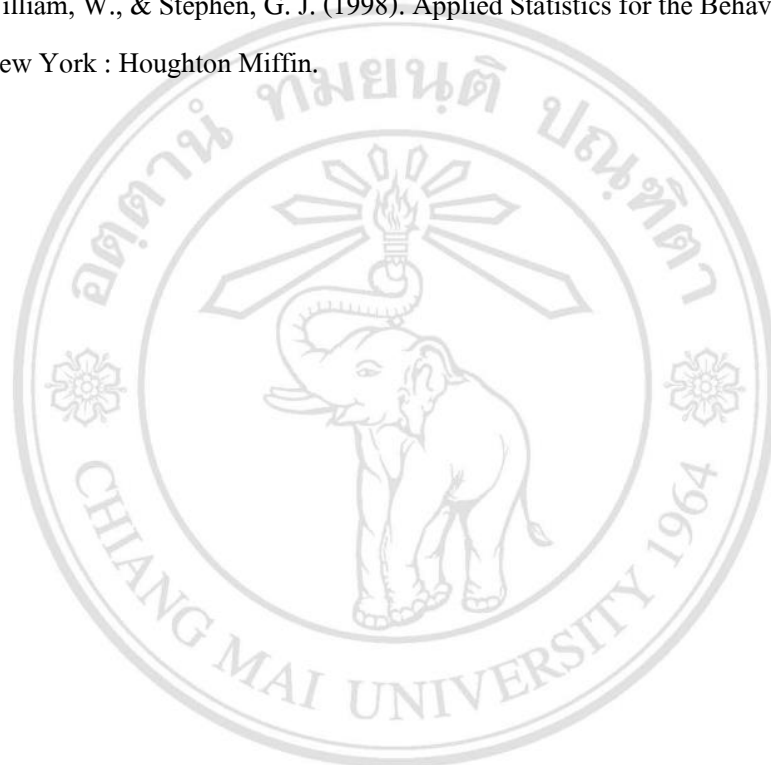
Covey, S.R. 2010. “Self-Scoring Seven Habits Profile.” [Online]. Available

http://www.franklincovey.com/tc/mediaengine/public/files/7_habits_profile.pdf

(22 Nov 2012). อ้างถึงใน ชัตช์ชนนัญ เกียรติไชยากร. 2554. การวัดระดับอุปนิสัยของ
นักศึกษาชั้นแพทยศาสตร์คลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ โดยใช้หลักการเจ็ดอุปนิสัยสำหรับผู้
ทรงประสิทธิภาพยิ่ง. การค้นคว้าแบบอิสระ บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Hinkle, D.E., William, W., & Stephen, G. J. (1998). Applied Statistics for the Behavior Sciences.

4th ed. New York : Houghton Mifflin.

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ภาคผนวก

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Copyright© by Chiang Mai University

All rights reserved

เลขที่แบบสอบถาม.....

แบบสอบถาม

เรื่อง การวัดระดับอุปนิสัยของนักศึกษา

คณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้

โดยใช้แนวคิดเจ็ดอุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง

แบบสอบถามนี้จัดทำขึ้นเพื่อวัดระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ โดยใช้แนวคิด 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง ข้อมูลที่ได้จะเป็นประโยชน์สำหรับนักศึกษาหรือผู้ที่สนใจสามารถนำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาค้นคว้าไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนาระดับอุปนิสัยทั้ง 7 ประการอันนำไปสู่การเป็นผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง ผู้ศึกษาจะนำข้อมูลไปใช้ประกอบการทำการศึกษาอิสระ ซึ่งข้อมูลที่ได้รับจากท่านจะเก็บเป็นความลับและไม่สามารถระบุถึงผู้ตอบแบบสอบถามได้ ผู้ศึกษาหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดีและขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

นางสาวเนตรชนก คำผาลา

นักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาบริหารธุรกิจรุ่นที่ 21

คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ลงใน หรือเติมข้อความในช่องว่างที่ตรงกับความเป็นจริงของท่าน

1. เพศ ชาย หญิง

2. อายุปัจจุบัน (เช่น 21 ปี 5 เดือน ให้ใส่เป็น 22 ปี) _____ ปี

3. ชั้นปีที่กำลังศึกษา ชั้นปีที่ 1 ชั้นปีที่ 2

ชั้นปีที่ 3 ชั้นปีที่ 4

4. แผนการศึกษา หลักสูตร 2 ปีต่อเนื่อง หลักสูตร 4 ปี

5. เกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุด _____

6. เกรดเฉลี่ยสะสม _____

7. ท่านเป็นบุตรคนที่ _____ จากจำนวนพี่น้องทั้งหมด _____ คน (นับรวมตัวท่านเองด้วย)

8. ส่วนมากแล้วปัจจุบันท่านอาศัยอยู่กับบุคคลใด

บิดาและมารดา ญาติพี่น้อง

เฉพาะบิดา เฉพาะมารดา

เพื่อน คนเดียว

9. สถานภาพของบิดา/มารดา อยู่ด้วยกัน แยกกันอยู่

บิดา และ/หรือ มารดาเสียชีวิต

10. อาชีพของบิดา ข้าราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ
 รับจ้าง ค้าขาย / ธุรกิจส่วนตัว
 เกษตรกร พนักงานบริษัทเอกชน
 พ่อบ้าน / ว่างงาน อื่น ๆ (โปรดระบุ)

11. อาชีพของมารดา ข้าราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ
 รับจ้าง ค้าขาย / ธุรกิจส่วนตัว
 เกษตรกร พนักงานบริษัทเอกชน
 แม่บ้าน / ว่างงาน อื่น ๆ (โปรดระบุ)

12. จำนวนเพื่อนสนิท _____ คน

13. ในช่วง 6 เดือนที่ผ่านมา ท่านทำงานพิเศษหรือมีรายได้เสริมหรือไม่

ทำ ไม่ทำ

14. ตอบคำถามด้านกิจกรรม

14.1 ท่านเคยเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษาหรือไม่
(เช่น กรรมการสโมสรมักศึกษา ประธานชมรม ทีมงานในการจัดกิจกรรม)

เคย ไม่เคย

14.2 ท่านเคยสมัครเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจหรือไม่
(เช่น กิจกรรมอาสาพัฒนาชนบท กิจกรรมชมรม)

เคย ไม่เคย

14.3 ส่วนใหญ่แล้วท่านเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรมักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้
ในระดับใด (เช่น สपोर्टเดย์ กิจกรรมทางวิชาการ)

ไม่เต็มใจอย่างยิ่ง ไม่เต็มใจ เฉย ๆ
 เต็มใจ เต็มใจอย่างยิ่ง

15. ท่านเคยเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพหรือไม่?
(เช่น อ่านหนังสือ, เข้าร่วมอบรมสัมมนา)

เคย ไม่เคย

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง

คำชี้แจง โปรดอ่านข้อความในแต่ละข้อและประเมินตนเองว่าท่านแสดงหรือมีลักษณะ
อุปนิสัยในแต่ละข้อความในระดับมากน้อยเพียงใดแล้วกรณทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับ
การมีหรือการแสดงลักษณะอุปนิสัยทางด้านขวามือที่ตรงกับตัวท่านมากที่สุด โดยระดับอุปนิสัย
แบ่งออกเป็น 6 ระดับ ดังนี้

- 1 คะแนน คือ น้อยที่สุด
- 2 คะแนน คือ น้อย
- 3 คะแนน คือ ค่อนข้างน้อย
- 4 คะแนน คือ ค่อนข้างมาก
- 5 คะแนน คือ มาก
- 6 คะแนน คือ มากที่สุด

ข้อ	ข้อความ	ระดับอุปนิสัย					
		น้อย ที่สุด	น้อย	ค่อนข้าง น้อย	ค่อนข้าง มาก	มาก	มาก ที่สุด
		(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)
1	ฉันแสดงความเมตตาและ ความเห็นอกเห็นใจต่อผู้อื่น						
2	ฉันเป็นคนรักชาติและ ให้ความสำคัญต่อข้อผูกพัน						
3	ฉันไม่พูดถึงสิ่งที่ไม่ดีของผู้อื่นลับหลัง						
4	ฉันสามารถให้เวลาอย่างสมดุลในแง่มุม ต่าง ๆ ของชีวิต การงาน ครอบครัว เพื่อน และอื่น ๆ ได้อย่างเหมาะสม						
5	เวลาทำงาน ฉันคำนึงถึงจุดสนใจและ ความต้องการของคนที่ฉันกำลังทำงาน ให้						
6	ฉันทุ่มเทในสิ่งที่ฉันทำ แต่ไม่ถึงกับ ทำให้หมดแรงหรือหมดสภาพ						
7	ฉันควบคุมชีวิตตัวเองได้						

ข้อ	ข้อความ	ระดับอุปนิสัย					
		น้อยที่สุด	น้อย	ค่อนข้างน้อย	ค่อนข้างมาก	มาก	มากที่สุด
		(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)
8	ฉันทุ่มเทความพยายามในสิ่งที่ฉันสามารถทำได้มากกว่าในสิ่งที่ฉันไม่สามารถทำได้						
9	ฉันรับผิดชอบต่ออารมณ์และการกระทำของฉันมากกว่าที่จะโทษผู้อื่นหรือสิ่งรอบข้าง						
10	ฉันรู้ว่าฉันต้องการความสำเร็จอะไรในชีวิต						
11	ฉันจัดการและเตรียมสิ่งต่าง ๆ เป็นอย่างดีเพื่อหลีกเลี่ยงการกระทำแบบเร่งด่วนหรือแบบฉุกเฉิน						
12	ฉันเริ่มต้นแต่ละสัปดาห์ด้วยเป้าหมายที่ชัดเจนว่า ฉันต้องการทำอะไรให้สำเร็จ						
13	ฉันมีวินัยในการทำตามแผนต่าง ๆ (ไม่ผัดวันประกันพรุ่ง ไม่ปล่อยเวลาให้สูญเปล่า และอื่น ๆ)						
14	ฉันไม่ยอมให้กิจกรรมต่าง ๆ ที่สำคัญที่ต้องทำในชีวิตหายไปเพราะกิจกรรมที่วุ่นวายอื่น ๆ ในแต่ละวัน						
15	สิ่งต่าง ๆ ที่ฉันทำทุกวันมีความหมายและเป็นส่วนหนึ่งที่ช่วยให้ฉันไปสู่เป้าหมายที่วางไว้ในชีวิต						
16	ฉันให้ความสำคัญกับความสำเร็จของผู้อื่นเท่า ๆ กับของตนเอง						
17	ฉันให้ความร่วมมือกับผู้อื่น						

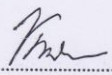
ข้อ	ข้อความ	ระดับอุปนิสัย					
		น้อย ที่สุด	น้อย	ค่อนข้าง น้อย	ค่อนข้าง มาก	มาก	มาก ที่สุด
		(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)
18	เวลาแก้ไขข้อขัดแย้ง ฉันพยายามหาวิธีที่ทำให้ทุกฝ่ายได้ประโยชน์						
19	ฉันเป็นคนอ่อนไหวต่อความรู้สึกของผู้อื่น						
20	ฉันพยายามทำความเข้าใจถึงมุมมองของผู้อื่น						
21	เวลาฟัง ฉันพยายามทำความเข้าใจผู้พูด จากมุมมองของผู้พูด ไม่ใช่แค่จากมุมมองของฉันเท่านั้น						
22	ฉันให้ความสำคัญและค้นหาสิ่งที่อยู่ในใจของผู้อื่น						
23	ฉันเป็นคนที่มีความคิดสร้างสรรค์ในการแสวงหาแนวความคิดและวิธีแก้ไขปัญหาที่แปลกใหม่และดีกว่า						
24	ฉันชอบกระตุ้นให้ผู้อื่นแสดงความคิดเห็น						
25	ฉันให้ความสำคัญกับสุขภาพทางกายและความเป็นอยู่ที่ดีของฉัน						
26	ฉันพยายามอย่างมากที่จะสร้างและปรับปรุงความสัมพันธ์กับผู้อื่น						
27	ฉันใช้เวลาในการหาความหมายและความสุขในชีวิต						

หนังสือยินยอมให้ข้อมูลเพื่อการศึกษา และเผยแพร่ผลการศึกษา

เขียนที่ คณะเทคโนโลยีการประมงและ
ทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้
วันที่ 17 ธันวาคม พ.ศ. 2555

โดยหนังสือฉบับนี้ ข้าพเจ้า ผศ.ดร.ชนกันต์ จิตมนัส ตำแหน่งรองคณบดีฝ่ายวิชาการและวิจัย
รักษาราชการแทนคณบดีคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ตั้งอยู่ที่
ค.หนองหาร อ.สันทราย จ.เชียงใหม่ 50290 ขอทำหนังสือฉบับนี้เพื่อเป็นหลักฐานแสดงว่าข้าพเจ้าได้รับทราบ
และยินยอมให้ นางสาวเนตรชนก คำผาลา รหัสนักศึกษา 531532095 สังกัด นักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจ
มหาบัณฑิต สาขาบริหารธุรกิจรุ่นที่ 21 คณะบริหารธุรกิจมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ผู้ทำการค้นคว้าแบบอิสระ/
วิทยานิพนธ์ เรื่อง การวิเคราะห์อุปนิสัยของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ
มหาวิทยาลัยแม่โจ้โดยใช้หลักการเจ็ดอุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพสูง เข้ามาศึกษาและเก็บข้อมูล ณ
หน่วยงานของข้าพเจ้าตามคำชี้แจงของผู้ศึกษา และอนุญาตให้นำผลการศึกษาเผยแพร่สู่สาธารณะได้

ทั้งนี้หากผู้ศึกษาได้กระทำภายในขอบเขตอำนาจของหนังสือยินยอมฉบับนี้ให้มีผลสมบูรณ์
และชอบด้วยกฎหมายทุกประการและหากมีผลกระทบหรือเกิดความเสียหายขึ้นจะไม่มีการเรียกร้องแต่อย่างใด
เพื่อเป็นหลักฐานแห่งความยินยอมนี้ ข้าพเจ้าได้ลงลายมือชื่อและประทับตรา ไว้ต่อหน้าพยาน

ลงชื่อ ลงชื่อ นางสาวเนตรชนก คำผาลา
ผู้มีอำนาจลงนาม (ผศ.ดร.ชนกันต์ จิตมนัส) ชื่อผู้ศึกษา (นางสาวเนตรชนก คำผาลา)

ตำแหน่ง รองคณบดีฝ่ายวิชาการและวิจัย รักษาาราชการแทน
คณบดีคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ
มหาวิทยาลัยแม่โจ้
ประทับตราองค์กร

ลงชื่อ อนันต์ ปานมงคล ลงชื่อ
ชื่อพยาน (นาย อนันต์ ปานมงคล) ชื่อพยาน (น.ส. อธิภา มงคลเลิศ)

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ – สกุล

นางสาวเนตรชนก คำพาลา

วัน เดือน ปี เกิด

18 สิงหาคม พ.ศ. 2530

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2543-2545

มัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนดาราวิทยาลัย
อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่

พ.ศ. 2546-2548

มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนดาราวิทยาลัย
อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่

พ.ศ. 2549-2552

ปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต คณะนิติศาสตร์
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved